Francis Barrett

MAGUL

sau

INTELIGENȚELE CELESTE

EDITURA ESOTERIS

Francis Barrett

MAGUL

agul este una dintre sursele principale pentru studiul ceremoniilor magice, fiind pentru mult timp una dintre cele mai rare şi cele mai căutate cărţi de magie a secolului trecut.

Măreaţa operă a lui Francis Barrett conţine cunoştinţe profunde de alchimie, astrologie şi kabbala, fiind citată de Zorii Aurii(Golden Dawn) şi de alte mişcări oculte şi esoterice drept o importantă sursă de inspiraţie.

Scrisă în 1801, în mijlocul Erei Raţiunii, aflată undeva între Newton şi Darwin, se poate ca acesta să fie un ultim moment în care o astfel de operă ar fi putut fi compusă.

- Despre minunăţiile magiei naturale
- Despre amulete, farmece şi vrăji
- Despre pentagramele magice şi alcătuirea lor
- Despre Soare şi Lună şi proprietăţile lor magice
- Despre alchimie şi originea sa divină

ISBN 973-8909-27-9

Francis Barrett

MAGUL

sau

INTELIGENȚELE CELESTE.
SISTEMUL COMPLET AL FILOSOFIEI OCULTE.
MAGIA TALISMANICĂ.
MAGNETISMUL ŞI CEREMONIALUL MAGIC.

Editura Esoteris

Editura Esoteris Iaşi

Redactor : Miriam Dikol
Tehnoredactare : Christian Dikol
Coperta : Carmen Sevastru
Translator : Oana Stan

www.esoteris.ro
editura@esoteris.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BARRETT, FRANCIS
MAGUL. Magia talismanică : magnetismul şi ceremonialul magic / Francis Barrett ; red., trad.: Cristina Maria Huidu. - Iaşi : Esoteris, 2008
ISBN 978-973-8909-27-4
I. Huidu, Cristina Maria
133.4

Printed in România

Francis Barrett
Student in Chemistry, Metaphysicks, Natural & Occult Philosophy &c. &c.

nceputul Iluminismului, încă din primii ani ai sec. al XVIII-lea, a însemnat sfârşitul unor studii serioase de astrologie, alchimie şi magie, însă câţiva învăţaţi, printre care şi Francis Barrett, au continuat tradiţia ocultismului din Renaştere.
Nu se ştiu multe lucruri despre viaţa timpurie a lui Barrett, dar se pare că s-a născut la Londra, între 1770 şi 1780. Se pare că

Barrett a format şi o şcoală de studii oculte. Următorul anunţ apare în Magul:

„Cu respect, autorul acestei cărţi îi informează pe cei care sunt interesaţi de studiul artei şi al Naturii, îndeosebi al filosofiei naturale şi oculte, a chimiei, a astrologiei, etc., fiind neobosit în cercetările sale în aceste ştiinţe sublime, despre care a vorbit pe larg în această carte, că oferă lecţii şi meditaţii particulare legate de oricare dintre ştiinţele menţionate mai sus, în timpul cărora prezintă experimente dintre cele mai ciudate şi rare. Cei care vor să devină învăţăcei vor fi iniţiaţi în operaţiuni din filosofia naturală, magia naturală, kabala, chimie, arta talismanică, filosofia hermetică, astrologie, fiziologie, etc. De asemenea, ei vor dobândi cunoştinţe despre ritualuri, mistere, ceremonii, principiile filosofilor antici, magi, kabalişti, adepţi, etc. [...] Cei care cred că sunt în stare să intre în acest domeniu de studiu şi cercetare, pot lua legătura cu autorul despre acest subiect, oricând între orele 11 şi 14, în Norton Street nr. 99, Mary-le-Bonne."

(Magul, *Cartea a II-a*)

Dar Francis Barrett este cel mai binecunoscut ca autor, sau mai precis, drept compilator al cărţii **Magul**.

Publicată la Londra, în 1801, ea este alcătuită dintr-o selecţie din Cele Trei Cărţi de Filosofie Ocultă ale lui Cornelius Agrippa, din Cea de-a Patra Carte de Filosofie Ocultă, atribuită lui Agrippa, şi din traducerea lui Robert Turner, din 1655, a cărţii *Heptameron*, scrisă de Peter din Abano. Barrett a făcut câteva modificări şi a actualizat scrierea şi sintaxa selecţiilor respective adăugând propriile cercetări.

„Cartea lui Barrett nu a fost retipărită până în 1875 totuşi, în *Studiul privind tradiţia occidentală a magiei*, Francis King menţionează că prima ediţie a *Magului*, a jucat un rol important în renaşterea magiei engleze. Antoine Faivre a accentuat rolul pe care cartea lui Barrett a avut-o în renaşterea magiei europene, în timpul primelor decenii ale secolului al XIX-lea."

LONDRA, 1801

agul este una dintre sursele principale pentru studiul ceremoniilor magice, fiind pentru mult timp una dintre cele mai rare şi cele mai căutate cărţi de magie a secolului trecut. Măreaţa operă a lui Francis Barrett conţine cunoştinţe profunde de alchimie, astrologie şi Kabala, fiind citată de Zorii Aurii (Golden Dawn) şi de alte mişcări oculte şi esoterice drept o importantă sursă de inspiraţie. Scrisă în 1801, în mijlocul Erei Raţiunii, aflată undeva între Newton şi Darwin, se poate ca acesta să fie un ultim moment în care o astfel de operă ar fi putut fi compusă.

Notă: *Magul* a fost în original împărţită în două volume dar editura noastră consideră necesară unificarea lor într-o singură carte. Referirea la trei cărţi din prima pagină ar putea fi ambiguă.

Cuvântul Autorului

a introducere în studiul magiei naturale, am considerat potrivit să vorbesc mai întâi despre influența stelelor și despre magia naturală în general, arătând cât de mult putem folosi influența corpurilor cerești pentru diferite scopuri și, de asemenea, până la ce punct putem fi de acord cu aceste influențe.

Trebuie să se respingă unele speculații privind inclinațiile planetelor, mai ales atunci când acestea sunt folosite în scopuri negative, nefondate pe o filosofie stabilă și care nu corespund cuvântului divin din Scripturi.

În acest discurs am precizat și motivele pentru care resping anumite părți din astrologie și aprob altele, bazate pe principii mai bune și care corespund Scripturilor și Filosofiei Naturale. Scopul meu este de a clarifica și de a atrage atenția asupra unor greșeli.

Nu vreau să impun nimic din ceea ce nu se regăsește în natură și nu ar putea fi validat prin experimente.

INTRODUCERE ÎN STUDIUL MAGIEI NATURALE

Despre Influența Stelelor

in cele mai vechi timpuri s-a pus întrebarea dacă stelele, în calitate de cauze secundare, pot guverna și influența omul, impregnând în natura lui anumite pasiuni, virtuți, vicii, etc., care au apărut odată cu nașterea lui în acest tărâm al suferinței și al ticăloșeniei. De asemenea, există mai multe dileme legate de acest subiect - dacă poziția și configurația corpurilor cerești în momentul nașterii unui om arată calitățile și defectele viitoare ale lui; dacă prin mișcările, transformările și aspectele lor direcționate, astrele pot arăta accidente specifice ale corpului, căsătorii, boli, întâmplări, etc. Toate aceste gânduri m-au preocupat timp de mai mulți ani. Am fost mereu și oriunde un susținător înfocat al divinației stelare și al astrologiei. Astfel, cred că trebuie să vedem cât mai clar cât de mult se extinde influența stelelor asupra omului, luând totuși în considerare faptul că omul este înzestrat de Dumnezeu cu liberul arbitru, aspect ce nu poate fi modificat în niciun fel de stele. Pentru că în om se află puterea și frica față de toate formele de divinație, la fel ca pentru tot ceea ce este frumos, pentru că în noi înșine se află un sistem complet, propriul nostru microcosmos, pentru că avem în propria noastră ființă un loc divin, pentru că Dumnezeu ne-a dat chipul și asemănarea sa - din toate aceste motive trebuie să avem foarte mare grijă și să nu amestecăm unele idei cu altele.

Cu toate acestea, omul, ca tipar al lumii majore, relaționează cu aceasta potrivit stelelor, care, conform Sfintei Scripturi, au

anumite caracteristici temporale şi sezoniere, fără să fie direct vinovate de un rău sau altul ce apar în viaţa unor regate sau a unor familii, deşi aceştia le pot prevedea într-o oarecare măsură.

De aceea, eu înţeleg în mod diferit vechea vorbă: „Stelele guvernează oamenii, dar un om înţelept va guverna stelele."

Stelele nu influenţează oamenii în sensul vulgar, larg răspândit, în care se crede că astrele pot face ca oamenii să comită crime, scandaluri, adulter, beţii, etc. Astrologii obişnuiţi consideră că dacă Marte şi Saturn se află în conjuncţie, au astfel de influenţe asupra oamenilor, determinând şi multe alte efecte negative atunci când se află în conjuncţie cu unele planete binevoitoare - Jupiter, Venus şi Soarele. Astfel, ei spun că cei influenţaţi de aceste astre sunt predispuşi la săvârşirea nelegiurilor mai sus menţionate. Cu toate acestea, cu ajutorul liberului arbitru, un om înţelept poate trece cu uşurinţă peste aceste influenţe, ajungând la ceea ce s-a numit „guvernarea stelelor".

Totodată, un om înţelept nu este cel care rezistă înclinaţiilor negative, ci este cel care îmbrăţişează graţia divină. Înţelepţi sunt numai cei care sunt înzestraţi cu graţie, pentru că toată înţelepciunea naturală care vine din mâinile oamenilor este nesemnificativă în ochii lui Dumnezeu. De ce un om care se bucură de graţia divină este capabil să guverneze stelele, dacă el nu are nici o ocazie în care să se teamă de influenţele astrale?

Trebuie să se înţeleagă că un om înţelept este la fel de supus jugului păcatului ca orice alt om mai ignorant decât el, dar stelele nu îl fac să păcătuiască. Dumnezeu a creat cerurile fără nici o greşeală şi le-a făcut bune. Este o mare absurditate să presupunem că stelele sunt cele care ne fac să comitem greşeli. Înclinaţia spre rău vine însă din interior, nu din exterior. În Scriptură se spune că: „Din inima omului s-au născut gânduri rele, şoapte, adulter, furturi, crime, etc."

Cerurile şi frica de virtuţile cereşti au fost lăsate de Dumnezeu în sufletul şi spiritul omului. Atunci când el decade în păcat şi se dedă apetitului carnal, omul devine vulnerabil în faţa

Puterilor Infernale. Simţurile corpului se pun în calea purităţii strălucitoare a spiritului, iar omul devine un simplu instrument al duşmanului spiritual, pentru exercitarea pasiunilor şi dorinţelor carnale.

Astfel, trebuie să ştim care sunt efectele influenţelor stelelor şi dacă acestea există cu adevărat, deosebindu-le de ceea ce se petrece în mod natural. Am întâlnit în ultimul timp mulţi oameni, chiar înţelepţi, care afirmă cu prea multă uşurinţă că astrele sunt de vină pentru tot felul de boli, catastrofe naturale sau alte întâmplări nefericite.

Cu toate acestea, nu trebuie să se înţeleagă că neg orice fel de influenţă din partea stelelor. Dimpotrivă, cred că există simpatii sau antipatii naturale între toate lucrurile din Univers, iar acestea au o varietate largă de efecte. Stelele şi semnele zodiacale pot prezice transformări importante, revoluţii, moartea unor oameni importanţi - guvernatori ai unor provincii, regi sau împăraţi -, furtuni, cutremure, inundaţii, etc. Toate acestea se petrec după voia lui Dumnezeu. Toată mulţimea de oameni se află în mâinile Domnului, pentru că el este sfârşitul şi începutul tuturor lucrurilor. El poate înlătura coroane şi sceptre şi poate crea cele mai ciudate situaţii pentru unii oameni, care atunci când s-ar simţi în deplină siguranţă, ar putea să cadă de pe locul pe care îl ocupă şi să ajungă într-un stadiu inferior.

Astfel, astrologii nu se lasă îndrumaţi de o anumită lumină în speculaţiile lor, deoarece ei cred că orice lucru poate fi cunoscut sau citit în stele. Dacă o biată lingură de argint este pierdută, stelele nevinovate trebuie să dea socoteală pentru ea. Dacă o doică bătrână pierde o păpuşă preţioasă, ea se duce repede la un ghicitor să o ajute să o găsească. Câtă naivitate să credem că acele corpuri cereşti sunt conştiente sau dau informaţii despre cele mai mărunte lucruri, pentru a pretinde să ajute la rezolvarea unor situaţii dintre cele mai triviale şi nesemnificative!

Justiţia îi condamnă pe drept pe acei impostori leneşi care se găsesc prin oraşe şi care îi păcălesc pe cei mai slabi de înger.

Aceşti oameni sau atât de puţine scrupule încât încearcă să convingă oamenii mai creduli că pot închide în sticle spirite rele, arătându-le nişte simple imagini.

O astfel de situaţie a avut loc recent, chiar în acest oraş. Doi francezi săraci, profitând de credulitatea oamenilor obişnuiţi, care caută mereu tot felul de jucării, au transformat un telescop astfel încât diferite litere şi imagini să fie reflectate într-un mod ciudat, arătând chipurile unor bărbaţi şi femei. Clienţii care veneau să ceară sfatul acestor escroci primeau diferite răspunsuri, în funcţie de acele imagini sau litere. Aceşti clienţi chiar credeau că se află în faţa unui lucru necurat, care ar putea să le dea răspunsuri adevărate. Ceea ce se întâmpla de fapt era că ei vedeau în acea sticlă ceea ce ar fi vrut să vadă, chiar dacă acel ceva se află la câteva sute de kilometri depărtare. După ce au ajuns la concluzia că au văzut imaginea unui prieten cu ajutorul acestei maşinării optice, astfel de oameni răspândesc vestea în tot oraşul, afirmând cu multă convingere că au fost martori la un miracol.

Cred că o astfel de înşelătorie se poate întâmpla numai în cazul oamenilor vulgari, care pot fi păcăliţi foarte uşor şi care pot inventa şi cele mai ticăloase minciuni. De exemplu, ce om cu capul pe umeri ar putea fi convins că o creatură asemănătoare lui, cu aceleaşi mărimi şi aceeaşi statură, ar putea să încapă într-o sticlă de un sfert de litru? O astfel de grozăvie era promovată public de un pungaş vesel, care pretindea că poate face acest lucru într-un teatru public. Până la 600 de persoane s-au adunat să vadă marea minune, fără să se îndoiască vreo clipă că omul avea să se ţină de cuvânt. Spre dezamăgirea marii audienţe, vrăjitorul a ieşit pe scenă într-un murmur general şi a spus: „Acum! Priviţi! Acum! Priviţi! Omul va sări în sticlă!" După care a continuat: „Doamnelor şi domnilor, nu se va întâmpla aşa ceva. Dacă voi aţi fost atât de naivi încât să credeţi o asemenea absurditate, eu nu sunt destul de înţelept să fac un astfel de lucru." După ce a făcut o plecăciune, escrocul a dispărut, spre marea dezamăgire a celor prezenţi, care au plecat cum au ştiut mai repede.

Cât despre magicienii cu telescop, ei au fost luaţi în grijă de domnii de la secţia de poliţie. Nici măcar rudele lor nu le-au făcut favoarea de a le veni în ajutor.

Dar astfel de chestiuni nu sunt demne de preocupările noastre filosofice, astfel că ar fi mai indicat să trecem la lucruri de o natură mai înaltă.

Legat de ceea ce am spus mai înainte despre influenţa stelelor, trebuie să mai adăugăm că Ptolemeu, vorbind despre generali, se apropie foarte mult de ideile mele privind influenţa planetelor. Nu m-am îndoit niciodată de această influenţă, dar nu cred că fiecare acţiune din viaţa noastră - boli, evenimente fericite, accidente, pot fi determinate strict de influenţele planetelor.

Sunt de acord cu ideea conform căreia gândurile, acţiunile sau ideile noastre relaţionează cu stelele pe principiul simaptizării generale. Putem aminti aici că persoanele cu acelaşi temperament şi aceeaşi constituţie pot relaţiona mai uşor unele cu altele, pentru că fiecare fiinţă umană are în interiorul său un Soare şi un sistem propriu. Astfel, potrivit principiului simpatiei universale, fiecare dintre noi este afectat de influenţa generală sau spiritul universal al lumii, ce reprezintă principiul vital al Universului. De aceea, nu trebuie să căutăm cauzele sau sursele înclinaţiilor animalice ale oamenilor în configuraţia astrelor. Brutele au caracteristicile specifice datorită propagării acestor principii, pe cale genetică, şi nu prin semnele zodiacale. Un om este de multe ori capabil de acţiuni brutale, iar aceste instincte nu îşi pot avea originea în afara fiinţei umane.

Cu alte cuvinte, pentru că sufletul este nemuritor şi este înzestrat cu liberul arbitru, care acţionează şi asupra corpului, acesta nu poate influenţat de nici o configuraţie a stelelor, nici în mod negativ, dar nici în mod pozitiv. Omul va comite fapte rele prin propria sa putere nemuritoare de a fi sedus de păcat. Dar, luminat de Dumnezeu, el poate să se îndrepte spre bine, potrivit propriilor sale tendinţe interioare.

Sufletul se hrăneşte în tot timpul în care se află în acest trup firav. Pentru a afla mai detaliat cu ceea ce se ocupă sufletul omului, va trebui să investigăm în amănunt natura sa magică.

Dar să ne întoarcem la subiectul nostru legat de astrologie, pentru a afla mai ales care parte a acestui domeniu trebuie folosită de către noi, din care vom alege ceea ce este pur şi ne ajută scopului nostru, pentru înţelegerea şi realizarea diverselor experimente. De aceea, vom lăsa la o parte calcularea amănunţită a ascendenţelor, precum şi toate disputele şi controversele care apar odată cu aprofundarea acestui domeniu şi nu din diferitele metode practicate. Nu cred că este nevoie să inspectăm cerul cu amănuntul pentru a afla tot felul de detalii astrologice, crezând că astfel vom putea descoperi transformări personale sau generale, schimbări, accidente, etc. Toate acestea pot fi aflate printr-o metodă mult mai simplă şi mai la îndemână, apelând la litera Kabbalei, despre care ştim că este adevărată. Pentru această metodă nu trebuie să facem divinaţii sau jonglerii. În acest caz nici nu poate fi vorba despre înşelătorii sau imposturi.

Kabala sau Astrologia Spirituală îşi are sursa în Fântâna Cunoaşterii, cu simplitate, modestie şi adevăr. Toate acestea se datorează lui Dumnezeu, cel care ne învaţă prin mila sa divină. Prin prisma bunăvoinţei sale, putem vedea partea spirituală şi divină a tuturor lucrurilor, în ciuda celor mai cumplite condiţii pe care le întâlnim azi în lume - ură, răutate, invidie, ipocrizie, obligaţii, sărăcie, constrângeri, limitări, sau alte circumstanţe exterioare. Putem astfel să fim bogaţi, să nu vrem nimic, să ne hrănim cu cele mai delicioase mâncăruri şi să ne bucurăm de tot ceea ce avem nevoie - toate acestea trebuie să se petreacă atât în plan fizic, cât şi mai ales în plan spiritual. Asta este ceea ce ne bucură şi ce ne dorim, întru lauda eternă a Domnului. Amin.

Toate acestea sunt declarate în mod public, pentru ca cei care au de auzit să audă, întru slava Domnului. Trebuie să fim mereu dispuşi să ne ajutăm aproapele aflat în suferinţă, iar făcând asta nu trebuie să nu cerem vreo răsplată. Este destul că putem face asta şi astfel devenim plăcuţi în faţa celui care spune: „Eu

sunt Lumina Lumii, cel care, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, are toată Puterea şi Măreţia. Amin."

Către Cel Care Caută Înţelepciunea cu Hotărâre şi în Tăcere, Urări Bune!

rmează instrucţiunile prezentate aici. În tot ceea ce faci cere ajutorul lui Dumnezeu şi el ţi-l va da. Rosteşte zilnic următoarea rugăciune, care te va lumina şi te va ajuta să înţelegi. Pentru orice, bazează-te pe Dumnezeu, cauza primară - cu el, prin el şi în el. Ai grijă ca prima ta grijă să fie a te cunoaşte pe tine însuţi. Apoi, cu multă modestie, rosteşte rugăciunile după cum urmează.

O Rugăciune sau Cuvântare către Dumnezeu

Dumnezeule puternic şi măreţ, noi, umilii tăi supuşi, ne apropiem cu teamă şi tremurând. Cu mare modestie, te rugăm să ne ierţi multele şi marile păcate, pe care le-am făcut cu sau fără să ne dăm seama. O, Dumnezeule Atotputernic, de dragul celui care a murit pe cruce, fă ca ale noastre minţi să fie luminate de razele divine ale Înţelepciunii tale Sfinte. O, Dumnezeule Mare şi Puternic, corpurile noastre abia pot să primească instrucţiunile spirituale pe care le vrem atât de mult. Deschide, Spirit Binecuvântat, ochii spiritualui ai sufletului nostru, pentru ca noi să putem ieşi din întunericul întins ce ne înconjoară prin iluziile simţurilor exterioare, şi pentru ca noi să percepem şi să înţelegem tot ceea ce este spiritual. Ne rugăm Ţie, Doamne Sfânt, ca, mai

presus de orice, să ne întăreşti sufletele şi corpurile pentru a putea face faţă duşmanilor noştri spirituali, prin sângele şi cinstea Mântuitorului, Fiul Tău, Iisus Hristos. Prin el şi în numele Lui, te rugăm să ne luminezi sufletele, pentru a putea auzi clar cu ale noastre urechi şi pentru a înţelege cu inimile noastre.

Îndepărtează de noi toată ipocrizia, lucrurile înşelătoare, tot ce este profan şi tot ce este inconstant, astfel încât, prin fapte şi vorbe, noi să devenim ai umilii Tăi supuşi şi să stăm neclintiţi în faţa tuturor atacurilor vrăjmaşilor noştri, fie ei trupeşti sau spirituali.

Vrem să primim cunoaşterea legată de toate lucrurile - naturale şi cereşti -, aşa cum i-ai dat şi lui Solomon toată înţelepciunea, umană şi divină. Dorind această cunoaştere, el a fost pe placul Majestăţii Tale divine, iar într-o noapte, printr-un vis, l-ai inspirat cu toată înţelepciunea şi cunoaşterea, pe care el a ales-o, lăsând la o parte toate bogăţiile vieţii. Fie ca, în acelaşi fel, dorinţa şi rugăciunile noastre să fie primite de tine. Fie ca, încrezându-ne în cuvântul Tău, să nu fim atraşi de plăcerile trecătoare ale lumii materiale, care nu ne sunt de folos fericirii eterne.

Dă-ne, Doamne, putere şi forţă să ducem la capăt această lucrare, pentru gloria şi măreţia Numelui Tău Sfânt, spre binele celor din jurul nostru. Fie ca noi să putem urma calea pe care am ales-o, fără suferinţă şi necaz, prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru. Amin.

DESPRE MAGIA NATURALĂ ÎN GENERAL

Înainte de a trece la cazuri particulare, cred că este potrivit să vorbim şi despre planul mai general. Astfel, vom arăta pe scurt ştiinţele care sunt cuprinse sub denumirea de Magie Naturală. Aceasta se referă la cunoaşterea întregii Naturi, la care putem ajunge numai prin căutarea în profunzime a adevărurilor sale nelimitate. De-a lungul unui studiu îndelungat şi intens, dublat de nenumărate experiemente, am descoperit multe secrete preţioase, care fie nu sunt cunoscute publicului larg, fie sunt îngropate în cunoştinţele superficiale ale acestor vremuri.

Înţelepţii din trecut ştiau că cele mai mari secrete ale Naturii sunt ascunse şi că puterile active extraordinare sunt latente şi pot fi revigorate numai prin capacitatea minţii umane. Însă, în timpurile pe care le trăim, oamenii s-au dedat viciului şi confortului, astfel că înţelepciunea lor a devenit tot mai depravată. Oamenii sunt prinşi în vâltoarea simţurilor grosiere şi devin nepotriviţi pentru contemplaţii divine şi analize profunde ale Naturii. Capacitatea lor intelectuală este atrasă în întuneric şi superficialitate, datorită nestatorniciei şi apetitului lor senzual.

Adepţii lui Pitagora apreciau foarte mult tăcerea şi nu mâncau carne. Liniştea era preţuită pentru că ei erau conştienţi de inutilitatea vorbelor fără şir, spuse doar de dragul conversaţiei. Ei au studiat temeinic puterea numerelor. Nu mâncau carne pentru că vroiau să îşi menţină trupul sănătos şi stabil, departe de plăceri grosiere. În aceste feluri ei au devenit demni de a se ocupa de lucruri spirituale şi au ajuns să descifreze mistere deosebite. Ei au continuat să descopere lucruri minunate, practicând toate virtuţile morale. Dar, pentru că erau păgâni, ei nu au putut să ajungă la

cele mai înalte lumini ale înțelepciunii și cunoașterii, urmărite de către Apostoli și de alții, după venirea lui Iisus. Cu toate acestea, ei și-au reprimat dorințele, au trăit moderat, puri, cinstiți și virtuoși. Acest comportament este complet diferit de practicile moderne ale unora dintre creștini, care trăiesc ca și cum cuvântul binecuvântat a coborât pe pământ pentru a le da lor privilegiul de a păcătui.

Îi vom lăsa însă la o parte pe Pitagora și adepții săi, pentru a reveni la lucrarea noastră. Vom explica mai întâi fundamentul Magiei Naturale, într-un mod cât mai simplu și mai clar.

PRIMELE PRINCIPII ALE MAGIEI NATURALE

PRIMA CARTE

CAPITOLUL I

DEFINIREA MAGIEI NATURALE

Despre Om și Crearea sa. Imaginea Divină. Despre Vitutea Spirituală și Magică a Sufletului

agia Naturală este, așa cum am mai spus, o înțelegere profundă a Naturii în ansamblul său, prin care căutăm caracteristicile sale ascunse, prin vastul său domeniu. În acest fel ajungem să cunoaștem părțile componente, calitățile, virtuțile și secretele metalelor, pietrelor, plantelor și animalelor.

În ordinea normală a Creației, omul a fost făcut în cea de-a șasea zi, totul fiind pregătit pentru șederea lui pe pământ.

Dumnezeu, după ce a creat lumea sau Macrocosmosul și l-a declarat bun, a făcut și omul, după chipul și asemănarea sa, iar în om a pus un model al Lumii Mari.

Vom descrie proprietățile omului și vom arăta corespondențele care există între acesta și Univers. În acest fel vom înțelege mai ușor orice idee legată de cunoașterea naturii inferioare - animale, plante, metale, pietre, etc. Începând prin a prezenta calitățile oculte a ceea ce stă ascuns în microcosmos, vom putea deschide comorile și secretele Macrocosmosului sau a Lumii Mari. De aceea ne grăbim să discutăm despre crearea

omului, imaginea sa divină, despre căderea lui, datorată neascultării sale, prin care toate bolile şi suferinţele s-au abătut asupra sa, prin blestemul Domnului.

Suferinţa omului a fost diminuată prin sacrificiul Mântuitorului nostru, Iisus Hristos.

Crearea, Neascultarea şi Căderea Omului

otrivit Sfintei Scripturi, după care ne îndrumăm în tot ceea ce facem, în primul capitol al Genezei, versetul 26, se spune: *Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate târâtoarele care se mişcă pe pământ."*

În aceste cuvinte regăsim originea şi începutul naturii umane delicate. Astfel, fiecare suflet a fost creat prin lumină şi prin Fântâna Vieţii, după imaginea nemuritoare a lui Dumnezeu, transpusă într-un corp frumos şi bine proporţionat, înzestrat cu o minte extraordinară, care poate guverna şi stăpâni Natura, pentru că totul se află sub comanda sa, cu o singură excepţie. O singură creatură trebuia să rămână neatinsă - *Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poţi să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit."* (Geneza, II, 16,17)

Astfel, Adam a fost creat cu ajutorul degetului lui Dumnezeu, care este Sfântul Duh. Imaginea sa exterioară era frumoasă şi proporţionată ca cea a unui înger. În vocea lui, înainte de a păcătui, fiecare sunet avea dulceaţa şi armonia muzicii. Dacă ar fi rămas în starea sublimă de inocenţă în care a

fost creat, slăbiciunea omului muritor, în starea lui decăzută, nu ar fi putut suporta măreţia şi virtutea acestei voci. Dar când *necuratul* l-a găsit pe om, din inspiraţie divină, a început să cânte strident şi să repete armonia celestă. Văzând că orice ar face este în zadar, a început să se gândească la moduri în care ar putea să îl facă pe om să nu mai asculte poruncile Creatorului.

Van Helmont, în lucrarea sa *Oriatrike*, în capitolul XCII, vorbind despre intrarea morţii în natura umană, atinge foarte bine şi subiectul Creaţiei şi pe cel al neascultării omului. Ideile sale se potrivesc atât de bine cu propriile mele idei, încât am considerat potrivit să prezint filosofia sa, care explică foarte clar textul Scripturii.

„Omul a fost creat după imaginea lui Dumnezeu. După aceea, el a presupus că poate genera imaginea divină şi în afara lui, nu printr-un monstru, ci prin ceva care semăna destul de bine cu el însuşi. Prin facerea Evei, el nu a creat o imagine a lui Dumnezeu, în care acesta să nu poată fi imitat, pentru că este divin. Prin aerul vital al seminţei, el a creat disproporţii. El a avut grijă ca noua fiinţă să poată primi un suflet sensibil şi plin de viaţă din partea Părintelui Luminii, însă noua creaţie era muritoare şi predispusă pieirii. Cu toate acestea, Adam, prin bunătatea sa, a dat naştere un spirit substanţial, care are aproape aceeaşi imagine ca el. În acest fel, omul a încercat să genereze propria sa imagine, nu prin metoda bestiilor, ci prin transmiterea seminţelor, care ar urma să obţină apoi o lumină spirituală din partea Creatorului. Această lumină avea să fie devină un suflet sensibil.

Din acest proces a reieşit o altă generaţie, concepută într-un mod foarte similar animalelor. Aceste noi fiinţe sunt muritoare şi incapabile de a trăi o viaţă eternă, asemeni bestiilor. Ele iau naştere prin durere şi sunt predispuse la boli şi moarte. Toată această durere şi suferinţă arată cât de mult au îndrăznit primii oameni să îl supere pe Dumnezeu.

Astfel, Domnul i-a prevenit să nu se atingă de acel pom, pentru că altfel vor muri chiar în acea zi și vor simți toate suferințele care vin odată cu moartea."

Pe bună dreptate, Dumnezeu i-a privat pe primii oameni de beneficiile nemuririi. Moartea a venit după o împreunare conjugală și brutală. Spiritul divin nu a mai rămas în om după ce acesta a început să devină muritor.

Pentru că sfidarea de care Eva a dat dovadă a avut repercursiuni și asupra generațiilor viitoare și va avea până la sfârșitul lumii, de unde și ideea că oamenii sunt înclinați spre a comite fapte rele, fapta ei a rămas ca o urmă a impurității carnale și este cunoscută ca *păcatul originar*. Cu alte cuvinte, pentru că omul a cunoscut plăcerile carnale, el va avea mereu parte de o moarte fizică. Cunoașterea binelui și a răului, pe care Dumnezeu a lăsat-o în mărul mult discutat, conținea și virtutea părții fizice. În tradiția ocultă, aceasta este diametral opusă stării de inocență, care nu era caracterizată de ignoranță.

Înainte de coruperea Naturii, Dumnezeu era esența tuturor creaturilor vii, care au fost numite după proprietatea lor cea mai evidentă, pentru a fi cât mai ușor diferențiate.

După ce a mâncat din mărul interzis, *omul* a înțeles că și-a pierdut inocența primordială. Înainte de a mânca din măr, el era conștient de faptul că era complet gol în Grădina Edenului, dar abia după aceea el s-a rușinat de acest lucru și s-a ascuns.

Cunoașterea binelui și a răului se referă la nimic altceva decât la conștientizarea stării materiale, așa cum au spus și Apostolii, și considerarea ei ca forță ce guvernează viața. Dumnezeu ar fi putut foarte bine să îl facă pe om să nu mănânce din mărul interzis, dar el a vrut să îi lase ființei umane libertatea de a alege. De asemenea, dacă nu ar fi încălcat porunca divină, Adam și Eva nu ar fi fost niciodată tentați să se împreuneze și nu ar fi avut niciodată copii.

După ce a mâncat din măr, printr-o caracteristică ascunsă în fruct, omul a simțit dorința trupească, iar păcatul i s-a părut tentant. În acest fel s-a realizat o uniune animală, care s-a

reflectat apoi în spiritul vital al lui Adam. Ca o speranță deșartă, punând împreună un spirit guvernator și o parte animală, ființele umane au început să se reproducă la fel ca și animalele, născându-se doar pentru a muri.

În continuare, textul sfânt prezintă o situație perfectă, pentru că o prezintă pe Eva ca fiind un ajutor al lui Adam. Ea a fost numită *soție* și a ocupat această poziție. Eva primește acest nume chiar după comiterea păcatului. Ea era virgină pentru că așa a vrut Creatorul, iar după săvârșirea păcatului a fost umplută de suferință. În timul în care ea se afla într-o stare de puritate sublimă, dorințele umane nu au putut să o copleșească.

Alungarea primilor doi oameni din Paradis a fost începutul vieții lor ca bestiile. Astfel, mâncarea din măr este numită și atracția cărnii sau *„cunoașterea binelui și a răului"*, putând să alunge ignoranța caracteristică stării de inocență. Obținerea acestei cunoașteri a dus la conștientizarea morții dureroase și a neputinței de a mai ajunge la viața eternă. Dacă omul nu ar fi mâncat din măr, el nu ar fi cunoscut atracția carnală, iar copiii ar fi apărut numai din Eva (virgină fiind), cu ajutorul Sfântului Duh.

Dar, după ce au mâncat din măr, *„pe dată ochii lor s-au deschis"*, iar Adam a început să se împreuneze plin de pasiune cu fecioara goală, întinând-o pe cea pe care Dumnezeu o lăsase ca ajutorul lui. Omul a schimbat intențiile Domnului prin căderea în păcatul carnal. Textul nu ne mai dă alte indicii în afară de *„cunoașterea binelui și a răului"* și de *„și-au dat seama că sunt goi"*. Cu alte cuvinte, puritatea lor a fost murdărită de dorințele instinctuale.

Întreaga lor *„cunoaștere a binelui și a răului"* este reprezentată prin rușinea lor față de propriile părți private. Astfel, în cel de-al optulea capitol din *Leviticul* și în alte locuri din Sfânta Scriptură, aceste părți ale corpului sunt numite chiar *„rușine"*.

După săvârșirea păcatului, ochii lor s-au deschis, pentru că au știut că binele a fost pierdut, iar natura lor urma să fie din acel moment degenerată și plină de rușine, ducând inevitabil la

moarte. Toate acestea urmau să fie transmise şi mai departe, urmaşilor.

Deşi prea târziu, prin noutatea şi ruşinea pe care au simţit-o prin păcatul carnal, ei au înţeles de ce Dumnezeu le-a interzis atât de strict, dar din atât de multă iubire, să mănânce din acel măr. Pentru că acest adevăr era agreabil în sine, putem înţelege într-o oarecare măsură neruşinarea şi decăderea generaţiei adamice. Această impuritate a rezultat din atingerea mizeriilor corpului, fapt ce a dus la decăderea primilor oameni la stadiul de animale.

Astfel, moartea a început odată cu păcatul carnal ce se ascundea în fructul interzis. Astfel, una dintre cele mai vechi metode de a vindeca atingerea unei impurităţi este spălarea. Se poate face o comparaţie a acestui proces cu botezul, care ne întăreşte, aducându-ne credinţă şi speranţă.

Adam a ştiut că printr-un fratricid primul născut muritor, creat prin păcatul carnal, l-a omorât pe fratele său. El a înţeles greşelile muritorilor ce urmau să se întâmple şi astfel şi-a dat seama de propriile suferinţe interioare. El ştia că toate aceste calamităţi i s-au întâmplat datorită păcatului carnal, rezultat din mâncarea din măr, care avea repercursiuni şi asupra posterităţii.

Astfel, el a considerat că cel mai bun lucru pe care îl poate face este să nu se mai atingă în acelaşi fel de soţia lui. După aceea, în castitate şi părere de rău, el s-a căit vreme de o sută de ani, sperând că prin meritul abstinenţei sale şi prin împotrivirea faţă de atracţia carnală, va putea să potolească mânia divină şi astfel ar putea să se întoarcă la splendoarea şi măreţia inocenţei şi purităţii sale primitive. După acea perioadă de căinţă, este foarte posibil ca el să fi primit vestea venirii lui Hristos pe Pământ.

Adam nu mai putea să se întoarcă prin propria sa putere la strălucirea purităţii sale antice, la fel cum nu putea nici să îşi mântuiască urmaşii de moarte.

Prin venirea Mesiei pe această lume, Dumnezeu a readus lumea la un echilibru, întru gloria Numelui său şi spre confuzia Satanei, ridicând omenirea la o stare de binecuvântare mai sublimă.

Din acel moment, Adam a început să îşi cunoască soţia, abia după cei o sută de ani, şi să umple pământul, înmulţindu-se după binecuvântarea cândva grăită de Dumnezeu: *„creşteţi şi vă înmulţiţi".* Cu toate acestea, căsnicia era considerată un lucru sfânt, pentru a se limita marea dorinţă carnală şi pentru ca generaţia primitivă divină să se succeadă organizat.

După ce au mâncat din măr, amândoi primii oameni s-au ruşint, dar nu şi-au acoperit decât părţile private. Astfel, acea ruşine pare să se refere numai la un act comis împotriva dreptăţii, a intenţiei Creatorului şi chiar împotriva propriei lor naturi. În consecinţă, acea generaţie adamică nu era alcătuită din părţile sale primitive ale propriei naturi, dar nici din intenţia originală a Creatorului.

Când Dumnezeu a spus că pământul va scoate la iveală spini şi pălămidă, iar omul îşi va câştiga pâinea cu sudoarea frunţii sale, el nu făcea decât să prevadă viitorul, pentru că toate acestea s-au dovedit a fi adevărate. Pentru că oamenii aveau să îşi ducă viaţa în durere, să are pământul cu trudă şi să îţi mănânce hrana cu muncă şi frică, pământul avea să le aducă şi multe alte necazuri. Ei aveau să se hrănească precum nişte animale, din vreme ce începuseră să se împreuneze asemeni lor.

După ce Eva a încălcat porunca Domnului, acesta i-a spus că va aduce pe lume copii în chin şi dureri. Prin urmare, care ar putea fi legătura dintre naşterea de copii şi mâncarea unui măr, dacă acel fruct nu ar fi acţionat în direcţia atracţiei carnale şi nu ar fi stârnit actul de împreunare? Creatorul a vrut să împiedice acest lucru, dând porunca prin care li se interzicea celor doi oameni să se apropie şi să mănânce din acel pom.

Femeile sunt sortite să nască prunci prin chinuri pentru că ochii, prin vederea mărului, mâinile, prin culegerea lui, şi gura, prin mâncarea lui, au întinat fructul cunoaşterii binelui şi a răului. Ar fi fost suficientă pedeapsa alungării vieţii prin moarte şi a sănătăţii prin boli, dar pântecul femeii trebuie să sufere în timpul aducerii pe lume, pentru că modul de reproducere al animalelor nu era menit şi pentru oameni.

După căderea lor, *„ochii li s-au deschis și ei s-au rușinat"*. Cu alte cuvinte, prin mizeria atracției carnale, ei au știut că reproducerea carnală le era interzisă, prin însăși castitatea și inocența naturii. Ei au fost copleșiți de rușine atunci când, deschizând ochii, și-au dat seama că au comis fapte detestabile.

Șarpele, sau spiritul rău, a avut parte de cel mai groaznic blestem, care poate fi privit chiar ca un privilegiu al femeii. Se spune că sămânța femeii îi va călca pe cap. Se poate ca aducerea de copii pe lume în chinuri să nu fie un blestem atât de mare, de vreme ce cu aceeași voce, Dumnezeu a declarat și binecuvântarea femeii și victoria ei asupra spiritului infernal.

Prin urmare, Adam a fost creat având darul nemuririi. Dumnezeu nu a vrut ca omul să fie un *animal* sau o creatură *sensibilă*, precum nu a vrut nici ca el să fie născut, conceput sau să trăiescă la fel ca o bestie. Omul a fost creat ca un *suflet viu*, după adevărata imagine a lui Dumnezeu. Astfel, el era foarte diferit de natura unui animal, așa cum o ființă nemuritoare este diametral opusă de un muritor, sau o creatură asemeni lui Dumnezeu este diferită de o brută.

Îmi pare rău că unii dintre învățații lumii de astăzi vor, prin argumente mai mult arogante decât reale, să atribuie omului o natură cu totul animală, considerând că esența lui este instinctuală.

Deși omul *„și-a câștigat dreptul la moarte"*, pentru sine și pentru urmașii săi, fapt ce ne poate face să îl considerăm mai aproape de natura creaturilor inferioare, nu a fost în puterea lui să pervertească formele imaginii divine. În același mod, spiritul rău a fost transformat într-un animal, pentru că el s-a apropiat de natura acestuia, prin ură și vicii brutale.

Omul a rămas în specia în care a fost creat de la bun început. Ori de câte ori omul este numit un animal sau o creatură sensibilă, textul devine ambigu și se spune: *„Dar șarpele era mai șiret decât toate ființele vii ale pământului, pe care Domnul Dumnezeu le făcuse"*. Se subliniază astfel viclenia naturală și subtilitatea acelui animal târâtor.

Dacă toate aceste presupuneri sunt adevărate, omul nu a fost creat pentru răspândirea seminței prin păcatul carnal, la fel cum el nu trebuia să aspire spre sufletul sensibil. Astfel, sufletul sensibil al generației adamice nu este cel al unei specii brutale, pentru că el a fost scos la suprafață printr-o sămânță care tindea spre ordinea și limitările naturale ale oricărei specii. În acest fel, sufletul sensibil a apărut și în om, fără ca acest fapt să se întâmple prin intenția Creatorului sau a Naturii. El nu este legat de o specie brutală și nu poate supraviețui decât dacă este în mod constant legat de *minte*, care îi susține viața.

În concluzie, deși omul nu este o specie brutală, el nu poate fi un animal datorită minții sale și cu atât mai mult din cauza sufletului, care nu aparține nici unei alte specii.

Astfel, nici un spirit rău, și nici măcar Natura, nu ar putea, prin vreo cale sau alta, să schimbe esența pe care Creatorul a dat-o omului. Domnul a hotărât ca omul să rămână mereu așa cum a fost creat, deși el, între timp, a săvârșit și păcate, care i-au dat și alte proprietăți. Este absurd să credem că omul este cel mai bun dintre animale, pentru că el are sentimente, dar a fi sensibil nu arată esența determinantă a unui animal.

Așa cum am văzut, primii părinți au simțit în corpurile lor, pe deplin, efectul mâncării din mărul interzis. Ei au trăit atracția carnală în timp ce se aflau în Paradis, iar acest fapt i-a rușinat. Corpurile lor, pe care înainte le puteau controla în voie, au început atunci să fie mișcate de dorințe carnale.

Atracția păcatului a pătruns în trupurile lor, dar odată cu ea a adus și moartea, pentru ei și pentru toți cei care îi vor urma. De aceea, în aceeași zi, ei au fost alungați din Paradis. A luat naștere apoi o generație adulteră, lascivă, instinctuală, diavolească, care nu era capabilă să intre în Împărăția Domnului, fiind diametral opusă ordinii divine. Această corupere pare să fie inseparabilă destinului omenirii de atunci înainte.

Păcatul original a luat naștere datorită atracției carnale, dar el a fost activat numai prin mâncarea din mărul interzis și prin încălcarea poruncii divine. Însă, înclinația spre păcat a fost lăsată

în pomul respectiv, iar dorința ocultă a fost introdusă și implantată acolo.

Dar atunci când Satana a văzut că omul nu este dat la o parte din calea lui, așa cum se spunea în avertismentul inițial al lui Dumnezeu (el nu avea de unde să știe că Fiul lui Dumnezeu a luat apărarea omului în fața Tatălui Său), el a analizat natura ticăloasă, coruptă și degenerată a omului și a observat că acesta nu mai avea puterea de a-l însoți pe Domnul în Măreția lui Eternă, ceea ce l-a bucurat foarte tare. Acea bucurie a fost de scurtă durată, pentru că, treptat, el a aflat că și căsnicia este agreată și aprobată de Ceruri. Bunătatea divină îi era de ajutor omului, iar planurile mârșave ale Satanei nu aveau să se împlinească. Fiul lui Dumnezeu avea să mântuiască omenirea de toate păcatele, atunci când acesta urma să coboare de pământ.

După aceea, diavolul a căutat metode de a întina ființele născute în interiorul căsniciilor, încercând să zădărnicească orice creație divină. În acest sens, el a determinat nu doar fraticide și alte astfel de crime, făcând ca răul să abunde, dar a făcut și în așa fel încât ateismul să înflorească și, alături de păgânism, să atragă tot mai mulți adepți. Dacă nu a putut să ruineze uniunea dintre mintea nemuritoare și sufletul sensibil, el încerca măcar să distrugă legile Naturii, aducându-l pe om la același nivel cu el, în pedeapsa și suferințele infernale. Cea mai mare grijă a lui era să șteargă din mintea oamenilor ideea de nemurire.

Până în zilele noastre, diavolul atrage idei dintre cele mai detestabile în rândurile libertinilor atei. Dar din astfel de împreunări nu pot reieși decât monștri sălbatici, care sunt respinși chiar și de proprii lor părinți.

Uniunea dintre un bărbat și o femeie era agreată de cea mai mare parte dintre oameni și, în acest fel, omenirea se perpetuează mereu.

Satana a încercat să prevină speranța venirii unui Mesia, adică să altereze încarnarea Fiului lui Dumnezeu. Astfel, aplicând principiul activ, el a încercat să folosească sămânța omului după poftele sale blestemate. Acolo unde nu a reușit el

însuși, a folosit spiriduși sau vrăjitoare, cai, măgari sau alte animale. A făcut toate acestea și încă multe altele, demne de numele care i s-a dat: *Prințul Întunericului*.

Satana a creat o legătură între sămânța umană și pântecul unei vrăjitoare, pentru a putea alunga partea nemuritoare din noua ființă. Astfel au luat naștere generațiile de fauni, satiri, gnomi, nimfe, driade, hamodriade, neriade, sirene, sfincși sau alți astfel de monștri.

Apoi, văzând că faunii și nimfele din păduri erau preferați față de alții, pentru frumusețea lor, diavolul și-a crescut copiii printre aceștia, pe care i-a căsătorit cu oameni. Prin aceste uniuni, Satana încerca să obțină un suflet nemuritor pentru el și pentru progeniturile sale.

Toate acestea s-au petrecut datorită acțiunilor și fărădelegilor Satanei, care a făcut în așa fel încât acei monștri să realizeze copulații carnale, mai ales cu oamenii mai ignoranți. Aceste nimfe sunt numite Succubi.

Deși diavolul a creat apoi și alte ființe, mai rele, în care s-a întrupat în mod frecvent, preluând diferite înfățișări, de Incubi și Succubi, de ambele sexe, el nu a făcut alte ființe masculine tinere, în afara celor realizate prin nimfe. Acestea au fost luate de soții de către fiii lui Dumnezeu, oamenii. De aceea, Domnul a vrut să șteargă de pe fața pământului întreaga rasă umană, printr-un mare potop, pentru ca astfel spiritul rău să își găsească sfârșitul.

Voi da un exemplu grăitor privind acei monștri despre care vorbeam mai sus.

Întâmplarea este povestită de Helmont: *„un negutător din Aegina, navigând de mai multe ori spre Insulele Canare, a fost întrebat de către Helmont despre părerea lui privind anumite creaturi, pe care marinarii le aduceau de multe ori acasă, din munți, ori de câte ori ajungeau prin acele locuri. Acestea erau numite Tude-squils. Ele erau carcase moarte și uscate, atât de mici încât ar fi putut fi luate în palmă chiar și de un copil, dar puteau să se transforme și să ia o formă perfect umană. Întreaga*

lor carcasă era clară şi transparentă ca un pergament. Oasele le erau flexibile ca un zgârci. În lumina soarelui, se putea vedea prin măruntaiele lor".

Am ajuns acolo şi pot spune că aceste creaturi existau cu adevărat. Cred şi acum că este vorba despre rasa pigmeilor. Domnul Dumnezeu a ajutat de multe ori oamenii, chiar dacă aceştia sunt uneori răi şi ticăloşi, şi a stricat planurile obscure ale Satanei. El este pedepsit pentru eternitate, spre gloria eternă a Naturii Divine.

CAPITOLUL II

Despre Minunăţiile Magiei Naturale ce Apar într-o Varietate de Operaţiuni Simpatetice şi Oculte în Familiile de Animale, în Plante, Metale şi Pietre

om discuta şi despre magia animală, pe care o vom numi magnetism. Deocamdată, vom analiza prin ce mijloace, instrumente şi efecte, trebuie să aplicăm principii active în cele pasive, pentru a produce rezultate rare şi neobişnuite, prin folosirea de acţiuni, amulete, inele, hârtii, loţiuni, mirosuri, vrăji, blesteme, imagini, lumini, sunete, etc.

Pentru a lua un exemplu cât mai simplu: *„dacă cineva ia un cuţit nou-nouţ şi taie cu el de-a curmezişul o lămâie, grăind cuvinte de ură, sau alte sentimente negative, împotriva unei alte persoane, aceasta din urmă, deşi s-ar putea afla la o distanţă foarte mare, va simţi un sentiment ciudat, dublat de un fior şi o slăbiciune a trupului"*. Acelaşi lucru se întâmplă şi în cazul folosirii animalelor vii: *„dacă un porumbel viu este tăiat în dreptul inimii, inima persoanei vizate va suferi un şoc puternic şi imediat. Frica poate fi indusă prin prinderea imaginii unui om printr-un singur fir de aţă. Moartea sau distrugerea se pot produce în moduri similare. Toate acestea se explică prin simpatia magică şi fatală"*.

În acelaşi fel se folosesc şi caracteristicile animalelor simple, în cazul operaţiunilor manuale, despre care vom vorbi mai târziu pe larg.

„Printr-o compresă cu grăsime de iapă se pot scoate spini. Durerea de dinţi se vindecă folosind o piatră din gura unei broaşte ţestoase. Dacă cineva prinde o broască vie înainte de

răsăritul soarelui și scuipă în gura acesteia, el sau ea va fi vindecat de astm. Ochii aceluiași animal pot trata orbirea. Grăsimea unei vipere vindecă mușcătura ei. Spânzul negru ușurează durerea de cap, dacă este pus în această parte a corpului sau dacă este prizat, într-o cantitate moderată. Coralul este bine cunoscut pentru că apără de vrăji și de otrăvuri. Purtat de copii în jurul gâtului, îi va ajuta pe aceștia să lupte împotriva bolilor cărora le sunt supuși în anii aceștia fragezi și cărora le-ar putea cădea victime. Știu să fac amulete din corali care, atârnate doar de un fir de ață, pot preveni toate relele și accidentele cauzate de foc, apă sau vrăji, ajutând la depășirea oricăror boli."

Atât Paracelsus, cât și Helmont, sunt de părere că broasca râioasă, deși apare foarte rar în fața omului și este dăunătoare atunci când este atinsă, fiind foarte otrăvitoare pentru sângele omului, poate fi folosită ca un bun remediu împotriva mai multor boli umane. Broasca râioasă are o aversiune naturală față de om, care se vede în cap, în ochi și în întregul său corp. Astfel, acest animal este potrivit ca un remediu simpatetic împotriva plăgii sau a altor boli. Sentimentele de ură pe care le avem în noi în mod natural, pot fi amplificate cu ajutorul acestui animal. Pentru aceasta, animalul trebuie atârnat de picioare, deasupra sobei, având sub el o farfurie cu ceară galbenă, în care să se adune tot ce curge din gura lui. Broasca trebuie lăsată în această poziție timp de trei sau patru zile, până când moare. De asemenea, trebuie să te afli de multe ori în prezența animalului, pentru ca acesta să primească teama și frica înnăscută de oameni, precum și ideea de ură puternică.

O singură broască poate oferi un remediu pentru vindecarea a câteva mii de oameni infectați cu ciumă sau plagă.

Procesul pe care Van Helmont îl recomandă pentru pregătirea unei amulete împotriva plăgii este următorul:

„În luna iulie, când astrul nopții este în descreștere, iau broaște țestoase bătrâne, cu ochii plini de viermi albi, atârnând

din capurile lor negre. Ambii ochi trebuie să fie plini de viermi mulți, strânși unii în alții, scoțându-și curioși capul afară, iar dacă vreo unul dintre ei ar vrea să plece, broasca i-ar opri ieșirea cu piciorul din față.

Animalele ar trebui să stea spânzurate, cu capul în jos, pentru a-și vomita conținutul.

Insectele care ieșeau nu erau lăsate să zboare, datorită farfuriei cu ceară.

După ce broasca se usucă, carcasa ei este transformată în pulbere, pe care apoi am amestecat-o într-o pastă, folosind gumă de dragon. Am transformat apoi pasta respectivă în tablete.

Atunci când o astfel de tabletă este purtată în partea stângă a pieptului, ea protejează de toate bolile. Dacă este pusă deasupra unui anumit loc bolnav, ea va extrage pe dată otrava. Am observat că aceste tablete sunt mai puternice după ce sunt folosite de mai multe ori, decât atunci când sunt noi. Ele sunt amulete foarte puternice împotriva plăgii.

Dacă șarpele mănâncă praf în fiecare zi din viața lui, pentru că el a cauzat săvârșirea primului păcat al omului, atunci broască râioasă mănâncă zi de zi pământ (pe care apoi îl vomită).

Potrivit tradiției adepților, acest animal urăște oamenii, astfel că poate să otrăvească prin veninul său unele ierburi pe care omul le folosește în mod curent, sperându-i moartea. Dar există o mare diferență între șarpe și broască - atunci când vede un om, broasca, în mod instinctiv, din antipatie, simte o teamă și o uimire foarte mari. Aceste sentimente dau animalului o eficiență naturală împotriva imaginilor omului înspăimântat. Teroarea broaștei omoară și anihilează ideile omului înspăimântat, pentru că frica animalului este naturală, și, prin urmare, radicală."

Otrava plăgii este preluată de cea a broaștei, dar nu printr-o acțiune distructivă în sine, ci printr-o acțiune secundară. Ideea urii și a terorii stinge fermentul, ceea ce face ca otrava să nu mai aibă aceleași efecte. Otrava plăgii este produsul imaginii părții terifiate, prezentă în mirosul putred și rânced. Datorită cuplării mai multor fermenți, otrava își pierde efectele.

Prin urmare, folosirea amuletei făcute din trupul broaștei țestoase, îndepărtează și previne consecințele oribile ale otrăvii și ale fermenților bolii.

Astfel, broasca râioasă este un animal lăsat de Dumnezeu cu posibilitatea de a se otrăvi pe sine însuşi, la fel cum poate contracara plaga, care nu este altceva decât otrava terorii.

Broasca se teme cel mai tare atunci când îl vede pe om, pentru că atunci se activează şi ura pe care o are faţă de el, sentiment care ia forma unei imagini sau a unei fiinţe active şi reale. În acest fel, otrava apare în broască, distrugând otrava terorii din om.

În ceea ce priveşte partea raţională a omului, cea care generează frica, aceasta nu conştientizează şi ideea distrugerii sale, dar îşi dă seama că ceva inferior este terifiat şi exterminat.

Frica unei broaşte ţestoase este atât de mare încât, dacă o priveşti direct în ochi, vreme de un sfert de oră, cu o privire intensă şi furioasă, pe care nu ar putea să o evite, ea va muri, din cauza terorii şi a uimirii.

Despre Şarpe

Prin folosirea unor părţi din acest animal, Hippocrates a rămas în amintirea întregii omeniri. În acest mod, el a reuşit să vindece ciuma şi bolile contagioase, printre altele.

El a folosit părţile unei vipere.

„După ce a tăiat părţile extreme ale fiinţei, el a scos pielea, aruncând măruntaiele, păstrând numai inima şi ficatul. A scurs apoi tot sângele, prin vena aflată de-a lungul coloanei vertebrale. A amestecat apoi carnea şi părţile păstrate, adăugând şi oasele. A uscat pasta într-un cuptor, până când aceasta s-a transformat în pudră, pe care a pus-o apoi în miere de albine. A lăsat mierea să se limpezească şi a fiert-o, până când toate proprietăţile părţilor animalului au ajuns în miere. La

sfârşit a pus câteva mirodenii specifice ţării sale, pentru a ascunde astfel secretul."

Acest leac de boli conţine un mare mister, acela că moartea care a intrat în oameni prin şarpele biblic poate fi alungată prin moartea altui şarpe.

Adam, cunoscând bine caracteristicile tuturor animalelor, şi-a dat seama că şarpele era mai viclean decât alte fiinţe vii şi că balsamul, mai sus prezentat, era un remediu împotriva morţii, şi era ascuns în acest animal.

Astfel, spiritul întunericului nu i-ar fi putut păcăli pe primii oameni decât luând această formă animală. Ei au crezut că pot să păcălească moartea, atât de crunt promisă de Dumnezeu, cu ajutorul şarpelui.

Ambra poate fi o amuletă- o mică bucată de ambră roşie te poate feri de otravă şi de boli contagioase. Un safir poate fi şi el eficient. Uleiul de ambră sau o bucată dizolvată în spirt pur, calmează durerile pântecului.

Dacă se face o poţiune cu negii de pe gamba unui cal, aceasta poate fi folosită ca remediu în multe boli.

Ficatul şi vezica biliară a unui ţipar pot fi uscate şi făcute pudră. Din acest praf se ia puţin şi se adaugă într-un pahar de vin călduţ, iar acest leac este folosit pentru o naştere mai uşoară. Ficatul unui şarpe poate fi folosit în acelaşi fel.

Rhubarbul, fiind foarte dăunător holerei, curăţă de minune.

Muzica este binecunoscută pentru tratarea muşcăturii unei tarantule sau a oricărui alt păianjen veninos, aşa cum apa vindecă frica de apă.

Negii sunt trataţi prin îndepărtarea lor sau prin îngroparea unui număr egal de pietricele.

Răul regelui poate fi vindecat prin purtarea la gât a unui pandantiv dintr-o inimă de broască râioasă, care în prealabil a fost uscată.

Hippomanele provoacă dorinţă prin simpla atingere sau dacă sunt purtate de o persoană.

Dacă cineva își scuipă în palma cu care l-a lovit sau l-a rănit pe un altul, rana acestuia se va vindeca mai repede. La fel, dacă cineva trece pe deasupra gâtului ștreangul cu care un răufăcător a fost spânzurat, el se va vindeca de orice boală în numai trei zile.

Dacă planta cinci-degete sau palma voinicului este adunată înainte de răsăritul soarelui, o singură frunză va trata malaria de o singură zi, trei frunze pe cea de trei zile, iar patru frunze pe cea de patru zile.

Semințele de rapiță, sădite cu blesteme și incantații, vor crește mai frumoase și mai bogate.

Seva de mătrăgună, distilată, într-o cantitate proporțională, îi poate face pe cei care o beau să facă orice îți dorești.

Dacă vrei ca o persoană să nu te părăsească niciodată, trebuie să ții în mână o plantă de zgrăbunțică, după care să o ții de mână pe persoana respectivă.

Dacă pui în apă rece anumite ierburi, așa cum ar fi tătănească, iarba dracului sau limba șarpelui, după care sunt așezate pe răni până se încălzesc, apoi sunt îngropate într-un loc noroios, rănile se vor vindeca mai repede.

Dacă smulgi frunzele unui chipăruș (plantă care mai poartă și numele de piperul lupului sau pochivnic), trăgându-le în sus sau în jos, acestea vor vindeca o altă persoană.

Un safir sau o altă piatră cu o culoare albastru închis, dacă va fi pus pe o plagă deschisă și va fi luată de acolo din când în când, va atrage otrava de acolo.

Cred că toate aceste informații sunt suficiente pentru a vă face o idee despre virtuțile oculte naturale.

CAPITOLUL III

Despre Amulete, Farmece și Vrăji

ijlocul prin care farmecele au efect este esența pură și vie a sângelui, prin care se leagă sau se atrag lucrurile pe care ni le dorim. Printr-o dorință onestă a minții, luăm în stăpânire aceste caracteristici într-o manieră nu mai puțin puternică ca cea în care vinurile puternice ne amăgesc mintea și simțurile.

A vrăji înseamnă să legi prin cuvinte foarte puternice, așa cum spune și poetul: *„De trei ori ea rosti cuvintele, astfel că, după voia ei, el a căzut în somnul cel mai dulce, din valurile zbuciumate și adâncurile tumultoase".*

Puterea cuvintelor omului este atât de mare, încât, atunci când sunt rostite într-un mod constant și intens, ele pot schimba realitatea, provocând cutremure de pământ, furtuni și inundații. Chiar eu am reușit, doar rostind câteva cuvinte, să provoc ploi abundente și tunete grozave. Aproape toate farmecele nu au putere fără cuvinte, pentru că acestea exprimă intenția vorbitorului, dar și imaginea lucrului la care se face referire.

Astfel, orice efecte minunate sunt dorite, trebuie adăugate cuvinte care să exprime *dorința* sau *voința* operatorului. Cuvintele sunt un fel de vehicule oculte ale imaginii concepute, trimise spre corp cu ajutorul sufletului. Puterea spiritului trebuie exprimată cu vehemență și cu o dorință intensă.

Știu cum să rostesc cuvinte care pot duce înțelesul lor până la mari depărtări, fără ca alte corpuri să intervină. Cuvintele sunt uneori trimise spre noi, de către alte persoane, în somn, atunci când vorbim în timp ce dormim.

Conversațiile vocale nu au efect decât dacă au cauze spirituale sau oculte. Mi s-a întâmplat ca anumite spirite să îmi transmită informații în timpul somnului, pe care le-am uitat când m-am trezit, dar de care mi-am adus aminte atunci când lucrurile respective se întâmplau. Așa am știut cu cel puțin cinci zile înainte despre schimbarea Guvernului, despre care le-am spus și prietenilor mei. Toate acestea nu se pot întâmpla oricui, ci numai celor care au făcut pentru mai mult timp astfel de contemplații. Mulți oameni vor spune că astfel de lucruri nu pot fi adevărate, pentru simplul motiv că ei nu le pot înțelege și nu le pot trăi.

Există diferite vrăji, pe care le-am făcut și eu, și care sunt legate de întâmplările din viața de zi cu zi. Ele pot aduce efectele pe care le dorim, în legătură cu iubirea sau ura, ori cu lucrurile pe care le îndrăgim sau ne displac, în care există o simpatie magică ce nu poate fi explicată rațional.

Tot ceea ce simțim se reflectă asupra noastră. Voi prezenta în continuare o amuletă foarte puternică, ce poate opri imediat curgerea sângelui.

Amuleta Pentru Circulația Sângelui

„În sângele lui Adam a apărut moartea - prin sângele lui Hristos moartea este depășită. *„Prin sângele lui Hristos îți poruncesc ție, sânge, să nu mai curgi!"*

Aceste cuvinte se vor dovedi a fi un remediu simplu și ieftin pentru bolile legate de circulația sângelui. Cu această amuletă, bietul bolnav va avea mai mult de câștigat decât de pe urma unei întregi farmacii.

Literele următoare sunt un farmec puternic sau o amuletă împotriva malariei obișnuite. Ele trebuie scrise pe o coală nouă de hârtie, indiferent de momentul din zi sau noapte. Astfel ele se vor dovedi a fi un leac rapid și sigur, mult mai eficient decât

cuvântul *Abracadabra*. Însă, pentru că acest cuvânt este încă foarte folosit, voi prezenta și modul în care acesta trebuie să fie scris. El trebuie pronunțat sau spus în același fel în care este scris, în timp ce intenția sau voința operatorului este reală și puternică.

CAPITOLUL IV

Despre Uleiuri, Poțiuni și Băuturi Magice, Vorbind despre Virtuțile lor Magice

Unguentele, uleiurile, poțiunile și alte astfel de elemente magice își transmit virtuțile lucrurilor naturale pentru spiritul nostru, pe care îl multiplică, transformă și transfigurează în diferite moduri. Ele transmit acele virtuți pe care le conțin, acționând nu doar asupra unui singur corp, ci și asupra Elementelor din jurul său.

Datorită faptului că spiritul nostru este pur, subtil, lucid și vaporos, o reflecție a sângelui, cele mai bune efecte le vor avea substanțele sub formă de vapori, care se potrivesc cel mai bine substanței spiritului, pe care îl pot influența cel mai bine. Bolile, oboseala, otrava și iubirea pot fi induse prin atingerea mâinilor sau a hainelor unse cu anumite substanțe.

Pentru că percepe mai pur și mai clar decât celelalte simțuri, vederea păstrează în noi semnele lucrurilor într-un mod mai intens și relaționează cel mai bine cu spiritul nostru fantastic. Așa se întâmplă în timpul viselor, când ceea ce vedem este mult mai puternic decât ceea ce auzim sau percepem prin alte simțuri.

Când un element magic transformă spiritele vizuale, acestea vor afecta imaginația. Acesta, fiind influențată de diferite specii și forme, va transmite la rândul său, prin aceleași spirite, tot către simțul văzului. Cu ajutorul acestuia, iau naștere forme distincte, care par să vină din exterior și care apar ca spirite, imagini înfricoșătoare, etc.

Există unele elemente magice care ne pot face să vedem imaginea spiritelor aerului sau a altor spirite. Acestea se pot face

folosind vezica biliară a unui om, ochii unei pisici negre, sângele unui liliac sau al unui țap, etc.

Dacă o bucată fină de metal este introdusă în sevă de pelin negru, după care i se dă foc, se pot invoca spirite.

Există unele parfumuri care îl pot face pe om să vorbească în somn, să se plimbe în timp ce doarme, sau să facă în acest timp tot ceea ce face un om în timp ce este treaz sau ceea ce nu ar îndrăzni să facă atunci. Alte mirosuri îl pot face pe om să audă sunete oribile sau minunate.

Într-o anumită măsură, astfel se explică de ce unii nebuni sau melancolici cred că aud și văd tot felul de lucruri, căzând pradă amăgirilor dintre cele mai grosiere și demne de milă, temându-se sau înfuriindu-se atunci când nu ar trebui.

Toate acestea se pot provoca prin *vapori magici*, *lucruri*, *perfumuri*, *creme* și *loțiuni*, *unguente*, *poțiuni*, *otrăvuri*, *lămpi*, *lumânări*, sau prin *oglinzi*, *imagini*, *vrăji*, *farmece*, *sunete* și *muzică*, dar și prin *diferite ritualuri*, *ceremonii* sau alte acțiuni.

Trebuie să atragem atenția asupra faptului că amuleta nu va avea efectele scontate dacă sufletului operatorului nu este foarte legat de ea și de imaginea ideii pe care aceasta o conține. Fără acest aspect, toate încercările ar fi în zadar. Am considerat necesar să menționez acest lucru, pentru ca cei care întreprind astfel de acțiuni să poată obține efectele dorite. Nerespectarea acestei reguli explică și unele eșecuri.

ABRACADABRA
BRACADABRA
RACADABRA
ACADABRA
CADABRA
ADABRA
DABRA
ABRA
BRA
RA
A

CAPITOLUL V

Despre Legăturile Magice, Arătând Cum şi Prin ce Putere îşi Primesc Acestea Virtuţile şi Sunt Eficiente în Magia Naturală

tunci când sufletul lumii, prin caracteristicile sale, face ca toate lucrurile (fie ele generate în mod natural sau realizate artificial) să fie roditoare, dându-le virtuţi superioare pentru a ajunge la anumite efecte minunate, atunci aceste lucruri nu se produc doar prin elemente magice - poţiuni, creme sau băuturi. Dacă ele sunt aplicate în mod corect, printr-o simplă atingere, vor transmite virtuţile asupra oamenilor. În acest mod se produc unele modificări de situaţie sau de caracter: boli sau restabilirea stării de sănătate, curaj sau frică, tristeţe sau bucurie, etc. Aceste elemente îl pot face pe subiectul lor înfricoşător, acceptabil, respingător, onorat, iubit, urât, etc.

Aceste caracteristici sunt transmise şi se manifestă la fel ca în cazul procesului de altoire al copacilor, când forţa vitală şi proprietăţile sunt transmise de la trunchiul principal la ramura altoi, prin contact şi apropiere. În cazul palmierului femelă, când în apropiere se află un palmier mascul, ea îşi îndreaptă ramurile către acesta. De obicei, un om le va lega crengile unele de celelalte, dar ramurile copacului femelă se vor întrepta după scurt timp, ca şi cum ar fi primit ceea ce avea nevoie de la mascul.

Se spune că dacă o femeie vrea să nu fie atacată, ea trebuie să ia un ac, să îl bage în balegă şi să îl pună în pământul în care un om a fost îngropat, după care să îl poarte tot timpul la ea, învelit într-o bucată din materialul folosit la o înmormântare.

Din aceste exemple se poate observa cum prin anumite acţiuni sau printr-un simplu contact, putem primi unele virtuţi.

Totuşi, este indicat să cunoaştem câteva reguli ale acestor acţiuni.

De exemplu, ele trebuie realizate în anumite momente din lună şi din an, sau trebuie duse la bun sfârşit folosind sârmă sau aţe din mătase ori chiar tendoanele unor animale. Atunci când trebuie să se facă împachetări, de cele mai multe ori se vor folosi frunzele unor ierburi sau piei de animale ori tipuri specifice de pergamente.

Dacă vrei să obţii o caracteristică solară a unui lucru, acesta trebuie învelit în foi de dafin sau în pielea unui leu şi prins cu aţă aurie, mov sau galbenă, în timp ce Soarele străluceşte sus pe cer.

Dacă vrei să obţii o calitate saturniană a unui lucru, vei lua acel lucru în timp ce Saturn guvernează cerul, îl vei înveli în piele de măgar sau într-o bucată de material folosit la o înmormântare, mai ales dacă se doreşte inducerea tristeţii sau a melancoliei. Obiectul va fi prins cu aţă de culoare închisă şi va fi purtat la gât.

CAPITOLUL VI

Despre Antipatii

ste momentul să vorbim acum despre *antipatiile lucrurilor naturale*, pentru că trebuie să știm mai multe despre contrariile existente în natură.

Fiecare obiect poate alunga din jurul său alte obiecte sau energii.

De exemplu, rădăcina de rhubarb are o astfel de antipatie împotriva holerei, melasa împotriva otrăvii, pietrele de safir împotriva inflamării vezicii biliare, a febrelor și a bolilor ochilor, amestitul împotriva bețiilor, jaspul împotriva problemelor de circulație a sângelui și a halucinațiilor, coralul împotriva bulelor holerei negre și a durerilor de stomac, topazul împotriva febrelor spirituale: dorințe carnale, invidie, pizmășie, etc.

Același sentiment există și între furnici și organele vegetale, între aripile de liliac și nagâț, de a căror prezență se îndepărtează.

Aparent, castraveții nu suportă uleiul.

Bila unei cioare îi face pe oameni să se înspăimânte, îndepărtându-i din locul în care este pusă.

Diamantele nu supotă pietrele la rinichi.

Oile evită cucuta mică, iar ceea ce este mai interesant este că natura a imprimat această antipatie pe ficatul oilor, pe care se poate vedea foarte clar imaginea acestei plante.

Caprele urăsc busuiocul de grădină, ca și cum nu ar exista nimic mai periculos pe lume.

În lumea animală, șoarecii și nevăstuicile nu se înțeleg. Șopârlele se împotrivesc scorpionilor, speriindu-i pe aceștia cu

simpla lor apariție, fiind ucise cu veninul acestora. Același venin vindecă rănile făcute de scoprioni. Există o mare dușmănie între scorpioni și șoareci. Dacă un șoarece este pus pe o mușcătură de scorpion, el o va vindeca.

Șerpii nu se tem de nimic mai mult decât de crabi.

Dacă un porc este mușcat de un șarpe, rana se poate trata cu ajutorul crabilor. Șerpii sunt chinuiți și de soare, pentru că acesta se află în Constelația Racului.

Scorpionii și crocodilii se omoară între ei.

Pasărea ibis, printr-o simplă atingere, poate face ca un crocodil să rămână nemișcat.

Un cerb va evita întâlnirea cu un berbec sau o viperă.

Un elefant tremură la auzul grohăitului unui porc, la fel un leu la auzul unui cocoș.

Pantera nu se va atinge de ceea ce este uns cu grăsimea unei găini, mai ales dacă s-a pus și usturoi în aceasta. Există o dușmănie și între vulpi și lebede.

Multe păsări nu se înțeleg între ele.

Și între animalele de apă există antipatii, ca de exemplu între chefal și știucă.

Râsul nu se împacă cu pantera. Dacă pieile ambelor animale sunt puse una peste cealaltă, cea a panterei se va dezintegra.

În scrierile sale, Apollo spune că dacă un om se înveșmântează cu pielea unui râs, el va trece în siguranță de dușmanii lui.

Mielul fuge de lup. Dacă pielea, coada sau capul unui lup sunt puse lângă țarcul oilor, lupii nu se vor apropia de acesta.

Pliniu vorbește despre pasărea numită marlin, care strică ouăle ciorilor, ai cărei pui sunt enervați de vulpe. Aceeași pasăre va pișca puii de vulpe. Dacă o cioară asistă la o astfel de scenă, ea o va ajuta pe vulpe împotriva dușmanului comun.

Căneparul trăiește în și mănâncă ciulini, dar urăște măgarii, pentru că acești mănâncă ciulinii și florile lor.

Ura dintre mica pasăre numită esalon şi măgar este atât de mare, încât sângele lor nu se amestecă. La auzul răgetului măgarului, ouăle şi puii acestei păsări dispar cu totul.

Există o antipatie totală între măslin şi orice persoană nestatornică. Dacă aceasta îl plantează, el nu va creşte bine.

Orice leu se teme de torţe aprinse.

Lupul nu se înspăimântă de sabie, ci de pietre, pentru că poate fi rănit uşor cu acestea, iar rănile se infectează şi se umple de viermi.

Calul se teme de o cămilă atât de tare, încât nu poate nici măcar privi o imagine a acestui animal.

Un elefent, dacă rage, este redus la tăcere dacă vede un cocoş.

Un şarpe se teme de un om dezbrăcat, dar îl va ataca pe unul îmbrăcat.

Un taur turbat este îmblânzit prin legarea lui de un smochin.

Ambra atrage tot felul de lucruri, exceptând busuiocul de grădină şi obiectele unse cu ulei, între care există o antipatie naturală.

CAPITOLUL VII

Despre Virtuţile Oculte ale Lucrurilor, Care se Găsesc în Acestea Numai în Timpul Vieţii Lor şi Care Rămân în Ele şi După Moarte

ste important pentru noi să ştim că există unele lucruri care au anumite caracteristici numai în timpul vieţii, iar altele le păstrează şi după moarte.

În cazul colicelor, dacă pui o raţă pe burtă, durerea va dispărea, iar pasărea va muri.

Dacă vei lua inima unui animal şi, cât aceasta este încă fierbinte, faci o vrajă pentru cineva care are febră foarte mare, acesta se va însănătoşi.

Dacă cineva înghite inima unei rândunici, a unei nevăstuici sau a unei cârtiţe, cât timp aceasta încă bate şi este caldă, persoana respectivă îşi va mări puterea intelectuală şi îşi va putea aminti, înţelege şi chiar prevedea ceea ce se va întâmpla.

Ca regulă generală, orice este luat de la un animal - membre, păr, excremente, unghii, etc. -, trebuie prelevat în timpul în care animalele respective sunt încă vii şi, dacă este posibil, animalul să fie lăsat în viaţă.

Dacă vei lua limba unei broaşte, va trebui să pui animalul înapoi în apă. Democritus spune că poţi folosi limba unei broaşte pentru a afla orice adevăr de la o femeie, dacă pui obiectul respectiv pe inima ei. Ochii unei broaşte trebuie scoşi înainte de răsăritul sSarelui şi ei pot ajuta la vindecarea unei alte persoane, de malaria de trei zile. Tot ochii de broască, legaţi cu carnea unei privighetori în pielea unui cerb, vor face ca o persoană să nu doarmă deloc.

Icrele peştelui furculiţă, aplicate pe buricul unei femei, vor face ca aceasta să aibă o naştere uşoară, dar numai dacă icrele ar fi luate cât timp peştele respectiv este încă viu şi i se dă drumul apoi în apă.

Ochiul drept al unui şarpe vindecă durerea ochilor, dacă târâtoarea este lăsată în viaţă.

Dintele unei cârtiţe, dacă este scos în timp ce aceasta este în viaţă şi i se dă drumul, vindecă durerile de dinţi.

Câinii nu vor lătra niciodată la cel care are o coadă de nevăstuică ce a fost eliberată.

Democritus spune că, dacă se taie limba unei cămile care apoi este lăsată în viaţă, limba ei va aduce succes în orice împrejurări, în special femeilor în timpul naşterii. Aceasta trebuie lăsată însă undeva în afara casei, pentru că dacă este băgată în interior, ar putea să devină periculoasă.

Există multe proprietăţi care rămân şi după moarte, mai ales în cazul lucrurilor în care ideea de materie nu este foarte pregnantă.

Potrivit lui Platon, după moartea acestor lucruri, ceea ce este etern în ele va avea efecte dintre cele mai minunate - aşa se întâmplă şi în cazul mai înainte menţionat, legat de pielea unor animale, care se afectează reciproc. O tobă făcută dintr-un anumit peşte poate alunga toate târâtoarele, de pe întreaga suprafaţă pe care sunetul se propagă.

CAPITOLUL VIII

Despre Virtuţile Minunate ale Anumitor Tipuri de Pietre Preţioase

agicienii cred că pietrele preţioase au anumite virtuţi, pe care le primesc prin sferele superioare, prin intermediul influenţei celeste şi al mediului sufletului sau Spiritului Lumii. Unii autori se declară împotriva acestor idei, considerând că pietrele preţioase nu ascund caracteristici oculte, în vreme ce alţii îmbrăţişează călduros aceste teorii, vorbid pe larg despre cauzele şi efectele acestor proprietăţi simpatetice.

Voi lăsa toate aceste discuţii contradictorii în seama celor care sunt mai leneşi sau a celor care se consideră filosofi sau sofişti. Eu cred că aceste virtuţi oculte sunt întâlnite pretutindeni în regnurile animal, vegetal şi mineral, prin seminţe sau idei provenite iniţial din mintea divină, prin spirite şi fiinţe superioare care acţionează după caracteristicile şi atribuţiile proprii.

Aceste virtuţi sunt transmise, aşa cum am mai spus, prin intermediul Spiritului Universal, printr-o simpatie şi antipatie generale şi manifestate, stabilite prin Legea Naturii. Dintre mai multe exemple, magnetitul este una dintre dovezile cele mai concludente pentru simpatia şi antipatia de care vorbim.

Dintre pietre, cele care seamănă cu razele Soarelui, prin lucirile aurii pe care le au, previn îmbolnăvirea şi otrăvirea, dacă sunt purtate pe degete. Piatra numită *oculis solisi,* ochiul Soarelui, fiind asemănătoare cu forma luminii ochilor, din care iese o rază, alină creierul şi întăreşte vederea. Rubinul, care străluceşte în puterea nopţii, este util împotriva tuturor otrăvilor gazoase şi vaporoase. Crisolitul, cu o culoare verde deschis, dacă

este ținut înspre Soare, strălucește cu raze asemeni stelelor aurii. El este util pentru plămâni, vindecând problemele astmatice. Dacă este găurit, iar golul este umplut cu fire din coama unui măgar, iar apoi este legat de brațul stâng, va alunga toate închipuirile copilărești, alungând toată prostia și nebunia.

Piatra numită iris, care are o culoare asemănătoare cristalului și are șase colțuri, dacă este ținută la umbră, iar soarele este lăsat apoi să treacă prin ea, va forma un curcubeu natural în aer. O altă piatră, heliotropul - de culoare verde, asemănător cu jaspul sau smaraldul, doar că are pete roșii -, îl face pe purtător să fie stabil, mulțumit și faimos, ajutând și la prelungirea vieții. Această piatră mai are și o altă proprietate minunată - se pare că poate ameți atât de tare ochii oamenilor, încât îl poate face pe purtător să fie invizibil. Pentru acest din urmă caz, trebuie adăugată și floarea cu același nume - heliotrop sau floarea-soarelui. Despre aceste proprietăți se găsesc mențiuni în scrierile lui Albertus Magnus și ale lui William din Paris.

Iacintul are și el unele caracteristici solare, protejând împotriva otrăvurilor de toate felurile. De asemenea, îl poate face pe purtător să fie plăcut și acceptabil, ajutând și la câștigarea unor sume de bani. Dacă este ținut sub limbă, înveselește inima și întărește mintea.

Urmează apoi *pirofilul*, ca un amestec de culoare roșie, despre care Albertus Magnus spune că Aesculapius l-a menționat într-una dintre scrisorile sale către Octavius Caesar, astfel: *„Există o anumită otravă, foarte rece, care menține în viață inima unui om, atunci când acesta este scos din flăcări. Această otravă, fiind pusă în flăcări, se va transforma într-o piatră, numită pirofilus".* Aceasta este foarte utilă împotriva otrăvii și îl face pe purtător să fie temut și admirat de dușmanii săi.

Se spune că Appolonius a găsit o piatră numită pantaura, (care poate atrage alte pietre, asemeni magnetitului, care atrage fierul) care este un remediu foarte bun împotriva otrăvii. Aceasta are pete, ca o panteră, astfel că unii naturaliști i-au dat numele de

panterus. Aaron o numește *evanthum*, în vreme ce alții preferă numele de *pantochras*.

CAPITOLUL IX

Despre Amestecarea unor Lucruri Naturale și Despre Producerea Unor Animale Monstruoase prin Aplicarea Magiei Naturale

Magicienii și cei care observă acțiunile Naturii știu că, prin aplicarea unor forme active asupra unor materii potrivite, ce ar putea fi transformate într-un bun recipient, se pot produce multe efecte neobișnuite, care par ciudate și deasupra ordinii naturale, prin adunarea anumitor proprietăți, care pot duce la rezultatele pe care le dorim.

Cu toate acestea, este evident că toate puterile și virtuțile corpurilor inferioare nu se găsesc într-un singur obiect, fiind răspândite prin multe dintre obiectele care ne înconjoară. Astfel, dacă există sute de virtuți ale Soarelui întâlnite în tot atâtea animale, plante, metale sau pietre, va trebui să le adunăm împreună și să le aducem la o singură formă, în care vom regăsi unificate toate virtuțile de care am avea nevoie.

Există două aspecte care trebuie urmărite în orice amestec.

Primul dintre acestea se referă la ceea ce există în părțile sale și este superior sau ceresc.

Cel de-al doilea aspect este obținut printr-un amestec artificial și proporțional al unor obiecte sau substanțe, astfel încât să se potrivească unor anumite constelații. Această virtute va reieși dintr-o anumită asemănare care există între lucruri, prin care acestea sunt atrase spre elemente superioare lor.

Astfel, putem avea o anumită compoziție de ierburi, vapori și altele, pe care să o facem potrivt regulilor magiei naturale și cerești, din care va rezulta o formă obișnuită.

Despre regulile unor astfel de experimente vom vorbi mai pe larg în Cea De-a Doua Carte.

Trebuie să înțelegem că, în funcție de cât de nobil este un obiect și cât de excelentă este forma pe care o are, cu atât este el mai înclinat și apt spre a primi și, totodată, va avea cu atât mai multă putere să acționeze. În acest sens, virtuțile lucrurilor devin cu atât mai minunate când sunt aplicate materiilor, fiind amestecate și pregătite pentru a da viață, pe care o iau din stele, cu care propriile noastre spirite cooperează foarte bine.

Materiile pe care le pregătim au o putere foarte mare, putând să primească și forța vitală, atunci când avem de-a face cu un amestec perfect al calităților.

Cu cât anumite lucruri primesc o formă aproape perfectă de viață, cu atât ele vor avea un caracter și o compoziție mai unitară.

Cerurile, fiind o cauză primară, vor face ca, încă de la începutul oricărui lucru, acesta să fie supus unor influențe celeste, în funcție de capacitatea care există în acea viață sau acel suflet sensibil, de a primi virtuți tot mai nobile și tot mai subtile. În caz contrar, virtuțile celeste vor fi neexploatate.

În cartea numită *„Cartea Legilor lui Pluto”* se vorbește despre generațiile monstruoase, care nu sunt create potrivit legilor Naturii.

Știm că următoarele lucruri sunt adevărate: *din viermi sunt produși țânțari, din cai se fac viespi, iar din vaci și boi, muște.*

Dacă se ia un crab viu și i se rup picioarele, după care este îngropat în pământ, rezultatul va fi un scorpion.

Dacă se usucă o rață până când devine praf, iar acesta va fi pus în apă, vor lua naștere multe broaște. Dar dacă praful este copt într-o plăcintă, iar aceasta este tăiată și bucățile sunt puse în locuri umede sub pământ, vor lua naștere broaște țestoase.

Din busuiocul de grădină, tăiat și pus între două pietre, vor lua naștere scorpioni.

Dacă se iau câteva fire de păr de la o femeie aflată la menstruație și se pun sub bălegar, se vor crea șerpi.

Părul din coada unui cal, pus în apă, va prinde viață și se va transforma într-un vierme dintre cei mai periculoși.

Există o metodă magică, prin care o găină, stând pe ouă, poate crea o formă umană, pe care magicienii o numesc mătrăgună și care are virtuți dintre cele mai neobișnuite. Eu însumi pot garanta validitatea acestei metode.

Astfel, trebuie să știi foarte bine ce fel de materii sunt naturale, încep, sunt perfecționate sau sunt compuse din mai multe lucruri, precum și ce influențe celeste pot primi fiecare.

O corespondență a lucrurilor naturale este suficientă pentru primirea influenței superioare, pentru că, dacă nimic nu le stă în cale, Elementele celeste își trimit lumina spre Elementele inferioare, cărora le imprimă o parte din virtuțile proprii.

Așa cum am spus și mai înainte, dacă materia este perfectă și pură, ea va putea să primească influențele superioare. Astfel se propagă Sufletul Lumii spre materie, zi de zi, către toate lucrurile pe care natura le-a pregătit. Este imposibil ca o asemenea materie să nu primească viață și o formă mai nobilă.

CAPITOLUL X

Despre Arta Fermecării, Vrăjilor, a Acțiunilor Magice, Despre Lumini, Lumânări și Lămpi, pentru a Ajunge la o Concluzie Despre Magia Naturală

Am vorbit până acum despre virtuțile mărețe și minunata eficiență a lucrurilor naturale.

Ne rămâne acum să discutăm despre puterea minunată a fascinației. Cu alte cuvinte, ne vom îndrepta atenția asupra atragerii sau respingerii oamenilor, într-o manieră magică și ocultă, spre iubire sau ură, boală sau sănătate, dar și despre blestemarea hoților - astfel încât ei să nu mai poată fura niciodată sau să nu se mai poată mișca din locul în care au fost găsiți -, despre vrăjirea comercianților - astfel încât să nu poată cumpăra sau vinde -, despre fermecarea unei armate - pentru ca aceasta să nu poată trece de granițe -, despre blestemarea unui vapor - pentru ca nici un vânt, oricât de puternic ar fi acesta, să nu poată duce ambarcațiunea în port -, despre blestemarea unei mori - pentru ca indiferent de mijloacele folosite, aceasta să nu poată fi făcută să funcționeze -, despre vrăjirea unei cisterne sau a unei fântâne - pentru ca apa să nu poată fi extrasă din oricare din acestea -, despre fermecarea pământului - pentru ca nimic sădit pe el să nu poată rodi sau ca nimic să nu poată fi construit pe el -, despre vrăjirea focului - pentru ca, oricât de puternic ar fi, să nu consume combustibil -, despre fermecarea fulgerelor și a furtunilor - pentru ca acestea să nu facă rău -, despre vrăjirea câinilor - pentru ca aceștia să nu latre -, despre blestemarea păsărilor sau a animalelor sălbatice - pentru ca acestea să nu poată fugi sau zbura departe.

Acestea şi multe altele, ar putea să pară incredibile, dar pe care eu însumi le cunosc din prorpia mea experienţă.

Toate aceste acţiuni sunt făcute şi desfăcute, prin mai multe metode: vrăji, unguente, poţiuni, talismane, farmece, incantaţii, vizualizări puternice, pasiuni, sentimente, imagini, personaje, blesteme, lumini, sunete, numere, cuvinte, nume, invocaţii, conjuraţii, etc.

Despre Vrăji

Forţa vrăjilor este, fără îndoială, foarte mare. Ele pot să năruie, să supună, să consume sau să schimbe toate lucrurile inferioare. De asemenea, există vrăji prin care se pot suspenda toate proprietăţile oamenilor şi pe cele ale animalelor.

În continuare, aşa cum am promis, vom vorbi mai detaliat despre unele dintre aceste vrăji, pentru ca având-le pe acestea drept exemplu, să aveţi o idee generală despre acest subiect.

Vom vorbi mai întâi despre **sângele menstrual** şi despre puterea pe care acesta o are în vrăji.

Dacă acest lichid apare în timpul în care iese vinul nou, îl va face acru, iar dacă atinge vreun vin, îl va strica pentru totdeauna.

Printr-o simplă atingere poate face ca toate plantele şi copacii să devină sterpi, iar cei abia sădiţi vor muri. Va arde toate ierburile din grădină şi poate face ca fructele să cadă din copaci.

Va scădea strălucirea unei oglinzi, va reduce ascuţimea cuţitelor şi a lamelor, va micşora frumuseţea fildeşului lustruit şi va rugini fierul şi alama, dându-le un miros puternic.

Gustul său îi turbează pe câini, iar dacă aceştia vor muşca atunci un om, rana va fi incurabilă.

Poate distruge stupi întregi de albine, pe care le alungă. Înnegreşte cânepa care este fiartă în el.

Dacă o iapă este atinsă de el, ea îşi va lepăda mânzul, acelaşi lichid putând fi vinovat şi pentru pierderile de sarcină ale femeilor.

Măgarii care mănâncă din porumbul atins de el vor deveni sterili.

Cenuşa hainelor pătate de sângele mentrual face ca hainele care sunt spălate cu ea să îşi piardă culoarea şi poate lua şi culoarea florilor.

De asemenea, poate vindeca malaria de trei sau patru zile, dacă este pus într-o bucată de lână a unui berbec negru, prinsă apoi cu o brăţară de argint. Acelaşi efect este obţinut şi prin ungerea tălpilor pacientului, mai ales dacă acest lucru este făcut chiar de o femeie, cu propriul ei sânge, fără ca cel tratat să ştie ce anume foloseşte ea.

Acest lichid tratează şi starea de îmbolnăvire, dar cele mai bune rezultate se obţin în cazul celor care se tem de apă sau au fost muşcaţi de un câine turbat. Ei trebuie să bea dintr-un pahar care a stat pe o bucată de material pe care se văd urmele lichidului menstrual.

Mai mult, dacă o femeie aflată la menstruaţie merge dezbrăcată printr-un câmp de porumb, înainte de răsăritul soarelui, toate lucrurile dăunătoare vor dispărea. Dar dacă face acelaşi lucru după răsărit, porumbul se veştejeşte.

Acest lichid poate alunga grindina, ploaia, tunetele şi fulgerele.

Multe dintre aceste virtuţi sunt descrise de Pliniu.

Dacă menstruaţia are loc în perioada în care luna se află în descreştere, lichidul va fi cu mai periculos. Şi mai dăunător va fi dacă se petrece între descreştere şi schimbare.

Dacă menstruaţia are loc în timpul unei eclipse de Soare sau de Lună, lichidul rezultat este o otravă violentă şi incurabilă.

Cea mai mare putere o va avea sângele menstrual curs în primii ani de virginitate, când o simplă atingere a clanţelor uşii face ca nici un rău să nu intre în acea casă.

Unii spun că hainele atinse de acest lichid nu ar putea să ardă.

Se mai zice că dacă se o rădăcină de bujor este unsă cu ulei de ricin şi învelită cu o haină murdară de acest lichid, aceasta va vindeca orice boală.

Stomacul unui cerb trebuie prăjit şi peste el se va pune un miros făcut dintr-un material textil murdar de sânge menstrual. Cu acesta, orice armă se va dovedi inutilă în timpul unei vânători.

Câteva fire de păr de la o femeie aflată la menstruaţie, puse sub balegă, vor da naştere la şerpi, iar dacă firele de păr sunt

arse, târâtoarele se vor îndepărta precum fumul. Lichidul menstural este atât de puternic şi de otrăvitor, încât poate combate orice creatură veninoasă.

Vorbim în continuare despre *hippomane*, care joacă un rol destul de important pentru orice vrăjitor.

Acestea sunt mici bucăţi de carne, de mărimea unei smochine, de culoare neagră, constituind fruntea unui mânz proaspăt venit pe lume. Această parte trebuie mâncată de iapă, pentru că altfel ea nu îi va iubi pe mânzi şi nu îi va lăsa să sugă lapte.

Se spune că această substanţă este cea mai puternică în stârnirea iubirii, mai ales dacă este făcută pulbere şi este turnată într-o cupă în care se află şi sângele persoanei îndrăgite. Această poţiune este dată lui Iason de către Medeea.

Mai există o vrajă care poartă tot numele de hippomană, alcătuită din lichidul pe care iapa îl produce atunci când doreşte un armăsar.

Râsul este şi el folosit în multe vrăji. Dacă se doreşte protejarea casei de spirite rele, este suficient să se ungă clanţele uşilor cu sângele acestui animal, după cum ne spune Pliniu. Mai mult, cei care vor fi unşi cu uleiul piciorului stâng al râsului, fiert împreună cu cenuşa osului încheieturii aceluiaşi animal şi cu sânge de nevăstuică, vor deveni urâţi de toată lumea. Aceeaşi utilizare o pot avea şi ochii râsului.

Dacă cineva are la el o mică bucată din intestinul animalului şi îşi leagă cu ea mâna stângă, aceasta îi va servi drept talisman. Atunci, dacă el se uită numai la o femeie, aceasta îl va urma pretutindeni. Pielea de pe fruntea acestui animal este un scut împotriva vrăjilor.

Sângele unui basilisc este numit de magicieni sângele lui Saturn. Acesta aduce celui care îl poartă la el, succes în cererile oficiale. Acest lichid vindecă foarte repede boli şi aduce numeroase privilegii.

Se mai spună că o piatră muşcată de un câine turbat produce certuri dacă este pusă în băuturi.

Dacă cineva pune limba unui câine în papucul lui, sau puţin din praful rezultat în urma uscării acesteia, nici un câine nu îl va putea lătra. Efectul va fi şi mai puternic dacă se adaugă şi planta limba câinelui (numită şi arăriel). O bucată din pielea unei căţele

va avea acelaşi efect. De asemenea, câinii nu vor lătra la cel care are inima unui câine în buzunar.

Broasca râioasă roşie, cea care trăieşte în iarbă neagră şi mărăcini, are multe calităţi şi este capabilă de lucruri minunate. Ea are un mic os în partea stângă, care aruncat în apă rece o poate încălzi imediat. Tot cu ajutorul lui sunt potoliţi câinii turbaţi, care devin foarte iubitori şi supuşi. Dacă este folosit în cazul unei femei, îi stârneşte acesteia cele mai aprinse dorinţe. Dimpotrivă, osul care se află în partea dreaptă va face ca apa fierbinte să devină rece şi să numai poată fi încălzită în nici un fel. Acesta este şi un alt leac împotriva malariei, dacă este pus pe corpul bolnavului, în pielea unui şarpe. În acelaşi fel va vindeca tot felul de febre şi va restabili iubirea şi dorinţa trupească. Splina şi inima animalului sunt antidotul cel mai bun împotriva veninului acestei broaşte.

Despre toate acestea ne vorbeşte Plinius.

De asemenea, se mai spune că sabia cu care un om a fost ucis are efecte minunate. Dacă din ea se face un frâu pentru un căpăstru, orice cal, oricât ar fi el de nărăvaş, va fi îmblânzit.

Dacă o sabie cu care cineva a fost decapitat este înmuiată în vin, cel care îl bea va fi vindecat de malarie.

Există o băutură prin care bărbaţii pot fi asemenea unui urs. Aceasta se face prin dizolvarea sau fierberea creierului şi inimii animalului respectiv în vin nou, licoare ce trebuie băută dintr-un craniu. Cel care va încerca această băutură nu îşi va reveni decât după ce licoarea îi va ieşi cu totul din trup.

Cel mai sigur leac pentru o durere de cap violentă este culegerea unor ierburi ce cresc în partea superioară a unor dealuri sau păduri, ce apoi trebuie legate cu aţă roşie şi atârnate undeva sus. Durerea va dispărea în câteva momente.

Despre Lumini Magice, Candele, Lumânări, Lămpi, etc.

În mod artificial, se pot face diferite lămpi, torțe, lumânări, etc, din materiale și substanțe potrivite. La aprinderea lor, ele vor avea efecte dintre cele mai extraordinare.

Există o otravă de la iepe, ce apare după copulație, care poate fi adăugată în torțe făcute din grăsime și măduvă. Aceste torțe vor reflecta pe pereți deformități monstruoase ale capului calului. În același scop se pot folosi substanțe prelevate de la măgari sau muște.

Pielea unui șarpe, luminată într-o lampă verde, va face ca imaginea acestuia să apară.

Vița-de-vie are același efect, dacă, în momentul în care este în floare, se ia o sticluță și se leagă de lăstari, se umple cu ulei și se lasă acolo până când strugurii dau în pârg. După aceea, uleiului i se dă foc și se face astfel o lampă, a cărui rezultat este o recoltă bogată de struguri. Același lucru se poate face și pentru alte fructe.

Dacă fierea pământului (*numită și țintaură*) este amestecată cu miere și cu sângele unei păsări, după care este pusă într-o lampă, se vor reflecta imagini gigantice. Iar dacă lampa va fi aprinsă într-o seară senină, stelele vor părea mai rare.

Dacă cerneala unei sepii este pusă într-o lampă, pot apărea diferite ființe.

Dacă o lumânare este făcută din obiecte întunecate, așa cum ar fi grăsimea și măduva unui om, grăsimea unei pisici negre, creierul unei ciori sau a unui corb, toate acestea stinse în gura unui om care a murit de curând, atunci acea lumânare aprinsă va produce oroare și frică printre cei care o vor vedea.

Dintre autorii care vorbesc mai pe larg despre torțe, lumânări, lămpi, etc., trebuie să îi menționăm pe Hermes, Platon, Chyrannides și Albertus Magnus - dintre autorii mai recenți.

Despre Arta Fermecării Sau a Vrăjirii cu Ajutorul Privirii

Fermecarea este o vrajă, pentru că se realizează cu ajutorul privirii, prin care posedăm un spirit și reușim să îl dominăm. De asemenea, ea vine din ochi, iar instrumentul cu care facem vraja trebuie să aibă un spirit pur, lucid și subtil, fiind generat de fermentul sângelui pur al inimii și de dorința fermă și arzătoare a sufletului, care o va direcționa spre obiectul respectiv.

În acest fel, prin ochi se transmit raze care poartă cu ele un spirit pur și subtil, spre ochiul sau sângelui pe care vrem să îl fermecăm. Ochiul deschis își trimite razele, care sunt mijlocul de exprimare al sufletului și transmit tot ceea ce vrem. Ele influențează ochiul persoanei asupra căreia ne concentrăm atenția și atrag anumite reacții. Fiind luate în posesie ființele respective, inimile le sunt rănite, spiritele le sunt infectate, iar ele devin foarte ușor de manipulat.

În cazul vrăjitoarelor, vor fi cei mai afectați cei care, uitându-se des, își direcționează curmezișul privirii spre același punct al persoanei care vrea să îl farmece. Așa ia naștere și deochiul.

Când privirile lor se suprapun, la fel ca și razele și luminile ochilor, atunci spiritul unuia este supus de spiritul celuilalt, creându-se legături dintre cele mai puternice. Iubirea cea mai arzătoare este provocată în acest fel, cu o privire fulgerătoare, prin care razele acesteia pot pătrunde foarte adânc în inimă,

rănind astfel spiritul şi sângele persoanei respective. Acelaşi lucru se petrece şi în cazul ucigaşului şi al victimei.

Puterea fermecării este atât de mare, încât pot fi produce efecte minunate şi neobişnuite, mai ales dacă se folosesc şi unele substanţe ajutătoare, aşa cum ar fi unguente, creme, poţiuni. Acestea pot fi utilizate pentru a diferite scopuri: pentru a induce iubire (*când se folosesc anumite licori, hippomane, sânge de porumbel*), pentru a cauza frică (*se utilizează licori marţiale, ochi de lup, grăsime de urs sau râs*), pentru a determina o stare de sărăcie sau boală (*se folosesc substanţe întunecate*), etc.

Acestea sunt lucrurile pe care le-am considerat demne de menţionat în legătură cu Magia Naturală, cu care am deschis numai prima încăpere din magazia Naturii.

Deşi trebuia să fi vorbit despre multe alte lucruri, am considerat că ele se potrivesc mai bine în alte capitole ulterioare.

Pentru moment ne luăm rămas bun de la cititori, pentru a vă lăsa să digeraţi cunoştinţele pe care le-aţi primit aici şi să vă pregătiţi pentru deschiderea celorlalte încăperi ale Magiei şi ale Naturii.

Ne vom reîntâlni în calea noastră spre dezlegarea vastelor labirinturi ale înţelepciunii şi ale adevăratei ştiinţe.

Încheiere

Am încercat să adun, sub titlul de Magie Naturală, tot ceea ce este ciudat, rar şi preţios, precum şi propriile mele experienţe, trăite de-a lungul practicării acestei minunate arte.

M-am inspirat din autorii magici contemporani, dar şi din cei antici, trecuţi în lista de la sfârşitul cărţii. Dintre aceştia, îi voi menţiona pe cei mai importanţi: Hermes Trismegistus, Tritemius, Paracelsus, Bacon, Dee, Porta, Agrippa, care şi-au dovedit înţelepciunea prin scrierile şi experimentele pe care le-au realizat.

ADEVĂRATUL SECRET
AL PIETREI FILOSOFALE
SAU BIJUTERIA ALCHIMIEI

Despre
Descoperirea Procesului de Creare al Marelui Elixir
Prin care Metale Inferioare
Pot fi Tranformate în Aur Adevărat.

Textul Următor
Include Indicații Excelente Legate de
ARTA HERMETICĂ.

Despre
Descoperirea Leacului Secret
și Prețios al Filosofilor
Pentru a-i face pe Oameni Sănătoși, Înțelepți și
Fericiți ...

Scrisoare Către Adepți

„O, voi, adepți! Cu a voastră gândire înaltă,
Ascultați-mi cuvintele și citiți-le cu al vostru ochi.
Fie ca aceste secrete să sălășluiască la al vostru sân,
Iar în această călătorie, numai Dumnezeu să ne călăuzească pașii,
Pentru că el este Creatorul a tot ceea ce există."

O, adepților, voi trebuie să îmi ascultați cuvintele și să le citiți cu al vostru ochi, cu ochiul înțelegerii. Sunt mulți cei care ne aud vorbind, dar care nu pricep înțelesul cuvintelor noastre. Dacă nu realizezi esența acestor mistere, nu are nici un sens să le contempli cu multă consecvență.

Ascultă aceste cuvinte! Ele îți vor arăta prăpastia periculoasă a vanității și a dorinței deșarte.

Îți vom descrie încăpățânarea și fatalitatea propriilor pasiuni, cu lacrimi de căință și compasiune pentru lipsa ta de experiență. Te vom conduce, de mână, prin labirinturile viciului, care ne înconjoară zi de zi. Oricât de pornit ai fi împotriva primirii doctrinei noastre, poți fi sigur de faptul că avem puterea magică de a te lega de principiile noastre și de a te face fericit, în ciuda propriei tale persoane.

Iată un mare secret! Se știe foarte bine că orice om vrea să fie fericit, însă cei mai mulți sunt o piedică în calea propriei lor fericiri. Ei distrug această stare pentru că se lasă guvernați de principiul exterior al dorințelor carnale, considerând că cea mai mare împlinire este satisfacerea nevoilor primare sau în acumularea bogățiilor materiale. Astfel, ei ajung să îi oprime pe cei blajini sau săraci, prin promovarea mândriei, invidiei și a dominării. Toate acestea sunt confirmate de experiențele de zi cu zi.

Sunt mulți oameni atât de orbi, încât cred că nu există nimic dincolo de bogăția materială, triumfând în dorință, opresiune, răzbunare și dispreț.

Cum se poate ca omul, fiind o ființă rațională, să își piardă autocontrolul atât de ușor? Cred că atunci când partea irațională sau bestială a omului domină, el devine un sclav, iar cea mai cruntă sclavie este cea care îl privează pe om de virtuțile sale sociale. Atunci, chiar dacă el are multe lucruri materiale - case, bani, terenuri sau alte elemente temporare, omul devine un

instrument uşor de manipulat în mâinile Prinţului Întunericului. El nu îşi dă seama că tot ceea ce are pe această lume îi este dat pentru a obţine alte aspecte superioare, de care el nu simte nevoia, dar prin care el ar putea să îşi asigure comoara eternă şi incoruptibilă, dacă nu ar fi orbit de pasiuni şi dorinţe.

Cel care posedă averi şi bogăţii fără să aibă şi milă, generozitate, mărinimie, libertate interioară, nu se va bucura pe deplin de nimic şi îşi va distruge propriul suflet. Bogăţiile sale nu îi vor aduce nimic bun, nici lui şi nici altora, şi vor fi în cele din urmă un blestem, pentru că în această viaţă va fi o povară pentru societate, iar în lumea de dincolo, starea sa este foarte clar arătată în Noul Testament.

Astfel, tinere, pentru că mai ai numai câţiva ani de trăit, învaţă cum să obţii piatra de care îţi vom vorbi. Ea va proteja frumuseţea tinereţii tale, deşi vei trăi zeci de ani. Ea îţi va oferi mereu modalitatea de a-i alina pe cei năpăstuiţi. Atunci când vei obţine acest talisman perfect şi mult dorit, viaţa îţi va deveni liniştită şi plăcută, fără griji, fără dureri şi fără chinuri. Nu te vei mai preocupa de obţinerea fericirii materiale, deşi te vei bucura şi de ea. Întreaga împlinire îţi va veni prin atingerea unui singur ţel - găsirea pietrei filosofale.

Al tău prieten, F. B.

Către Cititor

eşi nu am pretins niciodată că am atins perfecţiunea, am strâns destule cunoştinţe din propria experienţă, prin munca hotărâtă şi prin studiu intens. Aceste informaţii sunt demne de a fi transmise mai departe, pentru a fi poate de folos şi altora.

Această carte se concentrează asupra esenţei spirituale, extrasă dintr-o cantitate mare de materie. Putem pretinde că acest mic tratat este cu adevărat spiritual şi esenţial pentru fericirea omului. Astfel, tuturor celor care vor să fie fericiţi, le recomand cu cea mai mare căldură să citească şi să preţuiască această carte, pentru că astfel vor ajunge să găsească adevărata piatră filosofală.

PRIMA PARTE

DESPRE ALCHIMIE ŞI ORIGINEA SA DIVINĂ

Dificultatea de a Ajunge la Perfecţiune în Această Artă. Ce Este un Adept. Despre Kabbală. Despre Adepţii Rozicrucieni. Despre Posibilitatea de a Deveni un Adept. Despre Faptul că Piatra Filosofală Există cu Adevărat în Natură şi că nu Toţi Alchimiştii Sunt Impostori. Despre Înţelepciunea Falsă a Anumitor Şcoli de Gândire. Despre Triumful Filosofiei Chimice sau Despre cum Arta Hermetică este Preferabilă Oricărei Alteia.

u este nevoie să detaliem aici meritele autorilor şi filosofilor care s-au preocupat de alchimie. Este suficient să spunem că alchimia, marea piatră a înţelepciunii naturale, are o origine divină, pentru că a fost adusă din ceruri de către Îngerul Uriel.

Zoroastru, primul filosof, a transformat în aur toate cele şapte metale, cu ajutorul Focului. El a făcut ca Soarele să strălucească de zece ori mai puternic în încăperea lui Saturn, după care l-a unit cu Luna. Din această împreunare au ieşit numeroase rezultate de o natură nemuritoare - un astru spiritual viu, arzând în strălucirea propriei sale lumini divine, o sămânţă de o natură sublimă şi arzătoare, un vlăstar viguros.

Zoroastru (Zarathustra) a fost părintele alchimiei, strălucind divin de deasupra. El ştia totul, dar părea că nu ştie nimic. Preceptele sale despre această artă au fost lăsate în hieroglife, dar numai cei drepţi şi aleşi de Ceruri au putut culege roadele acelor învăţături.

Zoroastru a fost primul care a îngravat Kabala adevărată în cel mai pur aur. Atunci când a murit, el a lăsat opera sa către Tatăl Etern. Acesta din urmă dă acele cunoştinţe fiilor săi, care merg cu determinare pe calea înţelepciunii şi a inocenţei, cu mintea pură şi liberă.

Hermes Trismegistus, Geber, Artephius, Bacon, Helmont, Lully şi Basil Valentine au scris opere foarte profunde, dar absconse, în care nu afirmă cu hotărâre ceea ce caută. Unii spun că le este interzis acest lucru, alţii declară care este scopul lor într-o manieră evidentă şi inteligibilă, dar unele aspecte le păstrează pentru ei înşişi. Deşi fiecare în parte ne duce pe căi ocolite, de la fiecare se poate lua ceva esenţial.

Geber este bun, Artephius este şi mai bun, dar Flammel este cel mai bun dintre toţi. Dar mai presus de toate, sunt aceste informaţii pe care noi le oferim, pentru că cel care le urmează nu va mai vrea niciodată aur.

Astfel, este cu putinţă să devii un adept, dar mai întâi *„trebuie să cauţi Împărăţia lui Dumnezeu, şi toate vor veni spre tine"*. Acesta este marele adevăr, în care găsim şi un vast secret - *„caută şi vei găsi"* -, dar nu uita că ceea ce vei cere, aceea vei primi.

Kabala, în puritatea ei absolută, este inclusă în multe învăţături din această carte. Ea ne permite să înţelegem, să transformăm înţelegerea în acţiune şi, prin aceste mijloace, să obţinem cunoaştere. Cunoaşterea ne face Fiii lui Dumnezeu, iar acesta îi face pe aleşii săi adepţi ai înţelepciunii. Să fii un adept potrivit dorinţei lui Dumnezeu, este chemarea cea mai vrednică dintre câte sunt.

Nobila şi virtuoasa frăţie a Rozicrucienilor promovează acest adevăr sacru: *„Virtutea nu se îndepărtează de nici un om"*. Astfel, ceea ce trebuie să ne dorim este să fim virtuoşi. Virtutea ne aduce înţelepciunea, apoi generozitatea, iubirea, mila, credinţa şi consecvenţa.

Orice om cu intenții bune poate deveni un adept, dacă lasă la o parte mândria judecății, încăpățânarea, orbirea, ipocrizia, neîncrederea, superstițiile, prefăcătoria, etc.

Adeptul nu trebuie doar să studieze Opera lui Dumnezeu pe pământ, în legătură cu îndatoririle sale morale și religioase. El este și cel care cercetează și se roagă arzător la Bunul Creator să îi acorde înțelepciune și cunoaștere.

El meditează zi și noapte cum poate să obțină adevărata *aqua vita* - Apa Vieții -, cum poate să fie umplut de grația divină. El va fi atât de fericit, încât ochiul său interior și spiritual se va deschide și va putea vedea bogățiile materiale și pe cele eterne. El nu va dori mâncare, haine, case, bucurii sau alte astfel de lucruri trecătoare, pentru că el va fi umplut de mană spirituală. El se va bucura de lucrurile bogate de pe pământ, dar nu pentru a-l mânia pe Dumnezeu, ci pentru a-i face pe plac.

Adeptul va trăi pentru a-l slăvi pe Dumnezeu și va muri spunând: *„O, Sfânt Stăpân! Binecuvântat e numele Tău, acum și în pururi. Amin!"*

Să fii un adept, așa cum am sugerat și mai sus, înseamnă să te cunoști pe tine însuți, să ai frică de Dumnezeu și să îți iubești aproapele ca pe tine însuți. Numai în acest fel, toate dorințele tale se vor împlini.

Atunci când sufletul tău se va îmbăta cu nectarul ambroziei divine, atunci vei înțelege totul mult mai clar. Cu ajutorul ochiului spiritual, vei putea observa marea bogăție a Naturii și îl vei putea slăvi pe Domnul din toată inima ta. Atunci vei vedea nimicnicia lumii. Toate dorințele tale vor fi împlinite și vei avea adevărata piatră filosofală, pe care o vei folosi pentru tine și pentru aproapele tău. Toate acestea se vor întâmpla cu adevărat și nu în închipuirea sau imaginația ta.

Helmont, un autor cu o reputație foarte bună, pretinde că a văzut cu adevărat piatra care transformă metalele inferioare în aur. El spune că a ținut-o cu mâinile sale și a văzut-o cu ochii lui.

Există și persoane care cred că piatra filosofală nu poate fi obținută cu adevărat și că toți cei care promovează alchimia nu sunt decât o gloată de impostori și de escroci.

De exemplu, Kircher descrie astfel acest proces de transformare:

„Un alchimist are în fața lui un creuzet, plin cu o substanță, în care pune o bucată de plumb sau alt metal inferior; alchimistul amestecă apoi cu o vergea de fier și pune în vas, dintre degete, puțin aur; și după ce mai amestecă pentru ceva vreme, el spune că găsește aur".

Această manieră de a explica alchimia este cât se poate de ridicolă. Iată o explicație mult mai bună, emisă de Van Helmont, un filosof mult mai renumit și mai apreciat decât acest psedo-chimist, Kircher.

Van Helmont spune:

„Am ținut de mai multe ori în mână acea piatră și am observat o transformare adevărată a mercurului obișnuit. Avea culoarea șofranului, cu o greutate destul de mare, deși era sub formă de pudră, și strălucea precum sticla sfărâmată. Am utilizat cam un sfert dintr-un bob (un un bob este cea de-a șase suta parte dintr-o uncie).

Am pus această pudră în ceară, într-un cruezet încălzit. Am adăugat apoi o livră de mercur (aproximativ 450g) *fierbinte.*

Dintr-o dată, întreaga cantitate de mercur a scos un sunet puternic și nu a mai curs, luând forma unui bucăți mai mari. Am crescut intensitatea focului, ceea ce a făcut ca metalul să se topească. După ce vasul în care s-a făcut amestecul s-a spart, a ieșit la iveală rezultatul - opt uncii din aurul cel mai pur (o uncie = 28g).

Dacă facem un mic calcul, un bob din acea pudră transformă nouăsprezece mii două sute de grame de materie impură și volatilă în aur adevărat, cu ajutorul focului.

Acea pudră a compresat mercurul și l-a împiedicat astfel să cadă în rugină, putrefacție, moarte. Tortura focului, oricât de

violentă a fost ea, l-a transformat într-un lucru nemuritor, aducându-i puritatea aurului."

Un filosof atât de învăţat şi de profund ca Van Helmont nu ar fi putut fi convins cu uşurinţă de existenţa posibilităţii transformării metalelor inferioare în aur adevărat, dacă nu ar fi dovedit el însuşi acest lucru, prin experimentul mai sus prezentat.

Actele de mărinimie ale lui Flammel faţă de cei săraci, ce aveau loc zi de zi pe străzile Parisului, sunt o dovadă pentru existenţa posibilităţii de transformare a metalelor obişnuite în aur.

De asemenea, Helmont vorbeşte şi despre o piatră pe care a văzut-o şi pe care a avut-o, care vindeca toate bolile, inclusiv plaga.

Iată ce spunea el despre aceasta:

„A fost cândva un anume irlandez, al cărui nume era Butler, care a trăit în timpul lui James, rege al Angliei. Butler era prizonier în închisoarea de la Castelul Vilvord, şi acolo i s-a făcut milă de un anume Baillius, călugăr franciscan şi cunoscut predicator pe acele meleaguri, care era şi el închis acolo. Acesta din urmă avea o infecţie foarte puternică pe unul dintre braţe.

Într-o după-amiază, când călugărul nu mai putea de durere şi disperare, Butler a atins o mică piatră de o lingură de lapte de migdale.

A trimis apoi pe cineva să ducă leacul la călugăr, dând instrucţiuni precise ca licoarea să fie luată în cel mult o oră. După trecerea acelui timp, spre marea surprindere a bolnavului, infecţia lui s-a vindecat.

În dimineaţa următoare, după ce am auzit această întâmplare, am plecat spre Vilvord, pentru a fi martor la faptele mărețe ale lui Butler, cu care am legat o strânsă prietenie.

La scurt timp după aceea, am văzut o biată bătrână care, de la şaisprezece ani, a muncit cu o durere de cap insuportabilă. Ea a fost vindecată în prezenţa mea.

Butler a înmuiat aceeaşi mică piatră într-o lingură de ulei de măsline, după care a curăţat-o cu propria sa limbă. A turnat apoi mica lingură de ulei într-o sticluţă de ulei. I-a spus apoi femeii să se dea pe cap numai cu o picătură din acel ulei. În acest fel, ea a

fost pe loc vindecată. Martor fiind la această întâmplare, am rămas înmărmurit, iar el, zâmbind, mi-a zis:

Scumpul meu prieten, dacă nu vii în această parte, unde vei putea vindeca, printr-un singur leac, toate bolile, vei rămâne mereu în începuturile tale tinere, oricât de bătrân ai deveni.

I-am dat dreptate imediat, pentru că acelaşi lucru îl spune şi Paracelsus, iar acum vedeam toate acestea cu ochii mei. Trebuie să mărturisesc însă că acest nou mod de a vindeca îmi era cu totul străin. I-am spus apoi că un tânăr prinţ de la Curtea noastră, Viconte de Gaunt, fratele Prinţului de Episuoy, dintr-o casă nobilă foarte înaltă, era atât de bolnav de gută, încât stătea numai pe o parte, chinuit şi deformat de durere.

Butler mi-a luat apoi mâna şi m-a întrebat:

- Vrei să îl vindec pe acel tânăr? Îl voi vindeca de dragul tău.

I-am explicat apoi că situaţia este puţin mai complicată, pentru că tânărul nobil este foarte încăpăţânat şi ar prefera să moară înainte de a lua orice leac.

- Fie voia lui, mi-a răspuns el, nu vreau nimic altceva decât ca el să atingă cu limba în fiecare dimineaţă această mică piatră. După trei săptămâni trebuie să îşi spele rănile dureroase cu propria sa urină, după care va fi vindecat şi va putea merge sănătos. Mergi la el şi spune-i toate acestea.

După aceea, bucuros, m-am întors la Bruxelles şi i-am zis prinţului totul, iar el a răspuns:

- Du-te şi spune-i lui Butler că dacă mă va însănătoşi, îi voi da tot ceea ce doreşte. Întreabă-l care este preţul lui şi eu voi plăti.

Când i-am spus acestea lui Butler, în ziua următoare, el s-a mâniat foarte tare şi a zis:

- Prinţul tău e nebun sau fără minte, fapt pentru care nu îl voi ajuta niciodată - eu nu am nevoie de banii lui şi nici nu îi sunt inferior.

Nu am reuşit după aceea să îl mai conving să facă ceea ce promisese mai înainte, ceea ce m-a făcut să mă îndoiesc de veridicitatea a ceea ce văzusem anterior.

S-a întâmplat apoi ca un prieten, proprietar al unei fabrici de sticlă din Antwerp, care era foarte gras, să îi ceară lui Butler să îl scape de kilogramele în plus.

Irlandezul i-a dat o mică bucată de piatră, sfătuindu-l să o atingă cu limba în fiecare dimineaţă. După trei săptămâni, am

văzut cum irlandezul a slăbit dintr-odată, fără însă ca sănătatea să îi fie afectată.

Între timp, am trimis pe cineva la Vilvord, rugându-l pe Butler să îmi trimită un leac pentru o otravă ce mi-a fost dată de un duşman secret.

Eram în chinuri groaznice - încheieturile mă dureau teribil, iar pulsul îmi era intermitent, fapt pentru care leşinam foarte des şi îmi pierdeam puterea văzând cu ochii.

Butler, care se afla încă în închisoare, i-a spus servitorului pe care îl trimisesem să îi aducă o mică sticlă de ulei de măsline.

După ce a atins de ulei pietricica pe care o folosise şi înainte, a trimis sticla la mine, dându-i instrucţiuni servitorului să mă ung cu o singură picătură de ulei acolo unde mă doare, sau peste tot, dacă durerea este atât de mare.

Am făcut după cum a zis, însă nu am simţit nici o ameliorare. Între timp, duşmanul meu se afla pe patul morţii şi a cerut să fie iertat pentru păcatul pe care l-a făcut asupra mea.

Astfel am aflat că fusesem otrăvit, ceea ce şi suspectam. Am avut apoi grijă să elimin veninul, ceea ce, cu ajutorul lui Dumnezeu, am reuşit.

După ce am mai asistat ulterior la tratarea mai multor femei, l-am întrebat pe Butler de ce acestea au fost vindecate atât de uşor, în vreme ce eu (deşi m-am aflat la un pas de moarte şi am fost chinuit de dureri groaznice) nu am simţit nici o ameliorare?

M-a întrebat atunci care a fost boala de care am suferit şi a înţeles că otrava îmi pricinuise necazul. Mi-a spus că uleiul trebuia luat pe cale internă sau piatra ar fi trebuit atinsă cu limba, pentru că sursa bolii era în interior. A mai observat şi că uleiul nu fusese bine alcătuit, pentru că proprietăţile tămăduitoare se aflau numai la suprafaţă, piatra fiind doar puţin atinsă de lichid.

Acelaşi om a vindecat şi o măicuţă, care vreme de optsprezece ani a avut mâna dreaptă umflată, fără să o poată mişca, având degetele foarte rigide. Tămăduirea s-a produs prin simpla atingere a pietrei cu limba.

La aceste miracole au fost martori mulţi oameni, iar ei suspectau că se petrece vreo vrajă ascunsă sau vreun meşteşug diabolic. De când lumea, oamenii obişnuiţi au prostul obicei de a considera că orice lucru pe care nu îl înţeleg datorită ignoranţei lor este opera unui spirit rău.

Refuz să cred acest lucru, pentru că piatra lui Butler era cât se poate de naturală. El nu folosea cuvinte, ceremonii sau alte astfel de elemente. Potrivit puterii de înţelegere a omului, nu este corect să se folosească gloria şi frumuseţea lui Dumnezeu, prezente în natură. Nici unul dintre acei oameni nu i-au cerut vreodată ajutorul lui Butler. Experienţele lui au fost privite cu un zâmbet ironic şi neîncrezător.

Această metodă de vindecare va rămâne mult timp suspectată de ceilalţi, pentru că înţelepciunea oamenilor comuni este inconsecventă şi facilă. Ei cred că o faptă bună este mai degrabă o născocire diavolească şi nu o binecuvântare a lui Dumnezeu, iubitorul şi salvatorul întregii omeniri.

Aceste idei preconcepute pot fi întâlnite nu numai la oamenii simpli, ci şi la cei învăţaţi, care cred că pot înţelege foarte uşor sursa unei vindecări, dar care însă se izbesc de aceleaşi tipare superficiale şi nu ajung la adevărata esenţă. Ei sunt la fel de înţelepţi ca şi nişte copii care nu au ieşit niciodată din casa părintească şi sunt speriaţi de orice poveste. Ei nu cunosc întregul circuit al bolilor, mai ales partea determinată de Spiritul Vieţii, care este cauza celor mai multe afecţiuni. Tuturor acestor oameni le-aş recomanda să citească şi cărţi, precum cea de faţă, pentru a-şi putea lărgi orizonturile cunoaşterii, deşi ştiu că ei se vor limita la ceea ce au învăţat sau citit toată viaţa lor."

Ne vom ocupa în continuare de modul în care un om trebuie să se pregătească pentru a putea obţine darurile sublime.

DESPRE PREGĂTIREA NECESARĂ UNUI OM

Pentru a Putea Căuta Această Comoară și Despre Prima Materie a Pietrei.

Lecția I

Pregătirea pentru această lucrare este simplă: trebuie să înveți să alungi toate viciile și sentimentele negative, toată frivolitatea și inconsecvența minții.

Fă în așa fel încât toate acțiunile tale să nu fie întinate de prefăcătorie și ipocrizie.

Evită compania tinerilor vanitoși.

Urăște destrăbălarea, risipa și cuvintele zadarnice.

Lecția II

Păstrează secretele tale și pe cele ale celor apropiați ție.

Nu căuta să obții favorurile bogaților.

Nu îi disprețui pe săraci. Cel care face asta va fi mai sărac decât cei mai nevoiași.

Lecția III

Dăruiește celor nevoiași și năpăstuiți de soartă tot ce ție îți este de prisos.

Cel care nu are mult, dar dă celor mai săraci, va fi pe deplin răsplătit de Dumnezeu.

Lecția IV

Fii milostiv cu cei care te-au supărat sau care te-au rănit.

Cum este inima unui om care se răzbună pentru o jignire nesemnificativă? Trebuie să îți ierți fratele pâna la de șapte ori șaptezeci.

Lecția V

Nu te grăbi să judeci acțiunile celorlați, pentru că în ora următoare ai putea să comiți aceeași greșeală.

Disprețuiește scadalurile și vorbăria inutilă. Fie ca ale tale cuvinte să nu fie multe.

Lecția VI

Cercetează zi și noapte și roagă Creatorul să îți dea cunoaștere și înțelegere, și să permită spiritelor pure să comunice și să te influențeze.

Lecția VII

Nu te lăsa copleșit de beție. Jumătate din faptele rele care se petrec în lume sunt cauzate de acest viciu. O cantitate prea mare de băuturi puternice îi va lua mințile oricărui om. După ce își pierde puterea de judecată, omul devine un instrument ușor de manipulat de către influențele negative.

Cei care își abandonează puterea rațională sunt ușor convins să facă acțiuni ușuratice și frivole. De aici și până la vicii dintre cele mai grosiere și josnice nu mai este decât un pas.

Influențele negative se concretizează în fapte foarte ușor, în inimile și mințile oamenilor, atunci când aceștia își pierd rațiunea prin beție.

Mă rog pentru ca voi să evitați acest viciu groaznic.

Lecția VIII

Evită lăcomia și toate excesele. Ele sunt foarte dăunătoare și sunt elemente diavolești care îl vor tenta pe om întotdeauna. În acest fel, omul poate deveni o pradă foarte ușoară pentru dușmanul său spiritual, nemaiputând să primească darurile bune și divine. Mai mult, puterile sau esențele superioare și angelice nu își vor găsi adăpost într-un om care este întinat de excese și desfrâu.

Lecția IX

Nu râvni să ai mult aur, ci învață să te mulțumești cu destul. Atunci când îți dorești mai mult decât îți este suficient, îi aduci o ofensă lui Dumnezeu.

Lecția X

Citește de mai multe ori aceste lecții pregătitoare, pentru a putea începe marea lucrare și pentru a putea primi lucruri superioare.

Cu cât inima și mintea ta sunt mai pure, cu atât mai repede vei percepe secretele superioare, care sunt cu totul ascunse de înțelegerea celor vicioși și depravați. O astfel de comoară nu se obține doar pentru a ne satisface dorințele și înclinațiile muritoare și inutile.

După ce îți vei purifica inima, fapt necesar pentru primirea influențelor pozitive, vei vedea realitatea cu alți ochi față de cum o vezi acum. Ochiul tău spiritual se va deschide și vei putea citi oamenii la fel de clar ca pe o carte. Dar pentru aceasta nu trebuie să te încrezi numai în înțelepciunea ta.

Chiar și atunci când credem că inimile noastre sunt în siguranță, dacă nu ne păzim de cei care nu dorm - diavolul și adepții săi -, aceștia ne pot lua pe nepregătite și ne pot ispiti să

comitem diferite păcate. Astfel, trebuie să ascultăm cuvintele Mântuitorului: *„Ce vă zic vouă, zic tuturor - vegheați!"*

Poate sunt unii care citesc aceste cuvinte și cred că nu fac altceva decât să vorbesc degeaba și să țin predici, fără să spun nimic nou. Acestora le spun să îmi citească cartea de două ori, iar dacă nu vor găsi nimic de valoare în ea, le promit că îmi voi arde scrierea și nu vor mai auzi niciodată de mine.

Pentru a încheia această parte vom vorbi despre Prima Materie, pe care Adam a adus-o cu el din Paradis și a lăsat-o, drept moștenire, urmașilor săi. Dacă ar fi rămas în starea de inocență primordială, i s-ar fi permis să o folosească el însuși. Porunca eternă a fost ca el *„să își câștige pâinea cu sudoarea frunții"*, astfel că el nu a putut face ceea ce mai târziu au făcut unii dintre descendenții săi.

Hermes Trismegistus, filosoful antic, a scris despre obținerea acestei pietre, spunând că ea aduce multe beneficii omului, fiind una dintre cele mai mari binecuvântări ce poate fi obținută. Deși scrierile sale includ multe adevăruri, acestea sunt învăluite în imagini simbolice, ceea ce face ca înțelegerea să fie mai dificilă. Însă odată pricepute, lucrările sale conțin unele dintre cele mai mari secrete de pe urma cărora muritorii pot beneficia.

Scopul nostru este să știm din ce anume putem extrage prima materie a acestei pietre, deoarece, pentru a continua acest proces, avem nevoie de materialele cu care să putem lucra. Toți filosofii consideră că etapa cea mai dificilă este găsirea acestei prime materii, după care totul se petrece cu mai multă ușurință.

Legat de această primă materie, prima întrebare care trebuie să primească răspuns este legată de locul unde ea se găsește. Răspunsul este simplu, dar totuși complicat: prima materie se găsește în noi înșine. Cu toții posedăm prima materie, de la cerșetori la regi. Fiecare fiu al mamei sale are în el această substanță, iar dacă ingenioșii oameni de știință ar găsi procesul de extracție al acesteia, munca lor ar fi pe deplin răsplătită.

Următoarea întrebare care se ridică este:

- *Cum putem extrage sau atrage materia secretă a pietrei din noi înşine?*

Procesul nu este unul simplu, deşi se petrece în fiecare acţiune şi se realizează prin mijloace obişnuite, într-o manieră care aduce după sine obţinerea pietrei filosofale. Te rog, dragul meu prieten, caută în tine şi încearcă să găseşti acea parte din tine care reprezintă *prima materia din lapis philosophorum* sau acea parte din substanţa ta din care s-ar putea extrage prima materie a pietrei. Ea se află în tine - acolo trebuie să o cauţi şi acolo o vei găsi.

Mulţi filosofi şi chimişti pe care am avut plăcerea să îi cunosc, consideră că, dacă acceptăm posibilitatea transmutaţiei (adică a existenţei primei materii), această substanţă superioară trebuie căutată în aurul cel mai pur.

Nu sunt de acord cu această părere, pentru că prima materie nu are nici cea mai mică legătură cu aurul material.

Se va spune că esenţa aurului nu poate fi extrasă decât din aur adevărat. Acest argument este unul adevărat, dar voi întreba atunci dacă aceşti oameni înţelepţi pot produce mai mult aur decât cel din care sufletul sau esenţa au fost extrase. Dacă ei pot face acest lucru, atunci înseamnă că ei au găsit un secret dincolo de puterea mea de înţelegere.

Este împotriva raţiunii să presupunem că dacă o livră de aur produce un dram de suflet sau esenţă, iar acesta ar atinge o livră de alt metal inferior, plumbul respectiv s-ar transforma în aur curat.

Am încercat mai multe experimente şi am reuşit să transform plumb şi mercur în aur bun, dar cantitatea acestuia nu a fost mai mare decât cea din care a fost extrasă esenţa iniţial.

Pentru a nu pierde timpul cu discuţii ridicole, cred că este de prisos să căutăm prima materie în obiecte externe, în regnurile mineral, animal sau vegetal.

Considerăm că în noi stă puterea de a face lucruri minunate, iar această putere a fost lăsată de bunul Creator în fiecare dintre

noi. Din sufletele noastre trebuie să extragem prima materie sau adevăratul agent viu, primul pas spre obţinerea pietrei filosofale.

PARTEA A II-A

Despre Cum se Extrage Prima Materie a Pietrei Filosofale și Despre Utilizarea Acesteia Pentru Purificarea Metalelor Imperfecte și Transformarea lor în Aur Adevărat

Lecția XI

Urmează instrucțiunile următoare cu încredere și determinare. Sufletele noastre au putere, dacă trupul ne este liber de orice influență negativă, de răutate și de necazuri. Sufletul este agentul liber și are puterea spirituală și magică de a acționa asupra oricărei materii.

Astfel, prima materie trebuie căutată în interiorul nostru. Extragerea ei constă în trezirea puterilor latente ale spiritului pur. Fiecare agent are puterea de a acționa asupra mediului în care se află. Fiecare esență care este distilată este primită într-un recipient, dar acesta trebuie mai întâi de toate să fie spălat și curățat. La fel se întâmplă și cu sufletul și cu inima omului. Influențele negative trebuie alungate sau distruse. Abia după aceea vei putea să începi adevărata căutare.

Lecția XII

Nu ai nevoie de foarte multe lucruri: un creuzet, un ou filosofic și un vas pentru distilare.

Pune aurul pur, foarte puțin, în oul filosofic, adaugă apoi peste el un plumb de calitate, închide oul cu un sigiliu hermetic.

Lasă-l timp de trei luni în bălegar de cal.

La scurgerea acestui timp, scoate oul și vezi ce formă a luat aurul din el.

Spală-l cu o cantitate generoasă de spirit.

Pune-l apoi în vasul pentru distilat, deasupra unui foc și lasă-l să își scoată la iveală adevărata esență.

Lecția XIII

Adaugă două livre din apa vieții tale, adică din materia primă. Pune toate acestea în oul filosofic și lasă-l timp de alte trei luni în bălegar de cal.

Scoate-l apoi și vezi rezultatul. Vei obține o esență eterică, ce reprezintă aurul viu. Toarnă această substanță spirituală pe un dram de aur topit și vei obține ceea ce îți va satisface foamea și setea. Bogăția ta va crește în mod miraculos.

Poți duce aurul la un bijutier pentru a-i verifica rezistența. Vei avea destule motive să îi mulțumești lui Dumnezeu pentru milostenia și generozitatea sa. Fă apoi ceea ce el îți poruncește și folosește beneficiul pe care îl vei primi în acțiuni demne de propria ta natură.

Lecția XIV

Atunci când ochiul tău spiritual se va deschide și vei începe să înțelegi scopul existenței tale, nu vei mai avea nevoie de nici un alt spirjin sau confort. Trebuie numai să respecți regulile pe care le-am prezentat la începutul acestui mic tratat: *„trăiește cu frică de Dumnezeu și iubește-ți aproapele ca pe tine însuți; nu te grăbi să dezvălui secretele pe care le afli, pentru că spiritele bune se vor afla alături de tine zi și noapte, te vor învăța diferite lucruri și îți vor revela multe secrete".*

Nu te gândi că poți avea multe de câștigat de pe urma educației tradiționale. Cei care promovează acest tip de educație nu au un nivel de cunoaștere spirituală foarte ridicat.

Cel care doreşte cunoaşterea spirituală nu o poate obţine decât dacă apelează mai întâi la Dumnezeu, după care trebuie să îşi purifice propria lui inimă.

În al treilea rând, el trebuie să se supună voinţei Sfântului Duh şi să îl lase pe acesta să îl îndrume pe calea adevărului şi a dobândirii tuturor tipurilor de cunoaştere, atât umană, cât şi divină.

Nu trebuie să ne încredem în propria noastră putere şi forţă mai mult decât în milostenia şi bunătatea lui Dumnezeu. Amin.

MAGUL
sau
INTELIGENŢA CELESTĂ

Conţine Exerciţii ale Practicii Constelaţiilor
Magia Talismanelor

Despre: Proprietăţile Adevărate ale Elementelor, ale Meteoriţilor, ale Stelelor, ale Planetelor; Natura Spiritelor, a Demonilor şi a Altor Fiinţe Inteligente; Alcătuirea şi Construirea Sigiliilor Magice, Imaginilor, Inelelor, Sticlelor, etc.; Puterea şi Compoziţia Numerelor, a Structurilor Matematice; Caracterul Spiritelor Bune şi Rele.

CAPITOLUL I

Despre Cele Patru Elemente şi Calităţile lor Naturale

ste necesar să cunoaştem şi să înţelegem Natura şi calităţile celor patru Elemente, pentru a putea corespunde principiilor şi regulilor pe care trebuie să le respectăm în timpul practicării artei talismanice sau magice.

Există patru Elemente care reprezintă fundamentul tuturor lucrurilor materiale. Aceste patru elemente sunt: focul, pământul, apa şi aerul. Ele alcătuiesc toate corpurile inferioare, prin

transmutaţie şi contopire. Atunci când aceste corpuri sunt distruse, ele revin la starea iniţială.

Nici unul dintre aceste elemente nu se găseşte într-o stare pură, fiecare dintre ele aflându-se într-o anumită combinaţie, pentru a putea fi folosit şi transformat mai uşor. Chiar şi pământul, atunci când este foarte umed şi se dizolvă, devine apă, dar dacă este îngroşat şi întărit, devine pământ din nou. Dacă este evaporat cu ajutorul căldurii, ajunge la starea de aer. Dar dacă este răcit după ce a fost ars, el va ajunge din nou la starea solidă.

Fiecare dintre aceste elemente are două proprietăţi specifice: prima se referă la faptul că fiecare element reţine ceea ce este propriu lui, iar cea de-a doua la faptul că fiecare element corespunde cu ceea ce urmează după el. Focul este fierbinte şi uscat, pământul - rece şi uscat, apa - este rece şi umedă, iar aerul - fierbinte şi umed. Astfel, potrivit celor două calităţi contrare pe care le au, elementele se opun unele altora: focul şi pământul se opun apei şi aerului, respectiv. Elementele sunt contrare şi conform unui alt criteriu, cel al greutăţii. Două dintre ele sunt grele - pământul şi apa -, în vreme ce celelalte două - focul şi aerul -, sunt uşoare. Stoicii au numit elementele din prima categorie elemente pasive, iar pe cele din cea de-a doua categorie, elemente active.

Platon clasifică elementele într-un alt mod şi atribuie fiecărui element trei calităţi, astfel focul este luminos, puţin dens şi mişcător, iar pământul este întunecat, dens şi liniştit. Potrivit acestor calităţi, focul şi pământul sunt elemente contrare. Celelalte elemente împrumută calităţi de la acestea. Aerul primeşte două calităţi ale focului, fiind puţin dens şi mişcător, dar şi întunecat, precum pământul. În mod asemănător, apa primeşte două calităţi de la pământ, fiind densă şi întunecată, iar cea de-a treia proprietate o ia de la foc, ea fiind şi mişcătoare. Focul este de două ori mai puţin dens decât aerul, de trei ori mai mişcător şi de patru ori mai luminos. Faţă de apă, aerul este de două ori mai strălucitor, de trei ori mai subţire şi de patru ori mai mişcător. Astfel, focul este pentru aer aşa cum aerul este pentru apă, şi apa

pentru pământ. În sens invers, aşa cum pământul este pentru apă, apa este pentru aer, iar aerul pentru foc. Aceste relaţii stau la baza tuturor lucrurilor şi corpurilor. Cel care cunoaşte şi înţelege pe deplin aceste calităţi ale elementelor şi amestecul dintre ele, va putea realiza lucruri minunate şi uimitoare în magie.

Fiecare din elemente are trei aspecte care trebuie luate în considerare, astfel că există douăsprezece posibilităţi. Înmulţind cu şapte şi zece, putem ajunge al unitatea supremă, de care depind toate lucrurile minunate şi toate calităţile.

Într-o primă categorie putem include toate elementele pure care nu sunt schimbate, transformate sau amestecate, şi care astfel sunt incoruptibile. Prin acestea, toate virtuţile lucrurilor naturale sunt scoase la iveală. Nici un om nu va putea cunoaşte toate aceste virtuţi, pentru că numărul lor este infinit. Cel care nu va înţelege acest aspect, nu va putea să îşi exploreze pe deplin calităţile şi abilităţile magice.

În categoria de ordin doi includem elementele care sunt compuse, transformate şi impure, dar care pot fi reduse la simplitatea lor pură. Virtutea acestor lucruri, atunci când ele sunt reduse la esenţă, perfecţionează toate acţiunile oculte şi obişnuite ale Naturii. Acestea constituie baza întregii Magii Naturale.

În categoria de ordin trei se încadrează elementele care nu îşi au originea în elemente pure, fiind compuse şi transformate de mai multe ori. Ele constituie natura mijlocie sau sufletul acesteia. Sunt puţini cei care înţeleg misterele profunde care se ascund în această natură mijlocie. Aici se găseşte, cu ajutorul unor anumite numere, proporţii şi grade, perfecţiunea fiecărui lucru, fie el natural, celest sau supranatural. Toate acestea sunt pline de minuni şi mistere, care acţionează la fel ca în natura magică şi cea divină. Din aceste lucruri şi prin ele, se petrece legarea, dezlegarea şi transmutaţia tuturor lucrurilor, cunoaşterea şi prezicerea a ceea ce se va petrece, dar şi alungarea spiritelor rele şi atragerea celor bune.

Fără cunoaşterea acestor trei tipuri de elemente, nimeni nu poate face nimic în ştiinţele oculte ale Magiei şi ale Naturii. Iar

cel care va şti cum să reducă elementele dintr-o categorie în alta, să treacă de la cele impure la cele pure şi de la cele complexe la cele simple, înţelegând natura, virtutea şi puterea tuturor acestora, prin numere, proporţii şi categorii, fără să piardă din substanţa lor, acela va ajunge cu uşurinţă la cunoaşterea modului de funcţionare al lucrurilor naturale şi la deslușirea secretelor celeste.

În aceste aspecte constă perfecţiunea Kabalei, prin care putem învăţa tot ceea ce trebuie să ştim pentru a duce la îndeplinire experimente rare şi minunate.

CAPITOLUL II

Despre Proprietăţile şi Natura Focului şi a Pământului

ermes Trismegistul consideră că este nevoie doar de două elemente, focul şi pământul, pentru a realiza lucruri minunate. Primul dintre acestea este activ, iar cel de-al doilea este pasiv. În toate lucrurile şi prin toate lucrurile, focul vine şi pleacă luminos. Este mereu strălucitor, dar în acelaşi timp ocult şi misterios. Atunci când este singur (fără nici o altă materie în care să îşi manifeste acţiunea propriu-zisă) este fără limite şi invizibil.

Focul este suficient pentru toate acţiunile potrivite. El este unul şi pătrunde în toate lucrurile. De asemenea, el se răspândeşte şi în ceruri şi luminează. Dar în locul infernal este limitat, întunecat şi chinuitor. Iar între cele două lumi, focul poate lua orice formă. El se găseşte în pietre şi este scos la iveală prin lovirea acestora cu o bucată de metal. Se află în pământ, făcând ca acesta să fumege după ce a fost săpat. El se găseşte şi în apă, încălzind unele izvoare, dar poate fi întâlnit şi în adâncurile mării, unde produce încălzirea relativă a apei. Focul se află şi în aer, cauzând arderea acestuia uneori. Toate animalele şi toate fiinţele vii au nevoie de căldură pentru a-şi menţine viaţa.

Caracteristicile focului sunt căldura, care face ca toate fiinţele să fie roditoare, şi lumina celestă, care dă viaţă tuturor lucrurilor. Proprietăţile focului infernal sunt căldura care usucă şi arde totul, şi întunericul, care face ca totul să devină neroditor.

Focul ceresc şi luminos alungă spiritele întunericului. De asemenea, focul pe care oamenii îl folosesc, făcut de cele mai

multe ori cu lemne, alungă şi el influenţele negative, pentru că este similar şi este un vehicul al luminii superioare şi a celui care a spus: *„Eu sunt Lumina Lumii".*

Dumnezeu este Foc adevărat, Părintele luminilor, din care provin toate lucrurile bune. El trimite Lumina Focului Său, mai întâi spre Soare şi spre celelalte corpuri cereşti, iar prin acestea spre Pământ, spre plante, animale şi oameni.

Spiritele necurate sunt mai puternice în întuneric, aşa cum spiritele bune au o putere mai mare în lumină (*fie ea divină şi celestă, aparţinând soarelui, sau simplă şi umană*). De aceea, primii înţelepţi care au promovat religiile şi practicarea ceremoniilor, au ordonat ca rugăciunile, cântecele şi alte forme de veneraţie să nu fie realizate fără lumina lumânărilor sau a candelelor.

În acest sens, semnificativă este şi afirmaţia lui Pitagora: *„Să nu vorbeşti de Dumnezeu fără o lumină!"*

Aceeaşi oameni din Antichitate au dat poruncă să se aprindă lumini şi focuri în apropierea corpurilor morţilor, iar acestea să nu fie stinse decât după înmormântare. Scopul practicii respective este tot de alungare a spiritelor necurate.

Însuşi marele Iehova, în Vechiul Testament, a ordonat ca toate sacrificiile sale să fie făcute cu foc, iar focul să ardă mereu pe altare. Acest obicei s-a păstrat şi printre preoţii romani.

Baza şi fundamentul tuturor elementelor este pământul. El este obiectul, subiectul şi receptorul tuturor razelor şi influenţelor superioare. În el se găsesc seminţe şi virtuţile seminale ale tuturor lucrurilor. Astfel, pământul este animal, vegetal şi mineral. Pentru că este făcut roditor prin celelalte elemente şi cu ajutorul cerurilor, el produce toate lucrurile din el însuşi.

Pământul primeşte abundenţa tuturor lucrurilor şi este prima fântână din care izvorăsc toate obiectele. El este centrul, izvorul şi mama a tot ceea ce există. Ia o bucată de pământ, fragmenteaz-o, spal-o, purific-o sau fă-i orice îţi trece prin cap, dar dacă o pui într-un loc luminos şi aerisit, va începe să producă plante, viermi sau alte lucruri vii, pentru că pământul este plin de virtuţi divine.

În acest element se găsesc secrete măreţe. De exemplu, dacă este purificat prin foc[1] şi redus la o formă cât mai simplă, el este prima materie a creaţiei noastre şi leacul cel mai pur care poate să ne restabilească sănătatea.

1Legat de acest subiect, Agrippa spune că pământul trebuie redus la o formă cât mai simplă, prin purificarea cu ajutorul focului şi spălarea ulterioară. În această stare, el crede că pământul este primul ingredient şi cel mai important, necesar pentru realizarea pietrei filosofale.

CAPITOLUL III

Despre Apă şi Aer

Celelalte două elemente, apa şi aerul, nu sunt cu nimic mai prejos decât primele, iar Natura realizează şi cu ajutorul lor lucruri minunate.

Apa este atât de necesară încât nimic nu poate trăi fără ea. Nici o iarbă şi nici o plantă nu poate rodi fără umezeala apei. Apa se regăseşte în virtutea seminală a tuturor lucrurilor, mai ales în cazul animalelor, ale căror seminţe sunt sub formă lichidă.

Seminţele copacilor şi ale plantelor, deşi sunt legate de pământ, trebuie să prindă rădăcini în apă înainte de a deveni roditoare. Ele se îmbibă de umezeala pământului, sau cu picături de rouă, de ploaie sau alte forme de apă disponibilă.

Moise spune că numai pământul şi apa pot da naştere unui suflet viu, dar consideră că apa acţionează pe două căi, prin lucrurile care înoată în ea şi cele care se găsesc în aerul de deasupra pământului. Tot el zice că lucrurile care se nasc în pământ şi deasupra acestuia sunt atribuite parţial tot apei, pentru că se spune că plantele şi ierburile nu au crescut pentru că Dumnezeu nu a lăsat să cadă ploaie pe pământ. Eficienţa elementului apă este atât de mare, încât în lipsa lui, regenerarea spirituală nu se poate realiza, aşa cum Iisus i-a spus lui Nicodim.

Virtuţile apei în venerarea religioasă a lui Dumnezeu, în ispăşiri şi purificări, sunt foarte utile, cu nimic mai prejos decât cele ale focului. Beneficiile sunt infinite, iar utilizările sunt dintre cele mai diverse, pentru că toate lucrurile şi fiinţele au nevoie de apă pentru a exista, pentru a se hrăni şi pentru a se reproduce.

Astfel, Thales din Milet şi Hesiod au considerat că apa este sursa primordială a tuturor lucrurilor, primul dintre elemente şi cel mai puternic, putând să domine asupra celorlalte.

Pliniu spunea:

„Apa înghite pământul, stinge flăcările, ajunge până sus în aer, sub formă de nori, unde provoacă cerurile, iar căzând înapoi pe pământ, face ca acesta să rodească."

Potrivit scrierilor lui Pliniu, Solinus şi ale altora, apa poate produce multe lucruri minunate.

Josephus vorbeşte despre caracteristicie extraordianre ale unui anume râu dintre Arcea şi Raphanea, oraşe din Siria. Acest râu curge cu un debit foarte bogat în toată ziua de Sabat, după care se opreşte cu totul, ca şi cum izvoarele ar fi oprite, iar în toate celelate şase zile albia este seacă. După aceea, în cea de-a şaptea zi, apele încep din nou să curgă cu foarte mare putere. Din această cauză, locuitorii au numit acea apă curgătoare Râul Zilei de Sabat (Sabatul fiind cea de-a şaptea zi a săptămânii, care era sfântă pentru evrei).

În Evanghelie se spune şi despre un iaz al oilor, în care oricine călca primul după ce Îngerul agita apele, era vindecat de orice boală ar fi suferit.

Aceleaşi proprietăţi le avea şi izvorul nimfelor ioniene, care se afla în teritoriile oraşului Elis, într-un sat numit Heradea, în apropiere de râul Citheron. Oricine ar fi intrat în el, ieşea întreg şi vindecat te toate bolile.

Pausanias spune că în Lyceus, un munte din Arcadia, exista un izvor numit Agria, la care se ducea Jupiter, preot din Lyceus, ori de câte ori uscăciunea regiunii ameninţa distrugerea recoltelor. El oferea sacrificii şi aducea rugăciuni apelor izvorului, ţinând o creangă de stejar în mână, pe care o lăsa la poalele izvorului. După ce apele erau agitate şi vaporii urcau în aer, spre nori, aceştia se împrăştiau pe tot cerul şi la scurt timp aveau loc ploi, care aduceau belşugul regiunii.

Mai mult, Ruffus, un doctor din Ephesus, a mai scris şi despre proprietăţile ciudate ale apelor, lucruri care nu se regăsesc în lucrările nici unui alt autor.

Ne mai rămâne să vorbim despre aer. Acesta este un spirit vital care trece prin toate fiinţele, dându-le viaţă, mişcându-le şi umplându-le. Astfel, înţelepţii evrei nu îl consideră ca fiind unul dintre elemente, ci ca un intermediar sau un element de legătură, ce uneşte lucrurile. Aerul primeşte cel mai repede influenţele tuturor corpurilor cereşti, transmiţându-le apoi celorlalte elemente şi altor corpuri. De asemenea, aerul reflectă, precum o oglindă divină, speciile tuturor lucrurilor, fie ele naturale sau artificiale, dar şi tipurile de vorbire, pe care le reţine şi le transmite până la alţi oameni sau la animale.

Se spune că dacă un om trece printr-un loc unde a avut loc o crimă sau a fost ascuns un cadavru, el va fi cuprins de frică, pentru că aerul din acel loc este plin de impresii şi senzaţii trăite de cel care a murit. Tot ceea ce produce o impresie imediată va crea o senzaţie de disconfort.

Mulţi filosofi au crezut că aerul este cauza principală a viselor şi a celorlalte impresii care se formează în minţile noastre, prin prelungirea imaginilor şi a asemănărilor, care ajung la nivelul simţurilor, iar apoi în mintea şi sufletul celui care le primeşte. Speciile lucrurilor, deşi prin propria lor natură sunt transmise către simţurile oamenilor şi ale altor animale, pot primi unele impresii superioare, în timpul în care se află în aer. În acest fel, ele pot ajunge la anumiţi oameni şi nu la toţi. Astfel, este posibil, în mod natural şi fără nici un fel de metode oculte, ca un om să poată induce gândurile şi dorinţele în mintea unui alt om, chiar dacă distanţa dintre ei este una foarte mare.

De obicei, transmiterea acestor impresii se realizează într-un timp relativ scurt, care nu depăşeşte douăzeci şi patru de ore. Eu însumi cunosc astfel de metode şi le-am folosit destul de des. În trecut, aceste tehnici erau cunoscute foarte bine şi practicate de Abbot Tritemius.

Atunci când anumite aparenţe (nu doar spirituale, dar şi naturale) provin din lucruri, printr-un tip specific de curgere a corpurilor din alte corpuri, acumulează putere din aer şi se arată în faţa oamenilor, printr-o lumină mişcătoare. De altfel, ele sunt percepute şi de alte simţuri, nu doar de văz, ceea ce face ca senzaţiile trăite să fie foarte puternice. Despre acest subiect a scris şi Platon.

Cu ajutorul *vântului de sud*, aerul este condensat în nori, iar în aceştia, precum într-o oglindă, se reflectă diferite reprezentări la distanţe mari, a unor castele, munţi, cai, oameni şi alte lucruri, care dispar odată cu norii.

Aristotel arată într-una din lucrările sale cum un curcubeu ia naştere într-un nor din aer, după acelaşi principiu al oglindirii. Albertus consideră că efigiile corpurilor pot fi uşor reprezentate într-un aer umed, cu ajutorul puterii naturii. Aristotel vorbeşte şi despre un om care avea vederea mai slabă, iar aerul din jurul său a devenit ca o oglindă, iar raza optică s-a reflectat înapoi spre el şi nu putea penetra aerul, astfel că oriunde s-ar fi dus, el credea că vede numai propria sa imagine, cu faţa spre el.

Într-un mod asemănător, cu ajutorul unor anumite oglinzi, se pot produce la distanţă, în aer, în spatele suprafeţelor reflectoare, orice imagine dorim. Atunci când oamenii neştiutori văd astfel de reflecţii, ei cred că au în faţă spirite sau suflete ale morţilor.

Se ştie foarte bine că într-un loc întunecat, unde nu există nici o altă lumină, decât o rază de soare ce pătrunde printr-o mică gaură, dacă o foaie de hârtie albă sau o simplă oglindă este aşezată în partea opusă luminii, în ea se vor vedea diferite lucruri.

Mai există un truc, chiar şi mai minunat. Dacă cineva ia câteva imagini sau litere scrise şi, într-o noapte luminoasă, le pune în partea opusă razelor unei luni pline, acele imagini vor fi multiplicate în aer şi reflectate în sus, împreună cu razele lunii. Un alt om, care se află la o distanţă destul de mare, dar ştie de ceea ce se întâmplă, poate citi sau vedea toate acele reflecţii. Aceasta este o metodă de a trimite mesaje şi de a dezvălui

secrete, folosită mai ales în orașele care se alfă sub asediu. Tehnica aceasta a fost folosită și de Pitagora, deși nu mulți știu acest lucru.

Toate aceste lucruri și multe altele, mai mărețe chiar, se regăsesc în natura aerului, iar cauzele și sursele lor sunt explicate prin legi optice și matematice. Așa cum aceste asemănări sunt reflectate înapoi spre văzul nostru, la fel ele ajung și la urechile noastre, sub forma unui ecou. Mai există și alte secrete și metode oculte prin care cineva, aflat la o anumită distanță, poate auzi și înțelege foarte clar ceea ce altcineva spune sau șoptește.

CAPITOLUL IV

Despre Corpurile Compuse sau Amestecate, Modul în Care Acestea Relaționează cu Elementele. Despre Modul în Care Elementele Relaționează cu Sufletele, Simțurile și Dispozițiile Oamenilor

upă cele patru Elemente pure, urmează să vorbim despre cele patru tipuri de corpuri perfecte compuse din acestea. Ele sunt metalele, pietrele, plantele și animalele. Deși pentru crearea lor este nevoie de toate cele patru Elemente, fiecare dintre corpurile acestea are o relație mai strânsă cu unul dintre Elemente, care apare mai predominant în compoziția sa.

Pietrele, fiind legate de pământ, sunt mai grele și sunt atât de întărite de uscăciune, încât nu pot fi topite. Metalele însă sunt legate de apă și pot fi topite. Oamenii de știință au arătat că metalele sunt compuse și generate dintr-o apă vâscoasă. Plantele au o astfel de afinitate cu aerul, pentru că dacă nu primesc beneficiile acestuia, nu pot crește sau rodi. La fel se întâmplă și cu animalele, pentru care focul este atât de necesar, încât dacă este stins, ele vor muri.

Un poet exprimă foarte grăitor această relație:

„Ele au în natura lor o forță înflăcărată, a cărei sursă nu este pe astă lume aflată."

Dintre pietre, cele care au o culoare închisă și sunt grele, sunt numite pământești. Cele care sunt transparente aparțin apei, așa cum sunt cristalele, berilul și perlele. Cele care plutesc pe suprafața apei, așa cum sunt pietrele ponce, alte pietre spongioase sau poroase sau tufurile vulcanice, sunt numite aerate. Cele care

sunt mai strâns legate de foc sunt cele din care iese foc sau care se transformă în acest element.

Dintre metale, plumbul şi argintul sunt pământeşti, mercurul aoarţine apei, cuprul şi cositoriul sunt legate de aer, iar aurul şi fierul corespund focului.

În regnul vegetal, rădăcinile seamănă cu pământul, frunzele cu apa, florile cu aerul, iar seminţele cu focul, datorită proprietăţii lor de a se multiplica. Mai mult, unele plante sunt fierbinţi, altele sunt reci, altele umede sau uscate, împrumutând numele sau determinativele lor după calităţile elementelor.

În regnul animal, unele vieţuitoare sunt mai legate de pământ, pentru că trăiesc chiar în adâncuri, aşa cum sunt viermii, cârtiţele şi reptilele. Altele aparţin apei, aşa cum sunt peştii. Altele locuiesc sau trăiesc în aer. Dintre animalele ce corespund focului putem menţiona salamandrele şi greierii. Alte vieţuitoare au un temperament mai agitat şi mai înfierbântat - porumbeii, struţii, vulturii, leii, panterele, etc.

Analizând corpul animalelor, vedem că oasele seamănă cu pământul, spiritul vital cu focul, carnea cu aerul, iar secreţiile corpului cu apa.

În interiorul sufletului, înţelegerea corespunde focului, raţiunea - aerului, imaginaţia - apei, iar simţurile - pământului.

Şi la nivelul simţurilor putem găsi aceleaşi relaţii: vederea este legată de foc, pentru că nu se poate realiza fără lumină; auzul corespunde aerului, pentru că sunetele se produc şi se propagă cu ajutorul acestuia; mirosul şi gustul sunt legate de apă, fără umezeala căreia nu ar exista nici unul dintre acestea; simţul tactil este cu desăvârşire pământesc, pentru că prin el sunt percepute corpurile masive.

Acţiunile oamenilor sunt şi ele guvernate de elemente: pământul se referă la mişcările încete şi ferme, apa la teamă, trândăvie şi neglijenţă în acţiuni, aerul la veselie şi la o dispoziţie prietenoasă, iar focul la acţiuni puternice, rapide şi susceptibile.

Astfel, elementele sunt materiile primare şi originale ale tuturor lucrurilor, prin care ele îşi manifestă caracteristicile şi virtuţile.

CAPITOLUL V

Despre Elementele Care se Găsesc în Ceruri, în Stele, în Demoni, în Îngeri, în Alte Ființe, Inteligențe și în Dumnezeu Însuși

În lumea originală și exemplară, toate lucrurile sunt tot în toate și la fel se întâmplă în această lume corporală. Elementele nu se află numai în aceste lucruri inferioare, ci și în ceruri, stele, demoni, în îngeri și în Dumnezeu însuși, Creatorul și exemplul original a tot ceea ce există.

Trebuie să se înțeleagă foarte clar că în corpurile inferioare elementele sunt grosiere și coruptibile. În ceruri, ele se găsesc într-o formă mai subtilă și superioară, pentru că acolo fermitatea pământului celest nu este afectată de apă sau de aer, iar focul nu arde, ci doar luminează, oferind lumină și viață tuturor lucrurilor, prin căldura celestă.

Dintre stele și planete, unele corespund Focului, așa cum sunt Marte și Soarele, altele Aerului - Jupiter și Venus -, altele Apei - Saturn și Mercur, iar Pământului îi revin Neptun și Luna (care este considerată de unii ca aparținând Apei astrale), pentru că aceasta atrage apele cerești, așa cum face și planeta noastră.

După ce se îmbibă cu umezeală, datorită apropierii de Pământ, astrul nopții comunică și relaționează cu Globul.

Și în ceea ce privește semnele zodiacale, unele aparțin Focului, altele Aerului, altele Apei și altele Pământului. Elementele le guvernează și în ceruri, atribuindu-le aspecte complexe, în funcție și de momentele în care se petrec: început, mijloc sau sfârșit.

Demonii sunt și ei deosebiți potrivit criteriului Elementelor etherice. Ei pot aparține pământului, focului, aerului sau apei. La fel se întâmplă și cu cele patru râuri infernale: Phlegethon corespunde Focului, Cocytus - Aerului, Styx - Apei, iar Acheron - Pământului.

În Evanghelie găsim și comparații ale Elementelor - Focul Iadului sau Focul Etern este cel în care cei păcătoși vor fi condamnați să sălășluiască pentru totdeauna.

Același Element apare în Apocalipsă ca un lac de Foc.

Vorbind despre cei păcătoși, Isaia spune că Domnul îi va lovi cu pucioasă. În Iov se zice că vor scăpa de apele zăpezilor și vor fi nimiciți prin foc. Tot acolo citim că Pământul este întunecat și acoperit cu întunecimea morții.

Elementele se găsesc și în îngerii din ceruri și în alte ființe inteligente. Există în ele o stabilitate a esențelor, determinată de caracteristici pământești, care asigură și tronul lui Dumnezeu. Psalmistul le numește ape - *„cel care stăpânește apele care se găsesc deasupra cerurilor".* Respirația lor subtilă este Aerul, iar iubirea lor este Focul strălucitor. De aceea, în Scriptură sunt numiți *aripile vântului.* Într-un alt pasaj se spune: „Din vânturi îți faci sori, și din flăcări de foc, slujitori".

Potrivit diferitelor ordine ale spiritelor sau îngerilor, unii corespund Focului - Serafimii, autoritățile și puterile, alții Pământului - Heruvimii, alții apei - Arhanghelii, iar alții aerului - Dominatorii.

Nu citim despre Creatorul tuturor lucrurilor, cum că Pământul se va deschide și va scoate la iveală un Salvator? La fel se spune și că el va fi o Fântână de Apă Vie, curățind și regenerând. Același spirit va respira Aerul Vieții. Mai mult, Dumnezeu este, potrivit lui Moise și lui Pavel, un Foc Distrugător.

Astfel, Elementele se găsesc pretutindeni și în toate lucrurile, adevăr pe care nimeni nu poate nega. În corpurile inferioare, ele sunt grosiere și necizelate, în corpurile celeste

fiind mai pure şi mai curate, iar în cele superioare, ele îşi găsesc expresia cea mai subtilă şi cea mai binecuvântată.

În acest sens, în lumea exemplară, Elementele sunt *idei ale lucrurilor* care se vor produce, în fiinţele inteligente ele sunt *puteri distribuite*, în ceruri sunt *virtuţi*, iar în corpurile inferioare sunt *forme grosiere*.

CAPITOLUL VI

Despre Modul în Care Inţelepciunea lui Dumnezeu Acţionează Prin Intermediul Cauzelor Secundare Prin Fiinţe Inteligente, prin Corpurile Cereşti, prin Elemente, etc.

rebuie să aducem aminte mai întâi de toate că Dumnezeu este începutul şi sfârşitul tuturor virtuţilor. El dă sigiliul ideilor servitorilor săi, fiinţele inteligente, care, ca servitori credincioşi ce sunt, îndeplinesc toate poruncile pe care le primesc şi dau naştere lucrurilor cu virtuţi ideale.

În acest timp, cerurile şi stelele, ordonează materia pentru primirea formelor care sălăşluiesc în Majestatea Divină, astfel încât aranjamentul să fie potrivit pentru stele. Iar Creatorul distribuie formele cu ajutorul fiinţelor inteligente, pe care le-a numit ajutoarele sale în această operă măreaţă. Aceste fiinţe au o putere foarte mare, astfel că ele dau toate virtuţile din pietre, ierburi, metale şi din celelalte lucruri. Forma şi caracteristicile lucrurilor vin mai întâi din idei, apoi din inteligenţele conducătoare şi guvernatoare, după care din aspectele materiei dispuse de ceruri, iar în cele din urmă din caracterul elementelor, ca răspuns la influenţele cerurilor, prin care elementele în sine sunt ordonate. Astfel de operaţiuni au loc în lucrurilor inferioare, prin care se exprimă diferite forme, în ceruri - prin virtuţi, în fiinţele inteligente - prin regulile creatoare, în cauza originală - prin idei şi forme exemplare. Toate acestea trebuie să corespundă efectelor şi virtuţilor tuturor lucrurilor.

Prin urmare, există o virtute minunată în fiecare plantă şi piatră, iar stelele şi corpurile superioare vor avea caracteristici

mai mărețe. Mai mult, fiecare lucru și fiecare ființă primesc proprietăți proprii, în special de la Cauza Supremă, cu care relaționează în mod armonios.

Nu există nici o altă cauză a necesității acțiunilor și efectelor, în afara legăturii tuturor lucrurilor cu Prima Cauză și a corespondenței cu tiparele divine și cu ideile eterne. Astfel, fiecare lucru are locul său aparte în lumea exemplară, din care își primește ființa originală. Toate virtuțile ierburilor, pietrelor, metalelor, animalelor, cuvintelor și vorbirii, precum și a altor lucruri care îi aparțin lui Dumnezeu, se regăsesc în acea lume ideală.

Prima Cauză (care este Dumnezeu), deși acționează prin intermediul ființelor inteligente și a cerurilor asupra acelor lucruri inferioare, poate uneori acționa direct, fără nici un fel de intermediari, iar aceste acțiuni sunt numite miracole. Dar cauzele secundare, prin porunca și funcțiile stabilite de Dumnezeu, acționează și sunt necesare în cele mai multe dintre situații, însă ele pot acționa și după propria voință, în cazuri excepționale.

Ca exemple, putem aminti cuptorul caldean care nu a ars martirii din interiorul său, Soarele care a rămas nemișcat la porunca lui Isaia și a mers înapoi o zi întreagă, iar când Iisus a fost răstignit, totul s-a întunecat, deși era în miezul zilei.

Motivele care stau la baza acestor întâmplări nu pot fi explicate în mod rațional, magic sau științific, ocult sau profund, putând fi aflate numai prin oracolele divine.

CAPITOLUL VII

Despre Spiritul Lumii

entru că sufletul este forma esențială, inteligentă și incoruptibilă, fiind primul element care mișcă trupul, iar corpul (sau materia) este în sine incapabil de mișcare, fiind dependent de suflet în acest sens, se pare că este nevoie de un *medium superior*. Acest medium este conceput drept Spiritul Lumii, numit de alții Chintesența Universului, pentru că nu este format din cele patru elemente, ci este un anumit prim lucru, existând mai presus de orice.

Astfel, există un *medium necesar*, prin care sufletele superioare pot fi unite cu niște corpuri grosiere, cărora le oferă daruri minunate. Acest Spirit există în corpul lumii în același fel în care sufletele există în trupurile umane. Așa cum puterea sufletului este transmisă spre părțile corpului prin intermediul sufletului, la fel virtutea sufletului lumii este difuzată, prin toate lucrurile, cu ajutorul Spiritului Universal. Nu există nimic în această lume care să nu aibă măcar o scânteie din acea virtute.

Acest spirit este primit de lucruri, mai mult sau mai puțin, prin razele stelelor, atât timp cât obiectele sunt corespunzătoare. Astfel, cu ajutorul acestui spirit, sunt transmise toate proprietățile oculte ale ierburilor, pietrelor, metalelor și animalelor, prin soare, lună, planete și prin alte stele.

Spiritul respectiv ar putea să ne fie de mai mare folos dacă am ști cum să-l separăm de elemente sau măcar să folosim acele aspecte care sunt cele mai abundente.

Acele lucruri în care spiritul nu este atât de mult atras de materie, acționează mai puternic și au efecte mai puternice, deoarece ele conțin virtuțile generative și seminale. Tocmai de

aceea alchimiştii vroiau să extragă acest spirit din aur şi argint, pe care apoi să îl proiecteze asupra unor metale obişnuite, pe care să le transforme în aur şi argint. Ideile lor nu sunt nicidecum imposibile sau improbabile, dacă ne gândim că prin îndemânare şi talent se poate face, într-un timp mult mai scurt, ceea ce natura a făcut într-un timp îndelungat în adâncurile pământului.

CAPITOLUL VIII

Despre Sigiliile şi Proprietăţile pe Care Fiinţele Celeste le Conferă Lucrurilor Naturale

oate stelele au caracteristicile şi proprietăţile lor specifice, prin care influenţează, datorită razelor lor, chiar şi lucrurile inferioare - elemente, pietre, plante, animale, etc. Astfel, orice lucru primeşte dintr-o structură armonioasă şi de la steaua care străluceşte deasupra sa, un anumit sigiliu sau caracter marcant, care sugerează semnificatorul acelei stele sau armonii şi care conţine o virtute specifică, diferită de alte proprietăţi ale aceleeaşi materii, din punct de vedere generic, specific şi numeric.

Orice lucru are caracterul său imprimat pe el de către steaua sa, pentru a se obţine un anumit efect. Aceste caractere conţin naturi specifice, virtuţi şi rădăcini ale stelelor care le-au dat naştere, producând influenţe similare asupra lucrurilor pe/în care sunt reflectate. Ele aduc la suprafaţă şi stimulează influenţele stelelor proprii, fie că acestea sunt planete, stele şi imagini fixe sau constelaţii cereşti, atât timp cât ele sunt corespunzătoare, din punctul de vedere al materiei şi al momentului. Înţelepţii din Antichitate (*care au studiat mult pentru a descoperi proprietăţile oculte ale lucrurilor*) au lăsat în scris imaginile stelelor, dispunerile acestora, sigiliile, caracteristicile şi alte elemente specifice, aşa cum Natura însăşi le-a creat, cu ajutorul razelor stelelor, în corpurile inferioare - unele în pietre, altele în plante, altele în ramurile şi nodurile copacilor, iar altele în diferite părţi ale corpurilor animalelor.

În dafin, crăiță (*care mai este numită și gălbenea sau vâzdoagă*) și în ierburile solare, în rădăcinile și în alte părți ale plantelor, sunt prezente caractere ale Soarelui. Și în pietre se găsesc de multe ori caracterele și imaginile lucrurilor celeste.

Dar, pentru că diversitatea de lucruri este atât de mare, există numai o cunoaștere tradițională a unor lucruri pe care oamenii o pot acumula. Astfel, doar puține din aceste lucruri pot fi cunoscute de noi. Filosofii și magicienii din Antichitate au obținut această cunoaștere cu ajutorul rațiunii și, parțial, prin experimente.

Mai există încă multe lucruri ascunse în Natură, care așteaptă să fie descoperite.

CAPITOLUL IX

Despre Virtuțile și Eficiența Parfumurilor și a Vaporilor. Despre Planetele Cărora le Sunt Atribuite Acestea.

Înainte de a discuta despre partea operativă sau practică a magiei talismanice, este necesar să arătăm compoziția vaporilor proprii stelelor și care au o importanță deosebită în primirea darurilor celeste, sub razele stelelor, pentru că parfumurile și vaporii acționează pe calea aerului, prin respirație. Prin aceleași mijloace, aerul este ușor infectat de calitățile corpurilor inferioare sau a celor celeste.

Parfumurile și vaporii au efecte nebănuite asupra aerului.

Porfir era de părere că spiritele aerului pot fi invocate cu ajutorul unor anumite mirosuri. La fel se întâmplă și cu tunetele și fulgerele sau alte elemente similare. Dacă ficatul unui cameleon este ars pe acoperișul unei case, se vor produce ploi și fulgere. Același efect îl va avea și arderea capului și a gâtului, dacă se vor folosi lemne de stejar.

Există unele mirosuri influențate de stele, care fac ca imaginile unor spirite să apară în aer. Dacă se arde măselariță, coriandru sau cucută și se fac invocații, spiritele vor apărea în scurt timp, fiind atrase de vaporii respectivi. De aceea, aceste plante sunt numite și ierburile spiritelor.

Se spune că dacă se arde rădăcină de salcie, cu sevă de cucută, planta tapsus barbatus și mac negru, vor fi făcute să apară diferite forme ciudate, dar dacă se arde țelină, aceste viziuni vor dispărea.

Dacă se face un parfum din cimbru, bujor, mentă și ricin, vor fi alungate toate spiritele rele și închipuirile deșarte.

De asemenea, cu ajutorul unor anumite parfumuri, animalele pot fi adunate împreună.

Pliniu vorbeşte despre piatra liparis, al cărei parfum face ca toate animalele să se adune împreună.

Arderea oaselor din partea superioară a gâtului unui cerb adună mulţi şerpi în acel loc, care pot fi alungaţi de arderea coarnelor aceluiaşi animal. Acelaşi lucru se întâmplă şi dacă sunt arse penele unui cocoş.

Dacă se dă foc plămânilor unui măgar, se alungă otrava şi toate lucrurile otrăvitoare.

Fumul din arderea potcoavei unui cal sau a unui catâr alungă şoarecii. Cu potcoavele de la picioarele stângi se alungă muştele.

Dacă o casă sau orice alt loc este afumat cu fierea unei sepii, peste care se pun şi răşină roşie, trandafiri şi guaiac, adăugându-se şi apă de mare sau sânge, se va crea iluzia că întreaga casă este acoperită de apă sau de sânge.

Astfel de vapori influenţează corpul, dându-i caracteristici care se menţin pentru mai mult timp, la fel cum aerul infectat de ciumă sau molimă se menţine într-o casă vreme de doi ani, îmbolnăvind locuitorii acesteia, sau aşa cum lepra rămâne în haine mult timp, aducând acea boală celui care va purta acea îmbrăcăminte.

Există unele parfumuri care pot fi folosite în orice acţiune magică.

Unii oameni spun că dacă cineva ascunde aur, argint sau orice alt lucru de preţ (atunci când luna este în conjuncţie cu soarele), după care arde în locul respectiv coriandru, şofran, măselariţă, ţelină şi mac negru, în proporţii egale, amestecate împreună şi stinse cu sevă de cucută, ceea ce a fost ascuns nu va fi luat de acolo niciodată, iar cel care va cuteza să încerce să îndepărteze obiectul respectiv cu forţa, va fi rănit sau va înnebuni.

Hermes spune că nu este nimic mai bun pentru invocarea spiritelor decât fumul de spermaceti. Dacă se face un parfum din această substanţă şi guaiac, creson, musc, şofran şi răşină roşie, stins cu sânge de liliac sau nagâţ, se vor aduna spirite ale aerului în acel loc. Iar dacă se arde acest amestec deasupra unor morminte, vor fi atrase stafiile respectivilor morţi.

Scopul acestor parfumuri este următorul: ori de câte ori vrem să facem un talisman sau o imagine, sub influenţa unei stele sau a unei planete, nu trebuie să uităm să creăm şi un miros adecvat acţiunii pe care o dorim. De exemplu, dacă îndreptăm o lucrare spre Soare, trebuie să producem un parfum solar, sau pentru Lună unul selenar.

Trebuie să luăm aminte la faptul că relaţia de opoziţie sau antipatie care există în natura stelelor, a planetelor sau a spiritelor, se extinde şi în lumea fumurilor şi a mirosurilor. Există o antipatie între guaiac şi tămâie şi mercur, astfel că spiritele invocate prin fumul guaiacului sunt calmate sau alungate prin arderea de tămâie.

Învăţatul Proclus dă ca exemplu un spirit care a apărut în forma unui leu, care a dispărut prin aducerea unui cocoş alb, ştiut fiind faptul că există o mare antipatie între leu şi cocoş.

Cred că aceste informaţii sunt suficiente pentru a crea o imagine generală asupra acestui domeniu. Vom continua prin a arăta alcătuirea specifică a parfumurilor corespunzătoare pentru şapte planete.

CAPITOLUL X

Despre Alcătuirea Unor Parfumuri, Apropiate de Cele Şapte Planete

Soarele ☉

Pentru Soare se poate crea un parfum în următorul fel: se ia şofran, chihlimbar, guaiac, fructe de dafin, trifoi, smirnă şi tămâie, fiecare într-o cantitate proporţională. Se amestecă toate acestea foarte bine, adăugându-se creierul unui vultur sau sânge de cocoş alb.

Luna ☽

Pentru Lună se face un miros din capul unei broaşte uscate, ochii unui taur, seminţe de mac alb, tămâie şi camfor, care trebuie amestecate cu sânge menstrual sau cu sânge de gâscă.

Saturn ♄

Pentru Saturn se iau seminţe de mac negru, măselariţă, rădăcină de mătrăgună, magnetit şi smirnă, care trebuie amestecate cu creierul unei pisici şi sângele unui liliac.

Jupiter ♃

Pentru Jupiter se iau seminţe de frasin, guaiac, răşină, lapis lazuli şi partea superioară a penelor unui cocoş. Toate acestea se

amestecă, peste ele punându-se şi sânge de barză ori rândunică, sau creierul unui cerb.

Marte ♂

Se ia comifă, esenţă de amoniac, rădăcini de spânz, magnetit şi puţin sulfur, la care se adaugă creier de cerb, sânge de om şi sânge de pisică neagră.

Venus ♀

Se ia mosc, chihlimbar, guaiac, trandafiri roşii şi corali de aceeaşi culoare, toate acestea amestecându-se cu creier de erete şi sânge de porumbel.

Mercur ☿

Se ia mastic, tămâie, trifoi şi palma voinicului (*numită şi cinci-degete*), împreună cu o agată, la care se adaugă creier de vulpe sau nevăstuică şi sânge de gaiţă sau coţofană.

Parfumurile Generale ale Plantelor

entru Saturn sunt potrivite rădăcini frumos mirositoare, aşa cum este cea de creson şi altele, precum şi tămâia.

Pentru Jupiter sunt potrivite fructele mirositoare, precum nucşoare şi cuişoare.

Pentru Marte se recomandă lemnul parfumat - santal, guaiac, chiparos.

Pentru Soare se preferă cleiurile şi răşinile - tămâie, mastic, chihlimbar şi musc.

Pentru Venus se vor folosi flori, ca trandafiri, violete, şofran şi altele.

Pentru Mercur sunt potrivite coji sau resturi de lemn şi fructe - scorţişoară, guaiac, coji de lămâie, nucşoară şi arbore de ceară, precum şi seminţele care sunt frumos mirositoare.

Pentru Lună se folosesc frunze de legume, aşa cum sunt frunzele de mirt sau cele de dafin.

De asemenea trebuie luat în considerare faptul că toţi magicienii sunt de acord că pentru o acţiune pozitivă (*iubire, noroc, etc.*), trebuie să se folosească un parfum bun şi plăcut, iar pentru chestiunile negative (*ură, mânie, nenorocire, etc.*), mirosul trebuie să fie dezagreabil şi extrem de neplăcut.

Semnele zodiacale au şi ele parfumuri specifice: Berbec - *mirt*; Taur - *creson*; Gemeni - *mastic*; Rac - *camfor*; Leu - *tămâie*; Fecioară – *santal*; Balanţă - *ferula*; Scorpion - *mirt dulce*; Săgetător - *guaiac*; Capricorn - *ficus benjamin*; Vărsător – *euforbie*; Peşti - *răşină roşie*.

Hermes crede că cel mai puternic parfum este cel alcătuit din cele şapte arome corespunzătoare puterilor celor şapte planete: *creson* pentru Saturn, *nucşoară* pentru Jupiter, *guaiac* (arbore exotic) pentru Marte, *mastic* pentru Soare, *şofran* pentru Venus, *scorţişoară* pentru Mercur şi *mirt* pentru Lună.

Prin înţelegerea corespondenţelor parfumurilor, la care se adaugă şi alte elemente, despre care vom vorbi mai târziu, şi fără de care magia talismanică nu poate fi pe deplin pricepută, se pot crea efecte extraordinare, mai ales dacă luăm în considerare şi ceea ce am spus în prima parte a acestui tratat, că sufletul operatorului trebuie să fie o parte activă a tuturor operaţiunilor magice. Fără îndeplinirea acestei din urmă condiţii, orice parfum, sigiliu, inel, imagine sau alt instrument magic nu va avea niciun

efect, pentru că efectul este dat nu numai de dispoziţie şi de actul acesteia, ci şi de intenţia şi imaginaţia puternică.

În continuare vom discuta despre construirea inelelor magice în general, precum şi despre virtuţile şi operaţiunile lor minunate şi puternice.

CAPITOLUL XI

Despre Alcătuirea și Virtuțile Magice ale Inelelor

tunci când sunt bine construite, inelele își transmit virtuțile asupra purtătorului, făcându-l vesel sau trist, curajos sau fricos, plăcut sau dezagreabil, prietenos ori demn de dispreț.

Inelele au o asemenea putere încât pot să apere de boli[2], otrăvuri, dușmani, spirite rele și orice alte lucruri dăunătoare.

De multe ori, atunci când legile nu au nici un efect, aceste mici trucuri îl ajută foarte mult pe purtător, sprijinindu-l în depășirea adversarilor. Aceste obiecte sunt de mare folos împotriva oamenilor vicioși, mânioși și răi, pentru că fac ca intrigile acestora să nu aibă efect.

Nu îmi este frică și nici rușine să afirm toate aceste lucruri, pentru că știu că ele nu vor fi cunoscute de cei înguști la minte sau care au în gând scopuri necurate, care ar putea să profite și să abuzeze de astfel de cunoștințe. Am rezervat câteva informații pentru cei care merită să le afle, pentru că nu aș vrea să irosesc orzul pe gâște.

Oricât de simplu și de clar aș descrie unele experimente și operațiuni (*astfel încât unii dintre filosofi și învățați ar putea să mă amenințe sau să mă ia în derâdere*), nu voi scrie în această carte nimic din ceea ce nu poate fi pus în aplicare sau din ceea ce nu poate ieși ceva bun. Dar să continuăm.

[2] Autorul se angajează să îi învețe pe cei care vor să știe despre inelele talismanice, astfel încât aceștia să poată judeca singuri puterea și eficiența acestor obiecte.

Metoda de creare a acestor inele este următoarea: atunci când o stea este în ascendență în Horoscop (*în mod favorabil*), cu o conjuncție favorabilă a Lunii, trebuie să iei o piatră și o plantă corespunzătoare stelei respective, făcând și un inel dintr-un metal potrivit stelei. În inelul de sub piatră se va pune planta sau rădăcina, înscriind și efectul, imaginea, numele și caracterele dorite. Pentru construirea inelelor magice trebuie respectate toate aceste instrucțiuni. Dacă cineva vrea să facă orice fel de experiment magic, nu trebuie să neglizeje circumstanțele necesare prezentate mai sus.

În *Philostratus Jarchus*, am citit că un prinț indian a închinat șapte inele lui Appollonius, marcate cu virtuțile și numele celor șapte planete. Acestea au fost purtate câte unul în fiecare zi, fiind numite după zilele săptămânii, iar rezultatul a fost că el a trăit o sută treizeci de ani și și-a menținut mereu frumusețea tinereții.

În mod asemănător, Moise, cel care a dat legile evreilor, era priceput în tainele magiei egiptene, iar Iosefeu spune că el făcea și inele de iubire și uitare.

Aristotel spune că exista un inel al lui Battas, care putea aduce iubire și bună dispoziție.

De asemenea, ni se spune că un filosof pe nume Eudamus făcea inele împotriva mușcăturilor de șarpe, a farmecelor și a spiritelor rele. Iosefeu spune că același lucru îl făcea și Solomon.

Platon vorbește despre Gygus, rege în Lydia, care avea un inel cu virtuți minunate și ciudate. Atunci când întorcea acel inel spre palmă, el se făcea nevăzut, deși putea vedea tot ce se petrece în jur. Datorită puterilor acestui inel, el a răpit-o pe Regină și l-a omorât pe Rege, stăpânul său, ucigând pe toți cei care îi stăteau în cale. Al a făcut toate acestea fără ca nimeni să îl vadă. Cu ajutorul inelului său magic, el a devenit Rege al Lydiei.[3]

[3] Am arătat mai sus puterea și virtutea inelelor magice, dar despre caracterul, inscripțiile și imaginile cu care trebuie însemnate vom vorbi

CAPITOLUL XII

Despre Modul în Care Pasiunile Minții sunt Ajutate de Ființele Celeste și Despre Stabilitatea Minții, Care este Necesară în Orice Acțiune

asiunile minții sunt ajutate și devin de folos, devenind foarte puternice, prin intermediul cerului, pe măsură ce se pun de acord cu acesta, fie printr-o relație naturală, fie printr-una aleasă în mod voluntar.

Așa cum spune Ptolomeu, cel care alege ceea ce este mai bun nu este cu nimic mai presus față de cel care primește asta în mod natural. Astfel, ne vom bucura de favorurile cerurilor dacă vom deveni potriviți pentru acest lucru, în orice acțiune, gând, sentiment, închipuire, alegere, hotărâre, meditație, etc. Asemenea pasiuni ne stârnesc spiritele și în același timp le expun în fața elementelor superioare. Datorită demnității și poziției lor, pasiunile sunt mai ușor influențate de ființele celeste decât de lucrurile materiale. Cu ajutorul imaginației, printr-un fel de imitație, mintea noastră poate să relaționeze cu orice stea, preluând calitățile acesteia.

Mintea contemplatoare, care este alcătuită din toate simțurile, imaginație, natură și deliberare, intrând în legătură cu fiecare dintre acestea în mod separat, are diferite efecte asupra lucrurilor, cu ajutorul credinței, care este o intenție fixă și care dă putere acțiunii pe care vrem să o facem. Astfel se creează în noi

---

pe larg în capitolul *Alcătuirea diferitelor talismane*, în care am descris pe larg aceste metode.

imaginea virtuții care va fi primită și a ceea ce noi trebuie să facem.

În orice activitate trebuie să acționăm intens, să ne imaginăm, să sperăm și să credem cu tărie, pentru că toate acestea ne vor fi de mare folos. Acest lucru a fost dovedit în nenumărate rânduri de doctori, care au observat că încrederea, speranța și iubirea de viață au dus la o însănătoșire grabnică, ajutând uneori mai mult decât medicamentul în sine. Un efect vizibil îl are și imaginația și forța de vizualizare a doctorului, care în acest fel poate modifica proprietățile corpului bolnavului, mai ales atunci când acesta din urmă se încrede în medic și își lasă corpul să primească energiile pozitive.

În concluzie, cel care face operațiuni magice trebuie să aibă o încredere constantă și să nu se îndoiască niciodată de obținerea efectelor dorite. Încrederea fermă și puternică are efecte minunate. Neîncrederea și îndoiala risipesc și fragmentează energia practicantului.

CAPITOLUL XIII

Despre Modul în Care Mintea Umană poate fi Unită cu Mintea altor Ființe, pentru ca Împreună cu Acestea să Transmită Virtuți Minunate asupra Lucrurilor Inferioare

ulți filosofi, în special cei arabi, consideră că mintea umană, atunci când este foarte concentrată asupra unei acțiuni, prin pasiunile și efectele ei, este unită cu mintea stelelor și a altor ființe superioare. În acest fel se produc virtuți minunate, care se imprimă asupra lucrurilor și a acțiunilor. Acest fapt se explică prin legăturile dintre minte și mediul în care aceasta există.

În acest fel se explică și eficiența caracterelor, a imaginilor, a incantațiilor și a altor cuvinte cu putere, precum și a altor experimente la fel de extraordinare. De exemplu, mintea celui care este foarte îndrăgostit poate cauza iubire, iar mintea celui care simte o ură foarte puternică va avea puterea de a răni și de a distruge.

Același lucru se întâmplă și cu alte lucruri pe care mintea le influențează printr-o dorință puternică, prin caractere, imagini, cuvinte, gesturi, etc., care stimulează apetitul sufletului și dobândesc anumite virtuți minunate.

Influențele celeste afectează mintea în diferite moduri.

Atunci când trăiește pasiuni sau virtuți foarte mari, mintea noastră este mai deschisă spre influențele superioare, așa cum spune și Thoma D'Aquino în cea de-a treia carte a sa. Multe virtuți minunate cauzează anumite acțiuni admirabile sau sunt un efect al acestora, mai ales în cazul în care sufletul dictează. Însă trebuie să luăm în considerare faptul că astfel de lucruri nu aduc

avantaje decât autorului lor sau celui care le înțelege și le acceptă. Numai astfel pot fi ele considerate eficiente.

Există o regulă generală că fiecare minte, cu cât este mai excelentă în dorințele și afecțiunile sale, va face ca astfel de lucruri să i se potrivească cât mai bine și să fie cât mai eficiente dorințelor și nevoilor proprii.

Oricine vrea să facă magie trebuie să își cunoască virtutea, măsura, ordinul și gradul propriului suflet, prin puterea Universului.

CAPITOLUL XIV

Despre Necesitatea Cunoştinţelor Matematice. Despre Marea Putere şi Eficienţă a Numerelor în Construirea Talismanelor

Cunoştinţele matematice sunt atât de necesare şi de utile magiei, încât cei care acţionează fără a le avea vor munci degeaba şi nu vor obţine efectele dorite.

Toate lucrurile care se petrec în aceste virtuţi naturale inferioare sunt guvernate de număr, greutate, măsură, armonie, mişcare şi lumină, în care se regăsesc şi din care reies toate lucrurile inferioare. Însă, fără virtuţile naturale ale legilor matematice, nu se poate întâmpla nimic.

Platon a spus că regulile matematice nu aparţin adevărului sau Divinităţii, ci anumitor imagini similare acestora, asemănătoare celor care în Antichitate erau numite imagini ale lui Dedalus şi αυτοματα, despre care vorbeşte şi Aristotel. Acestea erau imagini de aproximativ un metru ale lui Vulcan şi Dedalus, în mişcare. Legat de acestea, Homer spune că apăreau de la sine. Se pare că ele au apărut la ospăţul din Hiarba, după cum menţionează filosoful.

Sunt construite sticle, unele concave şi altele sub forma unor columne, prin care reprezentările obiectelor în aer par, de la distanţă, să fie asemeni umbrelor. Despre crearea şi utilizarea acestora vorbesc Apollonius şi Vitellius în cărţile lor „De Prospectiva" şi „Speculis".

Ni se spune că Magnus Pompeius a adus cu sine la Roma o sticlă aparte din prăzile din Orient, în care se vedeau armate de oameni. Se mai menţionează şi anumite sticle transparente, care

atunci când erau introduse în recipiente cu diferite seve de ierburi şi luminate de lumină artificială, făceau ca aerul din jur să se umple de viziuni dintre cele mai ciudate.

Ştim să facem şi oglinzi reciproce, în care atunci când soarele străluceşte se reflectă lucrurile creându-se impresia că ele se află la o distanţă foarte mare. În acest fel, un magician (*expert în filosofia naturală şi matematică, cunoscând şi ştiinţele mijlocii, în care sunt incluse aritmetica, muzica, geometria, optica, astronomia şi tot ce este legat de greutate, măsuri, proporţii, articulaţii şi încheieturi, dar şi abilităţile mecanice care derivă din ele*) va putea face multe lucruri extraordinare, care îi va minuna pe cei din jur.

Există unele dovezi ale talentului oamenilor din Antichitate - stâlpii lui Hercule şi Alexandru; poarta din Caspia, făcută din alamă şi închisă cu bârne din fier, care nu putea fi distrusă în nici un fel; piramidele lui Iulius Caesar, ridicate la Roma, în apropierea dealului Vaticanului; munţi ridicaţi în mijlocul mării; turnuri şi grămezi de pietre, ca cele pe care le-am văzut în Anglia. Văzând toate aceste minunăţii, cei neştiutori şi vulgari vor spune că au în faţă fie opera diavolului sau fie un miracol. Putem considera că filosofia matematică sau naturală produce miracole.

Cu ajutorul virtuţilor naturale vom atrage alte virtuţi naturale, iar prin caracteristici abstracte, matematice şi celeste vom primi proprietăţi celeste. Mişcarea, simţurile, viaţa, vorbirea şi divinaţia se produc şi în chestiuni inferioare, dar nu în mod natural, ci într-o manieră deprinsă.

Se vorbeşte mult şi despre imaginile care vorbesc şi prevestesc ceea ce se va întâmpla în viitor. William povesteşte despre un cap din alamă, făcut când Saturn era în ascendenţă, şi care vorbea ca un om. Dar dacă se alege o chestiune mai comună şi mai predispusă la a primi, va crea efecte mai puternice.

Pitagora şi adepţii săi credeau că matematica este mai mult formală decât naturală, fiind astfel şi mai eficientă, pentru că este mai independentă de fiinţă şi de partea materială. Dintre toate

elementele matematice, numerele sunt cele mai utile, pentru că au şi formă şi pot influenţa mai uşor ceea ce este bun sau ceea ce este rău.

Toate lucrurile care au fost create de Natură în prima ei etapă de evoluţie par a fi formate cu ajutorul proporţiilor numerice. Acesta a fost tiparul principal din mintea Creatorului. Astfel, el a folosit numerele elementelor, ceea ce a dus la ciclurile temporale, la mişcarea stelelor şi a cerurilor, la starea tuturor lucrurilor, care se creează prin *unirea numerelor*.

Numerele au virtuţi măreţe şi sublime. Dacă observăm cât de multe caracteristici oculte se regăsesc în lucrurile naturale, ne dăm seama că proprietăţile oculte ale numerelor sunt cu mult mai mari şi mai ascunse, dar şi mai minunate şi mai eficiente.

Numerele sunt mai formale şi apar în mod natural în fiinţele celeste, apropiindu-se mult de perfecţiune. Ele au cea mai simplă, dar şi cea mai complexă relaţie cu ideile din mintea lui Dumnezeu, de la care primesc virtuţile potrivite şi eficiente. Astfel, numerele au şi cea mai mare forţă, conducând la obţinerea darurilor divine şi spirituale, aşa cum în lucrurile naturale, calităţile elementare sunt cele mai puternice.

Toate lucrurile există şi îşi primesc caracteristicile datorită numerelor.

Timpul este alcătuit din numere, la fel ca toate mişcările şi acţiunile, dar şi toate obiectele care sunt supuse acestor elemente.

Armonia şi vocile îşi au puterea şi sunt alcătuite din numere şi din proporţiile acestora.

Structurile rezultate din numere conduc la crearea de caractere şi imagini, prin linii şi puncte. Ele sunt adecvate şi operaţiunilor magice - mijlocul, care se află la jumătatea distanţei, este potrivit ca mijloc de împăcare (echilibrare) a extremelor, la fel ca în cazul folosirii literelor.

Toate speciile lucrurilor naturale şi a celor superioare Naturii sunt unite prin anumite numere. Pitagora şi adepţii săi au studiat aceste relaţii şi au ajuns la concluzia că numerele sunt cele care dau viaţă şi determină caracteristicile tuturor obiectelor.

Proclus spune că numărul are mereu o fiinţă, dar aceasta este una în voce, alta în proporţie, alta în suflet şi raţiune şi alta în lucrurile divine sau superioare.

Themistius, Boetius, Averrois (Babilonianul) şi Platon glorificau atât de mult numerele, încât spuneau că nici un om nu poate fi un adevărat filosof fără cunoaşterea lor.

Numerele sunt o cale de a căuta şi de a înţelege toate lucrurile. Ele dezvăluie preziceri, aşa cum Abatele Ioachim a folosit formule pentru profeţiile sale.

CAPITOLUL XV

Marile Virtuți ale Numerelor, în Cazul Lucrurilor Naturale și a celor Supranaturale

ei mai mari filosofi vorbesc despre eficiența deosebită a numerelor. Dintre aceștia îi putem aminti pe Hierom, Austin, Origen, Ambrose, Grigore din Nazianzen, Athanasius, Basilius, Hilarius, Rubanas, Bede și mulți alții.

ilarius, în comentariile sale pe maginea psalmilor, mărturisește că cei șaptezeci de înțelepți, potrivit eficienței numerelor, au fost cei care au ordonat Psalmii. Nu vorbim acum despre numerele naturale, ci despre considerațiile formale care se găsesc în numere. Trebuie să avem acest aspect mereu în minte, pentru că aceste puteri nu sunt în numerele folosite în mod obișnuit, ci în forma lor rațională, formală și naturală. Acestea sunt misterele Naturii și ale lui Dumnezeu. Cel care va ști să unească numerele vocale și naturale cu cele divine, ordonându-le în mod armonios, va putea folosi aceste elemente pentru a realiza lucruri minunate.

O altă dovadă a puterii numerelor o regăsim în Apocalipsă, când Ioan spune:

„Iar cel care are destulă pricepere, să calculeze numărul numelui bestiei, care este numărul omului (*nr.999 este nr. Spiritului aflat în ceruri; nr.666 este numărul preotului inițiat în științele oculte.* NR)". Aceasta este metoda de calcul cea mai folosită de evrei și kabaliști, așa cum vom vedea mai încolo.

Numerele simple reprezintă lucruri divine, numere de ordinul zecilor. Numerele celeste conțin sute, iar numerele

terestre sunt cele de ordinul miilor, referindu-se la ceea ce se va întâmpla cândva în viitor.

Părțile minții sunt construite conform unei mediocrități aritmetice, cuplate datorită identității sau egalității excesului lor. Corpul însă, ale cărui părți au dimensiuni diferite, este alcătuit conform unei mediocrități geometrice. Cele două elemente se reunesc în cazul unui animal, pentru că acesta are atât minte, cât și corp.

Astfel, numerele influențează sufletul, proporțiile determină corpul, iar armonia se regăsește asupra întregului animal.

CAPITOLUL XVI

Despre Scara Unității

Vom vorbi în continuare despre numere în sine, iar pentru că numerele nu sunt altceva decât repetarea unității, vom discuta mai întâi despre unitate. Aceasta se regăsește prin toate numerele și este măsura comună, fântâna și sursa tuturor numerelor. Ea conține toate numerele unite în sine.

Unitatea este începutul oricărei multitudini. Ea este mereu aceeași și neschimbată. De asemenea, oricât de mult ar fi multiplicată cu sine, rezultatul va rămâne același. Ea este și indivizibilă și nu are mai multe părți. Nimic nu este înainte de unu și nimic nu este după unu. Toate lucrurile care există vor să ajungă la unitate, pentru că toate își au izvorul în aceasta. Iar pentru ca lucrurile să fie la fel, ele trebuie ajungă la unitate.

Așa cum toate lucrurile reies din unu și se împart apoi în mai multe obiecte, în același fel, toate vor să revină la unitate. Este necesar pentru ele să renunțe la multitudine. În acest sens, Unu se referă la Dumnezeu, care este Unul Singur, dar care creează o multitudine de elemente.

Există Un Singur Dumnezeu, o Singură Lume a Unicului Dumnezeu, un Soare deasupra unei Lumi, o singură pasăre Phoenix, un singur rege al albinelor, un singur conducător al cirezilor de vite, un singur stăpân al turmelor de bestii.

Multe animale prețuiesc unitatea. În ceea ce privește părțile corpului, există unul după care toate celelalte sunt ghidate. Acesta este capul, dar unii oameni cred că ar putea fi și inima.

Există un element care depășește și penetrează toate celelalte lucruri, iar acesta este

Focul. Există un lucru creat de Dumnezeu, subiectul mirării tuturor, pe pământ și în cer - acesta este animal, vegetal și mineral. El se regăsește pretutindeni, dar este cunoscut de puțini și nimeni nu îi știe numele propriu. El este acoperit cu cifre și ghicitori, fără de care alchimia și magia naturală nu ar putea să existe.

Toți oamenii au apărut datorită unui singur om, Adam. Tot din cauza lui, toți au devenit muritori.

Din cauza unui singur om, Iisus Hristos, toți oamenii au fost mântuiți. Așa cum a spus și Sfântul Pavel, există un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un Dumnezeu și Tată al tuturor, un mediator între Dumnezeu și om, un Creator care se află pretutindeni, deasupra tuturor, în toți și prin toți, pentru că există doar un Dumnezeu, doar un Domn Iisus Hristos și doar un Sfânt Duh.

SCARA UNITĂȚII

În Lumea Exemplară,	Iod.	O esență divină unică, fântâna tuturor virtuților și puterilor, al cărei nume este exprimat printr-o singură literă simplă.
În Lumea Intelectuală,	Sufletul Lumii.	O inteligență supremă, prima creatură, fântâna vieții.
În Lumea Celestă,	Soarele.	Un rege al stelelor, fântâna vieții.
În Lumea Elementelor,	Piatra filosofală.	Un singur subiect și instrument al tuturor virtuților, naturale și supranaturale.
În Lumea Inferioară,	Inima.	Un singur element care se naște primul și moare ultimul.
În Lumea Infernală,	Lucifer.	Un prinț al rebeliunii, al îngerilor și al întunericului.

CAPITOLUL XVII

Despre Numărul Doi și Scara Unității

rimul număr este Doi, pentru că este primul multiplu. Nu poate fi măsurat prin nici un alt număr în afară de Unu, care este măsura comună a tuturor numerelor. Doi nu este compus din numere, ci numai din unități. Doi este primul număr care vine după Unitate, fiind și prima procreare.

Doi este numărul științei, al memoriei și al luminii. El este și numărul omului, cel care reprezintă o altă lume, inferioară. El este numit numărul milei și al iubirii reciproce, al căsătoriei și al societății.

Domnul a spus: *„Iar doi vor împărți aceeași carne"*.

Solomon a spus: *„Este mai bine ca doi să fie împreună, în loc de unu, deoarece ei vor avea mai mult de câștigat. Dacă unul dintre ei va cădea, el va fi ajutat de celălalt. Supărat este cel care este singur, pentru că atunci când cade, nu are pe nimeni care să îl ridice. Iar dacă doi dorm împreună, ei se vor încălzi - cum se va încălzi cel care e singur? Iar dacă orice rău se abate asupra lor, doi îi vor face față"*.

Doi este numărul căsniciei și al sexului, pentru că există două sexe - masculin și feminin. Doi porumbei vor face două ouă, din care vor ieși un mascul și o femelă.

Doi este numit și mijlocul, cel care este capabil să fie și bun și rău în același timp. El este începutul diviziunii, al multiplicării și al distincției.

Acest număr reprezintă materie. El este uneori și numărul neînțelegerilor, al confuziei, al ghinionului și al mizeriei.

Sfântul Hierom a spus în fața lui Jovianus: *„și de aceea nu s-a vorbit în cea de-a doua zi a Facerii lumii, iar Dumnezeu a zis că e bine așa"*.

Numărul doi poate fi rău. Dumnezeu a poruncit ca toate animalele necurate să fie suite în Arcă două câte două, pentru că doi este un număr al întinării.

Eusebius menționează că Pitagora a spus că: *„Unitatea o reprezintă Dumnezeu, sau o inteligență pozitivă, iar dualitatea este rea, simbolizând o inteligență negativă, pentru că ea conține o multitudine materială"*. Cu alte cuvinte, Pitagora și adepții săi credeau că doi nu este un număr, ci o confuzie a unităților.

Plutarch scrie că Pitagora a numit Unitatea, Apollo; Doi - ceartă și îndrăzneală -, Trei - dreptate și perfecțiune -, număr plin de mistere.

Existau două table de legi pe muntele Sinai, doi Heruvimi care se uitau împăciuitor la Moise, două picături de ulei de măsline în cazul lui Zaharia, două naturi ale lui Iisus - una divină și cea de-a doua umană. Astfel, Moise a văzut două înfățișări ale lui Dumnezeu - fața și spatele.

Există și două Testamente, Vechi și Nou, două porunci legate de iubire, doi primi oameni, două feluri de spirite - bune și rele -, două creaturi inteligente - un înger și sufletul -, două mari lumini, două solstiții, două echinocțiuri, doi poli, două elemente - pământul și apa - care produc un singur suflet viu.

SCARA NUMĂRULUI DOI

În Lumea Exemplară,	י ה Jah א ל El		Numele lui Dumnezeu, exprimat prin două litere.
În Lumea Intelectuală,	Un înger,	Sufletul;	Două substanțe inteligente.
În Lumea Celestă,	Soarele,	Luna;	Două mari lumini.
În Lumea Elementelor,	Pământul,	Apa;	Două elemente care produc un suflet viu.
În Lumea Inferioară,	Inima,	Creierul;	Două locuri în care sufletul există.
În Lumea Infernală,	Beemoth, plâns,	Leviathan, scâșnit din dinți;	Doi conducători ai demonilor. Două lucruri cu care Iisus îi amenință pe cei păcătoși.

CAPITOLUL XVIII

Despre Numărul Trei și Scară

umărul Trei este un număr sfânt și perfect, foarte puternic. Sfânta Treime este alcătuită din trei persoane. Religia conține trei virtuți teologice. De aceea, acest număr duce la ceremonii religioase, dedicate lui Dumnezeu, în sensul că sacrificiile și rugăciunile sunt repetate de trei ori.

Lucrurile materiale și spirituale sunt alcătuite din trei părți - început, mijloc și sfârșit. Așa cum a spus și Hermes Trismegistus, lumea se perfecționează prin numărul trei, care conduce la armonie, necesitate și ordine, adică mai multe cauze (pe care mulți le numesc soartă) au anumite efecte, conducând la rezultate specifice.

Timpul se măsoară prin trei unități - trecut, prezent și viitor.

Mărimea se vede în trei elemente - linii, suprafață și corpul propriu-zis.

Toate corpurile sunt alcătuite din trei intervale - lungime, lățime și grosime.

Există și trei tipuri de suflete - vegetativ, sensibil și intelectual. Se spune că Dumnezeu a ordonat Lumea prin numere, greutate și măsură.

Numărul Trei este cel care crează forme ideale, așa cum Doi produce materie, iar Unitatea îl reprezintă pe Dumnezeu.

Magii sunt trei prinți ai lumii - Oromasis, Mithris și Araminis, reprezentându-L pe Dumnezeu, Mintea și Spiritul.

Numărul Nouă (Numărul Spiritului), cel al lucrurilor realizate, se împarte la Trei, iar rezultatul este tot Trei.

Lucrurile Supraceleste se împart în Nouă clase de ființe inteligente.

Obiectele cereşti se împart pe Nouă orbite.

Elementele inferioare se distribuie în Nouă feluri de lucruri generabile şi coruptibile.

Orbita eternă a Numărului Douăzeci şi Şapte, include toate proporţiile muzicale, aşa cum Platon şi Proclus au discutat pe larg.

Numărul Trei, în armonie cu cinci, are graţia primei voci.

De asemenea, există şi Trei ierarhii de Spirite Angelice.

Există Trei puteri ale creaturilor intelectuale - memoria, mintea şi voinţa.

Ordinele celor binecuvântaţi sunt tot Trei - martirii, confesorii şi inocenţii.

Există Trei categorii de semne celeste - fixe, mobile şi comune.

Găsim şi Trei faţete şi capete în fiecare semn, precum şi trei Domni ai fiecărui grup de Trei.

Există Trei destine în fiecare planetă.

În Lumea Infernală întâlnim Trei Judecători, Trei Furii, Un Cerberus cu Trei capete.

Divinitatea este alcătuită din Trei Persoane.

Există Trei timpuri - al Naturii, al Legii şi al Graţiei, dar şi Trei virtuţi teologice - credinţă, speranţă şi milă.

Iona a stat Trei zile în burta balenei, tot atât timp cât Iisus a petrecut în mormânt.

SCARA NUMĂRULUI TREI

În Lumea Originală,	Tatăl,	Adai, Fiul,	Sfântul Duh;	Numele lui Dumnezeu, din trei litere.
În Lumea Intelectuală,	Inocenţii supremi,	Martirii mijlocii,	Confesorii, cei mai de jos;	Trei ierarhii de îngeri. Trei categorii de binecuvântaţi.
În Lumea Celestă,	Mişcător, Colţuri, Aparţinând zilei,	Fix, Care urmează, Aparţinând nopţii,	Obişnuit; În cădere; Împărtăşire;	Trei categorii de Semne. Trei categorii de case. Trei Stăpâni ai grupurilor de trei.
În Lumea Elementelor,	Simplu,	Compus,	De trei ori compus;	Trei grade de elemente.
În Lumea Inferioară,	Capul, în care se regăseşte partea intelectuală, care va răspunde lumii intelectuale,	Pieptul, locul unde se află inima, cea care găzduieşte viaţa, răspunzând lumii celeste,	Burta, acolo unde se află capacitatea de reproducere, răspunzând lumii elementale;	Trei părţi ale corpului, care răspund lumii întreite.
În Lumea Infernală,	Alecto, Minos, Păcătoşii,	Megera, Acacus, Renegaţii,	Ctesiphone; Rhadamantus; Infidelii;	Trei Furii infernale. Trei Judecători infernali. Trei grade ale păcătoşilor.

CAPITOLUL XIX

Despre Numărul Patru și Scară

itagora și adepții săi au numit Numărul Patru Tectractis, și îl preferau înaintea altor virtuți ale Numerelor, pentru că este baza și rădăcina tuturor celorlalte Numere.

Fundamentul tuturor lucrurilor, naturale și divine, este pătratul cu patru laturi (ramma). Acesta reprezintă stabilitate.

Numărul patru este planul cu patru laturi, care este alcătuit din două proporții, prima dintre acestea fiind de la unu la doi, iar cea de-a doua este de la doi la patru. Acestea sunt precedate de o dublă procesiune și proporție - de unu la unu și doi la doi -, începând cu o unitate și terminând cu o grupare de patru elemente. Aritmetic, aceste proporții sunt diferite, dar geometric, ele sunt egale.

Astfel, Pătratul (Ramma) este atribuit lui Dumnezeu Tatăl, el conținând și misterul întregii Treimi. Prin proporția sa unică, - adică prin primul Unu la Unu -, se sugerează Unitatea Substanței Paternale, din care reiese un Fiu, egalul Său. Prin cea de-a doua procesiune, de asemenea simplă, - de Doi la Doi -, se reprezintă Sfântul Duh. De aici putem trage concluzia că Fiul este egal Tatălui, datorită primei procesiuni, iar Sfântul Duh este egal Amândurora, așa cum reiese din cea de-a doua procesiune.

Numele Măreț al Sfintei Treimi din Dumnezeu este scris cu patru litere - יהוה Jod, He, Vau și din nou He. Primul He se referă la Spiritul Suprem (Focul). Pentru că ה He apare de două ori, el încheie ambele silabe și întregul Cuvânt. Numele se pronunță Jahve, la fel ca păgânul Jove, pe care anticii l-au înfățișat ca având patru care.

Astfel, Numărul Patru este sursa întregii Divinități.

Pitagora și adepții săi îl numesc Sursa permanentă a Naturii, pentru că în Natură există patru grade: a fi, a trăi, a fi înțelept și a înțelege.

Există patru tipuri de mișcare: ascendentă, descendentă, a merge înainte și circulară.

În Rai există patru colțuri: cel care urcă, cel care coboară, mijlocul și partea inferioară.

Sub Ceruri există patru elemente: Foc, Aer, Apă și Pământ.

Potrivit acestora, în Rai există patru grupuri de câte trei calități.

Există patru calități primare - răceală, căldură, uscăciune și umezeală. Din acestea rezultă patru temperamente: impulsiv, flegmatic, coleric și melancolic.

Anul este împărțit în patru anotimpuri: primăvară, vară, toamnă și iarnă.

Și vântul este împărțit în cel de Est, cel de Vest, cel de Nord și cel de Sud.

În Rai sunt patru râuri, la fel ca și în Iad.

Numărul Patru este cel care crează cunoașterea.

În primul rând, el umple orice progresie simplă a numerelor cu patru termeni: unu, doi, trei și patru, care împreună fac zece.

În muzică, are grația celei de-a patra voci. Îl regăsim și în cazul instrumentelor cu patru coarde. O diagramă pitagoreică, în care se regăsesc tonuri muzicale și întreaga armonie a muzicii, este mereu limitată de numărul patru: în dublu, triplu, de patru ori dublu, o dată și jumătate, o dată și o treime, o armonie a tuturor, o dublă armonie a tuturor, a cinci, a patru, etc.

Aceeași diagramă conține și întreaga matematică în patru termeni: punct, linie, suprafață și profunzime.

Întreaga Natură poate fi redusă la patru termeni: substanță, calitate, cantitate și mișcare.

La fel se întâmplă și cu filosofia naturală, în care se regăsesc virtuțile seminale ale naturii, izvorârea naturală, creșterea și descompunerea.

Metafizica are şi ea patru noţiuni cheie: fiinţa, esenţa, virtutea şi acţiunea. Filosofia morală este înţeleasă prin: prudenţă, dreptate, curaj şi cumpătare. În numărul patru se regăseşte şi puterea justiţiei, pentru că există o lege cu patru aspecte – legea divină, de la Dumnezeu; legea fatală, din sufletul lumii; legea naturii, din Ceruri şi legea prudenţei, de la om. Există şi patru puteri judiciare în toate fiinţele, iar acestea sunt intelectul, disciplina, opinia şi simţurile.

În întreaga biserică există patru Evanghelii, primite de la patru evanghelişti. Evreii au primit numele cel mai important al lui Dumnezeu, scris cu patru litere. Egiptenii, arabii, persanii, magicienii, mahometanii, grecii, tuscanii şi latinii scriu numele lui Dumnezeu cu patru litere, respectiv: Thet, Alla, Sire, Orsi, Abdi, θεὸς, Esar, Deus. Lacedemonians a vrut să îl picteze pe Jupiter cu patru aripi. Carul lui Neptun, aşa cum îl prezintă Orfeu, era tras de patru cai.

Există patru tipuri de furii divine, care îşi au sursa în diferite zeităţi: din Muze, Dionis, Apollo şi Venus.

Profetul Ezekiel a văzut patru bestii lângă râul Chobar, şi patru Heruvimi în patru roţi.

Daniel ne spune cum patru mari bestii au ieşit din mare, iar patru vânturi s-au pornit.

În Apocalipsă, erau patru monşti plini de ochi, pe faţă şi pe spate, care stăteau în jurul tronului lui Dumnezeu şi al îngerilor, iar aceste bestii au primit puterea de a distruge pământul şi marea. Ei s-au pus în cele patru colţuri ale Pământului şi ţineau cele patru vânturi, ca acestea să nu sufle peste pământ, peste mare şi peste copaci.

SCARA NUMĂRULUI PATRU

Numele lui Dumnezeu, conţinând patru litere,	היהי				În lumea originală, din care provine legea Providenţei.
Patru grupuri de trei sau ierarhii de fiinţe inteligente,	Serafimi, Heruvimi, Tronuri,	Domenii, Puteri, Virtuţi,	Principalităţi, Arhangheli, Îngeri,	Inocenţi, Martiri, Confesori.	În lumea intelectuală, din care provine legea fatală.
Patru îngeri, ce guvernează în cele patru colţuri ale lumii,	לאכימ Mihail,	לאפר Rafael,	לאירבג Gabriel,	לאיריא Uriel.	
Patru stăpâni ai elementelor,	פרש Seraf,	בורכ Cherub,	טישרט Tharsis,	לאירא Ariel	
Patru animale sfinte,	Leul,	Vulturul,	Omul,	Viţelul.	
Patru grupuri de trei ale triburilor lui Israel,	Dan, Asser, Naphthalin,	Jehuda, Isachar, Zebulun,	Manasse, Benjamin, Ephraim,	Reuben, Simeon, Gad.	
Patru grupuri de trei ale Apostolilor,	Matei, Petru, Iacov,	Simeon, Bartolomeu, Matei,	Ioan, Filip, Iuda,	Tadeu, Andrei, Toma.	
Patru evanghelişti,	Marcu,	Ioan,	Matei,	Luca.	
Patru grupuri de trei ale semnelor zodiacale,	Berbec, Leu, Săgetător,	Gemeni, Balanţă, Vărăsotr,	Rac, Scorpion, Peşti,	Taur, Fecioară, Capricorn.	În lumea celestă, unde se aplică legea naturii.
Stelele şi planetele corespunzătoare elementelor,	Marte şi Soarele,	Jupiter şi Venus,	Saturn şi Mercur,	Stelele fixe şi Luna.	
Patru calităţi ale elementelor celeste,	Lumină,	Transparenţă,	Agilitate,	Soliditate.	
Patru elemente,	שא Foc,	חיר Aer,	מיב Apă,	רפע Pământ.	În lumea elementelor, acolo

Patru temperamente,	Coleric,	Sangvinic,	Flegmatic,	Melancolic.	
Patru moduri ale caracterului,	Violență,	Agilitate,	Mohorât,	Încetineală.	
Patru prinți ai demonilor, care amenință elementele,	לאמס Samael,	לזאזע Azazel,	לאזע Azael,	לאזהמ Mahazael.	În lumea infernală, acolo unde se aplică legea mânieri și a pedepsirii.
Patru râuri infernale	Phelgethon,	Cocytus,	Styx,	Acheron.	
Patru prinți ai spiritelor, aflați în cele patru colțuri ale lumii,	Oriens,	Paymon,	Egyn,	Amaymon.	

CAPITOLUL XX

Despre Numărul Cinci și Scară

umărul Cinci are o forță considerabilă. El este alcătuit din primul număr par și primul număr impar, adică dintr-o parte feminină (mama, numărul par) și una masculină (tatăl, numărul impar). În acest fel, virtutea numărului cinci nu este cu nimic mai prejos. El este și mijlocul exact al Numărului Universal, Zece. De aceea, pitagoreicii l-au numit numărul căsniciei, dar și al dreptății, pentru că divide zece în două părți egale.

Omul are cinci simțuri: vederea, auzul, mirosul, gustul și atingerea.

Sufletul are cinci puteri: vegetativă, senzitivă, concupiscentă, irascibilă și rațională.

Mâna are cinci degete.

Există cinci planete rătăcitoare în ceruri, potrivit cărora în fiecare semn zodiacal există cinci aspecte.

În elemente există cinci tipuri de corpuri amestecate: pietre, metale, plante, plante, animale.

Există cinci feluri de animale: asemănătoare oamenilor, bestiile cu patru picioare, cele care se târăsc, cele care înoată și cele care zboară.

Există cinci moduri prin care toate lucrurile sunt făcute de Dumnezeu: esență, similaritate, transformare, înțelegere și mișcare.

Rândunica nu face mai mult de cinci puișori, pe care îi hrănește în mod egal, începând cu cel mai mare și până la cel mai mic.

Prin acest număr, Noe a câştigat aprecierea lui Dumnezeu şi a fost cruţat de apele Potopului.

Prin virtutea aceluiaşi număr, Abraham, deşi avea o sută de ani, a avut un copil cu Sarah (ea avea nouăzeci de ani şi era o femeie stearpă), iar în acest fel seminţia lor a crescut foarte mult.

În timpuri liniştite, numele Tatălui Atotputernic este chemat prin rostirea a cinci litere.

În chestiuni legate de Natură, numele lui Dumnezeu este rostit prin numai trei litere ידש, Shaddai ((Hebrew: ידש לא) is one of the Judaic names of God). Pentru a invoca dreptatea divină se spun patru litere, יהוה, pentru care evreii spun ינדא, Adonai. În timpurile binecuvântate, numele lui Dumnezeu era exprimat prin cinci litere, יהשוה, Jehoshua, care nu are un farmec mai mic decât cel scris cu trei litere, דשי.

SCARA NUMĂRULUI CINCI

Numele lui Dumnezeu, ce conţin cinci litere. Numele lui Iisus cu cinci litere,		זוילא מיהלא חושהי	Eloim, Elohi, Jhesu,			În lumea Exemplară.
Cinci fiinţe inteligente,	Spiritele din prima ierarhie, numiţi zei sau fii lui Dumnezeu.	Spiritele din a doua ierarhie, numiţi Fiinţe inteligente,	Spiritele din a treia ierarhie, numiţi Îngeri, şi care sunt trimişi în diferite locuri,	Sufletele corpurilor cereşti,	Eroi şi suflete binecuvântate.	În lumea intelectuală.
Cinci stele rătăcitoare, care guvernează influenţele astrale,	Saturn,	Jupiter,	Marte,	Venus,	Mercur.	În lumea celestă.
Cinci feluri de lucruri coruptibile,	Apa,	Aerul,	Focul,	Pământul,	Un corp amestecat.	În lumea elementară.
Cinci feluri de corpuri amestecate,	Animale,	Plante,	Metale,	Pietre,	Plante – animale.	
Cinci simţuri,	Gustul,	Auzul,	Văzul,	Tactil,	Mirosul.	În lumea inferioară.
Cinci chinuri ale corpului,	Amărăciunea mortală,	Urletul oribil,	Întunericul teribil,	Căldura de nesuportat,	Mirosul groaznic.	În lumea infernală.

CAPITOLUL XXI

Despre Numărul Şase şi Scară

umărul Şase este al perfecţiunii, pentru că este cel mai desăvârşit din natură, dintre toate numerele, de la unu la zece. Este atât de desăvârşit încât colecţia părţilor sale are ca rezultat acelaşi număr, nici mai mult şi nici mai puţin.

Dacă părţile sale - adică mijlocul, trei, şi cea de-a şasea parte - trei, doi, unu, ar fi adunate împreună, ele ar umple perfect întregul corp al lui şase, iar după această perfecţiune tânjesc toate numerele.

Pitagoreicii considerau că numărul şase este corespunzător atât generării, cât şi căsniciei, fiind Scara Lumii. Lumea este făcută din numărul şase, pentru că Dumnezeu a făcut-o în şase zile. În cea de-a şasea zi Dumnezeu a văzut toate lucrurile pe care le făcuse şi ele erau foarte bune, astfel că cerul, pământul şi tot ceea ce se afla între ele, erau terminate.

Şase mai este numit şi numărul omului, pentru că în cea de-a şasea zi a fost creat omul. Este şi numărul mântuirii, pentru că în a şasea zi Iisus a suferit pentru izbăvirea noastră. De aceea există o mare afinitate între numărul şase şi cruce, suferinţă şi dezrobire.

Porunca spune că mana trebuie adunată în şase zile şi numai atunci trebuie să se muncească. Pământul trebuia semănat vreme de şase ani.

Servitorul evreu trebuia să îşi servească stăpânul vreme de şase ani.

Gloria lui Dumnezeu a apărut deasupra Muntelui Sinai vreme de şase zile, acoperindu-l cu un nor.

Heruvimii aveau şase aripi.

Pământul are şase cercuri: Arctic, Antartic, două Tropice, al Echinocţiilor şi al Eclipsei.

Avem şi şase corpuri cereşti rătăcitoare: Saturn, Jupiter, Marte, Venus, Mercur şi Luna, care se mişcă pe latitudinea Zodiacului.

Există şase calităţi ale substanţelor Elementelor: ascuţime, subţirime şi mişcare, la care se adaugă contrariile lor - stagnare, grosime şi odihnă.

Găsim şase poziţii diferite: sus, jos, înainte, înapoi, dreapta şi stânga.

Există şase calităţi naturale, fără de care nimic nu ar putea exista: magnitudine, culoare, imagine, interval, poziţie şi mişcare.

De asemenea, orice formă solidă a unui pătrar are şase suprafeţe laterale.

În orice armonie există şase tonuri, adică cinci tonuri întregi şi două jumătăţi, care alcătuiesc încă unul.

SCARA NUMĂRULUI ŞASE

În lumea exemplară,							Nume alcătuite din şase litere.
În lume inteligentă,	Serafimi,	Heruvimi,	Tronuri,	Dominaţii,	Puteri,	Virtuţi;	Şase ordine are îngerilor, care nu sunt trimişi în alte lumi inferioare.
În lumea celestă.	Saturn,	Jupiter,	Marte,	Venus,	Mercur,	Luna;	Şase planete care rătăcesc pe latitudinea Zodiacului.
În lumea elementală,	Odihnă,	Subţirime,	Ascuţime,	Stagnare,	Grosime,	Mişcare;	Şase calităţi ale substanţelor elementelor.
În lumea inferioară,	Intelectul,	Memoria,	Înţelegerea,	Mişcarea,	Viaţa,	Esenţa;	Şase grade ale minţii.
În lumea infernală,	Acteus,	Megalesius,	Ormenus,	Lycus,	Nicon,	Mimon;	Şase demoni, cei care săvârşesc toate calamităţile.

CAPITOLUL XXII

Despre Numărul Şapte şi Scară

apte este un Număr cu puteri multe şi variate. Este este alcătuit din unu şi şase, sau din doi şi cinci, ori din trei şi patru. El are o unitate, la care se adaugă doi de trei.

Dacă analizăm multitudinea de combinaţii care se pot produce pentru alcătuirea Numărului Şapte, ne vom da seama de măreţia lui.

Pitagoreicii l-au numit vehiculul vieţii umane, pe care nu o primeşte din componentele sale, ci din unirea lor. Ele formează un întreg ce conţine corp şi suflet. Corpul este alcătuit din patru elemente şi are patru calităţi. Numărul trei corespunde sufletului, datorită puterii sale întreite - raţională, irascibilă şi concupiscentă. Astfel, pentru că este alcătuit din trei şi patru, numărul şapte uneşte sufletul şi corpul.

Virtutea acestui număr relaţionează cu omul, pe care îl face să fie primit, format, scos la iveală, hrănit, plin de viaţă şi astfel să supravieţuiască.

Atunci când sământa bărbatului ajunge în pântecul femeii şi stă acolo timp de şapte ore, ea va rămâne acolo.

În primele şapte zile ea este coagulată şi potrivită astfel încât să poată primi mai târziu formă umană.

Urmează apoi stadiul pruncilor maturi, care se nasc după şapte luni.

După naştere, primele şapte ore vor hotărî dacă acel copil va trăi sau nu.

După şapte zile, copilul elimină resturile cordonului ombilical şi rămâne cu buricul curat.

După de două ori şapte zile, vederea lui începe să se mişte după lumină.

După de trei ori şapte zile, el îşi întoarce ochii şi faţa în mod liber.

La vârsta de şapte luni încep să îi iasă dinţii.

După de două ori şapte luni, el va sta în picioare, fără să se teamă că ar putea să cadă.

După de trei ori şapte luni, va începe să vorbească.

După de patru ori şapte luni, poate să meargă.

După de cinci ori şapte luni, nu va mai vrea să fie hrănit cu lapte matern.

După şapte ani, dinţii de lapte îi cad şi îi ies în loc cei permanenţi, mai potriviţi pentru carnea mai tare.

De asemenea, tot atunci, vorbirea îi este perfecţionată.

După de două ori şapte ani, băieţii încep perioada pubertăţii.

Până la de trei ori şapte ani, ei vor creşte în înălţime, pielea li se va acoperi de păr şi vor deveni apţi pentru procreere.

Până la de patru ori şapte ani, tinereţea lor se va împlini.

La de cinci ori şapte ani, puterea lor va fi cea mai mare şi şi-o vor menţine până la de şase ori şapte ani.

La de şapte ori şapte ani, ei vor avea cea mai mare discreţie şi înţelepciune, aceasta fiind vârsta perfectă a bărbaţilor.

Atunci când ei ajung la de zece ori şapte ani, în care numărul şapte este considerat un număr desăvârşit, ei îşi vor încheia viaţa.

Profetul spune că vârsta bărbaţilor este de şaptezeci de ani.

De asemenea, cea mai mare înălţime la care omul poate ajunge este de şapte picioare.

În corp există şapte grade, care completează dimensiunea înălţimii, de la călcâi la creştet: măduva spinării, oasele, nervii, venele, arterele, carnea şi pielea.

Există şapte organe negre, aşa cum le numeau grecii, iar acestea sunt: limba, inima, plămânii, picatul, splina şi doi rinichi.

Totodată, găsim şi şapte părţi principale ale corpului: capul, pieptul, mâinile, picioarele şi organele genitale.

Fără a respira, omul nu poate trăi mai mult de şapte ore, iar fără hrană, el nu poate supravieţui mai mult de şapte zile.

Doctorii spun că venele şi arterele sunt puse în mişcare tot de numărul şapte.

În cazul unor boli, se pare să cele mai bune diagnostice se pun în cea de-a şaptea zi, care este ziua critică.

Dumnezeu a creat sufletul din şapte părţi, iar sufletul primeşte corpul prin şapte grade.

Toate deosebirile dintre voci au loc până la al şaptelea grad, după care se produc aceleaşi tipare.

Există tot şapte inflexiuni ale vocilor.

În lumea celestă, numărul şapte are o putere foarte mare.

Există şapte colţuri ale Cerurilor, care sunt diametral opuse, două câte două, creându-se un aspect desăvârşit şi puternic, ce conţine cifra şapte. Această structură se realizează cu cel de-al şaptelea semn şi formează o cruce, cea mai puternică imagine, despre care vom vorbi la momentul oportun. Nu uita însă că între numărul şapte şi cruce există o legătură puternică.

Prin acest număr, solstiţiul se îndepărtează de iarnă, iar echinocţiul de iarnă se îndepărtează de vară, toate acestea făcându-se prin şapte semne.

În Ceruri există şapte cercuri, potrivit longitudinii Axei Pământului. Deasupra Polului Nord se află şapte stele, mai mari şi mai mici, care formează Carul Mare. Şapte stele alcătuiesc şi Pleiadele.

Există şi şapte planete, care au dat numele celor şapte zile ale săptămânii.

Luna este cel de-al şaptelea corp ceresc şi este cea mai apropiată de Pământ. Ea reflectă cel mai bine acest număr, pentru că lumina şi mişcarea sa sunt guvernate de el.

În de patru ori şapte, Luna face o rotaţie completă în jurul Pământului. În şapte zile, de la unu la şapte, şi apoi de patru ori şapte zile, Luna trece prin latitudinea şi longitudinea Zodiacului. În tot atâtea zile, ea emite lumină, transformându-se astfel: timp de şapte zile, lumina Lunii este în creştere; până la de două ori şapte zile, Luna îşi umple întreaga suprafaţă de lumină; apoi, până la de trei ori şapte, ea ajunge din nou la un pătrar de lumină, de această dată la cel de-al doilea; în cele din urmă, după de patru ori şapte zile, ea se înnoieşte, pierzându-şi orice urmă de lumină. Tot într-un ciclu de şapte zile, Luna influenţează creşterea şi descreşterea mareelor.

Acelaşi lucru se petrece şi cu Saturn, care urcă de la prima planetă până la ultima. Acesteia i se atribuie cea de-a şaptea zi, ceea ce înseamnă a şapte mia zi, în care Sfântul Ioan a spus că dragonul (adică diavolul) şi Satana vor fi răpuşi, iar omul se va linişti şi va duce o viaţă paşnică.

Leprosul care trebuia vindecat a fost stropit de şapte ori cu sângele unui erete.

În cea de-a doua carte a Regilor, este scris că Elisha i-a spus leprosului: *„Du-te şi te spală de şapte ori în apele Iordanului, iar carnea ta se va curăţa şi vei fi din nou întreg”.*

Şapte este şi numărul căinţei şi al iertării. Iisus şi-a terminat cuvântarea cu şapte cereri.

Şapte este numit şi numărul libertăţii, pentru că în cel de-al şaptelea an, servitorul evreu putea să îşi ceară eliberarea.

Acest număr este potrivit şi rugăciunilor divine. Profetul a spus: *„De şapte ori pe zi te slăvesc pe Tine, datorită Judecăţii Tale drepte”.*

Şapte este şi numărul răzbunării, aşa cum se spune în Sfânta Scriptură: *„Iar Cain va fi răzbunat de şapte ori”.*

În Psalmi se zice: *„Întoarce vecinilor noştri de şapte ori în sânul lor batjocurile”.*

Există şi şapte răutăţi, aşa cum a spus Solomon.

Despre şapte spirite rele putem citi şi în Evanghelie.

Şapte simbolizează şi timpul prezent, pentru că acesta se va încheia în şapte zile.

Numărul şapte aparţine Sfântului Duh, despre care profetul Isaia a spus că este înşeptit, potrivit capacităţilor sale. El este spiritul înţelpciunii şi al înţelegerii, spiritul sfătuirii şi al puterii, spiritul cunoaşterii şi al sfinţeniei.

El este spiritul fricii de Dumnezeu, despre care Zaharia spune că este cei şapte ochi ai Domnului.

De asemenea, există şi şapte îngeri, spirite care se află în prezenţa lui Dumnezeu, aşa cum citim în Tobias şi în Apocalipsă.

Şapte lămpi ardeau în faţa tronului Domnului şi şapte sfeşnice de aur, iar în mijlocul lor se afla unul asemănător Fiului Omului, care în partea sa dreaptă avea şapte stele.

În faţa tronului lui Dumnezeu se aflau şapte spirite şi şapte îngeri stăteau înaintea tronului, iar ei au primit şapte trâmbiţe.

El a văzut un Miel, care avea şapte coarne şi şapte ochi, şi cartea închisă cu şapte peceţi. Iar cel de-al şaptelea sigiliu a fost deschis şi s-a făcut linişte în Rai.

Din tot ceea ce am spus mai sus, este evident că numărul şapte, dintre toate celelalte numere, este cel care are cea mai mare eficienţă. Mai mult, acest număr are o relaţie foarte strânsă cu numărul doisprezece. Trei plus patru dau şapte, iar de trei ori patru înseamnă doisprezece. Acesta este numărul planetelor şi semnelor zodiacale.

Numărul trei aparţine Divinităţii, iar patru se referă la natura lucrurilor inferioare. În scrierile sfinte se face deseori referire la acest număr şi la secretele sale.

Multe dintre aspectele pe care le vom prezenta în legătură cu numărul şapte sunt preluate din scrierile sfinte, pentru a se vedea cât mai clar că acest număr simbolizează o anume desăvârşire a misterelor sacre.

În Geneză se spune că cea de-a şaptea zi a fost ziua de odihnă a Domnului.

Enoch, un om pios şi foarte credincios, a fost al şaptelea de la Adam.

A mai existat un al şaptelea om de la Adam, pe nume Lamech, care era foarte rău şi care avea două neveste.

Păcatul lui Cain va fi răscumpărat abia la a şaptea generaţie, iar Cain avea să fie pedepsit de şapte ori. Cel care îl va ucide pe Cain va fi răzbunat de şapte ori. Cartea Sfântă spune despre Cain că avea şapte păcate.

Despre animalele curate se spune că au fost aduse în număr de şapte pe Arca lui Noe. Iar după şapte zile, Domnul a pornit o ploaie grozavă deasupra pământului, iar după cea de-a şaptea zi, izvoarele din adâncuri au revărsat, şi apele au acoperit pământul.

Abraham i-a dat lui Abimelech şapte miei.

Iacob i-a servit lui Leah şapte ani, şi alţi şapte lui Rachel.

Timp de şapte zile, poporul lui Israel a plâns moartea lui Iacob.

Tot acolo citim şi despre şapte vite, despre şapte ani ai porumbului, şapte ani ai belşugului şi cei şapte ani de secetă şi nevoi.

În Exodul, se porunceşte ca Sabatul Sabaturilor, odihna Sfântă a Domnului, să aibă loc în cea de-a şaptea zi.

De altfel, în cea de-a şaptea zi, Moise a încetat să se roage.

În cea de-a şaptea zi trebuie să aibă loc o ceremonie religioasă în cinstea Domnului.

În cel de-al şaptelea an, servitorul va fi eliberat.

Şapte zile, viţelul sau mielul trebuie să stea cu cea care l-a fătat.

În cel de-al şaptelea an, pământul care a fost semănat timp de şase ani, va fi lăsat să se odihnească.

Cea de-a şaptea zi va fi un Sabat sfânt, zi de odihnă. Iar cea de-a şaptea zi, pentru că este Sabat, va fi numită sfântă.

În *Leviticul*, se spune că în cea de-a şaptea zi vor avea loc şi mai multe ceremonii, iar ziua va fi chiar mai sfântă.

Prima zi din cea de-a şaptea lună va fi o zi de Sabat pentru comemorare.

Timp de şapte zile se vor aduce jertfe Domnului. Şapte zile vor fi sărbătorite zilele sfinte.

În cea de-a şaptea lună se vor ţine sărbători şi se va sta la temple timp de şapte zile.

Cel care a pus degetul pe sânge, de şapte ori se va stropi cu apă sfântă în faţa Domnului.

Pentru a se vindeca de lepră, bolnavul trebuie să se ungă de şapte ori cu sânge de erete.

Femeia care se află la menstruaţie se va spăla timp de şapte zile cu apă curată.

De şapte ori vor fi pedepsiţi oamenii pentru păcatele lor.

În *Deuteronomul* (a doua lege), şapte oameni aveau în stăpânire Pământul Făgăduinţei.

Tot acolo se vorbeşte despre un al şaptelea an al iertării şi despre cele şapte lumânări ce trebuie puse în partea de miazăzi a sfeşnicului.

În *Numeri* („Numeri", *Cartea a patra a Pentateuhului, care cuprinde recensamantul poporului evreu dupa iesirea din Egipt si istoria peregrinarii sale in desertul Arabiei*) se spune că fii lui Israel au jertfit şapte miei fără pată, iar vreme de şapte zile, ei au mâncat pâine nedospită, iar păcatul a fost ispăşit cu şapte miei şi un ţap.

Cea de-a şaptea zi era sărbătorită şi era sfântă, la fel ca şi cea de-a şaptea lună, când avea loc Sărbătoarea Templelor. Şapte viţei au fost jertiţi în cea de-a şaptea zi.

Baalam a ridicat şapte altare.

Maria, sora lui Aaron, a umblat pe câmp, leproasă fiind, şapte zile.

Cel care atingea un cadavru era necurat timp de şapte zile.

În *Iosua*, şapte preoţi duceau Chivotul Legământului. Şapte zile au mers prin oraşe, iar şapte trâmbiţe au fost purtate de şapte preoţi, iar în cea de-a şaptea zi, ei au cântat din ele.

În *Cartea Judecătorilor*, se zice că Abessa a domnit în Israel vreme de şapte ani.

Samson a avut o nuntă de şapte zile, iar în cea de-a şaptea zi i-a spus soţiei o ghicitoare, punând-o la încercare. El era legat cu şapte ramuri verzi. Şapte şuviţe din părul lui au fost tăiate.

Regele din Madena i-a asuprit pe evrei vreme de şapte ani.

În *Cartea Regilor*, se spune că Elias s-a rugat de şapte ori, iar la sfârşit a zărit un mic nor.

Timp de şapte zile, copiii lui Israel s-au luptat cu sirienii din mai multe părţi, iar în cea de-a şaptea zi a bătăliei, ei şi-au unit forţele.

David a fost ameninţat cu o foamete de şapte ani, ca pedeapsă pentru murmurul oamenilor.

Copilul care a fost crescut de Elisha a strănutat de şapte ori.

Şapte oameni erau crucificaţi împreună, în zilele primei recolte.

Naaman a fost curăţat după ce Elisha l-a spălat de şapte ori.

Goliath a fost ucis în cea de-a şaptea lună.

În *Estera*, citim că Regele Persiei avea şapte eunuci.

În *Tobias* ni se spune că şapte oameni s-au împreunat cu Sarah, fiica lui Rachel.

În *Daniel*, cuptorul lui Nabuchadnezzar a fost încălzit de şapte ori mai tare decât în mod obişnuit. Şapte lei se aflau în cuşcă, iar Nabuchadnezzar a venit în cea de-a şaptea zi.

În *Cartea lui Iov*, sunt menţionaţi cei şapte fii ai lui Iov.

Timp de şapte zile şi şapte nopţi, prietenii lui Iov au stat alături de el pe pământ.

Tot acolo se spune: *„Şi de şapte ori nu te va atinge răul"*.

În *Ezra* citim despre cei şapte sfătuitori ai lui Artaxerxes.

Trâmbiţele au sunat în cea de-a şaptea lună, în timpul Sărbătorii Templelor, când copiii lui Israel erau în oraşe. Iar în prima zi din cea de-a şaptea lună, Esdras a citit oamenilor legea lui Dumnezeu.

În *Psalmi* se spune că David l-a slăvit pe Domnul de şapte ori pe zi.

Argintul este încercat de şapte ori.

Solomon spune că: „Înţelepciunea şi-a zidit casa şi şi-a tăiat cei şapte stâlpi".

Şapte oameni pot ajunge la o înţelegere.

Domnul ameninţă cu şapte orori.

Şapte păcate sunt în inima duşmanului.

Există şapte supraveghetori şi şapte ochi care privesc. Isaiah enumeră şapte daruri ale Sfântului Duh.

În *Ieremia*, se spune că cea care a născut şapte, lâncezeşte.

În *Ezechiel*, se spune că Profetul a continuat să fie trist, pentru încă şapte zile.

În *Zaharia*, sunt menţionate şapte candele, cu şapte ţevi, şi şapte ochi care privesc tot pământul.

Postul din cea de-a şaptea zi este preschimbat în bucurie.

În *Mica*, şapte păstori sunt răsculaţi împotriva asirienilor.

În *Evanghelie* citim despre şapte binecuvântări şi şapte vicii, opuse primelor; şapte cereri se regăsesc în rugăciunea Tatăl Nostru; Iisus a rostit şapte cuvinte când se afla pe cruce; Fecioara Maria a spus şapte cuvinte; Iisus a împărţit oamenilor şapte pâini diun care au rămas şapte coşuri de firmituri; şapte fraţi aveau o singură soţie; şapte dintre apostolii Domnului erau pescari; la nunta din Cana Galileei erau şapte butoaie cu apă, pe care Iisus le-a transformat în vin; Domnul îi ameninţă pe ipocriţi cu şapte dureri; şapte demoni au fost scoşi din femeia necurată; Iisus a stat şapte ani în Egipt.

În *Epistolele canonice*, Iacov vorbeşte despre cele şapte grade ale înţelepciuni, iar Petru despre şapte grade ale virtuţilor.

În *Fapte*, întâlnim şapte diaconi şi şapte discipoli aleşi de către apostoli.

În *Apocalipsă*, există multe mistere legate de acest număr - şapte sfeşnice, şapte stele, şapte coroane, şapte biserici, şapte spirite dinaintea tronului, şapte râuri în Egipt, şapte peceţi, şapte semne, şapte coarne, şapte ochi, şapte spirite ale lui Dumnezeu, şapte îngeri cu şapte trâmbiţe, şapte coarne ale dragonului, şapte capete ale dragonului, care avea şapte diademe, şapte urgii, şapte sticluţe ce au fost date fiecăruia dintre cei şapte îngeri, iar şapte tunete care le-au rostit vocile.

Mai mult, acest Număr are o putere foarte mare, în Natură şi în ceremoniile sacre.

Astfel, există şapte zile ale unei săptămâni, şapte planete, şapte stele numite Pleiade, şapte vârste ale lumii, şapte schimbări ale omului, şapte arte liberale, tot atâtea mecanice şi în acelaşi număr interzise.

Avem şapte culori, şapte metale, şapte găuri în capul omului, şapte perechi de nervi, şapte coline în Roma, şapte regi romani, şapte războaie civile, şapte înţelepţi în timpul lui Ieremia, şapte înţelepţi şi în Grecia.

Roma a ars timp de şapte zile, iar cel care i-a dat foc a fost Nero.

Şapte regi au ucis zece mii de martiri.
În Roma existau şapte biserici importante.

SCARA NUMĂRULUI ŞAPTE

În lumea originală,	Ararita,	אהידאדא			Asser Eheie,	יהוה דשא		Numele lui Dumnezeu care conţine şapte litere.
În lumea inteligentă,	לאיפצצ Zaphiel,	לאיקדצ Zadkiel,	לאמכ Camael,	לאפר Rafael,	לאינאה Haniel,	לאכימ Mihail,	לאירבג Gavril;	Şapte îngeri care se află în prezenţa lui Dumnezeu.
În lumea celestă,	יאבבש Saturn,	קדצ Jupiter,	םידאמ Marte,	שמש Soarele,	הגונ Venus,	בכוכ Mercur,	הבכל Luna;	Şapte planete.
În lumea elementară,	Nagâţ, Sepie, Cârtiţa, Plumb, Onyx,	Vultur, Delfin, Cerb, Cositor, Safir,	Corb, Ştiuca, Lup, Fier, Diamant,	Lebădă, Focă, Leu, Aur, Rubin,	Porumbel, Lipan, Ţap, Cupru, Smarald,	Barză, Chefal, Maimuţă, Mercur, Agate,	Bufniţa; Pisică de mare; Pisică; Argint; Cristale;	Şapte păsări ale planetelor. Şapte peşti ai planetelor. Şapte animale ale planetelor. Şapte metale ale planetelor. Şapte pietre ale planetelor.
În lumea inferioară,	Piciorul drept, Urechea dreaptă,	Capul, Urechea stângă,	Mâna dreaptă, Nara dreaptă,	Inima, Ochiul drept,	Organele genitale, Nara stângă,	Mâna stânga, Gura,	Piciorul stâng; Ochiul stâng,	Şapte părţi ale corpului, pentru fiecare planetă. Şapte găuri ale capului, pentru fiecare planetă.
În lumea infernală,	Iadul, מבהונ	Porţile morţii, תימלצר	Umbra morţii, בירשעד	Vagauna descompunerii, בתאדאב	Mâlul morţii, דיהטיט	Pieire, אבדו	Adâncurile pamântului, לואש	Şapte locuinţe din lumea infernală, pe care Rabinul Joseph de Castilia, Cabalistul le-a descris în „Grădina cu nuci."

CAPITOLUL XXIII

Despre Numărul Opt și Scară

Pitagoreicii au considerat că Opt este Numărul dreptății și al împlinirii, în primul rând, pentru că este împărțit în două numere egale - patru și patru -, care la rândul lor se împart din nou în două numere egale - de două ori doi.

Opt a primit și numele de număr al desăvârșirii, datorită texturii solidității sale corporale. În acest fel putem să înțelegem și de ce Orfeu jura pe cele opt zeități. Atunci când era în căutarea dreptății divine, el invoca Focul, Apa, Pământul, Cerul, Luna, Soarele, Noaptea și pe Phanes. Există opt sfere vizibile ale cerurilor.

Opt reprezintă și natura corporală, pe care Orfeu o redă în opt dintre cântecele mării.

Circumcizia evreilor are loc în cea de-a opta zi.

În vechea tradiție, preoții aveau opt veșminte – platoșă, veston, brâu, mitră, robă, efodul și cingătoarea acestuia și o placă aurie.

Opt este Numărul Eternității și al sfârșitului lumii, pentru că urmează numărului șapte, care conține misterul timpului.

Opt este și numărul binecuvântării, așa cum se poate observa în Evanghelia după Matei. El reprezintă și numărul siguranței și al conservării.

Jesse ((Jesse or Yishai (Hebrew: יִשַׁי, Yîšay, meaning "God's gift") is the father of the Biblical David mentioned in the Books of Samuel of the Hebrew Bible)) a avut opt fii, iar al optulea a fost David.

SCARA NUMĂRULUI OPT

Numele lui Dumnezeu ce conține opt litere,	Eloa Vadaath אלוה ודעת Iehova Vedaath יהוה ודעת								În lumea originală.
Opt bucurii pentru cei binecuvântați,	Moștenire,	Incoruptibilitate,	Putere,	Victorie,	Viziunea lui Dumnezeu,	Har,	Un regat,	Bucurie;	În lumea inteligentă.
Opt ceruri vizibile,	Cerul înstelat,	Cerul lui Saturn,	Cerul lui Jupiter,	Cerul lui Marte,	Cerul Soarelui,	Cerul lui Venus,	Cerul lui Mercur,	Cerul Lunii;	În lumea celestă.
Opt calități deosebite,	Uscăciunea pământului,	Răceala pământului,	Umezeala aerului,	Căldura focului,	Căldura aerului,	Umezeala apei,	Uscăciunea focului,	Răceala pământului.	În lumea elementară.
Opt feluri de oameni binecuvântați,	Făcătorii de pace,	Cei ce flămânzesc și însetează de dreptate,	Cei blajini,	Cei prigoniți pentru dreptate,	Cei curați cu inima,	Cei milostivi,	Cei săraci cu duhul,	Cei ce plâng;	În lumea inferioară.
Opt pedepse pentru păcătoși.	Osândă,	Moarte,	Judecată,	Mânia lui Dumnezeu,	Întuneric,	Indignare,	Mâhnire,	Chinuri;	În lumea infernală.

CAPITOLUL XXIV

Despre Numărul Nouă şi Scară

xistă Nouă Ordine de Îngeri binecuvântaţi: Serafimi, Heruvimi, Tronuri, Domnii, Puteri, Virtuţi, Principate, Arhangheli şi Îngeri. Ezechiel consideră că aceştia sunt reprezentaţi de nouă pietre: safir, smarald, rubin, beriliu, onyx, crisolit, jasp, topaz şi sardonix.

Acest număr ascunde şi multe dintre misterele crucii - în cea de-a noua oră, Domnul Nostru Iisus Hristos şi-a dat ultima suflare.

Astrologii consideră că numărul nouă corespunde etapelor vieţii oamenilor, la fel ca şi numărul şapte. Ei numesc aceste momente *ani de răscruce*, pentru că atunci au loc schimbări importante.

Uneori, nouă poate să se refere la imprefecţiune şi neterminare, pentru că nu ajunge la perfecţiunea numărului zece, până la care îi mai trebuie unu, fără de care este incomplet. În acest fel interpretează Austin parabola celor zece leproşi. Lungimea lui Og, rege al Basan-ului, este de nouă coţi. Og era un fel de diavol fără mistere.

SCARA NUMĂRULUI NOUĂ

Numele lui Dumnezeu ce conține nuă litere,	Iehovah Sabboath, טואבצ הוהי			Iehovah Zidkenu, ונקדצ הוהי			Elohim Giber, רופיג םיהולא			În lumea originală.
Nouă ordine de îngeri. Nouă îngeri care guvernează cerurile,	Serafimi, Merattron,	Heruvimi, Ofaniel,	Tronuri, Zaphkiel,	Dominioane, Zadkiel,	Puteri, Camael,	Virtuți, Rafael,	Principalități, Haniel,	Arhangheli, Mihail,	Îngeri; Gavril;	În lumea inteligentă.
Nouă sfere mișcătoare,	Primum mobile,	Cerul înstelat	Sfera lui Saturn,	Sfera lui Jupiter,	Sfera lui Marte,	Sfera Soarelui,	Sfera lui Venus,	Sfera lui Mercur,	Sfera Lunii;	În lumea celestă.
Nouă pietre, reprezentând cele nouă ordine îngerești,	Safir,	Smarald,	Rubin,	Beril,	Onyx,	Crisolit,	Jasp,	Topaz,	Sardiu;	În lumea elementară.
Nouă simțuri, în interior și în exterior,	Memoria,	Cunoașterea,	Imaginația,	Judecata,	Auzul,	Văzul,	Mirosul,	Gustul,	Tactil;	În lumea inferioară.
Noua ordine ale diavolilor,	Spirite false,	Spiritele minciunii,	Vasele inegalității,	Răzbunatorii relelor,	Jonglerii,	Puterile aeriene,	Furiile care sădesc greșeli,	Cei ce pun la încercare,	Ispititorii sau cei care prind în capcane;	În lumea infernală.

CAPITOLUL XXV

Despre Numărul Zece și Scară

Numărul Zece este Numărul Universal și complet, reprezentând întregul curs al vieții. După Zece nu putem număra decât prin adăugare. Zece sugerează toate numerele din el și le explică pe fiecare în parte, pentru că face parte din ele. Astfel, acest număr are foarte multă putere și este folosit pentru izvăbirea sufletelor. Anticii numeau ceremoniile *denarii*, pentru că prin ele urmau să fie ispășiți. Ei făceau sacrificii și se abțineau de la anumite lucruri vreme de zece zile.

Există *zece părți sangvine* ale omului: menstruația, sperma, spiritul plasmatic, masa, secrețiile, corpul organic, partea vegetativă, partea senzitivă, rațiunea și mintea.

Există și *zece părți integrale simple*, care alcătuiesc omul: oasele, cartilagiile, nervii, fibrele, ligamentele, arterele, venele, membranele, carnea și pielea.

Și interiorul omului este alcătuit tot din *zece elemente*: spiritul, creierul, plămânii, inima, ficatul, bila, splina, rinichii, testiculele și matricea.

În temple se găsesc *zece cortine*, zece coarde în pslaterion (*acoustic guitar, sitar, banjo, bass, piano, harmonium, mandocello*), zece instrumente muzicale folosite pentru cântarea psalmilor, care purtau numele: *neza*, la care erau cântate odele; *nablum*, asemănător unei orgi; *mizmor*, la care se cântau Psalmii; *sir*, la care se interpretau Canticlele; *tehila*, pentru orații; *beracha*, pentru binecuvântări; *halel*, pentru slave și laude; *hodaia*, pentru mulțumiri; *asre*, pentru beatitudine și fericire; *hallelujah*, numai pentru slava Domnului și contemplații.

Tot zece au fost și cei care au cântat Psalmii: Adam, Abraham, Melchisedeck, Moses, Asaph, David, Solomon și cei trei fii ai lui Chora.

Zece este și numărul poruncilor.

În a zecea zi de la Înălțarea Domnului Nostru Iisus Hristos, Sfântul Duh s-a pogorât.

Acesta este numărul în care Iacob, după ce s-a luptat cu îngerul toată noaptea, a învins, iar la răsăritul soarelui, a fost binecuvântat și numit Israel.

Iosua a învins treizeci și unu de regi.

Tot prin puterea acestui număr, David i-a înfrânt pe Goliat și pe Filisteni, iar Daniel a scăpat din cușca cu lei.

Acest număr este și circular, la fel ca și unitatea, pentru că dacă cifrele sale se adună, se ajunge la unu, adică la început.

El este și sfârșitul și perfecțiunea tuturor numerelor și începutul zecilor. Așa cum numărul zece ajunge din nou la unitate, de unde a plecat, la fel fiecare lucru care curge se va întoarce la locul de unde a plecat, creându-se astfel fluxuri și cicluri. *Apa se întoarce în mare, de unde a plecat; corpul se întoarce în pământ, de unde a fost luat; timpul se întoarce la eternitate, din care s-a desprins; spiritul se va întoarce la Dumnezeu, cel care l-a dat; iar în cele din urmă, fiecare creatură se întoarce în nimic, din care a fost creată.*

Nimic nu este sprijinit decât de Cuvântul lui Dumnezeu, în care stau ascunse toate lucrurile.

Toate numerele, prin numărul zece și cu el, constituie o unitate, așa cum a spus Proclus, luându-și începutul din Dumnezeu și terminându-se în același fel.

Prin urmare, înainte de a intra în legătură cu elementele inferioare, Dumnezeu s-a imprimat în primul dintre numere - numărul trei, iar apoi în numărul zece - zece idei și măsuri pentru a crea toate numerele și toate lucrurile.

Evreii le numesc zece atribute și slăvesc zece numere divine.

De aceea, după zece nu mai poate exista un alt număr.

Astfel, toate zecile au ceva divin în ele.

Fiecare al zecilea număr este asemănător sfârşitul dat lui, cel care este începutul şi sfârşitul tuturor lucrurilor.

SCARA NUMĂRULUI ZECE

În lumea originală,	[illegible] Numele lui Iehovah, alcătuit din zece litere adunate,			[illegible] Numele lui Iehovah, alcătuit din zece litere		[illegible] extinse,		[illegible] Numele lui Elohim Sabaoth,			Numele lui Dumnezeu, alcătuit din zece litere,
	[illegible] Eheie, [illegible] Kether	[illegible] Jod Iehovah, [illegible] Hochmah,	[illegible] Iehovah Elohim, [illegible] Binah,	[illegible] El, [illegible] Hesed,	[illegible] Elohim Gibor, [illegible] Geburah,	[illegible] Eloha, [illegible] Tiphereth,	[illegible] Iehovah Saboath, [illegible] Nezah,	[illegible] Elohim Saboath, [illegible] Hod,	[illegible] Sadai, [illegible] Jesod,	[illegible] Adonai Melech; [illegible] Malchuth	Zece nume ale lui Dumnezeu, Zece Sephiroth,
În lumea inteligentă,	Serafim, Hajothhakados, Merattron,	Heruvim, Orphanim, Jophiel,	Tronuri, Aralim, Zaphkiel,	Dominioane, Hasmailim, Zadkiel,	Puteri, Serafimi, Camael,	Virtuţi, Malachim, Rafael,	Principalităţi, Elohim, Haniel,	Arhangheli, Ben, Elohim, Mihail,	Îngeri, Heruvimi, Gavril,	Suflete Binecuvântate; Issim; Sufletul lui Mesia,	Zece ordine ale celor binecuvântaţi, potrivit lui Dionis. Zece ordine ale celor binecuvântaţi, potrivit tradiţiilor oamenilor. Zece îngeri care guvernează.
În lumea celestă,	Reschith hagallalim, primum mobile,	Masloth, sfera Zodiacului,	Sabbathi, sfera lui Saturn,	Zedeck, sfera lui Jupiter,	Madim, sfera lui Mars,	Schemes, sfera Soarelui,	Noga, sfera lui Venus,	Cochab, sfera lui Mercur,	Levanah, sfera Lunii,	Holom Jesodoth, sfera elementelor,	Zece sfere ale lumii.
În lumea elementară,	Porumbel,	Şopârlă,	Dragon,	Vultur,	Cal,	Leu,	Om,	Vulpe,	Taur,	Miel:	Zece animale aparţinând zeilor,
În lumea inferioară,	Spirit,	Creier,	Splină,	Ficat,	Bilă,	Inimă,	Rinichi,	Plămâni,	Organele genitale,	Matrice;	Zece părţi interioare ale omului.
În lumea infernală,	Zei falsi,	Spirite mincinoase,	Vasele inegalităţii,	Răzbunatorii răutăţii,	Jongleri,	Puteri aeriene,	Furiile care seamănă rău,	Cei ce pun la încercare,	Ispititorii,	Sufletele rele;	Zece ordine ale condamnaţilor.

CAPITOLUL XXVI

Despre Numerele Unsprezece și Doisprezece și Scara Kabalistică

Numărul Unsprezece este numit numărul păcatelor și al penitenței, pentru că depășește zece, numărul poruncilor, dar nu ajunge la doisprezece, care este numărul grației și al perfecțiunii.

Numărul Doisprezece este unul divin, iar cu ajutorul lui sunt măsurate elementele celeste. El este și numărul semnelor zodiacale, peste care guvernează doisprezece îngeri, ajutați de grația marelui nume al lui Dumnezeu.
Jupiter își parcurge traiectoria pe orbită în doisprezece ani. Zilnic, Luna trece prin tot atâtea grade.
Există și douăsprezece încheieturi principale în corpul omului: mâinile, coatele, umerii, coapsele, genunchii și tălpile.

Numărul doisprezce are o putere mare și în privința misterelor divine.

Dumnezeu a ales douăsprezece familii din Israel, peste care a pus doisprezce prinți. Tot atâtea pietre au fost puse în mijlocul Iordanului, iar Dumnezeu a poruncit ca tot douăsprezece pietre să fie puse și pe pieptul preotului.

Doisprezece lei duceau marea de bronz făcută de Solomon. Tot atâtea fântâni erau în Helim.

Doisprezece au fost și apostolii lui Hristos, puși peste doisprezece triburi. Doisprezece mii de oameni au fost despărțiți și aleși.

NUMĂRUL DOISPREZECE

Numele lui Dumnezeu, ce conțin doisprezece litere,			אזה Sfânt.	ברוך Binecuvântat.	שדקוה El.				אבבןורוחהקדש Tată, Fiu, Sfântul Duh.				În lumea originală.
Marele nume, în lumea inapoi pe doisprezece steaguri,	יהוה	יההו	יוהה	הוהי	הויה	ההיו	והיה	וההי	ויהה	היהו	היוה	ההוי	
Doisprezece ordine de spirite binecuvântate,	Serafimi,	Heruvimi,	Tronuri,	Dominioane,	Puteri,	Virtuți,	Principalități,	Arhangheli,	Îngeri,	Inocenți,	Martiri,	Confesori.	În lumea inteligentă.
Doisprezece îngeri ce guvernează peste cele doisprezece semne,	Malchidial,	Asmodel,	Ambriel,	Muriel,	Verchiel,	Hamaliel,	Zuriel,	Barbiel,	Adnachiel,	Hanael,	Gavril,	Barchiel.	
Doisprezece triburi,	Dan,	Ruben,	Iuda,	Manasseh,	Asher,	Simeon,	Issachar,	Beniamin,	Naphthalin,	Gad,	Zabulon,	Ephraim.	
Doisprezece spirite,	Malachi,	Haggai,	Zachariah,	Amos,	Hosea,	Micha,	Iona,	Obadiah,	Zephaniah,	Nahum	Habakkuk,	Joel.	
Doisprezece apostoli,	Matei,	Tadeu,	Simeon,	Ioan,	Petru,	Andrei,	Bartolomeu,	Filip,	Iacov,	Toma,	Matei,	Iuda.	
Doisprezece semne zodiacale,	Berbec,	Taur,	Gemeni,	Rac,	Leu,	Fecioara,	Balanța,	Scorpion,	Săgetător,	Capricorn,	Vărsător,	Pești.	În lumea celestă.
Doisprezece luni,	Martie,	Aprilie,	Mai,	Iunie,	Iulie,	August,	Septembrie,	Octombrie,	Noiembrie,	Decembrie,	Ianuarie,	Februarie.	În lumea elementară.

Despre Folosirea Acestor Scări

Utilizarea acestor scări în alcătuirea talismanelor, a sigiliilor, a inelelor şi a altor obiecte magice, trebuie să fie înțeleasă de orice practicant.

Aceste informații sunt indispensabile producerii oricărui efect pe care artistul şi-l propune.

Aşa cum am văzut şi mai înainte, toate lucrurile au fost alcătuite conform proporțiilor numerelor. Se pare că acesta a fost tiparul principal din mintea Creatorului.

Astfel, ori de câte ori vrem să realizăm un experiment în magia celestă, trebuie să acordăm o atenție deosebită regulii numerelor şi proporțiilor.

De exemplu, dacă vrem să obținem influența celestă a unei anumite stele, trebuie mai întâi să vedem la ce moment steaua va avea puterea cea mai mare, în legătură şi cu ceea ce se doreşte de fapt, cu ziua şi ora potrivite planetei şi cu locurile norocoase ale schemei.

Ulterior, vom vedea ce nume divine guvernează spiritele sau ființele inteligente, cărora li se supun respectivele planete şi caracterele acestora.

După aceea, prin consultarea tabelelor prezentate mai sus, vom analiza ce numere corespund numelor divine, ordinele de ființe inteligente, sferele cereşti, elementele şi proprietățile acestora, animalele, metalele şi pietrele, puterile sufletului, simțurile omului şi virtuțile, prinții spiritelor rele, locurile de osândă, gradele sufletelor condamnate, categoriile de pedepse, precum şi orice altceva ce ține de Rai, pământ sau Iad, toate simțurile noastre, mişcările, calitățile, virtuțile, cuvintele sau acțiunile.

Toate acestea sunt supuse proporțiilor numerelor, aşa cum se poate observa foarte bine în Scara Numerelor.

Toate lucrurile cunoscute se supun acestor legi. Astfel, cunoaşterea şi înțelepciunea care pot fi extrase din numere sunt considerabile.

De aceea, practicantul trebuie să cunoască foarte bine virtuțile şi proprietățile numerelor, pentru că astfel va putea cunoaşte şi înțelege toate lucrurile. Fără cunoaşterea puterii numerelor, nu se pot obține rezultate satisfăcătoare în această artă.

Ori de câte ori dorim să începem un experiment magic, trebuie să luăm aminte de locul, ordinea, numărul şi puterile guvernatoare ale ființelor şi ale planetelor, măsura timpului, mişcarea corpurilor cereşti, etc.

După aceea, trebuie să îngravăm sau să scriem pe obiectul pe care l-am creat numărul şi ființa sau spiritul care îi vor da puterea să producă efectele dorite, fie acestea bune sau rele.

Toate acestea trebuie făcute pentru ca acțiunea noastră să fie puternică şi potrivită constelațiilor şi stelelor, în timp, număr şi proporție.

Cu cât obiectul pe care îl facem este mai aproape de perfecțiune, cu atât puterea lui va fi mai mare atunci când planeta sau Constelația care îl influențează este mai puternică în Ceruri.

Ca o regulă generală, putem spune că toate instrumentele magice nu au nici o putere în ele însele fără influențele sub care au fost construite, potrivit momentelor şi numerelor stelelor şi constelațiilor.

Cei care vor să ştie şi mai multe despre puterea, virtutea şi armonia numerelor, pot citi scrierile lui Pitagora, Platon, Averroes, Avicena, etc.

Toți aceştia consideră că numerele au puteri ascunse, iar fără cunoaşterea lor un om nu poate fi un adevărat filosof.

CAPITOLUL XXVII

Despre Însemnele Evreilor, ale Chaldeenilor și ale Altor Magicieni

Literelor ebraice le sunt atribuite numere, mai mult decât în orice altă limbă. Aceste litere conțin cele mai mari mistere, așa cum ni se spune într-una dintre părțile Kabalei, *Notariacon*.

Principalele litere evreiești sunt douăzeci și două la număr, astfel că cinci dintre ele au alte diferite cifre la sfârșitul unui cuvânt. Acestea sunt numite cele cinci litere de final, iar în total sunt douăzeci și șapte.

Acestea sunt împărțite apoi în trei categorii sau unități semnificative. În prima sunt incluse zecile, în cea de-a doua regăsim sutele, iar în ultima categorie întâlnim miile.

Dacă sunt marcate cu o literă importantă, fiecare dintre acestea va însemna tot atâtea mii, ca mai jos:

1000	900	800	700	600	500
א	תתק	תת	תש	תר	תק

Clasele de numere ebraice sunt cele care urmează:

9	8	7	6	5	4	3	2	1
ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
90	80	70	60	50	40	30	20	10
צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י
900	800	700	600	500	400	300	200	100
ץ	ף	ן	ם	ך	ת	ש	ר	ק

Uneori, literele finale nu sunt folosite, dar scriem după cum urmează:

1000	900	800	700	600	500
א	תתק	תת	תש	תר	תק

Prin cifrele simple și prin unirea lor, acestea vor descrie toate celelalte numere compuse: așa cum sunt unsprezece, doisprezece, o sută zece, o sută unsprezece, prin adăugarea la zece a unităților.

La fel se procedează pentru toate numerele compuse.

Însă numărul cincisprezece îl vom scrie nu ca zece și cinci, ci ca nouă și șase, adică טו și ceea ce onorează numele divin יה, care înseamnă cincisprezece, mai puțin atunci când acel nume sacru este folosit pentru lucruri profane.

În același fel, egiptenii, etiopienii, caldeenii și arabii au propriile lor numere, care sunt folosite pentru alcătuirea caracterelor magice. Caldeenii însă își construiesc numerele cu ajutorul literelor din alfabet, într-un mod similar evreilor.

Într-o carte foarte veche de magie am găsit câteva caractere foarte deosebite, pe care le-am reprezentat în modul următor:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Aceste caractere, întoarse spre stânga, vor forma zecile:

10 20 30 40 50 60 70 80 90

Iar aceleaşi caractere, întoarse invers, spre partea dreaptă, vor forma sutele, iar spre partea stângă alcătuiesc miile:

100 200 300 400 500 600 700 800 900

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000

Prin suprapunerea caracterelor, se formează numere complexe într-o manieră simplă şi elegantă, aşa cum se poate vedea din următoarele exemple:

1510 1511 1471 1486 2421

1801

CAPITOLUL XXVIII

Tabelele Magice ale Planetelor. Forma şi Virtuţile Lor - Ce Nume Divine, Fiinţe Inteligente şi Spirite Corespund Fiecăruia Dintre Acestea

xistă anumite Tabele Magice pentru cele şapte planete. Acestea poartă denumirea de Tabelele Magice ale Planetelor. Atunci când sunt bine alcătuite, ele au multe dintre marile virtuţi ale cerurilor, reprezentând chiar Ordinea divină a Numerelor Celeste, pe care o primesc datorită *ideilor* Minţii Divine, prin intermediul Sufletului Lumii şi a armoniei acelor raze celeste.

Potrivit proporţiilor pe care le au, ele se pot referi chiar şi la structurile şi fiinţele supracereşti, care nu pot fi exprimate decât prin intermediul numerelor, literelor şi a altor caractere.

Numerele şi cifrele *materiale* nu pot face nimic în privinţa misterelor lucrurilor ascunse, dar acestea pot fi reprezentate cu ajutorul numerelor şi cifrelor *formale*, pentru că acestea din urmă sunt guvernate de fiinţe inteligente şi enumeraţii divine, care unesc extremele materiei şi ale Spiritului cu voinţa Sufletului Superior, primind (*cu foarte multă afecţiune, prin puterea celestă a operatorului*) virtute şi putere de la Dumnezeu, aplicate prin Sufletul Universului.

Talentul şi priceperea magicianului îl vor face să îşi dea seama ce constelaţii celeste sunt corespunzătoare unei anumite probleme.

Plate I.

The Magic Tables, Seals & Characters of the Planets, their Intelligences & Spirits

The Table of Saturn in his Compass ♄

4	9	2
3	5	7
8	1	6

The same Table in Hebrew

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ח	א	ו

The Seal of Saturn — Of the Intelligence of ♄ — Of the Spirit of ♄

The Table of Jupiter ♃

4	14	15	1
9	7	6	12
5	11	10	8
16	2	3	13

In Hebrew

ד	יד	טו	א
ט	ז	ו	יב
ה	יא	י	ח
יו	ב	ג	יג

The Seal of Jupiter — Of the Intelligence of ♃ — Of the Spirit of ♃

The Table of Mars ♂

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

In Hebrew

יא	כד	ז	כ	ג
ד	יב	כה	ח	יו
יז	ה	יג	כא	ט
י	יח	א	יד	כב
כג	ו	יט	ב	טו

The Seal of Mars — Of his Intelligence — Of his Spirit

În continuare vom explica fiecare tabel în parte.

Primul Tabel este atribuit planetei Saturn. Este alcătuit dintr-un pătrat de trei, conţinând numărul nouă. Fiecare linie conţine trei până la capăt, astfel că pe fiecare diametru vom avea cincisprezece, iar suma totală a numerelor va fi patruzeci şi cinci.

Peste acestea sunt puse nume divine care atribuie numerelor fiinţe inteligente, în cazul unui lucru pozitiv, sau spirite, pentru cele negative.

Din aceleaşi numere se extrag şi sigiliul şi caracterul lui Saturn, precum şi spiritele lui corespunzătoare, aşa cum reiese din tabelul respectiv.

Acest tabel corespunde planetei Saturn ascendent iar atunci când el este îngravat pe o placă de plumb, va ajuta în cazul naşterii unui copil, sau pentru a da unui om putere şi siguranţă, ori pentru a aduce succesul unor cereri şi petiţii oficiale.

Dar dacă el corespunde momentului în care Saturn este descendent, tabelul poate pune în pericol clădiri, culturi agricole, poate priva un om de onoruri şi recompense, provoacă certuri, conflicte şi înfrângeri armate.

Al doilea Tabel este cel al' lui Jupiter, care este alcătuit dintr-un pătrat. El conţine şaisprezece numere distincte, iar în fiecare linie şi diametru avem patru, rezultând treizeci şi patru. Suma totală este o sută treizeci şi şase. El conţine şi nume divine, cu fiinţe inteligente pentru ceea ce este bun şi spirite pentru rău.

Din el sunt extrase caracterul lui Jupiter şi spiritele sale corespunzătoare.

Dacă acest tabel este îngravat pe o placă de argint, atunci când Jupiter este puternic şi guvernează în ceruri, el va ajuta la câştigarea de bogăţii şi favoruri, iubire, pace şi armonie, la liniştirea duşmanilor şi la confirmarea onorurilor sau a demnităţilor.

Dacă este îngravat în coral, el va dezlega farmacele.

Cel de-al treilea Tabel aparţine lui Marte, fiind alcătuit dintr-un pătrat de cinci şi conţinând douăzeci şi cinci de numere, iar dintre acestea, pe fiecare latură şi diametru avem cinci,

rezultând şaizeci şi cinci. Suma tuturor numerelor din tabel este trei sute douăzeci şi cinci. El conţine şi nume divine, cu o fiinţă inteligentă pentru bine şi un spirit pentru rău.

Din tabel se extrag caracterele lui Marte şi ale spiritelor sale.

Dacă acest tabel este îngravat pe o placă de fier sau o sabie, atunci când Marte este în ascensiune, el va face ca un om să devină puternic în război şi judecată, dar şi teribil pentru duşmanii săi, pe care îi va învinge.

Dacă este îngravat în piatră, el va opri sângele şi menstruaţia.

Dacă îngravarea are loc atunci când Marte este descendent, pe o placă de alamă roşie, el afectează construirea de noi clădiri, face ca oamenii puternici să îşi piardă poziţiile importante şi bogăţiile, provoacă ură şi neînţelegere între oameni şi animale, alungă albinele, porumbeii şi peştii, creează stricăciuni morilor şi altor instalaţii.

De asemenea, aduce ghinion vânătorilor, provoacă sterilitate la bărbaţi şi femei, dar poate şi să sperie duşmanii, făcându-i să se supună.

Al patrulea Tabel este cel al Soarelui, este alcătuit dintr-un pătrat de şase şi conţine treizeci şi şase de numere distincte, cu şase pe fiecare latură şi diametru, rezultând o sută unsprezece. Suma totală este şase sute şaizeci şi şase. El conţine nume divine, cu o fiinţă inteligentă pentru ceea ce este bine şi un spirit pentru rău.

Din el se extrag caracterul Soarelui şi al spiritelor sale.

Atunci când Soarele este în ascendenţă, dacă se îngravează tabelul pe o placă de aur pur, cel care va purta placa respectivă va fi recompensat, prietenos, acceptat, puternic în tot ceea ce face, asemeni unui rege, mult mai bogat, putând să facă orice îşi propune.

Dar atunci când Soarele este descendent, persoana respectivă devine un tiran, mându, ambiţios, nesătul, şi va sfârşi foarte rău.

The Magic Tables, Seals & Characters of the Planets their Intelligences & Spirits.

The Table of the Sun in his Compass

6	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	5	33	4	2	31

The same in Hebrew

ו	לב	ג	לד	לה	א
ז	יא	כז	כח	ח	ל
יט	יד	יו	טו	כג	כד
יח	כ	כב	כא	יז	יג
כה	כט	י	ט	כו	יב
לו	ה	לג	ד	ב	לא

The Character of the Seal of the Sun

His Intelligence

His Spirit

The Table of Venus in her Compass

22	47	16	41	10	35	4
5	23	48	17	42	11	29
30	6	24	49	18	36	12
13	31	7	25	43	19	37
38	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	28

in Hebrew

כב	מז	יו	מא	י	לה	ד
ה	כג	מח	יז	מב	יא	כט
ל	ו	כד	מט	יח	לו	יב
יג	לא	ז	כה	מג	יט	לז
לח	יד	לב	א	כו	מד	כ
כא	לט	ח	לג	ב	כז	מה
מו	יה	מ	ט	לד	ג	כח

The Seal of Venus

Her Intelligence

Her Spirit

Her Intelligences

F. Barrett Del. Pub. by Lackington & Allen [illegible] Sculp.

Al cincilea Tabel îi aparține lui Venus. El este alcătuit dintr-un pătrat de șapte, inclus în sine, cu patruzeci și nouă de numere, cu șapte pe fiecare latură și diametru, rezultând o sută șaptezeci și cinci. Suma tuturor va fi o mie două sute douăzeci și cinci.

De asemenea, și aici vom întâlni nume divine, cu o ființă inteligentă pentru bine și un spirit pentru rău.

Din el sunt extrase caracterul lui Venus și al spiritelor sale.

Dacă tabelul este îngravat pe o placă de argint, când Venus este ascendentă, va aduce armonie, oprește conflictele, câștigă iubirea femeilor, ajută la conceperea copiilor, luptă împotriva sterilității, dă capacitate de a genera, dezleagă farmecele, cauzează pace între bărbat și femeie, aducând și prosperitatea animalelor. Dacă este pus într-o căsuță de porumbei, va aduce câștig și prosperitate. De asemenea, alungă melancolia și produce veselie. Dacă este purtat de călători, le aduce acestora noroc.

Însă, dacă este îngravat pe alamă, când Venus este descendent, va produce efectele contrarii în toate situațiile menționate.

Al șaselea Tabel este cel al lui Mercur, alcătuit dintr-un pătrat de opt, inclus în sine, conținând șaizeci și patru de numere, cu opt pe fiecare latură și pe ambele diametre, rezultând două sute și șaizeci. Suma tuturor este de două mii optzeci. Tabelul conține și nume divine, cu o ființă inteligentă pentru bine și un spirit pentru rău.

Din el se extrag caracterul lui Mercur și al spiritelor sale. Dacă îngravezi acest tabel în argint, cositor sau alamă galbenă, ori îl scrii pe un pergament nou-nouț, atunci când Mercur este ascendent, va face ca purtătorul să fie recunoscător, acceptat și norocos, putând să facă orice își dorește.

Aduce câștig și împiedică sărăcia, ajută memoria, înțelegerea și divinația, precum și înțelegerea lucrurilor oculte prin vise.

Atunci când Mercur este descendent, se produc efectele opuse situațiilor menționate.

Plate 3

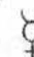
The Magick Tables, Seals & Characters, of the Planets, their Intelligences & Spirits

The Table of Mercury in his Compass

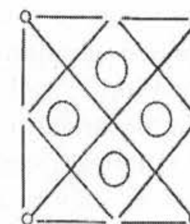
8	58	59	5	4	62	63	1
49	15	14	52	53	11	10	56
41	23	22	44	48	19	18	45
32	34	38	29	25	35	39	28
40	26	27	37	36	30	31	33
17	47	46	20	21	43	42	24
9	55	54	12	13	51	50	16
64	2	3	61	60	6	7	57

The same in Hebrew

ח	נח	נט	ה	ד	סב	סג	א
מט	יה	יד	נב	נג	יא	י	נר
מא	כג	כב	מד	מה	יט	יח	מה
לב	לד	לח	כט	כה	לה	לט	כה
מ	כו	כז	לז	לו	ל	לא	לג
יז	מז	מה	כ	כא	מג	מב	כד
ט	נה	נד	יב	יג	נא	נ	יו
סד	ב	ג	סא	ס	ו	ז	נז

The Seal or Character of Mercury

The Character of the Intelligence of Mercury

The Character of the Spirit of Mercury

Al şaptelea şi ultimul tabel este cel al Lunii, alcătuit dintr-un pătrat de nouă, cu optzeci şi unu de numere de fiecare parte şi un diametru de nouă, rezultând trei sute şaizeci şi nouă. Suma tuturor este trei mii trei sute douăzeci şi unu.

Conţine nume divine, cu o fiinţă inteligentă pentru ceea ce este bine şi un spirit pentru rău.

Din el sunt extrase caracterele Lunii şi ale spiritelor sale.

Dacă acest tabel este îngravat în argint, când Luna este ascendentă, face ca purtătorul să fie prietenos, plăcut, vesel şi onorat, înlăturând orice răutate şi rea-voinţă. Aduce siguranţă în călătorii, creşte bogăţiile şi sănătatea corpului, alungă duşmanii şi alte lucruri rele.

Dar dacă Luna este descendentă şi tabelul este îngravat pe o placă de plumb, se va aduce ghinion locului în care se va îngropa, precum şi oamenilor, vaselor, râurilor, fântânilor, morilor, etc. Va aduce nenoroc oricărui om asupra căruia se va pune acest tabel, făcându-l să îşi părăsească locuinţa şi chiar ţara, ajungând acolo unde el va fi înmormântat. Se produc efecte negative asupra doctorilor şi oratorilor, precum şi asupra altor oameni cu funcţii importante.

Modul în care aceste sigilii şi caractere ale planetelor pot fi extrase din tabele poate fi lesne priceput de către un cercetător înţelept.

În continuare sunt prezentate numele divine ce corespund numerelor planetelor, numelor fiinţelor inteligente şi ale demonilor sau spiritelor.

Trebuie să se înţeleagă că fiinţele inteligente sunt îngerii buni care guvernează asupra planetelor, dar spiritele sau demonii, cu sigiliile şi caracterele numelor, nu vor fi niciodată înscrişi pe nici un talisman, decât dacă se doreşte producerea unor efecte negative.

Astfel, talismanele vor fi folosite numai pentru a induce influenţa fiinţelor inteligente şi a spiritelor pozitive. Atunci când spiritele şi caracterele lor sunt folosite, efectul va fi sporit dacă se

adaugă nume divine corespunzătoare rezultatului pe care îl dorim.

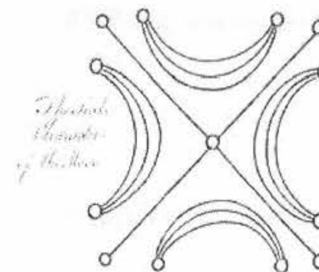
The Magic Tables, Seals & Characters of the Planets their Intelligences & Spirits

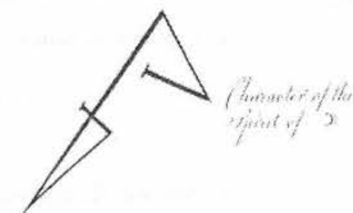
The Table of the Moon in her Compass

37	78	29	70	21	62	13	54	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

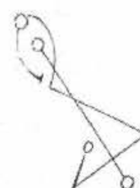
Table of the ☽ in Hebrew Notes

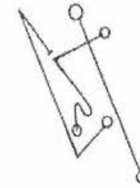
לז	עח	כט	ע	כא	סב	יג	מה	ה
ו	לח	עט	ל	עא	כב	סג	יד	מו
מז	ז	לט	פ	לא	עב	כג	נה	יה
יו	מח	ח	מ	פא	לב	סד	כד	נו
נז	יז	מט	ט	מא	עג	לג	סה	כה
כו	נח	יח	נ	א	מב	עד	לד	סו
סז	כז	נט	י	נא	ב	מג	עה	לה
לו	סח	יט	ס	יא	נב	ג	מד	עו
עז	כח	סט	כ	סא	יב	נג	ד	מה

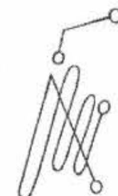

Nume ce Răspund Numerelor lui Saturn

Numere.	Nume divine.	Nume divine în ebraică.
3	Ab	אב
9	Hod	הד
15	Jah	יה
15	Hod	חיד
45	Iehovah (extins)	יזרהאהאיהא
45	Agiel, îngerul lui Saturn	אגיאל
45	Zazel, spiritul lui Saturn	זאזל

Nume ce Răspund Numerelor lui Jupiter

4	Aba	אבא
16		הוה
16		אהי
34	El Ab	אלאב
136	Johphiel, îngerul lui Jupiter	יהפיאל
136	Hismæl, spiritul lui Jupiter	הסמאל

Nume ce Răspund Numerelor lui Marte

5	He, litera din numele divin	ה
25		יהי
65	Adonai	אדני
325	Graphiel, îngerul lui Marte	גראפיאל
325	Barzabel, spiritul lui Mars	ברצאבאל

Nume ce Răspund Numerelor Soarelui

6	Vau, litera din numele divin	ו
6	He extins, litera din numele divin	הא
36	Eloh	אלה
111	Nachiel, îngerul Soarelui	נכיאל
666	Sorath, spiritul lui Soarelui	סורה

Nume ce Răspund Numerelor lui Venus

7	Aha	אהא
49	Hagiel, îngerul lui Venus	הגיאל
175	Kedemel, spiritul lui Venus	קדמאל
1225	Bne Seraphim, îngerul lui Venus	בני שרפים

Nume ce Răspund Numerelor lui Mercur

8	Asboga, opt extins	אזבגה
64	Din	דין
64	Doni	דני
260	Tiriel, îngerul lui Mercur	טיריאל
2080	Taphthartharath, spiritul lui Mercur	תפתרתרת

Nume ce Răspund Numerelor Lunii

9	Hod	הד
81	Elim	אלים
369	Hasmodai, spiritul Lunii	השמודאי
3321	Schedbarschemoth Schartathan, spiritul spiritelor Lunii	שדבשהמעתשרתתי
3321	Malcha betharsisim hed beruah schehalim, îngerul îngerilor Lunii	קלכאבתדשימימערברותשהקים

CAPITOLUL XXIX

Despre Observarea Fiinţelor Celeste, Necesară în Toate Acţiunile Magice

oate virtuţile naturale vor avea efecte mult mai minunate dacă sunt alcătuite nu doar dintr-o proporţie naturală, ci i se adaugă şi o observare voluntară a fiinţelor celeste potrivite ei (*adică atunci când puterile celeste sunt cele mai puternice pentru efectul dorit, iar pentru realizarea lui îşi unesc forţele mai multe fiinţe*), prin supunerea planului inferior în faţa fiinţelor celeste, care vor primi astfel o rodnicie mai mare. Pentru fiecare acţiune magică se vor observa situaţia, mişcarea şi aspectul stelelor şi ale planetelor şi stelelor, în semne şi grade, precum şi modul în care toate acestea sunt corelate cu lungimea şi latitudinea climatului.

Prin acestea sunt diferenţiate calităţile unghiurilor în care cad razele corpurilor cereşti asupra imaginii lucrurilor descrise, conform cărora sunt transmise virtuţi celeste.

Dacă faci ceva legat de o planetă, trebuie să ai grijă ca aceasta să fie în perioada norocoasă, să fie puternică şi să stăpânească în timpul zilei şi în ceruri.

Nu trebuie să te aştepţi ca semnificaţia acţiunii să fie puternică în sine, ci trebuie să observi cum Luna încurajează acest lucru. Nu poţi face nimic fără ajutorul Lunii.

Iar dacă acţiunea ta este afectată de mai mult de un element, trebuie să observi toate influenţele, având grijă ca ele să fie puternice şi să se înţeleagă între ele.

Dacă nu poţi observa toate aceste aspecte, încearcă cel puţin să le interpretezi din punctul de vedere al unghiurilor.

Vei folosi Luna atunci când ea veghează asupra tuturor corpurilor cereşti care îţi influenţează acţiunea, sau se uneşte cu unul dintre ele şi veghează asupra celorlalte, ori când trece de la conjuncţia sau aspectul unuia la conjuncţia sau aspectul altuia. Toate acestea nu trebuie în nici un caz trecute cu vederea.

De asemenea, în fiecare acţiune va trebui să îl observi şi pe Mercur, pentru că el este un intermediar şi un mesager între zeii din ceruri şi cei din adâncuri. Atunci când devine bun, el măreşte şi bunătatea lor, dar dacă devine rău, el le va spori răutatea.

Planeta care are un aspect de opoziţie sau de cuadrat, faţă de aspectele lui Saturn şi Marte în special, va purta denumirea de *semn* sau *planetă nenorocoasă*, pentru că acestea sunt aspectele nefaste.

Dar o conjuncţie, un trigon sau un sextil sunt aspecte norocoase.

Toate planetele se tem de conjucţia cu Soarele, dar se bucură de trigonul şi de sextilul pe care îl formează cu acesta.

CAPITOLUL XXX

Despre Momentele în Care Planetele au Cea mai Mare Influență

lanetele sunt puternice atunci când guvernează într-o casă, exaltare, triplicitate, termen sau fațetă, fără să ardă ceea ce este direct în imaginea cerurilor, adică atunci când sunt în unghiuri, în special de creștere, în cea de-a zecea casă și în cele imediat următoare. Trebuie să avem grijă ca planetele să nu fie sub dominația lui Saturn sau a lui Marte, decât dacă sunt în unghiuri întunecate.

Trebuie să iei în considerare faptul că unghiurile ascendentului, al zecea și al șaptelea sunt norocoase, la fel ca și stăpânul ascendentului, locul Soarelui și al Lunii, locul unei părți din noroc și stăpânul acestuia, dar și stăpânul conjuncției următoare și al prevenirii. Dar toate elementele planetei cu influențe rele vor fi nenorocoase, în afara cazului în care ele sunt semnificatoare pozitive ale acțiunii tale și îți pot fi în avantaj, sau dacă au avut un cuvânt de spus în momentul nașterii tale.

Luna va fi puternică dacă se va afla în casa ei, sau în exaltare, triplicitate, fațadă ori grad convenabile efectelor dorite. Iar dacă are o încăpere din cele douăzeci și opt ale sale, potrivită pentru acțiunea ta, folosește-o și nu o lăsa să se irosească.

Aceasta nu trebuie să fie în eclipsă cu Soarele și nu trebuie arsă de acesta, decât dacă se unește cu el.

Nu trebuie să coboare în latitudinea sudică, atunci când nu mai strălucește, și nu trebuie să fie în opoziție cu Soarele sau să fie privată de lumină. De asemenea, ea nu trebuie stânjenită de Marte sau Saturn.

CAPITOLUL XXXI

Observații privind Stelele Stabile - Numele și Caracteristicile Lor

ceste considerații trebuie luate în seamă pentru toate lucrurile legate de stelele fixe. Trebuie să știi că toate stelele stabile corespund semnificației și naturii celor șapte planete, dar unele corespund unei planete, altele mai multora.

Astfel, ori de câte ori o planetă este corelată cu una dintre stelele fixe corespunzătoare propriei sale naturi, semnificația acelei stele devine mai puternică, iar natura planetei se mărește și ea.

Dar dacă este o stea cu două naturi, natura celei care va fi cea mai puternică, va câștiga cea mai mare semnificație.

De exemplu, dacă ea va fi de natura lui Marte și Venus, iar Marte va fi cea mai puternică, natura acestei planete va câștiga, dar dacă Venus va fi mai puternică, va izbândi natura ei.

Naturile stelelor fixe pot fi descoperite prin culoarea lor, așa cum ele corespund anumitor planete și sunt înscrise în influența acestora.

Culorile planetelor sunt următoarele: albastru și plumburiu strălucitor, pentru Saturn; gălbui, foarte palid, pentru Jupiter; roșu aprins pentru Marte; galben și roșu, la răsărit, pentru Soare; alb strălucitor dimineața și roșietic seara, pentru Venus; culori strălucitoare pentru Mercur; culori palide și frumoase pentru Lună.

Cu cât sunt mai mari, mai strălucitoare și mai vizibile, cu atât va fi mai puternică semnificația stelelor fixe, care în aceste perioade sunt numite stele de prima și a doua magnitudine.

Unele dintre cele mai puternice dintre acestea sunt: prinţesa Andromeda, în al douăzeci şi douălea grad al Berbecului, în natura lui Venus şi Mercur, numită de unii jovială şi saturniană; capul lui Algol, în al optsprezecelea grad al Taurului, în natura lui Saturn şi Jupiter; Pleiadele, de asemenea, în al douăzeci şi douilea grad, o stea lunară prin natura sa şi marţială ca înfăţişare; Aldeboram, în al treilea grad al Gemenilor, aparţine naturii lui Marte şi înfăţişării lui Venus, deşi Hermes plasează această stea în al douăzeci şi cincilea grad al Berbecului; Câinele Mare, aflată în al şaptelea grad al Racului; Câinele Mic este în al şaptesprezecelea grad al Racului, în natura lui Mercur şi cu înfăţişarea lui Marte; Steaua Regelui, numită şi Inima Leului, este în al douăzeci şi unulea grad al Leului, în natura lui Jupiter şi Marte; coada Ursei Mari este în al nouăsprezecelea grad al Fecioarei, aparţinând naturii lui Venus şi Lunii.

Steaua care poartă denumirea de Aripa Dreaptă a Ciorii este în şaptesprezecelea grad al Balanţei; în al treisprezecelea grad al Balanţei este Aripa Stângă a Ciorii. Ambele apaţin naturii lui Saturn şi Marte.

Steaua numită Spica este în al şaisprezecelea grad al Balanţei şi aparţine naturii lui Venus şi lui Mercur.

În al şaptesprezecelea grad al Balanţei întâlnim steaua Alcameth, în natura lui Marte şi Jupiter.

Elepheia se află în al patrulea grad al Scopionului, fiind în natura lui Venus şi Marte. Inima Scorpionului este în al treilea grad al Săgetătorului, în natura lui Marte şi Jupiter.

Vulturul Căzător este în al şaptelea grad al Capricornului, în natura lui Mercur şi Venus. Coada Capricornului este în al şaisprezecelea grad al Vărsătorului, în natura lui Saturn şi Mercur.

Steaua numită Umărul Calului este în al treilea grad al Peştilor, în natura lui Jupiter şi Marte.

Trebuie să foloseşti darurile specifice stelelor atunci când ele au puterea cea mai mare, efectul contrar fiind obţinut în cazul în care ele sunt în descendenţă.

Corpurile cereşti pot influenţa pozitiv sau negativ.

Deşi multe dintre efecte sunt generate de stelele fixe, ele sunt atribuite planetelor pentru că acestea sunt mai aproape de noi şi sunt mai cunoscute. Acestea însă vor face numai ceea ce stelele superioare le comunică, trimiţând mai departe influenţele pe care ele le primesc.

CAPITOLUL XXXII

Despre Soare şi Lună şi Proprietăţile lor Magice

Soarele şi Luna au primit sarcina de a guverna în ceruri, deasupra tuturor corpurilor astrale. Soarele este stăpânul tuturor virtuţilor elementare. Luna, prin virtutea Soarelui, este stăpâna generării, a creşterii şi a descreşterii.

Albumsar spune că viaţa ajunge în toate lucrurile cu ajutorul Soarelui şi a Lunii.

Orfeu le numeşte pe acestea Ochii Cerurilor.

Soarele dă lumină tuturor lucrurilor, oferindu-le astfel plenitudine, nu doar lucrurilor din cer şi aer, dar şi celor din adâncurile pământului.

Jamblicus spune că orice avem bun, am obţinut numai de la Soare.

Heraclitus numeşte Soarele *„fântâna luminii celeste"*, iar mulţi dintre adepţii lui Platon considerau că Sufletul Lumii este în special în Soare, care îşi trimite razele în toate părţile, fiind asemănător unui spirit în toate lucrurile, distribuind viaţă, sens şi mişcare în întregul Univers.

Naturaliştii antici numeau Soarele „Inima Cerului". Caldeenii l-au plasat în mijlocul planetelor. Şi egiptenii l-au pus în mijlocul lumii, între cele două grupuri de cinci ale lumii: deasupra Soarelui au pus cinci planete, iar sub el, Luna şi cele patru elemente.

Dintre celelalte stele, Soarele este imaginea şi statuia marelui Prinţ al ambelor lumi - pământeană şi cerească.

El este adevărata lumină şi cea mai exactă imagine a lui Dumnezeu însuşi. Esenţa lui se aseamănă Tatălui, prin Lumină, Fiului, prin căldură, şi Sfântului Duh.

Înţelepţii antici au considerat că Soarele este cel care exprimă cel mai bine esenţa divină.

Soarele reflectă şi spiritul şi mintea omului, aşa cum consideră Homer. Această idee este aprobată şi de Aristotel. În minte există mişcări similare celor ale Soarelui, prinţul şi moderatorul planetelor, care ne insuflă viaţă zi de zi.

Luna însă, cea mai apropiată de Pământ, este receptorul tuturor influenţelor cereşti. Prin rapiditatea cursului său, ea este unită cu Soarele şi cu celelalte planete şi stele în fiecare lună.

Ea primeşte razele şi influenţele tuturor celorlalte planete şi stele, ca o concepţie, aducându-le în lumea inferioară, care este apropiată de ea. Toate stelele au o anumită influenţă asupra ei, pentru că ea este ultimul receptor. Ea va transmite influenţa primită de la corpurile superioare spre cele inferioare, „turnându-le" pe pământ.

De aceea, mişcarea ei trebuie luată în considerare înaintea altor elemente, pentru că ea este părintele tuturor facerilor, exprimate diferit în corpurile inferioare, în funcţie de înfăţişarea, mişcarea, situaţia şi diferitele aspecte ale planetelor şi a altor stele.

Deşi primeşte puteri de la toate stelele, şi în mod special de la Soare, ori de câte ori ajunge în conjuncţie cu acestea, ea este umplută de virtuţi pline de viaţă.

În funcţie de aspectul pe care îl întâlneşte, ea împrumută diferite înfăţişări.

Luna este elementul cu care corpurile cereşti încep acea serie de lucruri pe care Platon o numeşte lanţul de aur, prin care fiecare lucru şi cauză, fiind legate unul de altul, depind de ceea ce le este superior, până ajung la cauza supremă a tuturor lucrurilor, din care se trag toate lucrurile.

De aceea, fără a folosi Luna ca intermediar, nu putem atrage puterea elementelor superioare.

Prin urmare, pentru a obține virtutea unei stele, trebuie să iei piatra și planta planetei respective, atunci când Luna este într-un aspect favorabil sau are o influență pozitivă.

CAPITOLUL XXXIII

Despre Cele Douăzeci și Opt de Încăperi ale Lunii și Virtuțile Lor

entru că Luna măsoară întregul spațiu al Zodiacului într-un interval de douăzeci și opt de zile, înțelepții indieni și cei mai mulți dintre atrologii antici au considerat că Luna are douăzeci și opt de încăperi. Așa cum spune Alpharus, acestea sunt fixate pe cea de-a opta sferă și se bucură de multe nume și proprietăți, de la diferite semne și stele care se află acolo.

Trecând prin toate acestea, Luna obține și alte puteri și virtuți. Abraham consideră că fiecare dintre aceste încăperi conține douăsprezece grade și cincizeci și unu de minute și aproape douăzeci și șase de secunde.

Numele încăperilor Lunii și începuturile lor din Zodiac, pe cea de-a opta sferă, sunt următoarele:

- Prima poartă numele de *Alnath*, însemnând Coarnele Berbecului. Ea începe din partea superioară a Constelației Berbecului, din cea de-a opta sferă. Poate produce neînțelegere și încurajează călătoriile.

- Cea de-a doua este *Allothaim* sau *Albochan*, adică Burta Berbecului. Ea începe din al doisprezecelea grad, cincizeci și unu de minute, douăzeci și două de secunde, al aceluiași semn. Ea ajută la găsirea de comori și la luarea de ostatici.

- A treia este numită *Achaomazon* sau *Athoray*, însemnând Ploaia sau Pleiadele. Ea începe din al douăzeci și cincilea grad, patruzeci și două de minute și cincizeci și una de secunde din Berbec. Este benefică pentru marinari, vânători și alchimiști.

- Cea de-a patra încăpere este numită *Aldebaram* sau *Aldelamen*, adică Ochiul sau Capul Taurului. Ea începe din al optulea grad, treizeci și patru minute și șaptesprezece secunde din Taur. Ea produce distrugerea clădirilor, a fântânilor și a minelor de aur. Alungă târâtoarele și generează conflicte.

- Cea de-a cincea este numită *Alchatay* sau *Albachay*. Ea începe după cel de-al douăzeci și unulea grad, douăzeci și cinci de minute și patruzeci de secunde, din Taur. Ajută la întoarcerea dintr-o călătorie, dar și la instruirea elevilor. Stabilizează clădirile. Conferă sănătate și voie-bună.

- A șasea este numită *Athanna* sau *Alchaya*, ceea ce înseamnă Steaua Mică ce luminează puternic. Ea începe după al patrulea grad, șaptesprezece minute și nouă secunde, din Gemeni. Ajută la vânătoare, la asedierea orașelor și la răzbunarea prinților.

Distruge recoltele și roadele. Afectează negativ acțiunile medicilor.

- A șaptea este numită *Aldimiach* sau *Alarzach*, adică Brațul Gemenilor. Ea începe de la șaptesprezece grade, opt minute și treizeci și patru de secunde, din Gemeni, ținând până la sfârșitul semnului. Ea aduce belșug și prietenie. Este benefică pentru îndrăgostiți, dar distruge magistraturile.

În acest fel, un sfert din cer este ocupat de șapte încăperi, în ordinea mai sus prezentată. În funcție de numărul de grade, minute și secunde corespunzătoare fiecărei încăperi, în fiecare sfert de cer, încăperile își au începutul în mod diferit. De exemplu, în primul semn zodiacal al acestui sfert de cer, își au începutul trei încăperi, în celelalte două semne, încep câte alte două încăperi. Următoarele șapte încăperi încep în Rac.

- A opta încăpere poartă numele de *Alnaza* sau *Anatrachya*, însemnând cețos sau înnourat. Ea produce iubire, prietenie și companie plăcută între cei care călătoresc împreună. Alungă șoarecii și îi chinuie pe cei captivi, confirmând prizonieratul lor.

- Urmează apoi cea de-a noua încăpere, *Archaam* sau *Arcaph*, însemnând Ochiul Leului. Ea influențează negativ recoltele și călătorii, producând și ceartă între oameni.

- A zecea încăpere poartă denumirea de *Algelioche* sau *Albgebh*, adică Gâtul ori Fruntea Leului. Întărește clădirile, promovează iubirea și bunăvoința, ajutând și împotriva dușmanilor.

- Cea de-a unsprezecea este numită *Azobra* sau *Ardaf*, ceea ce înseamnă Părul din Capul Leului. Este potrivită pentru călătorii și câștiguri prin comerț, dar și pentru răscumpărarea captivilor.

- A douăsprezecea este *Alzarpha* sau *Azarpha*, Coada Leului. Aduce prosperitate recoltelor și plantațiilor, dar stânjenește dezvoltarea semințelor. Este benefică pentru îmbunătățirea servitorilor, a captivilor și a tovarășilor.

- A treisprezecea se numește *Alhaire*, adică Steaua Câinelui, ori Aripile Fecioarei. Este benefică pentru bunăvoință, câștiguri, călătorii, recolte și eliberarea prizonierilor.

- A paisprezecea se numește *Achureth* sau *Arimet*, dar alții i-au dat și alte nume, așa cum ar fi: *Azimeth*, *Athumech* ori *Alcheymech*. Toate acestea înseamnă Pironul Fecioarei. Ea produce iubirea între cei căsătoriți, îi lecuiește pe cei bolnavi, este benefică pentru marinari, însă primejduiește călătoriile pe uscat.

În acest fel este acoperit și cel de-al doilea sfert al cerului, după care urmează *următoarele șapte încăperi* ale Lunii:

- Cea de-a cincisprezecea este Capul Balanței, numită *Agrapha* sau *Algrapha*. Ea este benefică găsirii de comori, săpării de gropi. Ajută la divorțuri, neînțelegeri și la distrugerea caselor și a dușmanilor. De asemenea, ea poate afecta călătorii.

- A șaisprezecea încăpere este numită *Azubene* sau *Ahubene*, ceea ce înseamnă Coarnele Scorpionului. Ea primejduiește călătoriile și căsniciile, recoltele și comerțul. Ea împiedică răscumpărarea captivilor.

- A șaptesprezecea este numită *Alchil*, ceea ce înseamnă Coroana Scorpionului. Ea aduce noroc, face ca iubirea să dureze, stabilizează clădirile și ajută la eficiența semințelor.

- A optsprezecea este numită *Alchas* sau *Altob*, Inima Scorpionului. Ea produce neînţelegeri, rezvrătiri, conspiraţii împotriva prinţilor şi celor în funcţii înalte. Atrage răzbunări crunte ale duşmanilor. Ea ajută însă la eliberarea captivilor şi la stabilizarea clădirilor.

- A nouăsprezecea este numită *Hycula* sau *Axala*, însemnând Coada Scorpionului. Ajută la asedierea oraşelor şi la cotropirea târgurilor, la alungarea oamenilor din locurile lor, la distrugerea seminţelor şi la pieirea prizonierilor.

- A douăzecea este numită *Abnahaya*, adică O Rază. Ajută la îmblânzirea bestiilor sălbatice şi la securizarea închisorilor. Distruge bogăţiile societăţilor. Obligă oamenii să meargă în anumite locuri.

- Cea de-a douăzeci şi una este *Abeda* sau *Albeldach*, însemnând un Loc Pustiu. Este benefică pentru recolte, câştiguri, clădiri şi călători. De asemenea, ea produce divorţuri.

Astfel este acoperit şi cel de-al treilea sfert al cerului. Mai rămân *ultimele şapte încăperi* ale Lunii, care vor acoperi şi *ultimul sfert din cer*:

- Prima dintre acestea, cea de-a douăzeci şi doua din întregul cer, este numită *Sadahacha*, *Zodeboluch* ori *Zandeldena*, începând din partea superioară a Capricornului. Ea încurajează plecarea servitorilor şi evadarea captivilor. De asemenea, ea ajută şi la vindecarea bolilor.

- A douăzeci şi treia este *Zabadola* sau *Zobrach*. Ea este benefică pentru divorţuri, eliberarea captivilor şi însănătoşirea bolnavilor.

- A douăzeci şi patra este *Sadabath* sau *Chadezoad*, adică Steaua Norocului. Ea aduce bunăvoinţa oamenilor căsătoriţi şi victoria soldaţilor. De asemenea, ea diminuează puterea autorităţilor.

- A douăzeci şi cincea este *Sadalabra* sau *Sadalachia*, adică Fluture. Ajută asedierile şi răzbunările. Distruge duşmanii şi produce divorţuri. Stabilizează închisorile şi alte clădiri. Grăbeşte

mesagerii. Poate ajuta în cazul vrăjilor împotriva copulaţiei şi poate influenţa negativ funcţionarea corpului omenesc.

- A douăzeci şi şasea este numită *Alpharg* sau *Phragal Mocaden*. Ea produce întâlniri, însănătoşirea prizonierilor, distruge clădiri şi închisori.

- A douăzeci şi şaptea poartă numele de *Alchara Alyhalgalmoad*. Sporeşte recoltele, bogăţiile şi câştigurile. Vindecă infirmităţile, dar primejduieşte clădirile, prelungeşte osândele, produce pericol pentru seminţe. Ajută la producerea relelor asupra oricui se doreşte.

- A douăzeci şi opta şi ultima încăpere este *Albotham* sau *Atchalcy*, adică Peşti. Sporeşte recoltele şi câştigurile din comerţ. Fereşte călătorii de locuri primejdioase. Aduce veselie oamenilor căsătoriţi. Poate atrage pedepse cu închisoarea şi poate cauza pierderea averilor.

În aceste douăzeci şi opt de încăperi sunt ascunse multe secrete ale înţelepciunii anticilor, prin care ei au produs diferite efecte asupra tuturor lucrurilor care se află sub influenţa Lunii. Ei au atribuit fiecărei încăperi diverse asemănări, imagini şi sigilii, dar şi fiinţe inteligente, a căror virtuţi au fost folosite în moduri dintre cele mai diferite.

CAPITOLUL XXXIV

Despre Modul în Care Unele Lucruri Artificiale (aşa cum ar fi Imagini, Sigilii, etc.) Pot Prelua Unele Virtuţi ale Corpurilor Celeste

uterea şi eficacitatea corpurilor cereşti este atât de mare, încât nu doar lucrurile naturale, dar şi cele artificiale, atunci când sunt corect expuse celor de mai sus, sunt influenţate de agenţii cei mai puternici şi vor dobândi o viaţă plină de surprize.

Magicienii consideră că se pot atrage anumite influenţe celeste nu doar prin amestecarea şi aplicarea lucrurilor naturale, dar şi prin imagini, sigilii, inele, oglinzi şi câteva alte instrumente, dacă acestea sunt adecvat construite, sub anumite constelaţii şi structuri celeste.

Atunci când razele corpurilor cereşti sunt animate, pline de viaţă şi senzuale, ele aduc cu sine daruri dintre cele mai minunate şi o putere considerabilă. Astfel, la prima atingere, ele vor imprima puteri extraordinare imaginilor, chiar dacă materia lor este mai capabilă. Ele vor da mai multă putere imaginilor care nu sunt alcătuite în orice fel, ci respectă anumite indicaţii, privind materia din care sunt alcătuite. Virtuţile naturale şi specifice ale acesteia trebuie să corespundă acţiunii întreprinse, iar aspectul imaginii trebuie să fie asemănător elementului ceresc. O astfel de imagine are o capacitate mai mare de a primi şi reflecta operaţiunile şi puterile corpurilor şi structurilor cereşti.

CAPITOLUL XXXV

Despre Imaginile Semnelor Zodiacale - Despre Virtuţile pe Care Acestea le Primesc Atunci Când Sunt Gravate

maginile celeste se găsesc în număr foarte mare în ceruri. Unele sunt vizibile şi evidente, în vreme ce altele sunt doar imaginare. Ele au fost consemnate de egipteni, indieni şi caldeeni. Părţile lor sunt ordonate în aşa fel, încât aspectul unora dintre ele este distins de altele. De aceea, în cercul Zodiacului întâlnim douăsprezece imagini generale, conform numărului de semne astrale.

Dintre acestea, cele atribuite Berbecului, Leului şi Săgetătorului, pentru că sunt dure şi au o triplicitate orientală, sunt folosite împotriva febrei, paraliziei, hidropiziei şi a gutei, sau a altor infirmităţi similare. Cel care poartă aceste însemne va deveni acceptat, elocvent, ingenios şi onorabil. Aceste semne reprezintă casele lui Marte, a Soarelui şi a lui Jupiter. Se poate face şi imaginea unui leu, împotriva melancoliei, a hidropiziei, a plăgii şi a febrei, pentru a se alunga aceste boli.

Aceste semne trebuie făcute în ora Soarelui, atunci când urcă primul grad al semnului Leu, cel care este faţa lui Jupiter.

Pentru a combate depunerea de pietre, bolile renilor şi a vătămărilor provocare de bestii, se face aceeaşi imagine a Soarelui, într-o inimă de leu, obţinându-se astfel mijlocul cerului.

Pentru că Gemenii, Balanţa şi Vărsătorul reprezintă aerul şi triplicitatea occidentală, ele vor constitui casele lui Mercur, Venus şi Saturn.

Aceste semne vindecă diferite boli, atrag prietenia și înțelegerea, combat melancolia și aduc sănătate.

Geomantic Characters.

Racul, Scorpionul și Peștii reprezintă apa și triplicitatea nordică. De aceea, ele împiedică febrele fierbinți și uscate, luptând și împotriva afecțiunilor colerice.

Scorpionul, pentru că reprezintă organele genitale, provoacă dorință. El a fost special creat pentru acest scop, astfel că atunci când cea de-a treia față a sa este în ascensiune, el îi aparține lui Venus.

Același semn este folosit și împotriva șerpilor și a scorpionilor, a otrăvurilor și a spiritelor rele, pentru că atunci când cea de-a doua sa față este în ascensiune, el este îndreptat spre Soare. Se spune că cel care va purta acest semn va fi mai înțelept.

Se pare că imaginea Racului este cea mai eficientă împotriva șerpilor și a veninurilor, atunci când este în cojuncție cu Soarele și Luna, atunci când este în ascensiune cu prima și cea de-a treia fețe. Se spune că șerpii sunt chinuiți și atunci când Soarele este în Rac.

Taurul, Fecioara și Capricornul reprezintă pământul și triplicitatea sudică. Ele vindecă bolile cu febră. Cei care poartă astfel de însemne vor deveni mai recunoscători, acceptați, elocvenți, devotați și religioși.

Cele trei zodii sunt casele lui Venus, Marte și Saturn. Capricornul sporește și siguranța bărbaților, dar și a unor locuri, datorită relației sale cu Marte.

CAPITOLUL XXXVI

Despre Imaginile lui Saturn

Vom vorbi în continuare despre imaginile atribuite fiecărei planete. Înțelepții din Antichitate au scris volume întregi despre acest subiect, astfel că nu trebuie să extindem foarte mult această discuție. Cu toate acestea, voi menționa câteva dintre cele mai cunoscute imagini pentru fiecare planetă.

Legat de operațiunile lui Saturn, s-a creat imaginea acestei planete urcând pe o piatră, numită magnetit; imaginea unui om cu aspect de cerb și picioare de cămilă, stând pe un scaun; un dragon, ținând în mâna dreaptă o coasă și în stânga o săgeată - despre această imagine se credea că ajută la prelungirea vieții.

Albumasar, în cartea sa *Sadar*, arată că Saturn ajută la prelungirea vieții. El spune că în anumite regiuni din India, în care este venerat Saturn, există oameni cu o viață foarte lungă, ce mor numai datorită vârstei extrem de înaintate.

S-a mai creat și o altă imagine a lui Saturn, pentru lungimea zilelor, într-un safir, în ora lui Saturn, când planeta era în ascensiune. Imaginea reprezentă un om bătrân stând pe un scaun foarte înalt, cu mâinile ridicate în sus, deasupra capului, ținând în ele un pește sau o seceră, iar sub picioarele sale un strugure mare.

Capul îi era acoperit de o pânză neagră sau închisă la culoare, la fel ca și hainele pe care le purta. Această imagine este folosită și împotriva pietrelor de la rinichi, dacă ea este făcută în ora lui Saturn, atunci când această planetă este în ascensiune cu cea de-a treia față a Vărsătorului.

Din operațiunile lui Saturn, s-a mai creat și o altă imagine, pentru creșterea puterii, atunci când Saturn urcă în Capricorn.

Aceasta îl reprezenta pe un bătrân sprijinit într-un toiag, îmbrăcat în negru și ținând în mână o coasă încovoiată.

S-a mai făcut și o altă imagine, în cupru topit, cu Saturn urcând chiar la răsărit, în primul grad al Peștilor sau al Capricornului. Se spunea că această imagine poate vorbi cu vocea unui om.

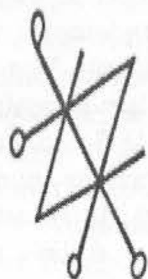
O altă imagine legată de Saturn și de Mercur era făcută în metal turnat, reprezentând un bărbat frumos. Aceasta avea capacitatea de a ghici ceea ce se va întâmpla în viitor. Ea trebuia făcută în ziua lui Mercur, în a treia oră a lui Saturn, cu Gemenii în ascensiune, în casa lui Mercur, pentru a se reprezenta profeții. Saturn și Mercur erau în conjuncție cu Vărsătorul, în a noua casă a cerului, cea care mai este numită și Dumnezeu. Mai mult, Saturn trebuie să aibă aspectul de trigon asupra ascendentului, la fel ca și Luna, în vreme ce Soarele să fie în conjuncție. Venus trebuie să fie într-un anumit unghi, pentru a avea putere și pentru a se îndrepta spre vest. Marte trebuie să fie aprins de Soare, dar nu trebuie să intre în relație cu Saturn și Mercur. Astfel, se spune că splendoarea puterilor acestor stele era reflectată de această imagine, care le vorbea oamenilor și se spunea ceea ce trebuie să facă pentru a avea de câștigat.

The Table of Saturn in his Compass ♄ The same Table in Hebrew

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ח	א	ו

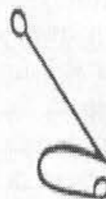
The Seal of Saturn

Of the Intelligence of ♄

Of the Spirit of ♄

CAPITOLUL XXXVII

Despre Imaginile lui Jupiter

Din operaţiunile lui Jupiter, s-a făcut o imagine în ora lui Jupiter, atunci când această planetă era în ascensiune. Imaginea avea menirea de a prelungi viaţa. Materialul care s-a folosit a fost o piatră fină şi albă. Era reprezentat un om cu o coroană pe cap, îmbrăcat în haine de culoarea şofranului, aşezat pe spatele unui vultur sau a unui dragon.

S-a mai făcut şi o altă imagine a lui Jupiter, în aceleaşi momente prielnice, tot într-o piatră albă şi curată, putând să fie folosite şi cristale. Se reprezenta un om dezbrăcat, cu o coroană pe cap, cu mâinile împreunate şi ridicate în sus.

Mai era reprezentat şi ceva care stătea pe un scaun cu patru picioare, dus de patru băieţi cu aripi. Se spunea că această imagine sporeşte fericirea, bogăţiile, onorurile, aducând bunăvoinţă şi prosperitate şi eliberând de duşmani.

O altă imagine a lui Jupiter era realizată pentru o viaţă religioasă şi glorioasă şi pentru creşterea averii. În aceasta apărea un bărbat cu cap de leu sau berbec, cu picioare de vultur şi îmbrăcat în haine de culoarea şofranului.

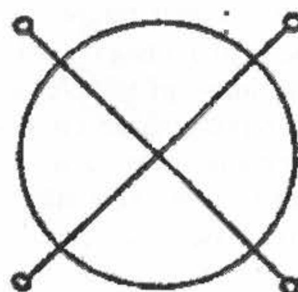
The table of Jupiter in his Compass

4	14	15	1
9	7	6	12
5	11	10	8
16	2	3	13

In Hebrew notes

ד	יד	טו	א
ט	ז	ו	יב
ה	יא	י	ח
יו	ב	ג	יג

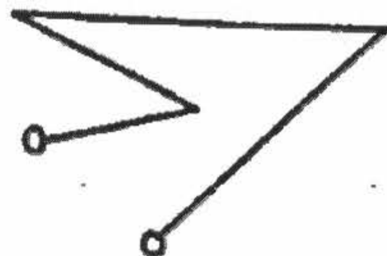
The Seals or Characters

Of Jupiter

Of the Intelligence of Jupiter

Of the Spirit of Jupiter

CAPITOLUL XXXVIII

Despre Imaginile lui Marte

Din operațiunile lui Marte, s-a făcut o imagine în ora lui Marte (atunci când Marte urcă în cea de-a doua față a Berbecului), într-o piatră marțială - în special diamant. Era reprezentat un bărbat înarmat, pe spatele unui leu, având în mâna dreaptă o sabie dreaptă, iar în mâna stângă capul unui bărbat. Se spunea că o astfel de imagine îl face pe un bărbat să fie puternic, în bine sau în rău, astfel că el va fi temut de toți. Oricine poartă asupra lui această imagine va putea face farmece, putând să înspăimânteze oamenii numai prin privirea lui, atunci când este supărat.

O altă imagine a lui Marte era făcută pentru a obține curaj, îndrăzneală și noroc, în conflicte și certuri. Era înfățișat un soldat, înarmat și încoronat, având la brâu o sabie, iar în mâna dreaptă o lance lungă. Această imagine trebuia creată în ora lui Marte, atunci când planeta urca în prima față a Scorpionului.

MARS

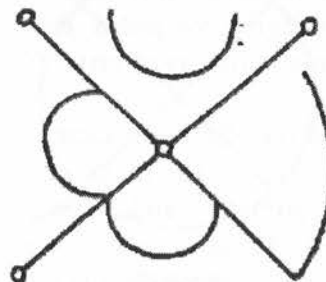
The table of Mars in his Compass

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

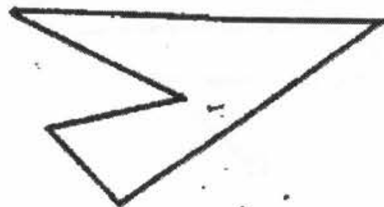
In Hebrew notes

יא	כד	ז	כ	ג
ד	יב	כה	ח	יו
יז	ה	יג	כא	ט
י	יח	א	יד	כב
כג	ו	יט	ב	יה

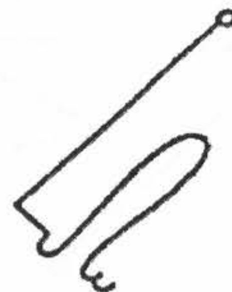
The Seals or Characters

Of Mars

Of the Intelligence of Mars

Of the Spirit of Mars

CAPITOLUL XXXIX

Despre Imaginile Soarelui

Din operaţiunile Soarelui, s-a făcut o imagine în ora Soarelui, când acesta urca în prima faţă a Leului. Era reprezentat un rege încoronat, stând pe un scaun, cu un corb la piept şi un glob sub picioare, îmbrăcat în haine de culoarea şofranului. Se spunea că această imagine îl poate face pe un om invincibil şi onorabil, ajutându-l să ajungă la scopul pe care şi l-a propus. De asemenea, ea alunga visele deşarte, ajuta la combaterea febrei şi a plăgii. Se folosea o piatră foarte colorată, de obicei rubin.

O altă imagine a Soarelui se făcea în diamant, atunci când Soarele era în ascensiune. Aceasta înfăţişa o femeie având pe cap o coroană, dansând şi râzând, într-un car tras de patru cai, având în mâna dreaptă o oglindă sau o pavăză, iar în stânga un toiag pe care se sprijină. Pe cap poartă o flacără. Se spunea că această imagine aduce noroc, bogăţie şi iubire. Se folosea o piatră cu o culoare aprinsă, în ora Soarelui, când acesta urcă în prima faţă a Leului, împotriva pasiunilor lunare, care provin din arderea Lunii.

SOL

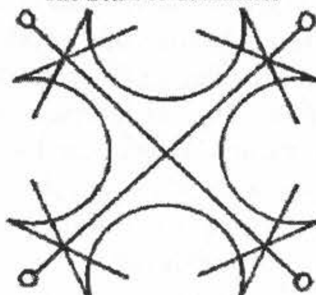
The table of the Sun in his Compass

6	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	5	33	4	2	31

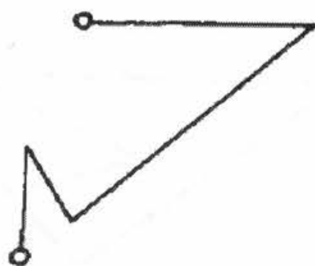
In Hebrew notes

ו	לב	ג	לד	לה	א
ז	יא	כז	כח	ח	ל
יט	יד	יו	יה	כג	כד
יח	כ	כב	כא	יז	יג
כה	כט	י	ט	כו	יב
לו	ה	לג	ד	ב	לא

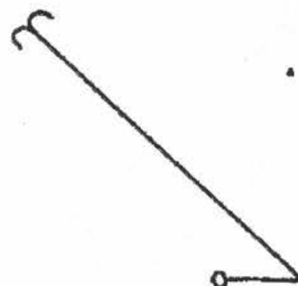
The Seals or Characters

Of the Sun

Of the Intelligence of the Sun

Of the Spirit of the Sun

CAPITOLUL XL

Despre Imaginile lui Venus

Din operațiunile lui Venus s-a făcut o imagine care aducea favoruri și binevoință, atunci când această planetă urca în Pești. Era înfățișată o femeie, având cap de pasăre, picioare de vultur și ținând în mână o săgeată.

Pentru a se obține iubirea femeilor se făcea o altă imagine a lui Venus, în lapis lazuli, în ora lui Venus, atunci când ea urca în Taur. Era reprezentată o fecioară dezbrăcată, cu părul despletit, ținând într-o mână o oglindă și având prins de gât un lanț. Lângă ea se află un bărbat frumos, care ține lanțul cu mâna stângă, dar cu dreapta, el îi împletește părul. Cei doi se uită drăgăstos unul la celălalt. Lângă ei se află un băiețel înaripat, ținând în mână o sabie sau o săgeată.

O altă imagine a lui Venus era făcută când această planetă era în ascensiune în prima față a Taurului, a Balanței sau a Peștilor. Această imagine reprezenta o fecioară, cu părul despletit, îmbrăcată în haine albe și lungi, având în mâna dreaptă o crenguță de măr sau flori, iar în mâna stângă un pieptene. Se spunea că îi face pe bărbați plăcuți, jucăuși, veseli și frumoși.

VENUS

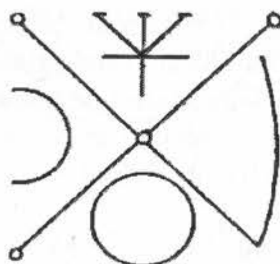
The table of Venus in her Compass

22	47	16	41	10	35	4
5	23	48	17	42	11	29
30	6	24	49	18	36	12
13	31	7	25	43	19	37
38	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	28

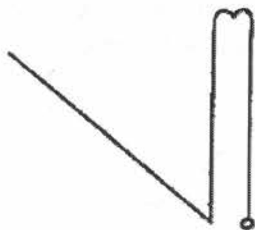
In Hebrew notes

כב	מז	יו	מא	י	לה	ד
ה	כג	מח	יז	מב	יא	כט
ל	ו	כד	מט	יח	לו	יב
יג	לא	ז	כה	מג	יט	לז
לח	יד	לב	א	כו	מד	כ
כא	לט	ח	לג	ב	כז	מה
מו	יה	מ	ט	לד	ג	כח

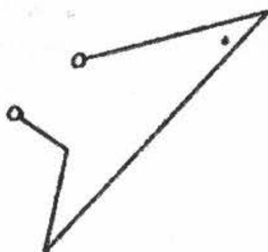
The Seals or Characters

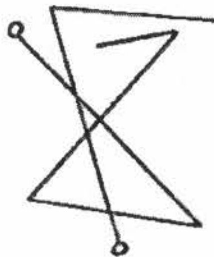
Of Venus

Of the Intelligence of Venus

Of the Spirit of Venus

Of the Intelligenc of Venus

CAPITOLUL XLI

Despre Imaginile lui Mercur

Din operaţiunile lui Mercur, s-a făcut o imagine a lui Mercur, când planeta era în ascensiune în Gemeni. Forma acesteia era un tânăr frumos, cu barbă, ţinând în mâna stângă o nuia, în jurul căreia era încolăcit un şarpe. În mâna dreaptă el ţinea o săgeată, iar picioarele îi erau înaripate. Se spunea că această imagine conferă cunoaştere, elocvenţă, îndemânare în comerţ şi câştiguri, dar şi pentru a obţine pace şi armonie sau pentru a vindeca febra.

O altă imagine a lui Mercur, realizată când aceasta era în ascensiune în Fecioară, era făcută pentru bunăvoinţă, isteţime şi memorie. Era reprezentat un bărbat stând pe un scaun sau aşezat pe spinarea unui păun, cu picioare de vultur, cu o creastă pe cap şi ţinând în mâna stângă un cocoş de foc.

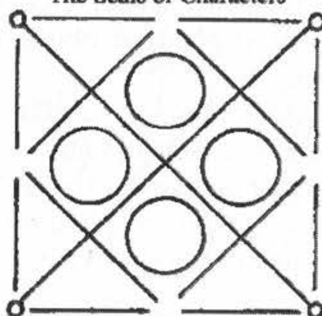
The table of Mercury in his Compass

8	58	59	5	4	62	63	1
49	15	14	52	53	11	10	56
41	23	22	44	45	19	18	48
32	34	35	29	28	38	39	25
40	26	27	37	36	30	31	33
17	47	46	20	21	43	42	24
9	55	54	12	13	51	50	16
64	2	3	61	60	6	7	57

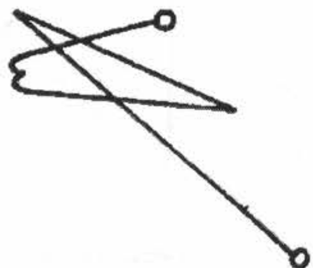
In Hebrew notes

ח	נח	נט	ה	ד	סב	סג	א
מט	יה	יד	נב	נג	יא	י	נו
מא	כג	כב	מד	מה	יט	יח	מח
לב	לד	לה	כט	כח	לח	לט	כה
מ	כו	כז	לז	לו	ל	לא	לג
יז	מז	מו	כ	כא	מג	מב	כד
ט	נה	נד	יב	יג	נא	נ	יו
סד	ב	ג	סא	ס	ו	ז	נז

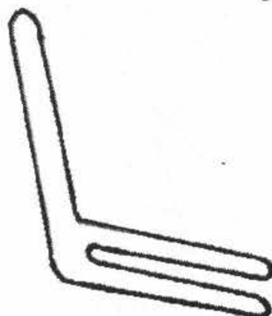
The Seals or Characters

Of Mercury

Of the Intelligence of Mercury

Of the Spirit of Mercury

CAPITOLUL XLII

Despre Imaginile Lunii

Din operațiunile Lunii s-a făcut o imagine pentru călători, împotriva oboselii, în ora Lunii, atunci când ea era în ascensiune. Era înfățișat un bărbat sprijinindu-se într-un toiag, cu o pasăre pe cap și un copac înflorit în fața lui.

Pentru sporirea roadelor pământului și împotriva otrăvurilor și a infirmităților copiilor, se făcea o altă imagine a Lunii, în ora ei, atunci când urca în prima față a Racului. Era reprezentată o femeie având coarne, călare pe un taur, un dragon cu șapte capete sau un crab. În mâna dreaptă avea o săgeată și în mâna stângă o oglindă. Era îmbrăcată în alb sau verde și avea pe cap doi șerpi cu coarne, încolăciți între ei. Pe fiecare braț și fiecare picior avea alți șerpi.

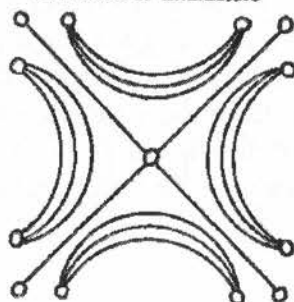
The table of the Moon in her Compass

37	78	29	70	21	62	13	54	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

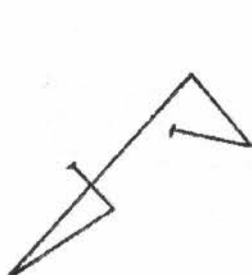
In Hebrew notes

לז	עח	כט	ע	כא	סב	יג	נד	ה
ו	לח	עט	ל	עא	כב	סג	יד	מו
מז	ז	לט	פ	לא	עב	כג	נה	יה
יו	מח	ח	מ	פא	לב	סד	כד	נו
נז	יז	מט	ט	מא	עג	לג	סה	כה
כו	נח	יח	נ	א	מב	עד	לד	סו
סז	כז	נט	י	נא	ב	מג	עה	לה
לו	סח	יט	ס	יא	נב	ג	מד	עו
עז	כח	סט	כ	סא	יב	נג	ד	מה

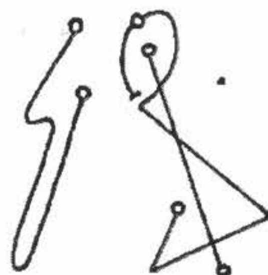
The Seals or Characters

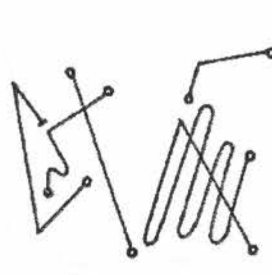
Of the Moon

Of the Spirit of the Moon

Of the Spirit of the Spirits of the Moon

Of the Intelligence of the Intelligences of the Moon

CAPITOLUL XLIII

Despre Imaginile Capului și Cozii Dragonului

Se mai făcea și imaginea capului și cozii Dragonului Lunii, între cercul aerului și cel al focului, semănând cu un șarpe, având cap de șoim. Cercurile erau unite între ele, în maniera măreței litere Theta. Această imagine era construită atunci când Jupiter ajungea în mijlocul cerului.

Se spune că această imagine aduce succes în cereri oficiale. Ea atrage spiritele bune și norocoase, reprezentate prin șarpe. Egiptenii și fenicienii slăvesc această creatură, pe care o consideră superioară tuturor celorlalte. Ei cred că șarpele este o ființă divină, pentru că are un spirit foarte viu, exprimat prin repeziciunea mișcărilor sale, deși nu are picioare, mâini, etc. De asemenea, el își înnoiește vârsta odată cu pielea, devenind mereu tânăr.

Imaginea cozii era făcută ca și cum Luna ar fi eclipsată în aceasta, sau afectată negativ de Saturn sau Marte. Se spune că această imagine aduce suferință, boli și ghinion. Este ceea ce numim un spirit rău.

TALISMANUL CAPULUI DRAGONULUI

CAPITOLUL XLIV

Despre Imaginile Încăperilor Lunii

-au făcut imagini şi pentru fiecare dintre încăperile Lunii, după cum urmează:

- În prima încăpere, *pentru distrugerea cuiva*, într-un inel de fier, se crea imaginea unui bărbat negru, într-o haină din păr, cu cingătoare, ţinând în mâna dreaptă o lance mică. Această imagine se sigila cu ceară neagră, se parfuma cu storax lichid şi se rosteau invocaţii prin care se chemau spirite rele.

- În a doua încăpere a Lunii, *împotriva mâniei unui prinţ şi pentru împăcarea cu el*, se făcea, în ceară albă şi mastic, imaginea unui rege încoronat.

- În a treia încăpere a Lunii, se făcea o imagine într-un inel de argint, care avea o parte pătrată. Era înfăţişată o femeie, bine îmbrăcată, stând pe un scaun, cu mâna dreaptă ridicată pe cap. Această imagine era sigilată şi parfumată cu musc, camfor şi trestie mirositoare. Se spunea că ea *aduce noroc şi numai lucruri bune.*

- În a patra încăpere a Lunii, *pentru răzbunare, despărţire, duşmănie şi rea-voinţă*, se făcea, în ceară roşie, imaginea unui soldat călare, ţinând în mâna dreaptă un şarpe. Se parfuma cu smirnă şi storax.

- În a cincea încăpere a Lunii, *pentru favorurile regilor şi a ofiţerilor*, dar şi pentru *bună dispoziţie*, se făcea, în argint, capul unui bărbat. Se parfuma cu santal roşu.

- În a şasea încăpere a Lunii, pentru *a se aduce iubire într-un cuplu*, se făceau, în ceară albă, două siluete, îmbrăţişate. Se parfuma cu chihlimbar.

- În a şaptea încăpere a Lunii, pentru *a atrage lucruri bune*, se făcea, în argint, imaginea unui bărbat bine îmbrăcat, întinzând mâinile spre cer, rugându-se şi implorând. Se parfuma cu plante aromatice.

- În a opta încăpere a Lunii, *pentru victorie în război*, se făcea un sigiliu în cositor, cu imaginea unui vultur, cu faţă de om. Se parfuma cu sulf.

- În a noua încăpere a Lunii, *pentru a cauza infirmităţi şi boli*, se făcea un sigiliu din plumb, înfăţişând un om fără organele genitale, acoperindu-şi ochii cu mâinile. Se parfuma cu răşină de pin.

- În a zecea încăpere a Lunii, pentru *a se uşura naşterea şi pentru a vindeca boli,* se făcea un sigiliu în aur, reprezentând capul unui leu. Se parfuma cu chihlimbar.

- În a unsprezecea încăpere a Lunii, *pentru teamă, reverenţă şi slăvire*, se făcea un sigiliu în aur, cu un bărbat pe spinarea unui leu, ţinând urechea acestuia cu mâna stângă, iar în dreapta având o brăţară de aur. Se parfuma cu plante aromatice şi cu şofran.

- În a douăsprezecea încăpere a Lunii, *pentru despărţirea îndrăgostiţilor*, se făcea un sigliu în plumb negru, reprezentând imaginea unui dragon luptând cu un bărbat. Se parfuma cu păr de leu şi *assafoetida.*

- În a treisprezecea încăpere a Lunii, *pentru plăcerea oamenilor căsătoriţi şi pentru desfacerea farmecelor împotriva copulaţiei*, se făcea un sigiliu cu imaginea amândurora (*în ceară roşie pentru bărbat şi în ceară albă pentru femeie*), împreunându-se. Se parfuma cu chihlimbar.

- În a paisprezecea încăpere a Lunii, *pentru divorţ şi despărţirea bărbatului de femeie*, se făcea un sigiliu în cupru roşu, reprezentând imaginea unui câine ce îşi muşcă coada. Se parfuma cu păr de câine negru şi pisică neagră.

- În a cincisprezecea încăpere a Lunii, *pentru a obţine prietenie şi bunăvoinţă*, se făcea imaginea unui bărbat stând şi scriind scrisori. Se parfuma cu tămâie şi nucşoară.

- În a şaisprezecea încăpere a Lunii, *pentru a obţine câştiguri din comerţ*, se făcea un sigiliu în argint, cu imaginea unui om stând pe un scaun şi ţinând în mână o balanţă. Se parfuma cu mirodenii.

- În a şaptesprezecea încăpere a Lunii, *împotriva hoţilor şi tâlharilor*, se făcea un sigiliu de fier, cu imaginea unei maimuţe. Se parfuma cu păr de maimuţă.

- În a optsprezecea încăpere a Lunii, *împotriva febrei şi a durerilor de burtă*, se făcea un sigliu de cupru, reprezentând imaginea unui şarpe cu coada deasupra capului. Se parfuma cu coarne de cerb. Acest sigiliu alunga şerpii şi toate creaturile veninoase din locul unde era îngropat.

- În a nouăsprezecea încăpere a Lunii, *pentru a uşura naşterea şi pentru a provoca menstruaţia*, se făcea un sigiliu de cupru, cu imaginea unei femei ţinând mâinile deasupra feţei. Se parfuma cu storax lichid.

- În a douăzecea încăpere a Lunii, *pentru vânătoare*, se făcea un sigiliu de cositor, cu imaginea Săgetătorului, pe jumătate om, pe jumătate cal. Se parfuma cu capul unui lup.

- În a douăzeci şi una încăpere a Lunii, *pentru distrugerea cuiva*, se făcea imaginea unui bărbat, cu o dublă înfăţişare, în faţă şi în spate. Se parfuma cu sulf şi se punea într-o cutie de alamă. Peste sigiliu se punea sulf şi părul persoanei căreia i se dorea răul.

- În a douăzeci şi doua încăpere a Lunii, *pentru siguranţa fugarilor*, se făcea un sigiliu de fier, cu imaginea unui bărbat, cu picioare înaripate şi cu un coif pe cap.

- În a douăzeci şi treia încăpere a Lunii, *pentru distrugere şi deteriorare*, se făcea un sigiliu de fier, cu imaginea unei pisici cu cap de câine. Se parfuma cu păr de câine, luat din capul acestuia. Sigiliul trebuia îngropat în locul unde se vrea să se producă răul.

- În a douăzeci şi patra încăpere a Lunii, *pentru mărirea cirezilor de vite*, se lua un corn de berbec, taur sau ţap şi se făcea pe el un sigiliu de fier, cu imaginea unei femei alăptându-şi

pruncul. Cornul respectiv se atârna la gâtul vitei care era conducătoarea turmei.

- În a douăzeci şi cincea încăpere a Lunii, *pentru păstrarea copacilor şi a recoltei*, se sigila, în lemnul unui smochin, imaginea unui bărbat sădind copaci. Se parfuma cu flori de smochin şi se atârna de copaci.

- În a douăzeci şi şasea încăpere a Lunii, *pentru iubire şi bunăvoinţă*, se făcea, în ceară albă şi mastic, imaginea unei femei spălându-şi şi pieptănându-şi părul. Se parfuma cu ierburi aromatice.

- În a douăzeci şi şaptea încăpere a Lunii, *pentru distrugerea fântânilor, puţurilor, apelor terapeutice şi a băilor*, se făcea, din lut roşu, imaginea unui bărbat înaripat, ţinând în mână un vas gol şi spart. Această mică figurină se ardea, iar în vas se punea *assaoetida* şi storax lichid, după care se îngropa în iazul sau fântâna ce se vrea a fi distruse.

- În a douăzeci şi opta încăpere a Lunii, *pentru adunarea peştilor*, se făcea un sigiliu de cupru, cu imaginea unui peşte. Se parfuma cu pielea unui peşte de mare şi se arunca apoi în apa unde se dorea să se adune peştii.

Mai mult, pe lângă crearea imaginilor mai sus menţionate, se mai scriau şi numele spiritelor şi a caracterelor lor, sau se rosteau invocaţii şi rugăciuni pentru a obţine ceea ce doreau.

CAPITOLUL XLV

Despre Modul în Care Blestemele Umane Influențează în Mod Natural Lucrurile Eterne. Despre cum Mintea Omului Poate Ajunge în Lumea Superioară și Ajunge Asemănătoare Spiritelor și Ființelor Sublime

Sufletele celeste transmit virtuțile lor spre corpurile celeste, care le transmit mai departe lumii sensibile. Virtuțile lumii terestre își au originea în planul ceresc. De aceea, magicianul, care lucrează cu ajutorul acestor virtuți, va rosti o invocație a planurilor superioare, folosind cuvinte misterioase și un anume tip de vorbire ingenioasă, pentru a face acest transfer dintr-un plan în celălalt. Toate acestea se petrec într-un mod natural, printr-o anume înțelegere între cele două părți, pentru ca transferul să se desfășoare de bună voie, așa cum se petrece în cele mai multe dintre situații.

În cea de-a șasea sa carte din *Filosofia mistică*, Aristotel spune: *„Atunci când cineva, prin farmece sau vrăji, cheamă Soarele sau alte stele să îl ajute în ceea ce el vrea să facă, astrele nu îi aud cuvintele. Ele sunt însă mișcate, într-un anumit fel, printr-o conjunctură specifică sau prin serii mutuale, în care părțile lumii sunt subordonate între ele și ajung la o stare de armonie. La fel se întâmplă și în corpul omului, când un picior se mișcă pentru că percepe mișcarea celuilalt. Astfel, atunci când cineva mișcă oricare dintre părțile lumii, alte părți sunt mobilizate pentru că percep acea mișcare."*

Cunoașterea faptului că lucrurile sunt dependente între ele este fundamentul tuturor acțiunilor extraordinare. Este important

de reținut acest aspect atunci când vrem să atragem calități superioare.

Cuvintele oamenilor reprezintă elemente naturale. Pentru că părțile lumii se atrag reciproc, atunci când un magician rostește o invocație, el acționează prin puteri naturale. În acest fel el poate atrage, prin iubirea dintre lucruri, sau respinge, prin ura dintre elemente.

Uneori, magicianul poate face anumite lucruri prin autoritatea lui, prin virtutea celestă pe care o are, pentru că el nu este un străin în planul superior. Astfel, un om poate avea impresia că trebuie să facă un anumit lucru, dar el nu acționează în mod rațional, ci pe cale senzitivă. Iar dacă el suferă în vreun fel, el va suferi potrivit părții sale animale sau instinctive.

Un om inteligent nu poate fi afectat pe cale rațională, ci prin primirea impresiilor și a influențelor pe calea simțurilor. Spiritul animal al omului este afectat dincolo de dispozițiile sale raționale și normale, prin influența elementelor celeste, în cooperare cu lucrurile lumești.

Tatăl se duce la lucru, deși este obosit, pentru că știe ca are acasă un copil de care trebuie să aibă grijă.

În mod analog, dorința de a stăpâni, este încurajată de mânie și de alte elemente negative.

Lipsurile materiale și teama de sărăcie îl fac pe orice om să își dorească bogății.

Frumusețea femeilor provoacă dorințe trupești.

Armonia creată de un muzician talentat provoacă diferite stări celor care îl ascultă - unii percep partea artistică, iar alții sunt captivați cu totul. Aceștia din urmă cad în greșeala de a crede că ceea ce se petrece în fața lor este mai presus de natură sau împotriva Naturii.

Trebuie să avem mereu în minte faptul că toate elementele superioare influențează lucrurile inferioare din apropiere, în diferite moduri, dar nu doar pe plan fizic, ci și pe plan spiritual: sufletul universal vitalizează sufletul particular. Partea rațională acționează asupra celei senzuale, care la rândul său va influența

partea vegetală. Fiecare parte a lumii acţionează asupra celorlalte părţi şi este influenţată de celelalte.

Fiecare aspect al acestei lumi inferioare este afectat de planul ceresc, în funcţie de natura şi caracteristicile sale, aşa cum fiecare parte din corpul unui animal este influenţată de celelalte părţi.

Lumea inteligentă pune în mişcare toate lucrurile care se găsesc sub ea. Ea conţine aceleaşi fiinţe, de la prima la ultima, care se regăsesc şi în lumea inferioară.

Astfel, corpurile cereşti pun în mişcare corpurile din lumea elementară - compuse, generabile şi sensibile (de la exterior spre interior), prin esenţele superioare, eterne şi spirituale, depinzând de inteligenţa primară, care este sursa de energie pentru întregul Univers. Această virtute superioară este Cuvântul lui Dumnezeu. Înţelepţii caldeeni şi babilonieni îl numeau Cauza Cauzelor, pentru că prin el s-au creat toate fiinţele.

Inteligenţa care acţionează este a doua ca importanţă, şi depinde de el. Cuvântul Domnului se uneşte cu Primul Autor, care creează tot ceea ce există. Astfel, Cuvântul este imaginea lui Dumnezeu - inteligenţa care acţionează, imaginea cuvântului. Sufletul reflectă această inteligenţă, iar cuvintele noastre oglindesc sufletul nostru. Toate aceste elemente influenţează ceea ce le urmează - aşa cum un părinte îl influenţează pe fiul său.

Nimic din ceea ce există ulterior nu poate fi fără ceea ce a fost. Lucrurile sunt dependente între ele, între ele existând o relaţie de dependenţă ordonată. Astfel, când unele lucruri sunt afectate negativ, ele vor reveni la o stare precedentă, până vor ajunge la ceruri, apoi la Sufletul Universal. În cele din urmă se ajunge la Inteligenţa care acţionează, prin care există toate lucrurile din Univers. Această Inteligenţă se regăseşte în Autorul Principal, care este Cuvântul creator al lui Dumnezeu, în care se întorc într-un final toate obiectele şi fiinţele.

Pentru ca sufletul nostru să poată influenţa în orice fel lucrurile inferioare, el trebuie să respecte începutul lor, pentru a

putea fi întărit de acesta şi pentru a primi puterea de a acţiona treptat, prin fiecare stadiu. De aceea trebuie să ştim cum să contemplăm sufletul stelelor, apoi corpurile lor, iar după aceea lumea supra-celestă şi pe cea intelectuală.

În cele din urmă trebuie să ajungem la partea celestă şi corporală, pentru că aceasta este mai nobilă. Fără a lua în considerare toate aceste aspecte, nu vom putea atrage influenţa elementelor superioare.

De exemplu, Soarele este Regele stelelor, cel mai plin de lumină, pe care o primeşte însă din Lumea Inteligentă, care este deasupra tuturor celorlate stele, pentru că sufletul său este mai demn de a percepe splendoarea inteligentă.

Astfel, cel care doreşte să atragă influenţa Soarelui, trebuie să îl contemple. El nu trebuie să se limiteze la lumina exterioară, ci trebuie să ajungă şi la cea interioară. Acest lucru poate fi posibil numai dacă omul respectiv ajunge la sufletul Soarelui şi devine asemeni acestuia, înţelegând lumina inteligentă printr-o privire similară, aşa cum lumina palpabilă se percepe cu ochii fizici.

Respectivul om va primi acea lumină şi o va interioriza. El are această capacitate intelectuală. El va folosi această lumină pentru a ajunge la Strălucirea Supremă şi la formele care derivă din aceasta. Atunci când va primi cel mai înalt grad de lumină, sufletul său va ajunge la perfecţiune, putând fi comparat cu spiritul Soarelui. El va obţine virtuţile şi ilustraţiile superioare, bucurându-se de puterea acestora.

Acest om trebuie să se roage pentru a fi ajutat de Primul Autor. Rugăciunea lui nu trebuie să fie doar la nivel de cuvinte. El trebuie să creadă cu tărie, din tot sufletul. Lumina rugăciunii îi va aduce strălucire în suflet şi va alunga tot întunericul. După ce sufletul va fi umplut de lumină şi rugăciune, corpul va avea putere să întreprindă orice îşi doreşte.

CAPITOLUL XLVI

Concluzii Asupra Practicilor Magiei Talismanice. Sunt Incluşi Termenii Cheie Pentru Tot Ceea ce s-a Spus Legat de Acest Subiect. Despre Cum se Folosesc Imaginile şi Celelalte Instrumente Magice, cu Exemple. Observaţiile Necesare Asupra Elementelor Celeste, Pentru Perfecţionarea Operaţiunilor Talismanice

om vorbi în continuare despre observaţiile asupra corpurilor cereşti, necesare practicilor magice.

Pentru a atrage norocul, se face o imagine în momentul în care semnificatorul vieţii, dătătorul vieţii sau Hylech, semnele şi planetele, sunt prielnice. Ascendenţii şi mijlocul cerului, precum şi forţele guvernatoare, trebuie să fie şi ele prielnice. Locul Soarelui şi a Lunii influenţează norocul şi momentul naşterii, prin coborârea planetelor rău-făcătoare.

Dar dacă vrem să facem o imagine pentru a atrage suferinţă, trebuie să se procedeze în mod contrar instrucţiunilor mai înainte prezentate. Ceea ce am folosit înainte pentru a aduce noroc, vom utiliza acum pentru ghinion, prin folosirea stelelor nenorocoase când acestea au puterea cea mai mare.

Dacă vrei să aduci ghinion unei persoane care ţi-a făcut rău, trebuie să faci o imagine sub ascendentul persoanei respective. În momentele în care sunt nenorocoase, vei folosi stăpânul casei vieţii lui, stăpânul ascendentului şi al Lunii, stăpânul casei Lunii, stăpânul casei stăpânului în ascensiune, precum şi a zecea casă şi stăpânul acesteia.

Pentru a construi ceva, pentru a obţine succes şi pentru a te integra într-un anumit loc, trebuie să se atragă influenţe pozitive în respectivele locuri.

În prima şi a zecea, în a doua şi a opta casă, se va face imaginea stăpânului ascendentului şi stăpânul casei Lunii, atunci când aceştia sunt favorabili.

Pentru a se alunga anumite animale nedorite (*din orice loc*), se face o imagine a animalului pe care vrei să îl alungi sau să îl distrugi, în timpul ascensiunii sale. De exemplu, dacă vrei să alungi dintr-un loc scorpioni, trebuie să faci o imagine a scorpionului, atunci când semnul zodiacal Scorpion este în ascensiune cu Luna.

După aceea vei face nefavorabil ascendentul şi stăpânul său, precum şi stăpânul casei lui Marte. De asemenea, vei face nefavorabil şi stăpânul ascendentului în cea de-a opta casă. Ele trebuie unite printr-un aspect rău-făcător - opoziţie sau pătrat.

Pe imaginea respectivă vei scrie şi numele ascendentului şi a stăpânului, Luna şi numele celui care guvernează ziua şi ora. Vei face apoi o groapă în mijlocul locului din care vrei să îi alungi, în care vei pune pământ din cele patru colţuri ale locului respectiv.

Vei îngropa imaginea acolo, cu capul în jos. Aceasta este îngroparea scorpionilor, care vor pleca degrabă din locul respectiv şi nu se vor mai întoarce niciodată. La fel se procedează şi cu alte insecte sau animale.

Pentru a atrage câştiguri, trebuie să faci o imagine sub ascendentul omului asupra căreia vrei să se reverse bogăţia. Vei face apoi stăpânul celei de-a doua case, care este casa substanţei. Acesta se va uni cu stăpânul ascendentului, sub un aspect de sextil sau trigon. Vei face favorabilă cea de-a unsprezecea casă şi stăpânul acesteia, precum şi pe cea de-a opta. Dacă poţi, pune o parte din noroc în ascendent. Imaginea trebuie îngropată în locul unde vrei să se petreacă îmbogăţirea.

Pentru iubire, trebuie să faci o imagine în ziua lui Jupiter, sub ascendentul celui care vrei să fie iubit. Trebuie să faci favorabil ascendentul şi cea de-a zecea casă, ascunzând răul de

ascendent. Ai grijă ca stăpânii celei de-a zece case şi planeta celei de-a unsprezecea să fie favorabili, pentru a-i uni cu stăpânul ascendentului, cu un aspect de trigon sau sextil.

După aceea vei face o altă imagine, pentru cel căruia vrei să îi stârneşti iubirea. Dacă această persoană este un prieten, o femeie, un frate, o cunoştinţă sau un tovarăş, care vrei să primească iubire sau să fie plăcut, trebuie să faci o imagine sub ascensiunea celei de-a unsprezecea casă, din ascendentul primei imagini. Dar dacă cealaltă persoană este o soţie sau un soţ, imaginea trebuie făcută sub ascensiunea celei de-a şaptea case. Dacă ea este o soră, un frate sau un văr, se va folosi ascensiunea celei de-a treia case. Dacă este vorba despre mamă - cea de-a zecea casă. Semnificatorul ascendentului celei de-a doua imagini trebuie să fie unit cu semnificatorul ascendentului primei imagini. Totul trebuie să fie favorabil, ca în prima imagine. La sfârşit, uneşte cele două imagini într-o îmbrăţişare reciprocă, sau pune-le una peste cealaltă şi leagă-le cu mătase.

Pentru succesul unor cereri oficiale sau pentru obţinerea unor lucruri ce au fost luate cu forţa, trebuie să faci o imagine sub ascendentul persoanei care vrea oricare dintre aceste lucruri. Fă în aşa fel încât stăpânul celei de-a doua case să se fie unit cu stăpânul ascendentului, într-un aspect de trigon sau sextil. Stăpânul celei de-a doua case trebuie să fie într-un semn de supunere, iar cel al ascendentului într-un semn stăpânitor. Ai grijă ca stăpânul ascendentului să nu fie retrograd sau exact în casa opusă - a paisprezecea de la propria sa casă.

El nu trebuie să fie afectat de planetele rău-voitoare, ci trebuie să fie puternic şi într-un unghi potrivit. Va trebui să faci favorabil ascendentul, stăpânul celei de-a doua case şi Luna.

Fă şi o a doua imagine, pentru cel căreia îi este adresată cererea. Începe imaginea sub ascendentul care îi aparţine, ca şi cum el ar fi un rege sau un prinţ, sub ascendentul celei de-a zecea case, plecând de la ascendentul primei imagini.

Dacă acesta este un tată vei folosi casa a a patra, dacă este un fiu, a cincea. Pune apoi semnificatorul celei de-a doua imagini

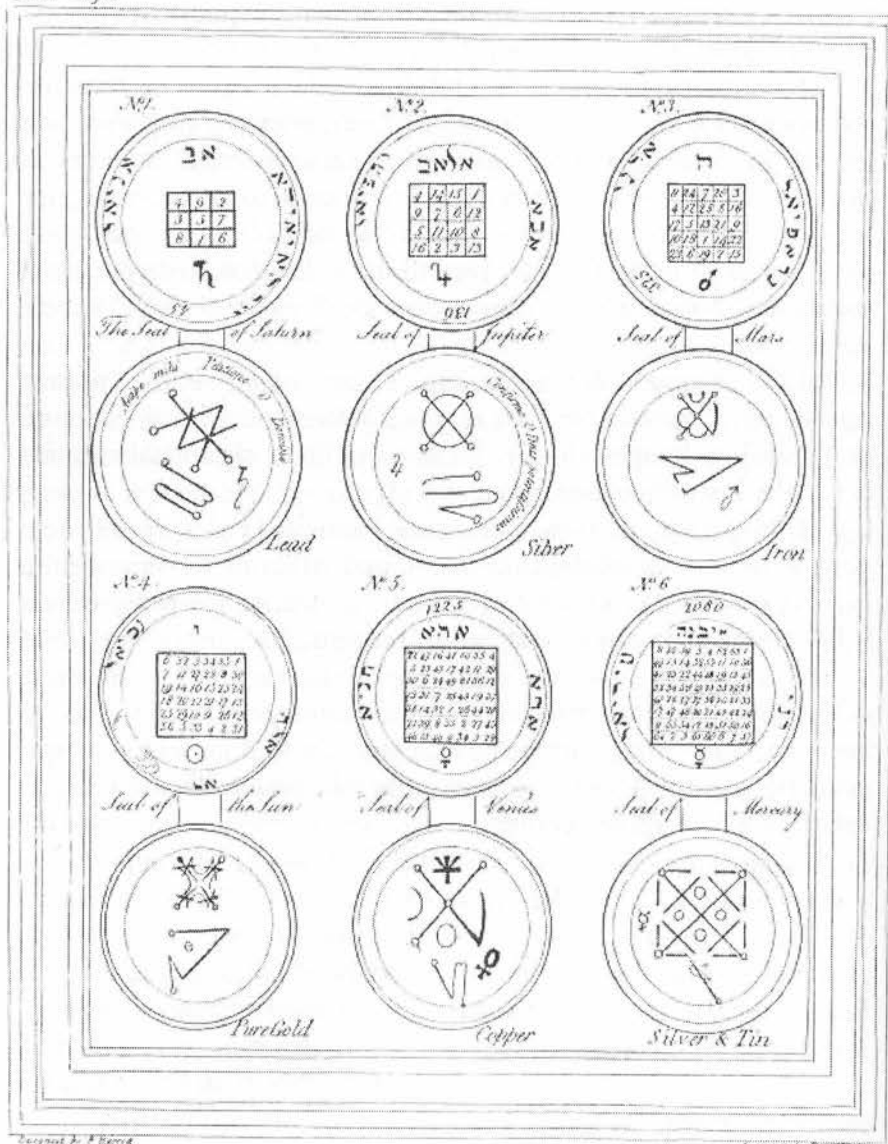
să se unească cu stăpânul ascendentului primei imagini, într-un trigon sau sextil.

Ambele imagini trebuie să fie puternice şi favorabile, fără nici o primejdie. Ai grijă ca nici o influenţă negativă să nu fie prin preajmă.

Dacă poţi, vei face favorabile casele a zecea şi a patra. Atunci când a doua imagine este perfectă, uneşte-o cu prima, faţă în faţă, învăluindu-le apoi în pânză curată. Îngroapă legătura în mijlocul casei celui care a făcut cererea, sub un semnificator norocos. Faţa primei imagini trebuie să fie îndreptată spre nord, sau spre locul unde se află obiectul dorit. Dacă această persoană pleacă într-o călătorie să obţină ceea ce doreşte, el va purta cele două imagini asupra lui.

Prin aceste câteva exemple, am oferit cheia tuturor operaţiunilor care se pot face cu magia talismanică. În acest scop, se pot folosi imagini, inele, sticle şi oglinzi, sigilii, tabele, sau orice alte instrumente magice.

Dar pentru a avea cunoştinţe suficiente despre efectele planetelor şi a constelaţiilor, recomand călduros să se consulte cărţi de astrologie în care se găsesc informaţii despre puterea, influenţele şi efectele corpurilor cereşti. De asemenea, este indicat să se ştie lucruri despre aspectele, mişcările şi efectele celor şapte planete, pentru a se putea înţelege pe deplin natura acestora, luate împreună sau separat. Aceste aspecte trebuie acoperite pentru a se putea crea imagini complete şi corecte, în care se arată imaginea cerurilor.

Există o relație foarte strânsă între Elementele celeste și noi înșine, dar această relație trebuie încurajată și de respectarea regulilor menționate până acum. În acest fel, toate experimentele se vor bucura de succes, obținându-se tot ceea ce se dorește.

Astfel, urând succes contemplatorului creației și Creatorului, vom încheia aici cea de-a Doua Carte și concluzia Cărții despre Magia Talismanică.

SFÂRȘITUL PRIMEI CĂRȚI

MAGUL

CARTEA A DOUA

MAGNETISMUL ŞI MAGIA KABALISTICĂ. UN MIC TRATAT DESPRE PROFEŢII, VISE PROFETICE ŞI INSPIRAŢIE

CARTEA A DOUA

PARTEA ÎNTÂI

Magnetismul

În următorul Tratat de Magnetism am adunat şi am pus în ordine unele lucruri de preţ şi ascunse, din scrierile înţeleptului chimist şi filosof Paracelsus, cel care a fost mândria Germaniei în timpurile în care a trăit.

De asemenea, am extras esenţa ştiinţei magnetismului din elaboratele lucrări ale renumitului filosof Van Helmont. Acesta, împreună cu Paracelsus, a promovat tot felul de leacuri magnetice şi simpatetice, care, datorită îngustimii mentalităţilor, ignoranţei, neîncrederii şi tradiţionalismului excesiv al acestor vremuri, au fost pe deplin neglijate sau condamnate.

Cu toate acestea, printre filosofii zilelor noastre se găsesc doi sau trei care, cu multă perseverenţă, au arătat adevărata faţă şi posibilitate a magnetismului, prin experimente publice repetate.

Astfel, ingenioasa invenţie a tractoarelor magnetice a arătat că ştiinţa nu trebuie înrădăcinată în neîncrederea sau reprezentările greşite ale publicului, în ceea ce priveşte faptele care şi-au dovedit utilitatea generală.

Nu mă îndoiesc că vom putea arăta, prin teoria şi practica prezentate în această secvenţă, că multe leacuri excelente pot fi puse în aplicare printr-o consideraţie atentă şi prin observarea principiilor prin care se explică simpatia, antipatia, atracţia magnetică, etc. Toate acestea vor fi ilustrate în micul tratat ce urmează.

Vom începe prin a explica primele principii ale magnetismului, prin examinarea puterii magnetice sau de atracţie.

CAPITOLUL I

Puterea Magnetică sau Capacitatea de Atracție

În ceea ce privește o acțiune care se petrece la distanță, putem găsi o demonstrație grăitoare în vinuri. Astfel, orice fel de vin, dacă este făcut în mai multe provincii sau țări învecinate, când înflorește pentru o perioadă mai lungă de timp în alte părți, el se va diminua în alte părți. Acest deranjament se va petrece până când floarea se va scutura, în mod natural sau în mod forțat. Atunci când floarea viței-de-vie nu cade de la sine, vinul rezultat va fi afectat.

De asemenea, vinul se poate tulbura de la sine, datorită florilor. Dacă există un acord stabilit dinainte, vinul nu va mai fi tulburat. Acest acord trebuie să aibă loc de la distanță: vinul trebuie păstrat într-o pivniță sub pământ, în jur, pe câteva mile, să nu se afle culturi de viță-de-vie, iar florile și polenul acestora să nu poată ajunge nici măcar pe calea aerului.

Dacă oamenii consideră că tulburarea vinului este legată de apropierea viței-de-vie, ei învinovățesc și stelele, care nu pot fi controlate de plăcerile noastre.

Cred că este vorba mai degrabă despre o dovadă de acțiune de la distanță. Unul și același spirit, necunoscut însă, cel care mobilizează și guvernează vinul, dar și vița-de-vie aflată la o distanță foarte mare, face ca cele două elemente să comunice între ele și să fie afectate în mod similar.

În ceea ce privește puterea stelelor, nu vreau și nici nu îndrăznesc să extind forțele, puterile și limitele astrelor dincolo de autoritatea textului sacru.

Cred că stelele trebuie folosite de noi pentru semnele zodiacale, pentru anotimpuri, pentru zile și pentru ani. În acest sens, o putere nu va fi atribuită direct stelelor, ci se va spune că vinul a fost făcut pe un sol străin și a fost adus de departe, cea ce a făcut ca el să se tulbure, tocmai pentru că vița-de-vie a primit puterea de a crește și de a se înmulți înainte ca stelele să se nască. Și legumele au existat înaintea stelelor, precum și fluxurile pe care acestea le creează.

Este adevărat că vița-de-vie înflorește mai repede în unele locuri, sau în anii mai ploioși ori mai răcoroși, iar vinul va imita exact etapele acesteia. Dar nici în acest caz cauza nu trebuie căutată în stele. Nu trebuie să căutăm motivele în cauza universală, în aerul guvernator general sau universal, al schimbării lumești succesive. Speculațiile noastre ar putea ajunge la imposibilități și absurdități, dar nu cred că este cazul să exagerăm în acest sens.

Acest lucru apare și mai evident în cazul berii. În trecut, strămoșii noștri au observat că din orz, în orice fel ar fi fost fiert acesta, nu se prelucra decât o anumită parte a acestuia. Ei s-au gândit că orzul ar trebui lăsat mai întâi să înmugurească și după aceea să fie lăsat la fiert, asemeni vinului.

Se pot observa aici mai multe lucruri remarcabile. Se stârnește în orz un mugure vegetal, după care cereala este uscată și își pierde speranța de a crește.

La fel se petrece și atunci când orzul este transformat în mâncare. După ce a fiert, el nu va mai avea calitatea de a crește, dar unele lucruri nu pot fi niciodată schimbate, pentru că orzul își va păstra spiritul puternic ce se poate transforma în alcool, deși acesta se găsește numai într-o stare potențială. El va fi scos la suprafață cu timpul, după mai multe zile, cu ajutorul fermenților. Astfel, într-o boabă foarte mică, un singur spirit își arată puterile multiple - o calitate este scoasă la iveală, în vreme ce alta este reprimată.

Berea din malț se tulbură în momentul în care orzul înflorește, la fel ca și în cazul vinului și a viței-de-vie. În acest fel se poate vedea foarte clar efectul unei puteri aflate la distanță.

Există localități în care pajiști întinse împiedică dezvoltarea normală a orzului pe o suprafață de mai mulți kilometri, iar în aceste cazuri se dovedește și mai bine legătura dintre bere și orz. Limitarea puterii cerealei a dus la retragerea speranțelor de înmugurire și creștere. Esența alcoolului este reprimată din bere și prizonieră a pivniței, ceea ce duce la tulburarea băuturii.

De bună seamă că transmiterea înțelegerii magnetice sau de atracție dintre diferiți agenți aflați la o distanță mare unii de ceilalți este mult mai subtilă.

O altă situație este cea în care poftele unei femei însărcinate se transmit pruncului sub forma unor semne pe piele. Aceasta este încă o dovadă a capacității magnetice și a acțiunii sale la distanță. De exemplu, dacă o femeie gravidă vrea cireșe și își atinge fruntea sau orice alt loc al corpului cu degetul, bebelușul va avea pe frunte, sau în alt loc, imaginea unei cireșe, care de la an la an se va face verde, albă, galbenă și la sfârșit roșie.

Aceste lucruri sunt mult mai clar exprimate în Spania decât în Germania, astfel că acțiunea la distanță nu este doar confirmată, ci reprezintă și o confirmare sau corespondență cu felul cireșului, o afinitate foarte mare a unei ființe impregnete prin imaginația instantanee și prin dezvoltatea succesivă a sâmburelui.

Cei învățați nu trebuie să creadă că astfel de lucruri sunt datorate spiritelor rele, despre care oricum nu știu mare lucru. Astfel de lucruri se petrec oriunde în Natură, pe care, datorită nimicniciei noastre, suntem incapabili să o înțelegem.

Să credem că darurile pe care Dumnezeu le-a lăsat în Natură aparțin de fapt diavolului, este o dovadă a ignoranței și necunoașterii noastre, mai ales dacă nu cunoaștem demonstrația cauzelor și efectelor. În acest fel, nu ne vom bucura de darurile lui Dumnezeu.

Notă: În capitolul de mai sus putem observa minunata putere de atracție a spiritului universal, care este atât de bine demonstrată prin simpatiile lucrurilor naturale, prezente pretutindeni în jurul nostru. Acest principiu al simpatiei și antipatiei stă la baza atracției magnetice dintre obiectele aflate la distanță unele de altele.

Această putere spirituală există în realitate, așa cum vom arăta prin experimente legate de acțiunea și pasiunea dintre spiritele naturale.

Prin astfel de mijloace se produc și efectele extraordinare, pe care superstițiile ignoranților le-au atribuit vrăjitoriei, farmecelor sau magiei negre.

CAPITOLUL II

Despre Leacurile Simpatetice

În anul 1639 a apărut o carte intitulată „Pudrele simpatetice ale lui Edricius Mohynus, din Eburo" (*„The Sympathetical Powder of Edricius Mohynus, of Eburo"*), în care se vorbeşte despre vindecarea rănilor fără a se aplica vreun leac pe partea afectată şi fără nici un fel de superstiţie.

Cunoştinţele respective erau preluate de la Aristotel şi alţi filosofi antici.

Această carte este foarte bună şi oferă informaţii valoroase, dar nu conţine şi referinţe asupra *facultăţii* sau *virtuţii directive*, prin care se explică modul de funcţionare a pudrelor simpatetice şi efectul acestora asupra rănii.

Sângele dintr-o rană primeşte o influenţă benefică de la o fiinţă sănătoasă, cu ajutorul puterii vitriolului, un leac util în acest scop. Virtuţile leacului sunt direcţionate spre partea bolnavă a corpului, dar nu prin influenţa stelelor. Aceste calităţi tămăduitoare nu se îndreaptă singure spre obiectul aflat la distanţă, având nevoie de un mediu prin care să ajungă acolo. Acest mediu este dat de leacurile simpatetice, care au menirea de a îndrepta influenţele benefice spre un anumit loc.

Mohynus presupune că această putere depinde de stele, pentru că ea imită influenţele astrale. Eu cred însă că puterea simpatetică este determinată de elemente mult mai apropiate, aşa cum ar fi propriile noastre idei sau sentimente. În acest fel, puterea simpatetică va acţiona cu mai mult succes, tocmai pentru că sursa ei este una foarte apropiată.

Am observat că cele mai bune rezultate sunt obţinute atunci când remediul este aplicat din toată inima şi cu multă bunăvoinţă.

Leacurile nu au avut acelaşi succes când au fost aplicate de un om nepăsător sau beat. Astfel, am mai multă încredere în stelele minţii decât în cele din ceruri.

Imaginile mentale pot fi transmise şi unui obiect aflat la distanţă. În acest sens, o femeie însărcinată este un bun exemplu, pentru că ea transmite toate influenţele asupra fătului.

Luând în considerare faptul că această direcţionare a dorinţei este cu totul naturală, nu este de mirare că spiritul rău are nevoie ca ideile dorinţelor diavolilor să aibă loc printr-un mijloc oferit de el.

Ideile dorinţelor corespund influenţelor cereşti atribuite unor anumite obiecte, apropiate sau depărtate. Ele sunt transmise prin dorinţă, mai ales atunci când este vorba despre un subiect în sine.

Aşa cum am mai spus, diavolul nu atribuie şi nu foloseşte orice lucruri pentru a ajunge la rezultatul dorit, el având nevoie de o putere liberă, activă şi operativă. Nu trebuie însă să desconsiderăm remediile simpatetice doar pentru că diavolul transformă anumite lucruri pentru a ajunge la scopul pe care şi l-a propus.

Fiecare lucru trebuie judecat după intenţia sa şi mai puţin după mijlocul folosit.

CAPITOLUL III

Despre Unguentul Magnetic sau Simpatetic, Pudra Simpatetică, Vindecarea Rănilor, Vrăjitorie, Stări Extatice, etc.

Vom prezenta în continuare câteva operaţiuni remarcabile efectuate cu ajutorul magnetismului, care au la bază simpatia şi antipatia naturală, precum şi modul în care prin aceste mijloace se pot crea leacuri extraordinare.

Creatorul, prin marea sa generozitate, a creat tot ceea ce există pentru ca omul să se bucure şi să ducă o viaţă uşoară.

Nimeni nu a reuşit să înţeleagă multitudinea de virtuţi prezente în lucrurile naturale. Există totuşi oameni care îndrăznesc să spună că nu Dumnezeu este cel care a dat toate aceste calităţi ale lucrurilor, ca şi cum omul ar putea, prin capacităţile sale limitate, să înţeleagă infinitul. Astfel de oameni cred că mintea lor este măsura tuturor lucrurilor, iar ceea ce ei nu înţeleg/consideră că nu este posibil.

Tot ce putem face este să încercăm să înţelegem misterele Naturii, prezentate în Kabala sau în diferite tipuri de magie.

Putem examina proprietăţile lucrurilor şi să pricepem puterile ascunse ale omului, animalelor, plantelor, mineralelor şi pietrelor, separând otrăvurile, eterogenităţile şi crudităţile ce reprezintă elementele artificiale implantate în Natura virgină.

Cei care vor observa cu atenţie Natura vor vedea că ea distilează, sublimează, fermentează, dizolvă sau coagulează, ceea ce încercăm şi noi să facem, prin înţelegerea cauzelor şi efectelor fenomenelor naturale.

Pentru că magnetismul poate fi folosit pentru binele oamenilor şi pentru vindecarea diferitelor boli, vom discuta mai întâi despre acest subiect.

Magnetismul are proprietăţi dintre cele mai minunate, care nu sunt tot timpul evidente, dar care prezintă suficiente dovezi pentru a putea admite că el există cu adevărat.

Piatra *magnetit* are proprietăţi medicale specifice, putând fi folosită împotriva multor boli violente.

Helmont spune că partea opusă a unui magnetit, cea care respinge fierul, înlătură şi guta, umflăturile şi reumatismul, afecţiuni care au caracteristicile fierului. Dacă partea reversă a magnetitului este pusă sub coapsa unei femei, iar partea mediană a pietrei pe spatele ei, se va împiedica pierderea unei sarcini. Iar dacă partea mediană a pietrei este pusă sub coapsă şi partea reversă pe spate, ea va naşte cu mai multă uşurinţă.

Ţinerea unui magnetit în apropiere de corp calmează crampele şi alte astfel de boli şi dureri.

Uldericus Balk, un preot dominican, a publicat în 1611, la Frankfurt, o carte despre *lampa vieţii*. În această carte vom găsi, preluate de la Paracelsius, leacurile magnetice ale multor boli, aşa cum ar fi hidropizia, guta, icterul, etc.

Dacă pui sângele cald al unui bolnav în coaja şi albuşul unui ou, expunându-l apoi la o sursă de căldură hrănitoare, iar acest sânge este amestecat după aceea cu o bucată de carne şi este dat unui câine flămând, boala se va îndepărta de om şi va trece la câine, aşa cum lepra lui Naaman a trecut la Gehazi, prin blestemul profetului.

Dacă o femeie cu prunc va stropi cărbuni încinşi cu propriul lor lapte, sânii vor rămâne sterpi după puţin timp.

Dacă cineva face mizerie la uşa ta şi vrei ca acest lucru să nu se mai întâmple niciodată, ia un fier înroşit în foc şi pune-l în mizerie, iar prin magnetism, corpul persoanei respective se va inflama şi va trece prin chinuri groaznice.

Fă o mică masă din plumbul cel mai uşor şi mai alb. Într-un capăt pune o bucată de chihlimbar, iar în celălalt capăt se pune o bucată de vitriol sau sulf verde. Acest vitriol îşi va pierde repede culoare şi aciditatea, caracteristici ce trec în chihlimbar.

Dacă se smulge o rădăcină de ciulin când aceasta este plină de seva şi peste ea se pune o figurină ce reprezintă imaginea unui om, puterea şi energia respectivei persoane se vor diminua considerabil.

CAPITOLUL IV

Despre Loţiunea care Poate fi Folosită drept Armă

el mai important ingredient al acestui experiment este muşchiul crescut pe craniul unui om mort, pe care Van Helmont îl numeşte *fluidul sublim al stelelor*. Muşchiul care creşte pe craniul unui cadavru îşi are seminţele din văzduhuri, dar se hrăneşte din măduva şi substanţele din corpul mort, acesta reprezentând un turn al microcosmosului. De aceea, această plantă are excelente puteri astrale şi magnetice, dincolo de orice stare obişnuită a celorlalte ierburi, cu toate că şi acestea din urmă prezintă propriul lor magnetism foarte puternic.

Magnetismul acestei loţiuni scoate afară boala din orice rană, care nu este altceva decât o despărţire a unor elemente ce ar trebui să fie unite. Starea negativă iese uşor din partea corpului afectată datorită acestui unguent care poate fi folosit drept armă împotriva bolii. Astfel, această loţiune este folosită pentru a vindeca repede şi foarte bine, fără durere sau primejdie. Putem spune că în acest unguent se regăseşte virtutea magnetică a lui Dumnezeu.

Este indicat să descoperim şi cauza imediată a magnetismului din această loţiune.

Mai întâi de toate, datorită elementelor divine şi mistice, putem împărţi omul în partea externă şi cea internă, fiecare cu anumite proprietăţi mentale şi intelectuale.

Voinţa aparţine părţii trupeşti, neputând fi ori voinţa omului, ori cea a lui Dumnezeu.

Părintele Ceresc ascunde unele capacităţi în omul interior, în vreme ce altele se găsesc în cel exterior - omul senzitiv, făcut din carne şi oase, omul animal.

Cum se poate ca venerarea idolilor, invidia, ura, etc. să aparţină acţiunilor omului extern, dacă aceste elemente nu au o parte palpabilă şi sunt prezente numai în mintea oamenilor, în cazul în care carnea nu ar avea propria sa imaginaţie şi propra sa voinţă?

Mai mult, există unele stări extatice miraculoase, care aparţin omului interior. Dar nu încape nici o îndoială că astfel de stări există şi în cazul omului animal, datorită unei imaginaţii intensificate şi foarte puternice.

Martin del Ris, un membru senior al Societăţii lui Iisus, în cartea sa *„Întrebări şi nelămuriri magice"*, menţionează cazul unui tânăr din oraşul Insulis, care a vrut foarte tare să îşi vadă mama. Prin dorinţa lui foarte intensă, trecând într-o stare de extaz divin, el a văzut-o foarte bine, deşi între ei era o distanţă considerabilă. După ce s-a întors în propriul corp, el şi-a amintit perfect tot ceea ce văzuse şi a putut să descrie totul în amănunt.

Este evident că acea dorinţă s-a născut în omul exterior, pentru că altfel, dacă sufletul s-ar despărţi de corp sau legăturile dintre cele două elemente ar fi slăbite, cele două nu ar mai putea fi reunite, decât în mod miraculos.

Astfel, există în trup o anume putere extatică care, atunci când este stârnită de o dorinţă puternică sau de o închipuire extraordinară, poate duce spiritul omului exterior chiar şi într-un loc îndepărtat. Această putere se află în omul exterior într-o stare potenţială. Ea nu poate fi pusă în acţiune decât dacă este adusă la suprafaţă de imaginaţie, stârnită fiind de o dorinţă foarte puternică şi foarte violentă.

CAPITOLUL V

Despre Puterea Imaginaţiei şi Magnetismul Spiritelor Naturale, Atracţia şi Simpatia Spiritelor Astrale şi a Corpurilor Acestora, pe Care se Bazează Întreaga Artă a Necromanţiei

tunci când sângele este afectat uneori de o anumită boală, puterile sale sunt mult diminuate, nemaiavând puterea de a acţiona. De exemplu, prin îmbolnăvirea seminţelor, virtutea seminală nu mai are puterea de a se manifesta. Esenţele lucrurilor şi spiritele lor vitale nu ştiu cum să putrezească prin dizolvarea armoniei inferioare, fapt pentru care vor ieşi cu multă vitalitate la suprafaţă. Astfel se explică toate proprietăţile oculte, tocmai pentru că partea cea mai masivă a corpurilor este supusă digestiei (sau putrefacţiei). Pentru a nu pieri în acest fel, calităţile trebuie să iasă la suprafaţă şi să susţină viaţa.

Dacă o rană primeşte o calitate adversă prin contactul cu aerul, ea se va umfla şi se va infecta. Acest sânge afectat nu poate răspunde la factorii externi, dar el poate fi folosit pentru crearea unui unguent magnetic, împreună cu alte ingrediente. Loţiunea magnetică atrage puterile necesare, absente din corp, care vor vitaliza întregul organism. Sângele afectat are o relaţie specială cu sângele întregului organism şi îl poate influenţa mai uşor.

Capacitatea magnetică acţionează cel mai bine printr-un unguent, prin intermediul puterii extatice, care scoate afară boala şi răul din boală. Prin calităţile balsamice şi atractive ale unguentului, cercul magnetismului este închis, iar acesta poate funcţiona foarte bine.

Magnetismul natural se regăsește în unguent datorită capacității magice naturale a tuturor lucrurilor, din care provine.

Pentru a atrage magnetismul natural vei spune: *„Acolo unde este comoara se va afla și inima"*. Dacă această comoară este în cer, inima, adică spiritul omului intern, se va afla în Dumnezeu, care este Paradisul, adică Viața eEernă. Însă dacă respectiva comoară se află în lucruri nesemnificative și muritoare, atunci inima și spiritul omului extern se va regăsi și el în ceea ce este trecător.

Nu există nici o cauză clară pentru care se ajunge la un sens mistic, prin acceptatea dorinței puternice în locul spiritului. Omul care își va pune comoara în gândurile, ideile sau mintea sa, acolo își va găsi și esența.

De asemenea, adevărul în sine nu interpretează acest text în mod mistic. Așa cum vulturii pot fi întâlniți pe lângă cadavre, spiritul omului interior este prezent în regatul lui Dumnezeu din noi înșine, pentru că și noi suntem o parte din Divinitate. Inima sau spiritul omului exterior este deasupra acestei comori. De ce ne mai mirăm atunci atât de tare când spiritul astral al omului carnal este văzut rătăcind deasupra comorii îngropate? Întreaga artă a necromanției (arta ghicirii prin chemarea spiritelor) anticilor are menirea de a servi spiritul.

Cred că omul intern este un animal sau o creatură vie, care se folosește de rațiunea și de voința sângelui. El nu este asemănător unui animal, putând fi considerat o parte din Dumnezeu sau o reflecție a acestuia.

Din aceste puncte de vedere, logocienii (*logicienii sunt oameni care, printre altele, inventariază erorile de gândire*) și-ar putea da seama de greșelile pe care le fac atunci când definesc un om din perspectiva discursului rațional.

Voi alătura magnetismul vulturilor cu cel al cadavrelor, pentru că aceste păsări nu pot avea un miros atât de bine dezvoltat încât să zboare cu toții din Italia până în Africa după cadavre. Un miros nu poate fi atât de extins, mai ales că este mult diminuat de marea întinsă ce desparte cele două locuri.

Dar ce nevoie ar mai fi să argumentăm magnetismul vulturilor, dacă Dumnezeu însuși, care este Începutul și Sfârșitul tuturor ideilor filosofice, determină acest proces ca fiind unul al inimii și al trupului, în cazul acestor păsări și al cadavrelor pe care le urmăresc? Dacă vulturii se îndreaptă către mâncarea lor cu același apetit cu care animalele cu patru picioare se îndreaptă spre pășunilor lor, de bună seamă că el a spus ca ființele vii să se îndrepte spre hrana lor, la fel ca inima omului spre comoara sa. Dar această afirmație este una greșită, de vreme ce inima omului nu își găsește cu ușurință comoara, la fel cum animalele nu își află mereu mâncarea la timp. Astfel, inimile omului și vulturului nu sunt determinate de ceea ce doresc clar la un moment dat. Ele vor tinde spre acest lucru, fiind ademenite spre el printr-un magnetism real și localizat.

Astfel, spiritul și voința sângelui sunt ademenite afară din rană, pentru că au intrat în unguent prin arma care se afla în acesta. De aceea, sângele va avea tendința să ajungă la comoară, adică la restul sângelui din omul interior.

Se spune că vulturii sunt atrași spre cadavre, pentru că acestea conțin un anumit spirit care îi cheamă spre acel loc, nu de mirosul corpului în putrefacție. Pasărea respectivă se apropie de acest spirit. Într-un limbaj metaforic, se spune *„tinerețea-mi va fi înnoită de vultur"*.

Reînnoirea tinereții provine dintr-o atragere a spiritului, care este rafinat prin digestie unică realizată de pasăre, și nu prin simpla consumare a cărnii cadavrelor. Dacă lucrurile ar sta așa, și câinii ar fi mereu întineriți, ceea ce este fals.

Vei crede poate că motivele care determină magnetismul ar putea fi dincolo de înțelegerea noastră, dar care ar putea fi acestea? Dacă aceste lucruri sunt dincolo de capacitatea de pricepere, înseamnă că ele sunt dincolo de propria ta persoană. Să ne amintim că în Geneză se spune că sufletul tuturor creaturilor există în sângele lor.

În sânge există anumite puteri vitale, care trebuie preluate din Rai. Dincolo de judecata lumească, aceste puteri sălășluiesc

în mod natural în corp, astfel că nu văd de ce ar putea respinge magnetismul sângelui, considerându-l printre lucrurile ruşinoase ale Satanei.

De exemplu, cei care merg în somn, îndrumaţi numai de spiritul sângelui lor, adică de omul exterior, merg în sus şi în jos, urcă pe pereţi şi fac tot felul de lucruri, pe care nu ar putea să le facă atunci când sunt treji. Acest lucru se explică printr-o virtute magică, naturală pentru omul exterior.

Sfântul Ambrose, deşi se afla la o distanţă foarte mare, a fost văzut la funeraliile Sfântului Martin. El era prezent şi spiritual la acele solemnităţi, prin spiritul vizibil al omului extern şi nu altfel.

În acea stare extatică, proprie omului intern, mulţi sfinţi au văzut multe lucruri care nu se vedeau cu ochiul liber. Acest fapt se petrece fără timp şi spaţiu, prin puterile superioare ale sufletului care este prezent în unitate şi printr-o viziune intelectuală, însă nu printr-o prezenţă vizibilă. În caz contrar, sufletul nu este separat de trup. Dar dacă cele două entităţi sunt despărţite, reconectarea dintre ele este naturală sau familiară pentru spiritul omului exterior.

Nu este de ajuns să fi dat un singur argument care explică această stare de lucruri. Trebuie să dezvoltăm acest subiect şi să explicăm cum o atracţie magnetică are loc şi între lucrurile fără viaţă, prin anumite perceperi sau sentimente, nu animale sau sensibile, ci naturale.

Acest lucru, dacă este luat în serios, ne arată mai întâi ce poate Satana. Prin puterea lui, el cooperează în desfăşurarea acţiunilor rău-voitoare ale vrăjitoarelor.

În acest fel, putem înţelege ce cauză are fiecare efect. În al doilea rând, putem pricepe şi care este puterea spirituală care influenţează un obiect mai îndepărtat, sau care este acţiunea, pasiunea sau respingerea dintre spiritele naturale, ori cum se explică superioritatea omului faţă de creaturile inferioare.

Drept consecinţă, se poate înţelege şi de ce unguentul nostru, fiind alcătuit din cadavre umane, poate vindeca foarte

bine şi cai. Vom da mai multe amănunte în această privinţă în capitolul următor.

CAPITOLUL VI

Despre Vrăjitorie

vrăjitoare care chinuie un om printr-o figurină de ceară, prin blesteme şi farmece, sau doar printr-o simplă atingere, comite acte diabolice, însă trebuie să vedem ce parte din aceste acte aparţin Satanei şi ce parte aparţine ei de fapt. Nu ne referim aici la persoanele care omoră doar prin otrăvuri, ceea ce poate face şi un oarecare farmacist.

Prima presupunere:

Mai întâi de toate trebuie să spunem că Satana este duşmanul ireconciliabil al omului. Toţi oamenii ar trebui să îl considere astfel, deşi unii vor să fie prietenii lui. Diavolul va produce orice răutate va putea, pentru a atrage cât mai mulţi oameni de partea lui.

A doua presupunere:

Deşi este şi duşmanul vrăjitoarelor, fiind inamicul cel mai mare al întregii omeniri, Satana le apără şi nu le descoperă în faţa judecătorilor, pentru că ele sunt servitoarele lui fidele şi ascultătoare, pe care le ajută în răutăţile pe care le fac.

Din *prima presupunere* putem trage concluzia că dacă diavolul ar putea să ucidă om vinovat de un păcat de moarte, el ar face de îndată acest lucru. Dar el nu face acest lucru, pentru că nu poate. În schimb, crima este comisă de multe ori de vrăjitoare, în numele stăpânului lor întunecat. Acţionând în acest fel, vrăjitoarea are o anumită putere, care nu aparţine Satanei, astfel că el nu este principalul actor al crimei. Dacă ar fi aşa, el nu ar mai avea nevoie de ajutorul ei.

Muritorii supuşi Satanei se află în starea cea mai nenorocită.

Dumnezeu are o putere mult prea mare pentru a ne supune răului.

Aşa cum spuneam, în fiecare vrăjitorie există o anume putere proprie şi naturală a vrăjitoarei, care nu aparţine Satanei. Trebuie să înţelegem cât mai bine care este natura, calitatea şi extinderea acestei puteri.

În *primul rând*, această putere nu ţine de forţa fizică a sexului masculin, neimplicând atingeri foarte puternice. Cele mai multe dintre vrăjitoare sunt femei bătrâne, firave şi răutăcioase. Astfel, trebuie să fie o altă putere, mult superioară celei fizice, dar totuşi naturală omului.

Această putere trebuie să se afle în acea parte a omului care se aseamănă cel mai bine cu imaginea lui Dumnezeu. Toate lucrurile fac parte, într-un fel sau altul, din Fiinţa Divină, dar în om această imagine venerabilă este mult mai evidentă. Mai mult, omul poate chiar să controleze cele mai multe dintre celelalte fiinţe.

Astfel, dacă Dumnezeu poate acţiona doar prin semne, de cel mai multe ori prin cuvântul său, atunci omul ar trebui să poată acţiona şi el numai prin voinţa sa, pentru că omul este imaginea lui Dumnezeu. Acest lucru nu este unul nou, dar este mai greu de înţeles.

Satana, cea mai rea şi mai abjectă dintre creaturi, poate muta corpuri doar prin voinţa sa, dat fiind faptul că nu are un corp fizic.

Acelaşi privilegiu aparţine şi omului interior, care este un spirit ce reprezintă imjaginea lui Dumnezeu. Putem numi această capacitate *facultatea magică*, sau, pentru cei mai înspăimântaţi de astfel de cuvinte măreţe, putem folosi termenii de *eficacitate* şi *putere spirituală*. Totuşi, nu ar trebui să ne lovim de nume şi definiţii, ci să încercăm să înţelegem lucrurile cu adevărat.

În concluzie, *puterea magică* se regăseşte *în omul interior*, prin care se înţelege *sufletul* sau *spiritul vital*. O anumită parte din omul interior se reflectă mereu în exterior, în funcţie de proprietăţi şi circumstanţe.

Prin urmare, această putere trebuie răspândită în întregul om - mai mult în suflet şi mai puţin în carne.

CAPITOLUL VII

Despre Spiritul Vital

În partea fizică a omului, spiritul vital joacă rolul sufletului. El este acelaşi spirit în omul exterior, ca şi spiritul care formează chipul fizic, structura măreaţă a omului, în care este inclus şi sfârşitul tuturor lucrurilor. Acest spirit este întâlnit şi în cazul pruncilor, chiar înainte ca aceştia să se nască. În cazul oamenilor care au parte de o moarte violentă, acest spirit este încă prezent într-un fel sau altul. El pleacă mai departe numai dacă se moare în mod natural.

Din acest motiv, acest spirit poate fi impus, care rămâne, sau dobândit, cel care trece mai departe. Acesta din urmă este apoi împărţit în *natural, vital* şi *animal.*

Pentru a nu complica lucrurile şi mai mult, vom folosi un singur termen pentru toate acestea, şi anume *spiritul vital.*

Pentru că *sufletul* este *numai spirit*, el nu ar putea pune în mişcare *spiritul vital* şi cu atât mai puţin partea fizică, decât dacă *o anumită putere naturală*, magică şi spirituală, ar *trece* de la *suflet în spirit şi în trup*. Cum ar putea spiritul corporal să dea ascultare sufletului, dacă nu ar exista o anumită proprietate a lui, care să pună în mişcare spiritul şi apoi trupul?

Dar, dincolo de această capacitate magică ce pune în mişcare obiecte, puterea este limitată la corpul care îi dă naştere.

Deşi considerăm acest suflet ca fiind magic, adevăratele proprietăţi magice nu îşi au sursa aici, pentru că sufletul singur nu poate genera sau pune în mişcare nimic.

Această putere şi magie naturală a sufletului, pe care le are datorită asemănării cu imaginea lui Dumnezeu, se află ascunse în om, existând în stare potenţială încă de la ispitirea şi căderea lui

Adam. Ea trebuie stârnită şi scoasă la suprafaţă, aşa cum vom arăta în capitolul următor.

CAPITOLUL VIII

Despre Puterea Magică

uterea magică şi capacitatea omului de a acţiona prin voinţă se află în acesta într-o stare potenţială de la mâncarea din merele cunoaşterii binelui şi răului. Atâta vreme cât această cunoaştere (*care este fizică şi materială, aparţinând omului exterior şi întunericului*) va înflori, puterea magică, mai nobilă, se va afla ascunsă.

Dar în timp ce dormim, cunoştinţele exterioare sau senzuale nu sunt active, astfel că visele noastre pot fi uneori profetice.

Dumnezeu însuşi este mai aproape de oameni în somn, pentru că magia interioară a sufletului poate ieşi la suprafaţă, nestânjenită de partea trupească şi de mintea raţională. Astfel, somnambulii pot face lucruri care nu sunt posibile atunci când ei sunt treji.

Am stabilit că în suflet există o anumită virtute magică, dată de Dumnezeu, pentru că noi suntem imaginea lui. Această proprietate poate acţiona şi într-o manieră mai puţin obişnuită, dar foarte eficientă, asupra unor obiecte aflate la distanţă. Sufletul este partea cea mai importantă a omului, iar toate acţiunile sale sunt spirituale, magice şi foarte reale.

Prin Kabala, omul poate folosi puterea sa magică. Astfel de oameni sunt numiţi Adepţi, iar ei sunt îndrumaţi de Spiritul Divin.

Aşa cum am mai spus, omul este mai puternic decât toate celelalte creaturi, iar prin capacitatea sa magică, el poate folosi virtuţile magice ale celorlalte lucruri. Această magie naturală a sufletului uman a fost greşit atribuită farmecelor, semnelor,

caracterelor, etc., elemente care sunt folosite ca mijloace prin care este pusă în aplicare această putere magică.

Forța spiritului microcosmic (omului) este una superioară. Cazul cel mai evident este cel al femeii însărcinate, care impregnează pruncul cu semnul dorințelor sale, printr-o simplă vizualizare.

Din toate acestea, putem trage două concluzii:

Mai *întâi*, toate spiritele, care sunt de fapt esențele lucrurilor, se află ascunse în oameni și pot fi aduse la suprafață doar prin puterea și acțiunea microcosmosului.

În *al doilea* rând, sufletul generează anumite imagini sau idei ale lucrurilor pe care le concepe. Prin stârnirea imaginației, se produce o anumită idee reală, care are o consistență specifică, între trup și spirit.

Această entitate de mijloc este de asemenea spirituală. Ea nu este însă foarte îndepărtată de condiția corporală, de vreme ce acțiunile sufletului sunt limitate de trup și de caracteristicile sale inferioare. Când această capacitate ideală este scoasă din lumea invizibilă și intelectuală a omului, ea ia o anumită înfățișare, fiind limitată astfel în spațiu și timp.

Obiectul înțelegerii este o esență pură și nu un accident. Esența transferabilă este învelită într-o anumită înfățișare, tocmai prin capacitatea rațională. Sufletul este forma cea mai simplă a corpului.

Dumnezeu, cel care este numai viață, a creat toate lucrurile și a spus că nimeni nu trebuie să se aștepte ca ceva mort să iasă din mâinile lui. De asemenea, oamenii nu pot face nimic în care Divinitatea să nu fie prezentă: *„Iar spiritul Domnului a umplut tot pământul, pentru că el face parte din tot ce este și el înțelege tot"*.

Astfel, nu există nimic care să nu aibă un anumit grad de foc divin, în stare potențială sau exercitată prin virtutea magică a omului.

CAPITOLUL IX

Despre Aducerea la Suprafață a Virtuților Magice

oate proprietățile magice au nevoie de un stimulent, care să le poată aduce la suprafață. Cu ajutorul acestui stimulent, vaporii spirituali sunt stârniți. Astfel, ceea ce se găsește în stare latentă este trezit. Se realizează o acțiune a spiritului corporal, prin proprietățile magnetice.

Există o virtute magică, extrasă din corp, prin scoaterea la iveală a puterii sufletului, care are o putere de creație foarte mare, dând naștere unor efecte foarte intense.

Natura este cel mai mare magician, acționând după propriile sale fantezii. Cu cât aceste fantezii sunt mai spirituale, cu atât ele vor fi mai puternice.

Cea mai înaltă formă de magie este cea stârnită de o idee inteligentă. Magia omului interior primește putere de la Sfântul Duh sau prin darurile Kabalei, iar cea a omului exterior este pusă în mișcare de imaginația puternică, printr-o speculație zilnică și intensă. În cazul vrăjitoarelor, acestea primesc putere de la diavol.

Virtutea magică a spiritelor subtile ale corpului, care se găsește în stare potențială, este acționată fie de o imaginație mai puternică, - magicianul folosind sângele său ca mediu de transmitere și de comunicare cu spiritele superioare -, fie de predispoziția sângelui spre corupere, caz în care elementele sunt separate și esențele (*care nu pot muri*) sau fanteziile esențiale, care stau ascunse în diferite proprietăți ale corpului uman, ies la suprafață și acționează.

Partea imaginară a oricărui subiect a obținut o predispoziție puternică pentru spiritul unui alt lucru, pentru mișcarea unor

anumite lucruri în spațiu, pentru atragerea sau respingerea altor obiecte, etc.

Magnetismul este capacitatea magică naturală a unui lucru, dată de Dumnezeu.

Există astfel o anume proprietate formală separată de calitățile simpatetice și neînțelese, pentru că fantezia acestora nu este îndreptată spre mișcare locală, ci numai spre o mișcare alternativă a obiectului.

Dacă se întâmplă ca un om să aibă mai multe răni pe corp, este suficient să se folosească sângele numai de la una dintre acestea pentru a se vindeca toate rănile, pentru că sângele respectiv este în armonie cu spiritul întregului trup și are calități generale. Sângele trebuie folosit pentru crearea unui unguent magnetic. Calitățile sângelui, în mod normal ascunse, sunt scoase la suprafață prin virtutea unguentului magnetic. Sângele ajunge la proprietățile curative ale loțiunii respective și va dori să vindece rana pentru a readuce armonia întregului corp.

Unguentul trebuie să conțină mușchi, sânge și grăsime, care puse împreună dobândesc capacități balsamice, medicinale și magnetice, putând scoate la suprafață proprietățile mai neobișnuite ale trupului. Sângele proaspăt, în care spiritul se găsește în abundență, este ingredientul cel mai important.

Fantezia este cea care aduce în unguent partea proaspătă, plină de viață, a sângelui. Atracția magnetică începută în sânge este perfecționată de virtutea medicinală a unguentului, care nu ar putea să vindece singur. Rolul său este de a aduce la suprafață calitățile sângelui. Virtutea medicală se reîntoarce în întregul trup pentru a corecta tot spiritul sângelui din omul respectiv.

Astfel se manifestă un mare mister. În om se găsește o capacitate importantă, aceea că doar prin voința sau imaginația sa, el poate produce efecte minunate, transmițând anumite influențe, chiar la distanțe foarte mari.

Numai așa se pot petrece acele lucruri despre care am vorbit, legate de entitățile ideale transmise printr-un foc spiritual, ce se poate deplasa la distanțe mari pentru a realiza diferite

acțiuni, de magnetismul tuturor lucrurilor sau de superioritatea magică a oamenilor, în comparație cu alte ființe.

CAPITOLUL X

Despre Virtuțile Magice ale Sufletului și Despre Modurile în Care Acestea Acționează

Înainte de a încheia acest subiect, trebuie să mai vorbim despre câteva detalii. Astfel, dacă un cui, o săgeată, un cuțit sau o sabie, ori alt obiect din fier, este înfipt în inima unui cal, se va prinde și păstra spiritul unei vrăjitoare, unindu-l cu spiritul acelui cal și putând fi arși împreună. Vrăjitoare va fi astfel chinuită și va ști că ea, cea care este, l-a jignit pe Dumnezeu și întreaga omenire; ea va fi luată din mijlocul societății și va sfârși în durerile cele mai mari, potrivit legii divine: „Nu trebuie să lași o vrăjitoare în viață".

Obiectul de fier este folosit ca mediu de transmitere a proprietăților sufletului magic.

Așa cum am arătat, omul are puterea de a acționa doar prin simpla lui voință. În acest fel el poate mișca chiar obiecte aflate la anumite distanțe. Această proprietate a fost dată omului de Dumnezeu.

Toate proprietățile magice se găsesc în stare potențială și au nevoie de un stimulent, care să le aducă la suprafață. Această afirmație este adevărată dacă obiectul respectiv are o putere egală sau superioară agentului.

Dar dacă obiectul respectiv nu poate fi afectat foarte ușor, având o structură stabilă, așa cum este fierul, atunci el are nevoie de un stimulent mai puternic, și doar fantezia omului exterior va realiza întreaga acțiune și se va lega de orice mijloc potrivit pentru magnetism.

Magicianul trebuie să folosească întotdeauna un medium, pentru că astfel cuvintele sau formele sfinte vor ieși mereu la suprafață, stimulate fiind de acțiunea realizată.

Motivul pentru care exorcizările, blestemele, farmecele și incantațiile eșuează uneori este că mintea celui care face aceste acțiuni nu este suficient stimulată, iar cuvintele divine rămân fără nici un efect. Un magician nu poate avea succes decât dacă știe cum să stimuleze virtutea magică a sufletului său și poate face acest lucru în orice moment.

Cel mai apropiat medium al magnetismului este chiar sângele uman. Remediile simpatetice, magnetice sau de atracție, acționează datorită ideii sau fanteziei operatorului, care impregnează asupra lor o virtute și o eficiență, determinate de puterea propriului său suflet.

Pentru a încheia Tratatul despre Magnetism, trebuie să spunem că cei care vor spune că informațiile prezententate nu sunt adevărate, fără a da și argumente și fără a se afla în cunoștință de cauză, aceștia nu pot fi numiți filosofi, pentru că ei condamnă ceea ce nu cunosc. Cei care se vor obosi să verifice aceste cunoștințe, vor găsi adevărul și numai adevărul.

Cel care va fi atât de supersițios încât să atribuie un efect natural, creat de Dumnezeu, meșteșugului diavolului, el jignește puterea Creatorului Omnipotent, asemănându-l cu Necuratul. Astfel de oameni sunt slabi de înger și vor cădea repede în idolatrie și blasfemie.

În Scriptură se spune: *„În ceruri sunt trei: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh. Iar aceștia trei sunt numai unul"*. Tot trei elemente găsim și pe pământ: *sângele, spiritul și apa*. Iar acestea formează o entitate unică.

Noi, oamenii, avem sângele și spiritul într-o unitate similară. Acțiunea sângelui este foarte spirituală. Mai mult, în Geneză, sângele este denumit *spiritul roșu*.

Cei care vor cunoaște toate aceste lucruri trebuie să se gândească mereu la Prima Cauză a tuturor lucrurilor, care ne luminează mereu mințile. Fără de aceasta, vom fi mereu în

întuneric şi incertitudine, putând fi uşor păcăliţi de spiritele rele şi de diavoli. Aceştia pot fi alungaţi numai prin îmbrăcarea armurii divine, pentru că prin Dumnezeu trăim, ne mişcăm, respirăm şi existăm.

Sfârşitul Magnetismului

KABALA
ŞI MISTERELE SECRETE ALE MAGEIEI CEREMONIALE

Cu Informaţii Despre Arta Aflării Numelor Divine. Despre Ordinea, Stăpânirea şi Orânduirea Îngerilor, a Fiinţelor Inteligente şi a Spiritelor Binecuvântate.

Despre Peceţile Sfinte, Pentagramele, Poveştile Kabalei, Numerele Divine, Caracterele şi Literele Miracolelor, Profeţii şi Vise, etc.

Conţinând un Număr Însemnat de Imagini Rare, Pentagrame şi Caractere Folosite în Arta Kabalistică.

CAPITOLUL I

Despre Kabala

e vom îndrepta atenţia în continuare asupra secretelor superioare ale Kabalei, prin intermediul cărora vom vedea cum trebuie să ne pregătim mintea şi spiritul pentru contemplarea celei mai mari şi mai bune părţi a Magiei, pe care o putem numi intelectuală şi divină, deoarece se referă în primul rând la Dumnezeu şi la spiritele bune.

Arta kabalistică ne îndrumă spre cele mai mare mistere şi secrete ale Magiei Ceremoniale.

Dar trebuie să se țină seama de faptul că o parte dintre aceste secrete sunt menite numai unui număr restrâns de persoane înțelepte. De aceea, sper ca cititorul să mă ierte dacă nu voi spune nimic despre aceste mistere. Unele lucruri nu avem voie să le transmitem mai departe. Vom dezvălui însă tot ceea ce se poate cunoaște.

Ceea ce pretind este ca cei care primesc secrete sacre să le țină și să le folosească pentru ei înșiși, fără să le dezvăluie celor neavizați, ci numai prietenilor apropiați și de încredere.

Trebuie să știți că toate experimentele magice au un succes mai mare dacă sunt ferite de ochiul public. Ele sunt confirmate și validate prin tăcere, dar sunt distruse prin răspândire la scară largă.

Întreaga putere a acțiunilor tale va slăbi considerabil atunci când acestea se vor răsfrânge asupra minților slabe și neîncrezătoare. Astfel, dacă ești un magician și vrei să obții roade din arta ta, ține secret locul, momentul și tipul acțiunilor tale.

Nu dezvălui ceea ce vrei sau dorești decât oamenilor foarte apropiați, care trebuie să merite să afle toate aceste secrete superioare.

Orice dovadă de neîncredere din partea lor poate afecte rezultatele operațiunilor tale.

CAPITOLUL II

Despre Pregătirea Necesară Celui Care Vrea să Devină un Adevărat Magician

entru a putea ajunge la un asemenea nivel, trebuie să avem în vedere două aspecte:

Primul dintre acestea este îndepărtarea de atracțiile carnale, lipsite de importanță, senzațiile ușoare și pasiunile materiale.

Cel de-al doilea aspect se referă la modul în care putem ajunge la puritatea intelectuală, pentru a ne putea uni forțele cu cele ale ființelor celeste. În caz contrar nu vom putea înțelege lucrurile secrete și nu vom putea întreprinde acțiuni magice.

Dacă ești un om care poate înțelege, care meditează tot timpul la ceea ce am scris în această carte, dacă nu te îndoiești și crezi cu tărie, prin rugăciune, sfințire și invocații, vei putea atrage darurile spirituale și celeste, pe care să le transmiți apoi asupra oricăror lucruri îți dorești. În acest fel vei putea da viață oricărei acțiuni magice.

CAPITOLUL III

Despre Cunoaşterea Adevăratului Dumnezeu, Necesară Unui Magician

xistenţa şi modul de funcţionare al tuturor lucrurilor depind de Cel Mai Mare Stăpân, Atotputernicul Creator. El dă puteri divine şi altora, care primesc darul de a face sau de a crea, în mod instrumental, prin virtutea Primului Mare Creator.

Începutul oricărui lucru este Prima Cauză, iar ceea ce este produs de o cauză secundară este creat iniţial de Prima Cauză, care dă naştere celei de-a două cauze.

Astfel, este necesar ca fiecare magician să îl cunoască pe Dumnezeu, cel care este Prima Cauză şi Creatorul tuturor lucrurilor, implicit al puterilor divine - cauzele secundare.

Magicianul trebuie să aibă habar şi de ritualurile, ceremoniile şi obiceiurile sfinte. Dar mai presus de orice, noi, magicienii, trebuie să venerăm Spiritul şi Adevărul, afirmându-ne dependenţa de singurul Dumnezeu, Autorul şi Promotorul tuturor lucrurilor bune, Tatăl Ceresc, cel generos şi înţelept, Lumina Sacră a Dreptăţii, Perfecţiunea întruchipată a Naturii întregi.

CAPITOLUL IV

Despre Emanaţiile Divine şi Cei Zece Sephiroţi. Despre Cele Zece Nume Sacre ale Lui Dumnezeu, Care Le Guvernează, şi Interpretarea Acestora

eşi reprezintă o trinitate, Dumnezeu este o singură Esenţă simplă. Nu ne îndoim totuşi că în El se regăsesc mai multe puteri divine, care se revarsă din fiinţa sa.

Cei mai înţelepţi kabalişti au primit cele zece nume principale ale lui Dumnezeu, asociate unor anumite puteri divine.

Aceste zece elemente, pe care le numim *Sephiroţi*, reprezintă veşminte, instrumente sau exemplare ale Creatorului, şi influenţează toate lucrurile, de la cele mai înalte până la cele mai de jos. Toate acestea se petrec însă într-o anumită ordine: mai întâi sunt influenţare cele *nouă ordine de îngeri* şi corurile de suflete binecuvântate. După aceea se ajunge la *sferele celeste*, la planete şi la oameni. Prin aceste elemente, fiecare lucru primeşte o anumită putere şi virtute.

Primul dintre aceste Nume este Ehieh, *Eheia* (אהיה EIEA), numele Esenţei divine. Enumerarea sa este numită Kether, este interpretată ca o diademă sau o Coroană şi este cea mai simplă Esenţă a Divinităţii.

Acest nume reprezintă ceea ce ochiul nu poate vedea. El este atribuit lui Dumnezeu Tatăl şi îşi exercită influenţa prin ordinul Serafimilor - *Hajoth Hakados* -, creaturi sfinte.

Prin *primum mobile*, acest nume îşi transmite darurile asupra tuturor lucrurilor şi umple întregul Univers, atât prin circumferinţă, cât şi prin centru. Fiinţa caracteristică lui este numită Metatron - *Prinţul Feţelor* -, a cărui datorie este de a-i

aduce pe alții în fața Creatorului. Prin el, Dumnezeu i-a vorbit lui Moise.

Cel *de-al doilea* Nume este Iah (יה AI), sau Tetragrammaton יהוה unit cu Jod. Enumerarea sa este Hochmah, Înțelepciune, referindu-se la Divinitatea plină de idei și la Primul Născut. Este atribuit Fiului și își transmite influența prin Ordinul Heruvimilor - *Orphanim* -, așa cum îi numesc evreii. Acești îngeri au formă de roată. Astfel se ajunge la cerurile înstelate, unde sunt dezvăluite ideile divine, pentru a se distinge haosul creaturilor, cu ajutorul unei anumite ființe, numite Raziel, cel care i-a poruncit lui Adam.

Cel *de-al treilea* Nume este Jehovah (יהוה EVEI), Tetragrammaton Elohim. Enumerarea sa este *Prina*, providență și înțelegere. Acest nume se referă la nepăsare, liniște, sărbătorire, conversație plină de căință, mântuirea lumii și viața lumii viitoare. El este atribuit Sfântului Duh, transmițându-și influența prin Ordinul Tronurilor, pe care evreii îl numesc *Abalim*, adică îngeri măreți și puternici.

De aici, prin sfera lui *Saturn*, Ființa Supremă formează materia neînchegată. Ființa caracteristică este *Zaphkiel*, cel care i-a poruncit lui Noe. O altă ființă specifică este Jophiel, cel care i-a poruncit lui Sem.

Acestea sunt cele trei enumerații supreme și superioare, cele în care se regăsesc persoanele divine, prin ale căror porunci sunt create toate lucrurile, care însă sunt executate prin alte șapte enumerații, pe care le vom prezenta în continuare.

Cel *de-al patrulea* Nume este El (אל LA). Enumerația sa este *Hesed*, care înseamnă clemență sau bunătate, dar și grație, milă, pietate, măreție, sceptrul sau mâna dreaptă. Influența sa este transmisă prin Ordinul Dominioanelor (*Domniilor*), numit de evrei *Hasmalim*. Prin sfera lui Jupiter, se creează imaginea trupurilor, împărtășind clemență și dreptate tuturor. Ființa caracteristică este *Zadkiel*, cel care i-a poruncit lui Abraham.

Cel *de-al cincilea* Nume este Eloha (אלוה ELOE), Elohim Ghibbor, adică Dumnezeu Atotputernic, cel care îi pedepsește pe păcătoși. Enumerarea lui este *Geburach*, care înseamnă putere, gravitate, tărie morală, siguranță, judecată, pedepsire prin măcel și război.

Acest nume este aplicat Tribunalului lui Dumnezeu, brâului, sabiei și mâinii lui stângi. Mai este numit și *Pachad*, care înseamnă frică. Influența sa este transmisă prin ordinul Puterilor, pe care evreii îl numesc *Seraphim*. De aici, prin sfera lui Marte, planeta căreia îi sunt atribuite tăria morală, războiul și revolta, sunt desenate elementele. Ființa sa caracteristică este *Samael*, cel care i-a poruncit lui Samson.

Cel *de-al șaselea* Nume este Elohim (אלהים MIELA), sau un alt nume de patru litere unit cu *Vaudahat*. Enumerarea lui este *Tiphereth*, care înseamnă veșmânt, frumusețe, glorie, plăcere. El se referă la pomul vieții și își transmite influența prin ordinul virtuților, pe care evreii îl numesc *Malachim*. Prin sfera Soarelui, folosind strălucirea și viața pe care acesta o oferă, sunt produse metalele. Ființele sale particulare sunt *Raphael*, cel care le-a poruncit lui *Isaac* și lui Tobias cel Tânăr, și îngerul *Peliel*, stăpânul lui Iacob.

Cel *de-al șaptelea* Nume este *Tetragrammaton* (יהוה EVEI) *Sabaoth* (Zebaoth, צבאוה TOABST) sau *Adonai Sabaoth*, adică Dumnezeul Gazdelor. Enumerarea sa este *Netzah*, ceea ce înseamnă triumf și victorie. El se referă la Dreptatea și Veșnicia Dumnezeului răzbunător. Influența sa este transmisă prin Ordinul Principatelor, pe care evreii îl numesc *Elohim*, care înseamnă chiar zei. Prin sfera lui *Venus*, se transmit forță, iubire de dreptate și puteri vegetale. Ființele sale caracteristice sunt *Haniel* și îngerul *Cerviel*, cel care i-a poruncit lui David.

Cel *de-al optulea* Nume este *Elohim* (אלהים MIELA) *Sabaoth* (Zebaoth, צבאוה TOABST), care se aseamănă cu Dumnezeul Gazdelor, dar nu acționează prin război și dreptate, ci

prin milă şi înţelegere. Acest nume se referă la armata divină. Enumerarea sa este *Hod*, care înseamnă rugăciune, spovedire şi onoare. Influenţa aceasta este transmisă prin ordinul Arhanghelilor, pe care evreii îl numesc *Ben Elohim* - fii zeilor. Prin sfera lui Mercur, se transmite eleganţa şi puterea discursului, producându-se şi creaturi vii. Fiinţa specifică este *Mihail*, cel care i-a vorbit lui Solomon.

Cel *de-al nouălea* Nume este *Schaddai* (ידי IDS), Atotputernicul, sau *Elhai*, Dumnezeu cel Viu. Enumerarea sa este Yesod, însemnând bună înţelegere, pocăinţă şi odihnă. Influenţa este transmisă prin Ordinul Îngerilor pe care evreii îi numesc *Heruvimi*. Prin Sfera Lunii, se creează creşterea şi scăderea tuturor lucrurilor, dar şi alte spirite şi spiriduşi ai oamenilor. Fiinţa caracteristică este Gavril, cel care le-a vorbit lui Iosif, Iosua şi Daniel.

Cel *de-al zecelea* Nume este *Adonai Meleck* (ארכי INDA), Stăpânul şi Regele. Enumerarea sa este *Malkuth*, regat sau imperiu, făcându-se referire la biserică, Templul lui Dumnezeu. Influenţa sa este exercitată prin Ordinul Animastic, al sufletelor binecuvântate, pe care evreii îl numesc Issim - nobili, stăpâni, prinţi. Ei sunt inferiori celorlalte nouă ierarhii, transmiţându-şi influenţele asupra fiilor oamenilor, oferind cunoaştere şi minunata înţelegere a lucrurilor, dar şi profeţii şi alte sfaturi.

Sufletul lui Mesia este cel mai mare dintre ele. Fiinţa caracteristică este Metattron, numit şi prima creatură, sau Sufletul Lumii, cel care i-a poruncit lui Moise.

CAPITOLUL V

Despre Puterea şi Virtutea Numelor Divine

Dumnezeu, deşi are o singură esenţă, are mai multe Nume Divine, care nu îi limitează cu nimic virtuţile superioare. Cu ajutorul Numelor, el transmite fiinţelor anumite caracteristici şi beneficii. Zece dintre aceste Nume au fost mai sus descrise.

Cu ajutorul unui fragment din Exodul, kabaliştii au extras *şaptezeci şi două de nume*, atât ale îngerilor, cât şi ale lui Dumnezeu. Ei îi numesc Numele cu ***şaptezeci şi două de litere*** sau ***Schemhamphoras***.

De aici a reieşit Numele Esenţei Divine, Ehieh, *Eheia*, אהיה, pe care Platon îl traduce ca **ὤν**. De aceea, Dumnezeu a fost numit de unii **τοὄν** şi de alţii **ὄων**, ceea ce înseamnă Fiinţa.

Hu, הוא, este un alt Nume dezvăluit lui Isaia. Acest Nume înseamnă Nesfârşitul Puterii Divine, iar grecii îl traduc drept ταυτὸν, la fel ca şi romanii.

Esch, אש, este un alt Nume primit de la Moise, însemnând Foc şi fiind unul dintre Numele lui Dumnezeu. *Na*, נא, trebuie invocat în momente de necaz şi suferinţă.

Printre alte Nume divine mai sunt şi: *Ja*, יה; *Elion*, נוילע; *Macom*, מקום; *Caphu*, כפכ; *Innon*, ינוין sau *Emeth*, care înseamnă Adevăr şi Pecetea lui Dumnezeu.

Mai există şi alte două Nume *Zur*, רוז, şi *Aben*, נבא. Ambele se referă la o acţiune temeinică, iar unul dintre ele îl prezintă pe Tatăl alături de Fiu.

Multe dintre Nume se regăsesc în scările numerice. Multe Nume ale lui Dumnezeu şi ale îngerilor sunt extrase din Sfintele

Scripturi, prin Kabala sau prin arta Notariană și Gimetriană, în care multe cuvinte sunt înțelese prin anumite litere, care alcătuiesc un Nume. Mai mult, un singur Nume, prin literele sale, are mai multe înțelesuri.

Uneori, Numele sunt create prin punerea laolaltă a inițialelor mai multor cuvinte, așa cum este cazul numelui Agla, אגלא, extras din Sfânta Scriptură, din versetul יכראמלועל רכיגההתא, care se traduce ca *„Dumnezeu cel Mare pentru Totdeauna”*.

L-a fel au apărut și alte Nume, așa cum ar fi Iaia, איאי, din versetul רההוהיאא ןניההלאהוה: *„Dumnezeu este Unul Singur”*; Numele *Java*, אואי, din versetul רזאיהיז ארו יהי: *„Iar Dumnezeu a zis: „Să se facă lumină! - și s-a făcut lumină”*; Numele *Ararita*, אתיראריא, din versetul שאר ותזרהא שאר רהא ררההאוזהרומת ורוהיי - *„Un Principiu al Unității, un singur început al individualității Sale”*; numele *Hacaba*, אבקה, este extras din versetul אוהרברכאורקהי - *„Cel Sfânt și Binecuvântat”*; Numele *Jesu*, ישו, este regăsit în versetele ולוהולשאיבי - *„Până când va veni Mesia”* și תיזמושמ ןוני - *„Numele Lui va dăinui până la sfârșit”*; Numele *Amen*, אמנ, extras din versetul ןטאנ רלמינרא - *„Domnul este cel mai mare Rege”*. Uneori, aceste Nume sunt extrase din ultimele litere ale cuvintelor, ca în cazul Numelui Amen, din versetul מיעשרהו באל - *„Cei păcătoși nu se vor bucura”*.

Literele sunt de multe ori răsturnate sau așezate în alte feluri. Din literele de sfârșit din versetul חמזמא המיל - *„Care este Numele Său?”*, a reieșit numele Tetragrammaton יהוה.

În aceste nume se ia câte o literă dintr-un cuvânt sau se folosește o literă în locul unui cuvânt, de la începutul sau sfârșitul acestuia. Uneori, aceste nume sunt extrase din toate literele, una câte una, așa cum cele *șaptezeci și două de nume* ale lui Dumnezeu sunt extrase din cele trei versete ale Exodului, care încep cu aceste trei cuvinte: טי ואדי ועסזי.

Primul și ultimul verset sunt scrise de la dreapta la stânga, iar cel din mijloc în sens invers.

Astfel, uneori, un cuvânt este extras dintr-un cuvânt, sau un nume dintr-un nume, prin mutarea literelor, așa cum *Messia*, משיה, este format din *Ismah*, המשי, iar Mihail din *Malachi*, יכאלמ.

Alte ori se recurge la schimbarea alfabetului, pe care kabaliștii îl numesc Ziruph, ףוריצ. În acest fel, din Numele Tetragrammaton,יהוה, reies מצפצ, *Maz-Paz* și וזוכ, *Kuzu*.

Câteodată, pentru a se ajunge la o egalitate a numerelor, Numele sunt schimbate, ca în cazul *Merattron*, ןורטטמ, în *Shaddai* ידש, sau *Jiai*, יאיי și *El*, אל.

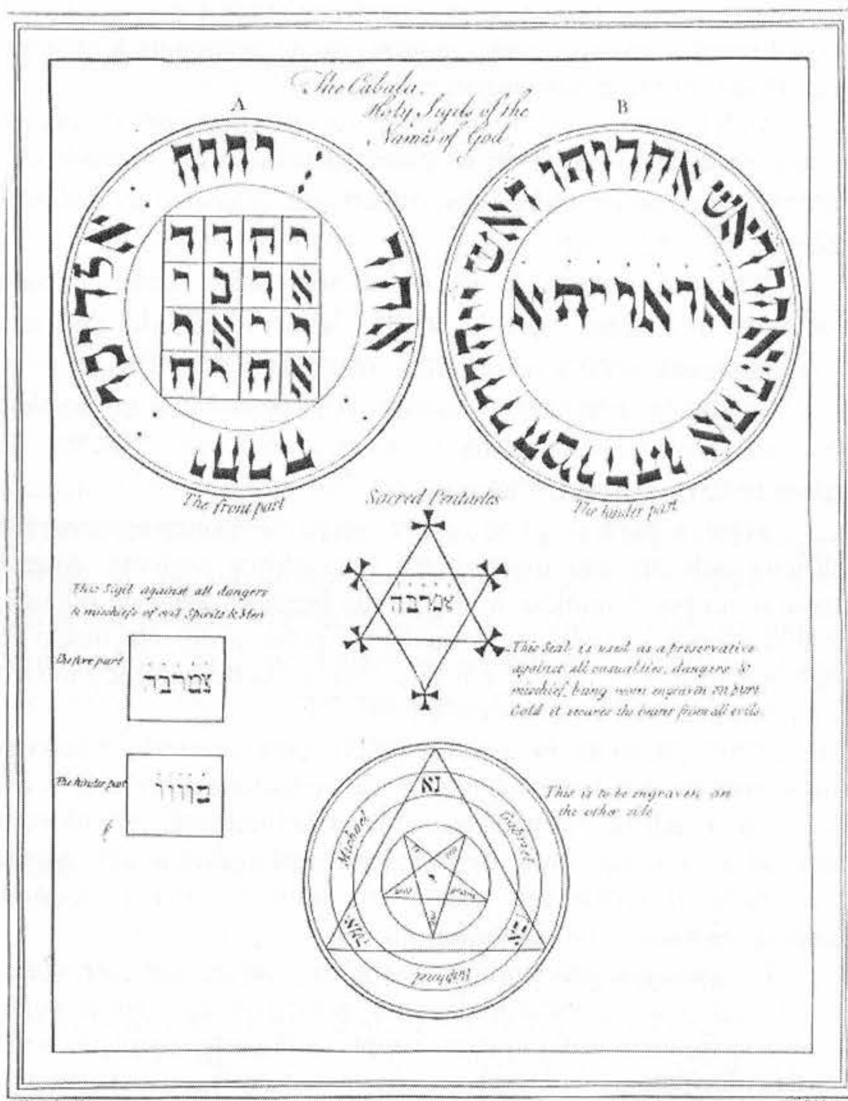
Acestea sunt o parte dintre secretele ascunse, care fac dificilă judecata sau transmiterea unei științe perfecte. Aceste mistere nu pot fi înțelese în nici o altă limbă în afară de ebraică. Astfel, aceste cuvinte sacre nu își au puterea din ele însele în operațiuni magice, ci din puterile divine oculte care acționează asupra minților celor care cred cu tărie.

Vom prezenta în continuare o pecete sacră, eficientă împotriva oricărei boli umane și a oricărei suferințe. Pe cele patru laturi se regăsesc patru Nume ale lui Dumnezeu, subordonate unul altuia într-un pătrat, de la cel mai înalt până la cel mai de jos, ieșind la iveală cele mai sfinte nume sau peceți, a căror intenție este scrisă pe circumferință.

Pe spate este inscripționat numele cu șapte litere, *Araritha*, fiind scris alături și versetul din care este extras, așa cum se poate vedea în figura atașată, în care A reprezintă partea frontală, iar B partea din spate.

Acest sigiliu trebuie realizat în aurul cel mai pur sau pe o bucată de pergament curat și pur. De asemenea, se mai folosesc și cerneală din fum de lumânări sfințite, tămâie și ageasmă.

Cel care face această pecete va fi curățat și purificat. Credința lui trebuie să fie foarte puternică, pentru ca mintea lui să

poată ajunge la Dumnezeu cel Mare, de unde să poate obţine puterea sa divină.

Pentru ca acest sigiliu să apere de necazurile cauzate de spiritele rele şi de oameni, sau de primejdiile din călătorii, de pe ape, de duşmani, de arme, etc., se adaugă pe o parte a sa literele **ייייכ**, iar pe cealaltă parte **הכפצ**. Acestea reprezintă începuturile şi sfârşiturile primelor cinci versete din Geneză, reprezentând Creaţia Lumii.

Dacă foloseşte această pecete, orice om va fi apărat de necazuri, dacă el va crede în Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor.

Nimeni nu trebuie să se îndoiască de faptul că folosirea Numelor divine şi a cuvintelor sacre poate produce efecte dintre cele mai minunate, pentru că prin ele Dumnezeu a creat Cerurile şi Pământul. Nici unul dintre Numele lui Dumnezeu nu este luat din altă parte decât din lucrările divine, excepţie făcând numele Tetragrammaton **יהוה**, care este Sfânt şi reprezintă Esenţa Supremă a Creatorului.

CAPITOLUL VI

Despre Ființele și Spiritele Inteligente. Despre Cele trei Tipuri de Astfel de Ființe. Despre Numele lor Diferite. Despre Spiritele Infernale și Subterane.

A venit momentul să discutăm despre ființe inteligente, spirite și îngeri.

O ființă inteligentă este alcătuită dintr-o substanță superioară. Ea este liberă de materia grosieră și putredă a corpului fizic, devenind nemuritoare, insensibilă și desăvârșită.

O astfel de ființă știe tot și poate influența orice lucru sau ființă inferioară.

Natura tuturor ființelor inteligente, a spiritelor și a îngerilor este aceeași. Dar numim aici îngeri spiritele care cunosc, înțeleg și dau dovadă de înțelepciune, și nu spiritele rele ori diavolii.

Potrivit tradiției magicienilor, există trei tipuri de astfel de ființe.

Primul este cel al *ființelor supra-celeste*, a căror minte este complet separată de trup. Aceste ființe alcătuiesc sfere intelectuale care îl venerează pe Dumnezeu, cel care constituie cel mai ferm și mai stabil centru al unității lor. Uneori, ele mai sunt numite și zei, datorită relației strânse pe care o au cu Divinitatea - ele sunt mereu pline de Dumnezeu.

Spiritele supra-celeste nu intră în legătură decât cu Ființa Supremă și nu pot stăpâni ființe inferioare, dar transmit mai departe lumina primită de la Dumnezeu, spre sferele inferioare.

Cel de-al doilea tip este cel *al ființelor celeste*, care în mod obișnuit sunt numite îngeri. Pe lângă venerarea Ființei Divine, îngerii au și menirea de a guverna sferele inferioare ale lumii,

stăpânind cerurile și stelele. De aceea, ei sunt împărțiți în atâtea ordine câte ceruri sunt în lume și câte stele sunt în ceruri. De exemplu, îngerii care guvernează în sfera lui Saturn sunt numiți saturnieni, sau cei din sfera lui Jupiter, joviali (jupiterieni). În acest fel sunt numiți toți îngerii, după caracteristicile stelelor cărora le aparțin.

Astrologii din Antichitate considerau că există cincizeci și cinci de mișcări, fapt pentru care s-au creat tot atâtea ființe inteligente sau îngeri.

Au fost plasați în cerul înstelat și îngeri care guvernează semnele zodiacale sau alte aspecte ale astrelor.

Deși școala peripateticienilor (*peripatetician - orice intelectual căruia îi place să discute plimbându-se*) atribuie o singură ființă fiecărei orbite a stelelor, pentru că fiecare stea și parte mai mică a cerului are propria sa putere sau influență diferită, este necesar ca ea să aibă și îngerul său propriu, care să îi dea forță și să o îndrume.

De aceea, au fost atribuiți doisprezece prinți îngeri, care guvernează cele douăsprezece semne ale Zodiacului, treizeci și șase care guvernează decadele, șaptezeci și două care stăpânesc grupurile de cinci din ceruri, dar și limbile oamenilor și ale popoarelor, dar și patru îngeri care influențează în mod direct treimile și elementele, șapte guvernatori ai întregii lumi - potrivit celor șapte planete.

Tuturor acestora li s-au dat nume și peceți, numite caractere și care sunt folosite pentru invocații, incantații și alte ritualuri magice. Îngerii aceștia sunt înfățișați prin instrumentele cu care se realizează operațiunile magice - imagini, planșe, sticle, inele, hârtii, lumânări, etc. Dacă aceste ființe sunt folosite în legătură cu soarele, atunci ele vor fi invocate în acest fel, prin numele îngerilor solari.

Cel de-al treilea tip de ființe superioare este cel *al îngerilor* care se ocupă de realizarea lucrurilor din sferele inferioare. Origen le-a numit *puteri invizibile*. Fără să fie observate de nimeni, ele ne ghidează uneori pașii și acțiunile. De multe ori ele

sunt prezente şi pe câmpurile de bătălie, unde ajută pe cei pe care îi favorizează.

După cum le este dorinţa, pot atrage prosperitate sau pot provoca duşmănie.

Această categorie de fiinţe poate fi la rândul ei împărţită în mai multe Ordine - unele aparţin Focului, altele Apei, altele Aerului şi altele Pământului.

Fallen Angels Plate 1

Aceste patru categorii sunt realizate potrivit celor patru puteri ale sufletelor celeste - mintea, rațiunea, imaginația și natura vie și activă.

Astfel, ființele Focului corespund minții sufletelor celeste, favorizând contemplarea lucrurilor sublime.

Ființele Aerului revin rațiunii și favorizează capacitatea rațională, separând-o de cea senzorială și de cea vegetativă, fapt pentru care ele atrag o viață activă, așa cum ființele Focului atrag o viață contemplativă.

Ființele Apei corespund imaginației și servesc unei vieți voluptoase, în vreme ce ființele Pământului corespund Naturii și favorizează natura vegetală.

Mai mult chiar, se face diferența între îngerii saturnieni și cei joviali, potrivit numelor stelelor sau ale cerurilor. Unii sunt orientali, alții occidentali, alții meridionali și alții septentrionali. Nici o parte a lumii nu este lipsită de ajutorul și sprijinul acestor îngeri. Ei sunt pretutindeni.

Nu trebuie să se înțeleagă că îngerii sunt sub influența stelelor, ci se află în legătură cu cerul de deasupra lumii, de unde iau naștere toate lucrurile. Toți acești îngeri își au propriile stele, dar și propriile lor roluri în spațiu și în timp. Ei nu sunt limitați în spațiu sau timp, dar astfel au fost lăsate lucrurile de către Ființa Supremă. Ei vor favoriza anumite ființe, locuri, momente sau stele, purtând denumiri caracteristice - ființe diurne, nocturne ori meridionale.

În același fel, unii sunt îngeri ai munților, alții ai pădurilor, alții ai câmpurilor, alții ai așezărilor umane. În acest fel au apărut zeii pădurilor, cei ai câmpurilor, satirii, zânele fântânilor și cele ale munților, nimfele mărilor, Naiadele, Nereidele, Dryadele, Pieridele, Hamadryadele, Patumidele, Hinnidele Agapte, Palele, Parcadele, Dodonele, Fanilele, Levernele, Parcele, Muzele, Aonidele, Castalidele, Heliconidele, Pegasidele, Meonidele, Phebiadele, Carnenele, grațiile, Spiridușii, etc.

Oamenii de rând numesc toate aceste ființe semi-zei sau semi-zeițe. Ele sunt atât de apropiate de oameni încât uneori sunt vinovate de anumite acțiuni ale acestora.

Platon crede că semi-zeii îi ajută uneori pe oameni sau pe alte ființe să realizeze lucruri minunate.

Uneori, diferite animale: maimuțe, câini ori elefanți, fac lucruri ciudate, superioare propriilor lor specii. Cei care au scris *Cronicile Daneze* și *Cronicile Norvegiene*, mărturisesc că prin acele locuri diferite spirite sunt supuse oamenilor. Mai mult, unele dintre aceste spirite au chiar un trup fizic și sunt supuse morții.

Dar cei mai mulți dintre egipteni și greci erau de părere că aceste ființe trăiesc foarte mult, opinie împărtășită și de Proclus, Plutarch, Demetrius filosoful sau Aemilianus, retoricul.

Unii cred că numărul îngerilor este egal cu cel al cu cel al stelelor din ceruri, și că sunt atâtea spirite în fiecare legiune câte stele sunt în cer.

Alții însă, așa cum este Athanasius, consideră că adevăratul număr al spiritelor bune este egal cu nouăzeci și nouă părți din numărul oamenilor, potrivit parabolei *celei de-a o suta oaie.*

Alții cred că numărul este egal numai cu nouă părți, după parabola *celor zece țapi.*

Adepții lui Platon sunt de părere că numărul legiunilor de ființe din această a treia categorie este egal cu cel al stelelor din ceruri, și că sunt atâtea spirite în fiecare legiune câte stele sunt în cer.

Alții însă, așa cum este Athanasius, consideră că adevăratul număr al spiritelor bune este egal cu nouăzeci și nouă părți din numărul oamenilor, potrivit parabolei celei de-a o suta oaie.

Despre numărul îngerilor s-au scris multe lucruri. Teologii mai recenți, urmând învățăturile lui Augustin și ale lui Grigorie, rezolvă foarte simplu această problemă, considerând că numărul îngerilor buni depășește capacitatea umană. Acesteia îi corespund însă un număr foarte mre de spirite necurate.

Sub acestea sunt plasate un fel de spirite subterane sau obscure, pe care adepții lui Platon le-au numit îngeri decăzuți, răzbunători ai relelor și ai fărădelegilor, potrivit decretelor justiției divine. Aceste ființe mai sunt numite și îngeri răi sau spirite rele, pentru că de multe ori cauzează neplăceri. Și despre acestea se spune că formează mai multe legiuni.

În mod similar primelor categorii, îngerii subterani sunt împărțiți și ei după numele stelelor și ale elementelor, ale părților lumii, după locul pe care îl ocupă deasupra regilor, prinților și conducătorilor.

Există patru regi foarte răi, care guvernează unul asupra celuilalt, potrivit celor patru colțuri ale lumii.

Sub aceştia se află un număr mare de prinţi şi conducători de legiuni. Dintre aceştia, pot fi enumeraţi: *Gorgones*, *Statenocte*, *Furiile*, *Tisiphone*, *Alecto*, *Megaera*, *Cerberus*.

Despre aceştia, Porphyr spune că nu ocupă un loc pe pământ, ci în pământ. Se pare că nu există nici o fărădelege pe care nu îndrăznesc să o comită.

De multe ori ei se ascund, iar atunci când acţionează o fac în mod violent, bucurându-se mult de tot ceea ce este rău.

CAPITOLUL VII

Despre Ordinul Spiritelor Rele, Căderea Lor şi a Diferitele lor Naturi

nele dintre şcolile teologice consideră că există nouă ordine de spirite rele, opuse celor nouă ordine îngereşti.

Primul dintre acestea este cel *al zeilor falşi*, care uzurpă Numele lui Dumnezeu şi care sunt veneraţi drept divinităţi, cerând sacrificii şi jertfe. Din această categorie face parte şi demonul care i-a spus lui Hristos: *„De vei îngenunchea şi mă vei venera, îţi voi da ţie toate aceste lucruri"*, atunci când i-a arătat împărăţiile lumii. Cel mai mare din această categorie este cel care a spus că va urca deasupra norilor şi va fi asemeni lui Dumnezeu; numele său este Beelzebub şi este un zeu vechi.

Cel de-al doilea ordin diavolesc este cel *al spiritelor mincinoase*, aşa cum este cel care s-a arătat din gura profetului Ahab. Prinţul acestora este şarpele *Pytho*. Astfel de demoni se adună în apropierea oracolelor şi îi amăgesc pe oameni prin preziceri şi divinaţii.

Cel de-al treilea ordin este cel *al vaselor inegalităţii*, numite şi *vasele mâniei*. Aceste fiinţe sunt cele care au inventat lucrurile rele şi meşteşugurile necurate.

Platon vorbeşte despre demonul *Theutus*, care i-a învăţat pe oameni jocuri de cărţi şi de zaruri.

Toată răutatea şi suferinţa vine de la aceste duhuri, despre care în Geneză, în binecuvântările lui Simeon şi Levi, Iacob spune: *„Vase ale inegalităţii se află în locuitorii aceia; fie ca sufletul meu să nu se apropie de ei."* Psalmiştii le numesc *vase ale morţii*; Isaia le numeşte *vase ale furiei*; Ieremia le numeşte

vase ale mâniei; Ezekiel, *vase ale distrugerii și uciderii*. Prințul lor este Belial, nume care înseamnă nestăpânit, neascultător și provocator.

Vorbind Corintenilor, Pavel întreabă: *„Ce înțelegere există între Hristos și Belial?"*

Al patrulea ordin este cel *al răzbunătorilor răului*, a căror prinț este Asmodeus, cel care judecă și pedepsește.

După aceea, cel de-al cincelea ordin este cel *al escrocilor*, cei care imită miracole și ajută iluzioniștii și vrăjitoarele, atrăgând oamenii prin miracolele lor, așa cum șarpele a sedus-o pe Eva. Prințul lor este Satana, despre care în Apocalipsă stă scris: *„el seduce întreaga lume, producând semne mărețe și făcând ca focul să coboare din cer în fața privirilor omului"*.

Cel de-al șaselea ordin este cel *al puterilor aerului*, care se unesc cu tunetele și fulgerele, murdărind aerul și generând boli și ale rele. Aici se regăsesc și cei patru îngeri despre care se vorbește în Apocalipsă, cei care au puterea de a distruge pământul și marea, prin manipularea celor patru vânturi din cele patru colțuri ale pământului. Prințul lor este Meririm. El este diavolul meridian, un spirit înfierbântat din Sud. Despre el, Pavel spune că este *„prințul puterii aerului și spiritul care îl face pe copii neascultători"*.

În cea de-a șaptea categorie regăsim *furiile*, care sunt puteri ale răului, neînțelegerii, războiului și distrugerii. În Apocalipsă, numele lor grecesc este *Apollyon*, iar cel evreiesc - *Abaddon*, însemnând distrugere și prăpăd.

În ordinul al optulea sunt *acuzatorii* sau *inchizitorii*, al căror prinț este Astaroth. În limba greacă, numele lui este Diabolus, adică acuzator sau calomniator. În Apocalipsă, se spune despre el că ar fi „acuzatorul fraților, pe care îi calomniază zi și noapte în fața lui Dumnezeu".

Ultima categorie este cea a ațâțătorilor, dintre care există câte unul pentru fiecare om - ceea ce numim spiritul necurat. Prințul lor este *Mammon*.

Ophis.

The Spirit Antichrist.

F. Barrett Del. Pub. by Lackington & Allen.

Adepții Kabalei cred în unanimitate că spiritele rele se plimbă în sus și în jos prin această lume inferioară, toate purtând denumirea de diavoli.

Augustin, în prima carte din *„Încarnarea Lumii"* vorbește despre diavoli și îngerii *împotriviți virtuților*.

Teologii și preoții spun că există asemenea ființe, dar ei nu dau prea multe detalii despre ce sunt ele și de unde vin. Există totuși credința că diavolul a fost un înger, izgonit pentru nesupunere, care a convins apoi mai mulți îngeri să i se alăture.

Grecii nu cred că acești îngeri sunt blestemați sau că ei ar fi răi cu bună credință. Ei consideră că de la facerea lumii lucrurile au stat în acest fel și că rolul lor este de a chinui sufletele păcătoșilor.

Alți teologi sunt de părere că nici un demon nu a fost creat rău, ci ei au fost alungați din rândurile îngerilor buni, datorită mândriei lor nemărginite. Această părere este împărtășită de teologii evrei, cei asirieni, cei arabi, cei egipteni și cei greci.

Asirianul Pherycies descrie căderea demonilor, în care Ophis, șarpele diavolesc, este căpetenia armatei rebele.

Trismegistus descrie aceeași cădere în *Poimander*, la fel ca și Homer în versurile sale. Plutarch, într-unul dintre *Discursurile* sale, menționează faptul că Empedocles știa că decăderea demonilor a avut loc în acest mod.

Deseori, chiar diavolii înșiși își mărturisesc căderea. Ei au fost alungați în această vale a plângerii și suferinței. Cei care sunt mai apropiați rătăcesc în sus și în jos, în acest aer obscur. Alții locuiesc în lacuri, râuri și mări, alții pe pământ, unde înspăimântă lucrurile și ființele terestre. Uneori ei ies din pământ prin fântâni și puțuri, produc alunecări de teren, cutremură fundamentul munților. Unii diavoli se mulțumesc numai cu stârnirea râsului sau făurirea unor iluzii și nu fac un rău prea mare oamenilor, în afară de faptul că îi obosesc foarte tare.

Alți diavoli sunt experți în minciuni și blasfemii, așa cum citim în cea de-a treia carte a Regilor, când unul dintre aceștia

spune: *„Mă voi duce și voi fi un spirit mincinos în gura tuturor profeților lui Ahab"*.

Dar cei mai răi dintre demoni sunt cei care îi chinuie pe călători și cei care se bucură de războaie și de sânge. Despre aceștia, Matei spune: *„De frica lor, nici un om nu îndrăznește să le taie calea"*.

Pe lângă toți aceștia, în Sfânta Scriptură se mai vorbește și despre diavolii nocturni, cei diurni și cei meridionali.

Alte spirite rele sunt menționate ca purtând alte nume: Isaia menționează satirul, bufnițele țipătoare, sirenele, berzele; în Psalmi citim despre dragoni, lei, șerpi veninoși; în Evanghelie, despre scorpioni și despre Mammon, despre prințul acestei lumi și stăpânii întunericului, a căror mai mare este Beelzebub - Prințul tuturor relelor.

CAPITOLUL VIII

Despre Necazurile Care Pot fi Pricinuite de Spiritele Rele și Despre Influențele Pozitive din Partea Spiritelor Bune

e crede că toate spiritele rele sunt malefice și că ele îl urăsc pe Dumnezeu, dar și pe om. De aceea, Providența Divină ne-a trimis mai multe spirite pure, pe care le-a desemnat să fie păstorii și îndrumătorii noștri. Aceste spirite au menirea de a ne ajuta zi de zi și de a alunga spiritele rele din preajma noastră sau de a se lupta cu acestea, pentru ca ele să nu ne facă nici un rău. Tobias spune că Raphael s-a opus demonului numit Asmodeus, pe care l-a alungat în sălbăticiile din Egiptul superior.

Hesiod spune că pe pământ se află 30.000 dintre spiritele nemuritoare ale lui Jupiter, ce au rolul de a-i păzi pe muritori. Ele pot observa faptele drepte și pline de milă, pentru că se învăluie în aer și în acest fel merg peste tot.

Nici un om nu s-ar afla în siguranță și nu și-ar putea îndeplini destinul pe care Dumnezeu i l-a hărăzit, fără de ajutorul spiritelor bune, sau dacă spiritele rele ar avea voie să satisfacă poftele oamenilor.

Așa cum fiecare om are un înger păzitor, care îi îndreaptă pașii spre bine, în același mod sunt trimiși și demonii sau spiritele negative, pentru a stârni carnea și dorințele muritorilor. Spiritul bun se luptă pentru a ne apăra împotriva acestor dușmani.

Aflat la mijloc, omul are dreptul să aleagă pe ce cale vrea să purceadă.

Nu putem acuza îngerii că nu își fac datoria, dacă ei nu reușesc să aducă popoarele la cunoașterea Adevăratului Dumnezeu.

În cazul în care oamenii cad în greșeală și idolatrie, păcatul este numai al lor, pentru că ei sunt cei care acceptă sau refuză cuvântul divin.

Omul are dreptul de a se alătura căii care îi este mai mult pe plac și are puterea de a depăși dușmanii care îi ies în cale. Odată învinși, acești inamici nu se vor mai întoarce degrabă la aceeași persoană.

De aceeași părere este și Origen, în cartea sa *Periarchon*, unde spune că sfinții luptă împotriva spiritelor rele și dacă le înving, le diminuează armata.

De aceea fiecare om are un spirit bun, dar și unul malefic.

Fiecare dintre aceștia caută uniunea cu spiritul uman, pe care încearcă să îl atragă spre sine. Spiritele pozitive, prin faptele bune, ne transformă în îngeri, prin unirea cu noi, așa cum Malachia spune despre Ioan Botezătorul: *„Iată că îmi trimit îngerul înaintea feței tale".*

Despre această uniune mai este scris și în alte părți, unde se zice că cel care îl alege pe Dumnezeu devine una în spirit cu el.

Și spiritele rele încearcă o uniune cu sufletul uman, așa cum Hristos le-a spus Iudeilor: *„Oare nu am ales eu doisprezece și unul dintre voi este un diavol?"*

Hermes Trismegistus spune că, atunci când un spirit are o anumită influență asupra sufletului unui om, el împrăștie sămânța propriei lui rase. Un astfel de spirit sădit va avea roade corespunzătoare. Când un spirit bun influențează un suflet sfânt, îl ridică spre lumina înțelepciunii. Dacă însă un spirit malefic afectează un suflet rău, îl va face să comită furturi, omoruri, violuri, sau alte astfel de fapte.

Așa cum spune și Jamblicus, spiritele pozitive purifică foarte bine sufletele și pot avea efecte dintre cele mai dorite, oferind sănătate trupului, virtute sufletului și siguranță, alungă ceea ce este muritor în noi și atrag lumină în mințile inteligente.

Teologii nu s-au pus de acord dacă există unul sau mai multe spirite care au grijă de oameni. Noi credem că sunt mai multe, de vreme ce profetul spune: *„El a dat îngerilor săi o sarcină în ceea ce te privește, și anume că trebuie să aibă grijă de tine în toate felurile posibile".* Hierome spune că aceste cuvinte sunt valabile pentru orice om, chiar și pentru Iisus.

Astfel, toți oamenii sunt influențați de diferiți îngeri, putând ajunge la orice grad de virtute și demnitate, dacă merită acest lucru. Dar cei care nu sunt demni de această poziție, vor fi coborâți și asupriți, atât de spiritele bune, cât și de cele rele, până când vor ajunge la cel mai de jos grad al suferinței.

Cei care sunt încredințați îngerilor sublimi sunt preferați înaintea altor oameni. Îngerii care îi au în grijă îi ridică și îi fac pe alți oameni să le fie supuși, prin anumite puteri oculte, pe care nici un muritor nu le poate percepe. Cel aflat într-o astfel de situație simte un fel de jug, pe care nu îl poate îndepărta cu ușurință. El se teme și preaslăvește puterea pe care îngerii superiori o acordă ființelor inferioare. La astfel de situații se pare că se referă Homer, când spune că muzele supuse lui Jupiter îi ajutau și îi influențau pe regii care îl venerau pe același zeu.

Se spune că Marcus Antoninus și Octavius Augustus erau foarte buni prieteni și obișnuiau să petreacă mult timp împreună. Dar când Octavius Augustus a plecat într-o expediție, un anumit magician l-a sfătuit pe Marcus Antoninus astfel: *„O, Antoniu, ce faci cu acel tânăr? Fugi și evită-l, pentru că, deși ești mai în vârstă și mai talentat decât el, deși ai îndurat mai multe războaie decât el, Spiritul tău se teme de Spiritul său, iar soarta ta este umbrită de a lui".*

Oare prințul nu era un om ca oricare altul? Cum se poate ca alți oameni să se teamă de el și să i se supună, în afara cazului în care ar interveni o putere divină?

În concluzie, trebuie să credem că, dacă suntem purificați prin fapte bune și urmărirea lucrurilor sublime, prin alegerea momentelor potrivite, putem primi onoarea de a fi călăuziți de îngeri sublimi și puternici.

CAPITOLUL IX

Despre Tripla Natură a Omului și despre Influența Exercitată de Fiecare dintre Aceste Părți

iecare om are un spirit bun, alcătuit din trei părți - prima dintre acestea este *sfințenia*, cea de-a doua este *nașterea*, iar ultima se referă la *profesiunea* sa.

Potrivit doctrinelor egiptene, spiritul sfânt este cel atribuit sufletului rațional, nu din stele sau planete, ci printr-o cauză supranaturală - de la Însuși Dumnezeu, Cel care a creat toate spiritele, cel care se află deasupra Naturii și este Universal.

Spiritul sfânt este cel care îndrumă viața sufletului și pune mereu gânduri bune în minte, încercând mereu să ne ilumineze, deși aproape niciodată nu ne dăm seama de acest lucru. Dar putem percepe această stare când suntem liniștiți și împăcați. Atunci putem chiar vorbi cu el, iar el ne va spune cum putem ajunge la adevărata desăvârșire. De aceea unii pot trage mai multe foloase din orice știință, artă sau îndeletnicire, într-un timp mai scurt și cu efort mai puțin, în vreme ce un altul poate studia mai mult, și tot degeaba. Și chiar dacă nu te preocupă nicio știință sau artă, acest spirit te ajută să trăiești bine, să îți duci acțiunile la bun sfârșit, etc.

Încearcă să îți cunoști spiritul bun și natura sa, pentru a ști dacă dispoziția celestă hărăzită pentru tine este una pozitivă sau dacă are o anumită direcție, pe care ar trebui să o urmezi.

Ascultarea acestui spirit l-a făcut pe Abraham să exceleze în dreptate și clemență, pe Isaac în frică și cumpătare, pe Iacob în putere, pe Moise în blândețe și miracole, pe Iosua în război, pe Phineas în zel, pe David în religie și victorie, pe Solomon în

cunoaștere și faimă, pe Petru în credință, pe Ioan în milostenie, pe Toma în prudență, pe Magdalena în contemplație.

În acest fel, trebuie să urmezi calea în care crezi că pot avea rezultatele cele mai bune, folosindu-ți talentul pentru a ajunge la un nivel cât mai ridicat într-o singură direcție. S-ar putea ca la un moment dat să crezi că poți ajunge să excelezi în mai multe domenii - așa cum ar fi natura și religia. Dacă poți avea rezultatele dorite, continuă cu ambele. Dacă nu, alege drumul cel mai profitabil, pentru că acela este cel care îți este menit.

CAPITOLUL X

Despre Limba Îngerilor și Despre Modul în Care Aceștia Vorbesc Între Ei sau cu Ființele Umane

Ne putem întreba dacă îngerii sau demonii, de vreme ce sunt spirite pure, folosesc între ei sau cu oamenii vorbirea sau vreo anumită limbă.

Pavel spune, în mai multe rânduri: *„de voi vorbi cu limba oamenilor sau a îngerilor"*.

Mulți se întreabă care este de fapt limba pe care o folosesc îngerii. Mulți cred că dacă spiritele utilizează o anumită limbă, atunci aceasta trebuie să fie ebraică, pentru că aceasta a fost prima dintre toate și a fost trimisă chiar din cer, fiind folosită înainte de amestecarea limbilor la Turnul Babel.

Este limba în care au fost date legile, de către Dumnezeu Tatăl, în care Evanghelia a fost propovăduită de Iisus Fiul și în care multe profeții au fost făcute de Sfântul Duh.

Toate limbile suferă diferite mutații și transformări, dar ebraica este singura care rămâne mereu neschimbată. Mai mult, un argument puternic în favoarea acestei idei este că deși spiritul folosește limba poporului unde se află, el va vorbi mereu în ebraică celui care poate înțelege această limbă.

Modul în care îngerii vorbesc nu ne este cunoscut, la fel cum chiar aceste ființe stau ascunse față de noi. Pentru a vorbi, oamenii trebuie să își folosească o mare parte din trupul lor - fălcile, cerul gurii, buzele, dinții, gâtul, plămânii, mușchii pieptului. De asemenea, oamenii trebuie să folosească diferite intensități ale vocii, în funcție de distanța la care interlocutorii se află.

Sufletele care părăsesc trupurile, îngerii și demonii vorbesc asemeni unor oameni foarte aproape unul de altul, care pot șopti foarte încet. Aceste ființe fac ceea ce omul face cu vocea sa, transmițând ideea de vorbire celor cărora li se adresează.

Adepții lui Platon spun că Socrate își percepea demonul cu ajutorul simțurilor, însă nu prin trupul fizic, ci prin corpul eteric ascuns în acesta.

Avicena credea că în același fel pot fi văzuți și auziți îngerii de către ființele umane.

Metoda prin care un spirit face cunoscut un altuia ceea ce gândește, este numită de către apostolul Pavel, *limba îngerilor*.

Dar de multe ori este trimisă și o voce auzibilă, așa cum s-a întâmplat la înălțarea Domnului: *„Bărbați din Galilea, de ce stați și vă uitați spre cer?"*

În Vechiul Testament se spune cum spiritele le-au vorbit mai multor profeți și părinți, dar numai atunci când și-au luat și un trup (*au intrat în anumite trupuri, folosindu-se de instrumentele vocale ale acelora, numite mediumi*).

De altfel, nu știm nici cu ce simțuri aud aceste spirite invocațiile și rugăciunile noastre sau văd ceremoniile pe care le facem. Se pare că ele au un trup spiritual, cu care ating, văd și aud, fără a avea nevoie de intermediari și fără ca nimic să nu le stea în cale. Cu toate acestea, ei nu percep în același fel în care o fac oamenii - cu ajutorul diferitelor organe, ci prin imprimare și infiltrare, așa cum un burete absoarbe apa.

Aceste lucruri nu sunt atât de greu de crezut, mai ales dacă ne gândim că există și multe animale care nu au aceleași organe de simț ca oamenii, dar percep foarte bine tot ceea ce se petrece în mediul în care trăiesc.

CAPITOLUL XI

Despre Numele Spiritelor și Diferitelor lor Influențe. Despre Spiritele Stelelor, ale Semnelor Zodiacale, ale Colțurilor Cerului și ale Elementelor

ulte și felurite sunt numele spiritelor bune și rele, însă numele lor proprii și adevărate, la fel ca și cele ale stelelor, nu sunt cunoscute decât de Dumnezeu. Numai el poate număra infinitul stelelor și le poate da nume fiecăreia.

Aceste nume nu pot fi cunoscute de către oameni decât prin revelații divine. Foarte puține dintre ele ne sunt transmise prin scrierile sacre. Dar înțelepții evrei cred că numele îngerilor le-au fost lăsate de Adam, pentru că în Sfânta Scriptură scrie: *„Iar Domnul i-a dat lui Adam tot ceea ce făcuse, pentru ca acesta să le numească, iar așa cum le spunea, așa le rămânea numele".*

Astfel, învățații evrei *Mecubal*, dar și magicienii și kabaliștii, cred că este în puterea omului să dea nume spiritelor. Astfel de oameni, însă, trebuie să fie demni și capabili, având darul divin al autorității sacre. Pentru că un Nume care exprimă Natura Divinității sau chiar întreaga virtute a esențelor divine, el nu poate fi creat de nici o voce umană. De aceea, cea mai mare parte a numelor spiritelor sunt create din ceea ce fac acestea, referindu-se la un anumit lucru sau efect pe care îl produc. Acest nume va obține apoi eficiența și virtutea de a atrage orice esență spirituală superioară și de a îndeplini anumite sarcini.

Am văzut și cunoscut o scriere pe un pergament nou, ce reprezenta numele și sigiliul unui anumit spirit, în ora Lunii. Pergamenul i-a fost dat unei broaște de apă, moment în care s-au

rostit câteva invocații. Broasca a fost lăsată în apă și au urmat după aceea ploi și furtuni.

Altă dată, am văzut același om cum a scris, în același fel, numele unui alt spirit pe sigiliu, în ora lui Marte, după care l-a dat unei ciori și a rostit o invocație. După ce pasărea a fost lăsată să zboare, din partea aceea de cer s-au văzut fulgere și tunete cutremurătoare, însoțite de nori groși.

Numele acelor spirite nu erau în vreo limbă necunoscută și nu se refereau la nimic altceva decât la ceea ce pot face ele. La fel sunt și numele acelor îngeri *Raziel, Gabriel, Mihail, Raphael, Haniel*, care înseamnă Viziunea lui Dumnezeu, Virtutea lui Dumnezeu, Puterea lui Dumnezeu, Leacul lui Dumnezeu și Gloria lui Dumnezeu.

În mod similar, în numele demonilor se poate citi felul acțiunilor pe care le fac aceștia: un jucător, un escroc, un visător, un ațâțător, și multe altele similare.

De la mulți dintre anticii înțelepți evrei am primit numele îngerilor ce guvernează peste planete și semne zodiacale. Pentru *Saturn* avem *Zaphiel* (*Oriphiel)*; pentru *Jupiter*, *Zadkiel*; pentru *Marte*, *Samael*; pentru *Soare*, *Mihail*; pentru *Venus*, *Haniel*; pentru *Mercur*, *Raphael*; pentru *Lună*, *Gabriel*. Acestea sunt cele șapte spirite care stau mereu în fața lui Dumnezeu și care au primit sarcina de a avea grijă de toate regatele cerești și pământene, aflate sub aceeași Lună.

Aceste spirite influențează lucrurile printr-un anumit aranjament al orelor, zilelor și anilor.

Hermes Mercurius Trismegistus numește aceste spirite *„stăpânii lumii"*, pentru că ei distribuie influențele tuturor stelelor și ale semnelor zodiacale asupra elementelor inferioare.

Unii le atribuie stelelor, cu nume oarecum diferite: pentru Saturn este *Oriphiel*; pentru Jupiter *Zachariel*; pentru Marte *Samael*; pentru Soare, *Michael*; pentru Venus, *Anael*; pentru Mercur, *Raphael*; pentru Lună *Gabriel*. Iar fiecare dintre acestea stăpânește lumea pentru 354 de ani și patru luni, începând cu spiritul lui Saturn, după care urmează în ordine Venus, Jupiter,

Mercur, Marte, Luna şi Soarele, după care se ajunge din nou la Saturn şi se reia întregul ciclu.

Tritemius a scris pentru Maximilian Caesar un tratat special despre aceste spirite, iar cine va cerceta cu atenţie această scriere va avea foarte multe de învăţat despre vremurile viitoare.

Cele douăsprezece semne zodiacale au următoarele spirite: pentru *Berbec*, *Malahidael*; pentru *Taur*, *Asmodel*; pentru *Gemini*, *Ambriel*; pentru *Cancer*, *Muriel*; pentru *Leu*, *Verchiel*; pentru *Virgo*, *Hamaliel*; pentru *Balanţă*, *Zuriel*; pentru *Scorpion*, *Barchiel*; pentru *Săgetător*, *Advachiel*; pentru *Capricorn*, *Hanael*; pentru *Vărsător*, *Cambiel*; pentru *Peşti*, *Barchiel*.

Ioan a menţionat aceste spirite în Apocalipsă, vorbind despre primul la început şi despre cele şapte spirite care se află în prezenţa tronului lui Dumnezeu, care sunt de fapt spiritele celor şapte planete, aşa cum se spune la sfârşitul cărţii, unde este descrisă platforma cetăţii cereşti şi se zice că pe cele douăsprezece turle se găsesc doisprezece îngeri.

Alţi douăzeci şi opt de îngeri se află în cele douăzeci şi opt de încăperi ale Lunii, iar numele lor sunt: *Geniel, Enediel, Anixiel, Azariel, Gabriel, Dirachiel, Scheliel, Amnediel, Barbiel, Ardefiel, Neciel, Abdizuel, Jazeriel, Ergediel, Atliel, Azeruel, Adriel, Egibiel, Amutiel, Kyriel, Bethnael, Geliel, Requiel, Abrinael, Agiel, Tagriel, Atheniel, Amnixiel*.

Există şi patru prinţi ai îngerilor, care stăpânesc cele patru vânturi şi cele patru colţuri ale lumii. Mihail se află în partea de Est, Rafael în partea de Vest, Gabriel în Nord, iar Nariel, care de unii este numit Ariel, se găseşte în Sud. Există spirite şi pentru elemente: *Cherub* pentru Aer, *Tharsis* pentru Apă, *Ariel* pentru Pământ şi *Seraph* pentru Foc.

Fiecare dintre aceste spirite este un mare prinţ şi are o putere foarte mare în domeniul propriilor planete şi semne, precum şi în timpul acestora, în ani, luni, zile şi ore, în elementele lor, în părţile lumii şi în vânturi. Iar fiecare spirit guvernează asupra mai multor legiuni.

În mod similar, între spiritele rele, există patru regi puternici şi care îi guvernează pe ceilalţi, potrivit celor patru colţuri ale lumii. Numele lor sunt acestea: *Urieus*, în Est; *Amaymon*, în Sud; *Paymon*, în Vest; *Egin*, în Nord. Înţelepţii evrei le-au dat alte nume: *Samuel, Azazel, Azael* şi *Mahazuel*. Sub aceştia se găsesc mulţi alţii, care guvernează ca prinţi ai legiunilor.

Există un număr mare şi de diavoli pentru lucruri mărunte. Mai mult, anticii teologi greci consideră că există şase demoni pe care îi numesc *Telchines* sau *Alastores*. Aceştia sunt rău-voitori cu oamenii. Ei iau apă din râul Styx şi stropesc cu ea pământul, provocând astfel calamităţi, epidemii şi foamete. Aceşti şase demoni sunt *Acteus, Megalezius, Ormenus, Lycus, Nicon* şi *Mimon*.

Cei care vor să ştie exact numele, locul şi momentul acestor spirite pot studia *Tratatul templelor* şi *Cartea luminilor*, ale lui Rabbi Simon, precum şi *Tratatul templelor* lui Rabbi Ishmael.

CAPITOLUL XII

Despre Modul în Care Kabaliştii Extrag Numele Sacre ale Sfinţilor din Scrierile Sfinte. Despre Cei Şaptezeci şi Doi de Îngeri, ce Poartă Numele Lui Dzumnezeu, cu Tabelele lui Ziruph şi Preschimbările Numelor şi ale Numerelor

xistă şi alte nume sacre ale spiritelor bune şi rele, atribuite în funcţie de rolul fiecărui spirit şi care au o eficienţă mai mare decât cele mai sus menţionate. Aceste nume sunt extrase de kabalişti din scrierile sfinte, potrivit unui meşteşug foarte bine pus la punct.

De asemenea, anumite Nume ale lui Dumnezeu sunt extrase din anumite locuri. Regula generală este că oriunde în Scriptură este exprimat un lucru ce conţine esenţă divină, din acel loc poate fi cules un Nume al lui Dumnezeu. Iar în locul în care Numele lui Dumnezeu este exprimat direct, acolo se poate citi rolul Numelui respectiv.

Astfel, oriunde în Scriptură se menţionează ceea ce poate face un spirit, fie el bun sau rău, de acolo se poate culege numele spiritului. Această regulă este general valabilă, iar din ceea ce este bine se extrag numele spiritelor bune, în vreme ce din ceea ce este rău se culeg numele spiritelor rele. Nu trebuie să confundăm negrul cu albul, noaptea cu ziua, întunericul cu lumina.

Iată câteva versete exemple:

„Fie ca ei să fie precum praful în faţa vântului, iar îngerul Domnului să îi împrăştie. Fie ca ale lor căi să fie întunecate şi alunecoase, iar îngerul Domnului să îi gonească mereu."

ההדהוהי ףאלאמו תוד לפני ץומב ויהי

םפרד הוהי תוקל קלהו ףטה םכרדיהי

Din Psalmul al XXXV-lea la evrei, dar al XXXIV-lea pentru noi. De aici sunt extrase două nume - לאדימ *Midael* şi לאירימ Miriael, din ordinul luptătorilor

„Pe vrăjmaşul meu pune-l sub stăpânirea unui om rău, iar Satan să stea la dreapta lui!"

Din psalmul al CIX-lea al evreilor, şi al CVIII-lea pentru latini.

ונימי לאלמאי ןמשר וילע רקפה

De aici este extras numele spiritului rău *Schii*, יעיש.

Există un anumit text din Exodul, alcătuit din trei versete, fiecare dintre acestea având şaptezeci şi două de litere. Primul începe cu *Vajisa*, עסיו, al doilea cu *Vajabo*, אביו, iar al treilea cu *Vajot*, טיו. Acestea sunt extinse într-un vers, primul şi al treilea de la stânga la dreapta, iar cel din mijloc în sens invers, de la dreapta la stânga. Fiecare dintre cele trei litere sunt subordonate între ele, alcătuind un singur nume, ce conţine şaptezeci şi două de nume. Evreii îi spun *Schemhamphorae*.

Dacă acestui nume i se adaugă El לא sau Jah ההי, sunt produse şaptezeci şi două de nume, cu câte trei silabe, fiecare dintre acestea conţinând Numele lui Dumnezeu.

Este scris: *„Iar Îngerul Meu va merge înaintea ta. Ia seamă la el, pentru că el duce Numele Meu."*

Aceşti îngeri guvernează cele şaptezeci şi două de părţi ale cerului, tot atâtea naţiuni şi limbi, dar şi încheieturi în corpul oamenilor. Ei cooperează cu cei şaptezeci şi doi de seniori ai sinogogii şi cu acelaşi număr de discipoli ai lui Iisus.

Pentru a afla numele lor, potrivit modului de alcătuire folosit de kabalişti, urmăriţi tabelul.

Mai există şi alte moduri de a alcătui *Schemhamphorae* din acele verseturi. Ele pot fi scrise în mod normal, unul după celălalt, de la dreapta la stânga, pe lângă cele extrase din tabelul

lui Ziruph sau cele din tabelele cu transformări ale numelor, despre care am vorbit mai sus.

Există şaptezeci şi doi de îngeri care poartă Numele lui Dumnezeu, *Schemhamphorae*.

Tabelele se găsesc în tabelele anexate, nr. 1, 2, 3, 4.

CAPITOLUL XIII

Despre Cum se Pot Afla Numele Spiritelor şi ale Altor Fiinţe, din Dispunerea Corpurilor Cereşti

agicienii din Antichitate credeau în arta găsirii numelor spiritelor, prin desluşirea dispunerii corpurilor cereşti. De exemplu, dacă vrei să faci o imagine sau un cerc, sub o anumită Constelaţie, trebuie să găseşti spiritul care guvernează acea lucrare. Pentru că dispunerea cerească este deja favorabilă, trebuie să atribui litere şi numere, în funcţie de gradul ascendentului şi după succesiunea semnelor în fiecare grad, umplând întregul cerc al cerului.

Literele care se potrivesc în locul stelelor de al căror ajutor ai nevoie, vor fi în funcţie de numărul şi puterea stelelor fără număr şi ordine, iar ele vor alcătui numele spiritului bun. Dar dacă vei face acelaşi lucru începând cu un grad descendent, spiritul rezultant va fi unul nefavorabil.

După părerea învăţaţilor evrei şi chaldeeni, în acest fel se pot descoperi numele şi natura oricărui spirit.

De exemplu, dacă se cunoaşte gradul ascendentul zilei de naştere a unei persoane, iar celelalte colţuri ale cerului sunt egalizate, atunci se aşază elementele cu cele mai multe demnităţi ale planetelor în cele patru colţuri, pe care arabii le numesc Almutez, şi care sunt primele observate dintre toate. Pe poziţia secundară se vor pune elementele cu un număr mai mic de demnităţi, în ordine descrescătoare.

Folosind această ordine vei putea cunoaşte adevăratul loc ceresc şi gradul oricărui spirit, începând cu gradul ascendentului,

prin fiecare grad, potrivit ordinii semnelor, împărțind cele douăzeci și două de litere evreiești.

După aceea se iau literele care cad în locul stelelor avute în vedere, sunt marcate și dispuse potrivit ordinii superioare. Ele sunt apoi unite potrivit regulilor limbii ebraice și sunt astfel create nume ale spiritelor, la care se adaugă unul dintre numele monosilabice ale Ființei Divine - El sau Jah.

Dar dacă împărțirea literelor se face dintr-un unghi descendent, în sensul invers succesiunii semnelor și al literelor care cad în Nadirul (punctul opus) stelelor, se creează numele unui spirit rău.

Chaldeenii procedează într-un alt mod, pentru că ei nu știu Almutezul îngerilor, ci pe cel al celor unsprezece case, urmând pașii mai sus menționați. Ei găsesc spiritul rău prin Almutezul unghiului celei de-a douăsprezecea case. Spiritul este unul rău pentru că el este creat dintr-un grad descendent, așezat împotriva ordinii firești a semnelor.

CAPITOLUL XIV

Despre Arta Calculării Acestor Nume prin Tradiția Kabaliștilor

ai există și o altă artă a acestor nume, arta calculării, realizată cu ajutorul următoarelor tabele.

Se introduc numele sacre, divine sau angelice în coloana literelor descrescătoare, se iau literele care se găsesc în unghiurile obișnuite sub stelele sau semnele lor. Se reduce apoi numărul de ordine și se creează numele unui spirit pozitiv, cu natura stelei sau semnului respectiv.

Dar dacă numele sunt introduse în coloana ascendentă și se iau unghiurile obișnuite deasupra stelelor și semnelor din linia cea mai de jos, se va crea numele unui spirit rău.

Acestea sunt numele spiritelor oricărei ordini a cerului, fie ele bune sau rele. În același fel, ele pot fi multiplicate în nouă nume, aparținând aceluiași număr de ordine.

De asemenea, poți introduce un nume, extrăgând un altul, al unui spirit superior, bun sau rău.

Trebuie să se țină seama de faptul că începutul acestei calculări depinde de Numele lui Dumnezeu. Fiecare cuvânt are o virtute magică, pentru că depinde de Cuvântul Domnului. Astfel, orice nume angelic trebuie să își aibă originea într-un Nume original al lui Dumnezeu.

Se spune că îngerii poartă numele lui Dumnezeu, pentru că stă scris: *„Iar Numele Meu se va găsi în el".*

În acest fel, numele îngerilor buni poate fi deslușit din numele celor răi.

Uneori se adaugă unul dintre numele Ființei Divine - *El*, *On*, *Jah* sau *Jod* -, pronunțându-se odată cu acesta. *Jah* este Numele unei ființe binefăcătoare, iar Jod este Numele unui Zeu, astfel că aceste două nume se alătură în cazul numelor îngerilor.

Numele El atrage putere și virtute, fiind adăugat atât pentru spiritele bune, cât și pentru cele rele, pentru că spiritele rele nu pot exista și nu se pot manifesta fără virtutea lui El, Dumnezeu.

Îngerii obișnuiți, aparținând aceluiași semn și stea trebuie considerați în funcție de caracteristicile diferitelor stele, în afară de cazul în care ei au nume amestecate, așa cum se întâmplă în cazul spiridușilor.

Ori de câte ori se folosește acest tabel, unghiul obișnuit trebuie luat în funcție de steaua sau semnul celui care face această acțiune.

Există și oameni care cred că aceste tabele pot fi folosite și pentru a ajunge la rezultate bune ori rele, cu ajutorul demonilor.

În același fel, se pot utiliza tabelele și cu numele propriu al altor persoane, cu scopul de a extrage spirite sub influența stelelor care vor avea efecte asupra lor, prin fiziologia, prin înclinațiile ori pasiunile sale. Acestea vor avea un caracter marțial, saturnian, solar sau dat de orice altă stea sau planetă.

Deși astfel de nume proprii au o putere nesemnificativă, numele extrase sau cele derivate din ele au o eficiență foarte mare, la fel cum razele Soarelui colectate de o lentilă ard mult mai puternic decât cele directe.

Există o *ordine a literelor* din acele tabele, sub influența stelelor și a semnelor, asemănătoare cu cea pe care o folosesc astrologii.

Această ordine se referă la zece, unsprezece și doisprezece.

Despre această artă a calculării a scris și Alphonsus Cyprius, care a și potrivit-o cu literele alfabetului latin.

Pentru că literele din orice limbă au prin număr, ordine și imagine, un original celest și divin, putem spune că aceste metode de calculare privind numele spiritelor au fost folosite nu

doar de evrei, ci și de chaldeeni, arabi, egipteni, greci, latini și mulți alții.

Mulți au obiectat că prin aceste nume, oameni cu caractere și destine diferite au obținut același spirit, cu același nume, pentru că numele lor proprii era similar.

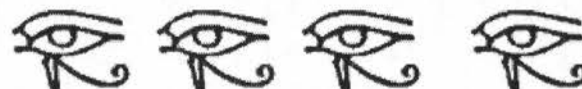
Astfel, nu trebuie să ni se pară absurd ca același spirit să se găsească în sufletul mai multor persoane.

Mai mult, așa cum mai mulți oameni pot avea același nume, așa și spirite cu naturi diferite pot împărți aceeași denumire, același sigiliu ori același caracter, doar că vor avea aspecte diferite.

Așa cum șarpele îl reprezintă uneori pe Christos, iar alte ori pe diavol, așa și aceleași nume și aceleași sigilii pot fi aplicate uneori spiritelor bune, iar alte ori celor rele.

În cele din urmă, intenția invocatorului, prin care inteligența sa se unește cu cea a ființelor superioare, este cea care ne face ca uneori să avem stăpânire asupra unui spirit, iar alte ori asupra altuia (*deși acesta are un singur nume*).

Pentru a analiza tabelele calculării numelor spiritelor, bune și rele, existente sub influența celor șapte planete și sub ordinea celor douăsprezece semne zodiacale, urmăriți figurile de mai jos.

The Cabala

Shewing at one View the Seventy-two Angels bearing the name of God Shemhamphor

ב	ל	ה	ה	מ	י	ה	ל	א	ה	כ	א	ל	מ	ע	ס	י	ו
ל	א	ק	ר	ב	ז	ה	א	ל	ז	ה	כ	ל	ה	ל	י	ל	ה
י	ו	מ	י	ה	ל	ע	ו	ד	י	ת	א	ה	ש	מ	ט	י	ו
אל	יה	יה	אל	אל	אל	יה	יה	יה	אל	ל	יה	אל	יה	יה	אל	אל	יה
Caliel	*Leviah*	*Hakamiah*	*Hariel*	*Mebahel*	*Ielael*	*Hahiah*	*Lauiah*	*Aladiah*	*Haziel*	*Cahethel*	*Akhaiah*	*Lelahel*	*Mahasiah*	*Elemiah*	*Sitael*	*Jeliel*	*Vehuiah*
מ	כ	ל	י	ו	ל	א	ר	ש	י	ה	נ	ה	מ	י	נ	פ	ל
נ	ו	ה	ה	ש	כ	ו	י	א	ר	א	ה	ה	ל	י	ל	ה	ו
ד	ק	ח	ו	ר	ב	מ	י	ח	ת	א	ה	י	ה	י	כ	ל	ו
אל	יה	יה	יה	יה	אל	אל	אל	יה	אל	יה	הי	ית	אל	אל	אל	יה	יה
Monadel	*Chavakiah*	*Lehahiah*	*Ichuiah*	*Vasariah*	*Lecabel*	*Omael*	*Reiiel*	*Seehiah*	*Ierathel*	*Haaiah*	*Nithhaiah*	*Hahuiah*	*Melahel*	*Ieiaiel*	*Nelchael*	*Pahaliah*	*Leuuiah*
נ	נ	ע	ה	ר	ו	מ	ע	ע	ס	י	ו	מ	ה	י	ר	ה	א
י	נ	מ	ה	נ	ה	י	ש	ר	א	ל	ו	י	ה	י	ה	ע	נ
ה	א	מ	ש	י	ו	ה	ל	י	ל	ה	ל	ח	ה	י	ע	ם	י
אל	אל	יה	יה	אל	אל	אל	יה	אל	יה	יה	יה	אל	אל	אל	אל	יה	אל
Nithael	*Nanael*	*Imamiah*	*Hahaziah*	*Daniel*	*Vehuel*	*Mihael*	*Asaliah*	*Ariel*	*Saaliah*	*Ielahiah*	*Vevaliah*	*Michael*	*Hahahel*	*Ihiauel*	*Rehael*	*Haamiah*	*Aniel*
מ	ה	י	ר	ה	א	מ	ד	מ	ע	י	ו	מ	ה	י	נ	פ	מ
ו	י	ב	א	ב	י	נ	מ	ה	נ	ה	מ	צ	ר	י	מ	ו	ב
מ	י	מ	ה	ו	ע	ק	ב	י	י	ה	ב	ר	ה	ל	מ	י	ה
יה	אל	יה	אל	יה	אל	אל	יה	אל	אל	אל	אל	אל	אל	אל	יה	אל	יה
Mevamaih	*Haiaiel*	*Ibamiah*	*Rochel*	*Habuiah*	*Eiael*	*Menkel*	*Damabiah*	*Mochael*	*Annauel*	*Iahhel*	*Umabel*	*Mizrael*	*Harahel*	*Ieilael*	*Nemamaih*	*Poiel*	*Mebahiah*

The Cabala

The Right Table of the Commutations.

ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב
ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג
ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד
ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה
ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו
ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז
ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח
ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט
ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י
י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ
כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל
ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ
מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ
נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס
ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע
ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ
פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ
צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק
ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר
ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש
ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת

Cabala

The Averse Table of Commutations

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש
ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ
צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ
פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ
נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו
ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה
ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד
ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג
ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב
ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א

F. Barrett Del. R. Griffith Sculp.

FRANCIS BARRETT MAGUL

The Cabala

Table 4 & 5

The Table of the Combinations of Ziruph

כמ	ינ	טס	חע	זפ	וצ	הק	דר	גש	בה	אל
למ	כנ	ים	כע	חפ	זצ	וק	הר	דש	גת	אב
במ	לנ	לם	יע	טפ	חצ	זק	יר	הש	דת	אג
מנ	לם	מע	יפ	טצ	חק	זר	יש	הת	בג	אד
גנ	סם	לע	כפ	יצ	טק	חר	זש	יה	בר	אה
נם	מע	לפ	כצ	יק	טר	חש	ות	גר	בה	או
רם	נע	מפ	לצ	כק	יר	טש	הת	גה	בר	אז
סע	נפ	מצ	לק	כר	יש	טת	דה	גר	בז	אח
הע	ספ	נצ	מק	לר	כש	ית	דר	גז	בח	אט
עפ	מצ	נק	מר	לש	כת	הי	דז	גח	בט	אי
ופ	עצ	סק	נר	מש	לת	הז	דה	גט	בי	אכ
פצ	עק	סר	נש	מת	וז	הח	רט	גי	בכ	אל
זצ	פק	ער	כש	נת	וח	הט	די	גכ	בל	אמ
צק	פר	עש	כת	זת	וט	הי	דכ	גל	במ	אנ
הק	צר	פש	עת	זט	וי	הכ	דל	גמ	בנ	אס
קר	צש	פת	הט	זי	וכ	הל	דמ	גנ	בס	אע
צר	קש	טת	הי	זב	ול	המ	דנ	גס	בע	אפ
רש	קת	טי	הכ	זל	ומ	הנ	דס	גע	בפ	אצ
יש	רה	טכ	הל	זמ	ונ	הס	דע	גפ	בצ	אק
שת	יב	טל	מה	זנ	ום	הע	דפ	גצ	בק	אר
בת	יג	טמ	הנ	זס	וע	הפ	דצ	גק	בר	אש
כל	ימ	טנ	הס	זע	ופ	הצ	דק	גר	בש	את

The Rational Table of Ziruph

למ	כנ	ים	טע	הפ	זצ	יק	הר	דש	גת	אב
מנ	לס	כע	יפ	מצ	חק	זר	יש	הת	דב	אג
נס	מע	לפ	כצ	יק	טר	חש	זת	יב	הג	אד
סע	נפ	מצ	לק	כר	יש	טח	חב	זג	ור	אה
עפ	סצ	נק	מר	לש	כת	יב	טג	חר	זה	או
פצ	עק	סר	נש	מת	לב	כג	יר	טה	חו	אז
צק	פר	עש	סח	נב	מג	לד	כה	יו	טז	אח
קר	צש	פת	עב	סג	נד	מה	לו	כז	יח	אט
רש	קת	צב	פג	עד	סה	נו	מז	לח	כט	אי
שת	רב	קג	צד	פה	עו	סז	נח	מט	רי	אכ
תב	שג	רד	קה	צו	פז	עח	סט	ני	מכ	אל
בג	תד	שה	רו	קז	צח	פט	עי	סכ	נל	אמ
גד	בה	תו	שז	רח	קט	צי	פכ	על	סמ	אנ
דה	גו	בז	תח	שט	רי	קכ	צל	פמ	ענ	אס
הו	דז	גח	בט	תי	שכ	רל	קמ	צנ	פס	אע
וז	הח	דט	גי	בכ	תל	שמ	רנ	קס	צע	אפ
זח	וט	הי	דכ	גל	במ	תנ	שס	רע	קפ	אצ
חט	זי	וכ	הל	דמ	גנ	בס	תע	שפ	רצ	אק
טי	חכ	זל	ומ	הנ	דס	גע	בפ	תצ	שק	אר
יכ	טל	חמ	זנ	וס	הע	דפ	גצ	בק	תר	אש
כל	ימ	טנ	חס	זע	ופ	הצ	דק	גר	בש	את
שת	קר	פצ	סע	מנ	כל	טי	יר	הר	נר	אב

Pub. by Lackington & Allen

CAPITOLUL XV

Despre Caracteristicile şi Sigiliile Spiritelor

Vom vorbi acum despre caracterele şi sigiliile spiritelor.

Caracterele nu sunt nimic altceva decât anumite litere şi scrieri necunoscute, care păzesc secretele spiritelor şi numele lor, de folosirea şi citirea lor de către oamenii de rând.

Anticii numeau astfel de litere *hieroglife* sau litere sfinte, pentru că aveau menirea de a păstra secretele lui Dumnezeu. Ei erau de părere că nu se cuvine să scrii miterele lui Dumnezeu cu literele folosite de oamenii de rând.

Porfir spune: *„Anticii erau predispuşi la a-l ascunde pe Dumnezeu şi virtuţile divine, prin litere speciale şi prin lucruri care sunt vizibile, dar care se referă la aspecte invizibile”.*

De aceea, *misterele mărețe erau transmise prin litere sacre* şi erau explicate prin anumite imagini simbolice. Astfel ei au considerat că toate lucrurile rotunde sunt simboluri ale Soarelui şi ale Lunii, reprezentând speranța şi norocul.

Un cerc întreg este simbolul cerurilor, iar părți dintr-un cerc reprezintă Luna.

Piramidele şi obeliscurile simbolizează Focul, iar Soarele şi Pământul sunt reprezentate printr-un cilindru.

CAPITOLUL XVI

Un alt Mod de a Realiza Litere, Conform Concepției Kabaliştilor

Evreii utilizează mai multe metode de a crea litere, dintre care una este cea mai veche, fiind folosită de Moise şi de profeți. Aceasta este şi cea mai complicată metodă, înțelegerea ei cerând multă răbdare şi mult studiu.

Literele pe care evreii le folosesc în zilele noastre au fost create de Esdras. Există o scriere pe care ei o numesc celestă, pentru că decorul ei este un cer înstelat.

O altă scriere este numită *Malachim* sau *Melachim*, adică cea aparținând îngerilor sau regală.

O alta este numită *„trecerea prin râu”*. Literele şi simbolurile acestora pot fi urmărite în figurile din tabel.

O altă metodă de scriere folosită de kabalişti era în trecut foarte respectată, dar astăzi este considerată un lucru obişnuit. Aceasta este scrierea care conține douăzeci şi şapte de litere, care pot fi împărțite în trei clase, fiecare dintre acestea conținând nouă litere.

În *prima clasă* sunt incluse **אבגדהוזחת**, reprezentând sigiliile sau semnele numerelor simple şi a lucrurilor intelectuale, împărțite la rândul lor în nouă ordine de îngeri.

Cea *de-a doua clasă* este **יכלמנסעפצ**, marcând zecile şi lucrurile celeste din cele nouă sfere ale cerurilor.

În cea *de-a treia clasă* găsim primele patru litere şi cele cinci litere finale - **קרשתףםןץ** -, care marchează sutele şi lucrurile inferioare, adică cele patru elemente simple şi cele cinci feluri de elemente compuse şi desăvârşite.

Uneori, aceste trei clase sunt împărțite în nouă categorii, dintre care prima a unităților: *intelectuale, celeste și elementare.*

Cea de-a doua aparține *perechilor*, cea de-a treia *grupurilor cu trei elemente*, și tot așa.

Aceste trei clase se găsesc la intersecția a patru linii paralele două câte două, care formează unghiuri drepte.

Această imagine poate fi la rândul său împărțită în nouă figuri distincte, reprezentând cele nouă încăperi și care caracterizează literele lor prin Notariacon. Dacă acesta aparține unui singur punct, el va arăta prima literă a acelei încăperi. Dacă se referă la două puncte, arată cea de-a doua literă, iar dacă se referă la trei puncte, cea de-a treia literă.

De exemplu, în cazul în care vrei să faci numele Mihail, **לאכימ**, acesta va fi alcătuit din cinci litere, reduse mai întâi la trei caractere, apoi la unul singur, deși punctele Notariacon sunt de obicei omise. În acest fel ia naștere simbolul pentru Mihail.

O altă metodă, foarte ușoară, întâlnită în toate limbile și valabilă pentru toate literele, se realizează prin punerea laolaltă a literelor. Această metodă este folosită mai ales de către arabi. De altfel, nici un alt alfabet nu este la fel de elegant și predispus la uniune ca cel arabic.

Trebuie să cunoști spiritele angelice, de vreme ce ele sunt de o inteligență pură și nu au un corp distinct, așa cum nu au nici alte caracteristici umane. Pentru că nu le putem cunoaște esențele și calitățile, folosim numele sau acțiunile lor, realizând apoi imagini și semne distincte. Prin acestea nu vom limita spiritele la planul uman, ci ne vom înălța la nivelul lor.

Printr-o anumită admirație a rațiunii noastre, ajungem la o venerație religioasă pentru ele și suntem învăluiți cu totul într-o adorație divină.

După aceea, printr-o credință extraordinară, prin speranță și prin iubire, vom putea chema spiritele, prin numele lor adevărate, pentru a obține de la ele virtuțile și puterile pe care de dorim.

The Cabala

The Tables for the calculation of the names of Spirits good & bad & under the presidency of the 7 Planets & 12 militant Signs

	☽	☿	♀	☉	♂	♃	♄	The Line of Good
ת	ז	י	ה	ד	ג	ב	א	א
ש	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ב
ר	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	ג
ק	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ד
צ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ה
פ	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	ו
ע	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ז
ס	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ח
נ	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ט
מ	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	י
ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	כ
כ	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	ל
י	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	מ
ט	י	ט	ח	ז	ו	ה	ר	נ
ח	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	ס
ז	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	ע
ו	ט	ח	ז	ו	ה	ד	י	פ
ה	פ	ס	נ	מ	ל	כ	י	צ
ד	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ק
ג	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	ר
ב	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ש
א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ת
The Line of Evil	♄	♃	♂	☉	☽	♀	☿	

The entrance of the Evil Angels — *The entrance of the Good Angels*

	♓	♒	♑	♐	♏	♎	♍	♌	♋	♊	♉	♈	The Line of Good
ת	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ח	ד	ג	ב	א	א
ש	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	ב
ר	כ	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ג
ק	ט	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ד
צ	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ה
פ	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ו
ע	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	ז
ס	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ח
נ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ט
מ	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	י
ל	י	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	צ	פ	כ
כ	פ	צ	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ל
י	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	ח	ז	מ
ט	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	נ
ח	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ר	ק	ס
ז	ק	ר	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ע
ו	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט	פ
ה	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	צ
ד	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ת	ש	ק
ג	ש	ת	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ר
ב	ה	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ	ש
א	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ה	ת
The Line of Evil	ל	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	

The entrance of the Evil Angels — *The entrance of the Good Angels*

CAPITOLUL XVII

Există şi un Alt Tip de Caractere sau Semne ale Spiritelor, Care Pot fi Primite Numai Prin Revelaţii

xistă un tip de caractere care pot fi primite numai prin revelaţii şi prin nici o altă metodă. Virtutea acestora poate fi primită numai de la Fiinţa Divină.

Există unele lucruri secrete, legate de anumite divinităţi, aşa cum există şi unele înţelegeri sau pacte dintre oameni şi fiinţele superioare.

Un astfel de semn i-a fost arătat lui Constantin, având forma *in hoc vince*.

Un altul i-a fost revelat lui Antiochus, sub forma unei pentagrame, care reprezintă sănătate, deoarece, dacă se reduce la litere, va fi **ὑγίεια**, adică sănătate. Prin încrederea în aceste semne, ambii regi au obţinut mari victorii împotriva duşmanilor.

Judas, care mai apoi a fost supranumit Machabeus, trebuia să se lupte cu evreii împotriva lui Antiochus Eupator şi atunci a primit de la un înger un semn remarcabil **יבכמ**, cu ajutorul căruia a ucis 11.000 de oameni, iar mai apoi alţi 35.000 dintre duşmanii săi. Semnul respectiv nu era nimic altceva decât numele lui Iehova, reprezentând o emblemă a numelui cu şaptezeci şi două de litere.

Varianta exstinsă a acestui nume este **חיהימ ילאב דיטב ימ**, însemnând *„Care dintre voi este la fel de puternic ca Iehova?"*

The Cabala

Fig. A

גלש	בכר	איק
וסם	הנך	דמת
טצץ	חפף	זען

Fig. B

Fig. C

Fig. D

Fig. F

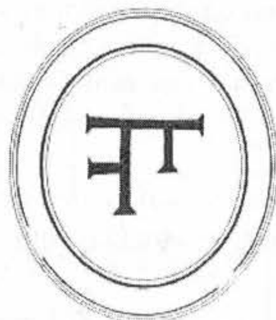

Fig. F The Cabalistic Character of the Spirit Michael as Composed out of the above Table A B C D

CAPITOLUL XVIII

Despre Vrăjile Asupra Spiritelor, Despre Invocarea şi Alungarea Lor

uvintele prin care spiritele sunt fermecate, invocate sau alungate, sunt de trei feluri.

Unele dintre ele sunt luate din lumea elementelor, ca atunci când chemăm un spirit printr-un lucru inferior sau natural.

Astfel, putem chema sau alunga spiritele prin parfumuri făcute din flori, ierburi, animale, zăpadă, gheaţă, foc, cenuşă, etc. Acestea sunt amestecate cu rugăciuni divine ori binecuvântări, aşa cum ni se spune şi în psalmul *„Binecuvântat fii Tu, Dumnezeule din ceruri"*.

O astfel de vrajă acţionează asupra spiritelor printr-o virtute temătoare, ce are la bază iubirea sau ura, în măsura în care fiinţele divine au o anumită legătură de atracţie sau de respingere faţă de ceea ce este natural.

Alte astfel de cuvinte sunt luate din lumea celestă, atunci când invocaţia are loc cu ajutorul cerului, stelelor, mişcărilor astrale, razelor, luminii, frumuseţii, purităţii, excelenţei, influenţelor, etc. Ele acţionează asupra spiritelor prin avertizare şi exemplu. De asemenea, se obţine un anumit control, mai ales asupra spiritelor din ordinele inferioare.

Cea de-a treia categorie de cuvinte aparţine lumii intelectuale sau divine, perfecţionată prin religie. În acest caz se folosesc nume divine, sigilii sacre, miracole sau alte mistere religioase. Acest fel de cuvinte este cel mai puternic, pentru că se obţine controlul asupra spiritelor. Dar trebuie să se ţină seama de faptul că după Divinitatea Universală se află mereu una

particulară, iar dincolo de Sufletul Universal găsim suflete individuale.

În primul rând invocăm spiritele prin legături superioare, prin numele şi puterile care guvernează lucrurile, iar apoi prin elemente inferioare şi prin lucrurile în sine.

Prin aceste vrăji se acţionează asupra spiritelor, dar şi asupra tuturor creaturilor sau a altor elemente, aşa cum ar fi furtuni, incendii, inundaţii, epidemii, boli, războaie, animale. Se folosesc invocaţii, binecuvântări sau imploraţii.

Un exemplu în acest sens este vrăjirea şerpilor, care se poate face prin invocaţii naturale şi celeste, prin aplicarea misterelor şi a religiei, etc.

În Psalmul 91 se spune: *„Vei păşi peste lei şi peste năpârci şi vei călca peste pui de lei şi peste şerpi".*

CAPITOLUL XIX

Despre Modurile în Care Magicienii şi Vrăjitorii Invocă Sufletele Celor Morţi

şa cum se poate deduce din ceea ce am spus până acum, după moarte, sufletele îşi iubesc corpurile din care au plecat. La fel ca şi sufletele, corpurile vor o înmormântare adecvată, dacă sau au suferit o moarte violentă, ele vor umbla deasupra cadavrelor, căutând pacea veşnică.

Astfel, ele pot fi atrase de ceea ce le este pe plac.

Din trecut se ştie că ele pot fi invocate prin arome, poţiuni sau parfumuri, prin lumini artificiale, prin cântece, sunete sau alte elemente auditive. Toate acestea stârnesc armonia spirituală şi imaginaţia sufletului.

Invocaţiile sacre şi elementele religioase nu trebuie neglijate, datorită părţii corespunzătoare din sufletul raţional, care este superior naturii.

Necromanţia îşi trage numele din faptul că lucrează cu trupurile morţilor şi sunt primite răspunsuri de la stafiile şi apariţiile morţilor, chemate prin invocaţii infernale sau prin sacrificii sângeroase.

Există două tipuri de necromanţie:

Primul este învierea cadavrelor, care nu se realizează fără vărsare de sânge.

Cel de-al doilea tip este cel în care se folosesc umbrele.

Toate experimentele se realizează cu ajutorul cadavrului celui ucis. Acesta conţine o putere spirituală mare, fapt pentru care poate atrage spiritele necurate.

Un astfel de magician poate avea mari influențe asupra lucrurilor umane și terestre, producând pasiuni, vise, boli, ură, etc. De asemenea, el poate utiliza puterile sufletului zbuciumat, care a trecut printr-o moarte violentă și rătăcește prin jurul propriului său trup mort.

De multe ori vrăjtoarele abuzează de aceste sufletele, pentru a face diferite farmece necurate. Umbrele rătăcitoare ale celor care doresc să fie înmormântați, fantomele trimise înapoi din Acheron și musafirii iadului, precum și multe astfel de suflete, sunt manipulate de vrăjitoare și de cei care doresc să facă rău.

Dar cel care îndrăznește să unească din nou sufletele cu trupurile lor moarte, trebuie să cunoască mai întâi natura adevărată a acestora: caracteristicile lor, gradul lor de desăvârșire, inteligența de care pot da dovadă, ce afinitate au avut cu Dumnezeu, cu ființele superioare, cu cerurile, cu elementele, etc. El trebuie să știe foarte bine cum poate uni din nou cele două elemente, iar astfel de cunoștințe nu sunt adecvate oamenilor, ci Ființei Divine, care le poate transmite mai departe sau nu.

CAPITOLUL XX

Despre Visele Profetice

Un vis profetic se manifestă prin spiritul fanteziei și inteligenței, unite împreună, prin ilustrarea agentului inteligent asupra sufletelor noastre, prin revelația adevărată a unor puteri divine, într-o minte liniștită și purificată.

În aceste feluri, sufletul nostru primește adevărate profeții și oracole.

În vise putem pune întrebări și găsim și răspunsurile pe care le căutăm. De asemenea, tot atunci se manifestă multe lucruri îndoielnice, necunoscute sau nedorite, precum și reprezentarea locurilor necunoscute. Se prevestesc imagini și ipostaze ale unor oameni, vii sau morți, însă și multe lucruri care s-au întâmplat, dar despre care nu știam nimic. Astfel de vise nu necesită nici un fel de artă pentru a fi interpretate, pentru că ele țin de divinație, nu de o cunoaștere superioară.

De cele mai multe ori, cei care au aceste vise nu le înțeleg, pentru că a visa ține de puterea imaginației, în vreme ce a înțelege ține de forța rațiunii.

Cei a căror inteligență este covârșită de dorințele și nevoile materiale, se află într-un somn adânc, iar spiritul lor imaginativ este prea necizelat și nu poate primi reprezentările inteligenței superioare. Astfel de oameni nu sunt potriviți pentru a primi vise profetice.

De aceea este necesar ca cel care vrea să primească vise adevărate să își păstreze un spirit imaginativ netulburat, pentru a fi demn de cunoașterea și stăpânirea minții și a înțelegerii. Un astfel de spirit va putea primi profeții și va fi o oglindă a imaginilor emise de toate lucrurile.

Dacă trupul ne este sănătos, iar mintea ne este nederanjată, inteligenţa nu ne este îngreunată de mâncăruri şi băuturi, nici întristată de sărăcie, nici provocată de pasiuni trupeşti, nici înclinată spre vicii, nici înfuriată, dacă nu suntem atraşi spre lucruri profane şi spre frivolitate, ci mergem la timp în pat şi adormim, atunci sufletul nostru pur şi divin nu este de toate aceste lucruri rele.

Despărţit de gândurile necurate şi liber să viseze, el va fi înzestrat cu acest spirit divin şi va primi toate razele şi reprezentările strălucitoare ale Minţii Divine.

Ca şi cum ar trece printr-o lupă ce atribuie însuşiri superioare, toate lucrurile vor fi văzute mai clare şi mai pure decât atunci când sunt supuse întrebărilor nesfârşite ale intelectului şi ale raţiunii.

Puterile divine vor instrui sufletul, profitând de liniştea nopţii şi de calitatea energiilor cosmice.

Spiritele nu se vor apropia în timpul zilei, când omul este treaz, pentru că atunci el este acaparat de lumea materială.

Cel care îşi va păstra spiritul pur, prin meditaţii religioase şi printr-o dietă echilibrată, se va pregăti pentru astfel de profeţii şi revelaţii.

Cel care tânjeşte după un spirit fantastic nu va primi viziuni obiective. El nu va putea distinge între ceea ce este real şi ceea ce este creat de propriile sale dorinţe.

La fel se întâmplă în cazul unui om beat, al cărui spirit este reprimat de aburii alcoolului şi care va avea viziuni false.

De aceea, cei care vor să primească profeţii prin vise, iar acele profeţii să fie reale, sunt sfătuiţi să se abţină o zi întreagă de la a mânca produse din carne şi trei zile de la a bea vin sau alte băuturi alcoolice. Ei trebuie să nu bea decât apă simplă. Spiritele pure se vor apropia numai de o minte religioasă şi trează.

Totuşi, spiritele necurate pot împărtăşi secrete celor beţi, dar astfel de situaţii trebuie cu orice preţ evitate.

Există patru feluri de vise adevărate.

Primul dintre acestea este *matutine*, între trezire şi somn, al doilea este cel în care se primesc *informaţii despre o altă persoană*, al treilea este visul a cărui interpretare este arătată aceluiaşi visător într-o *viziune nocturnă*, iar cel de-al patrulea *este visul care este repetat* aceluiaşi visător într-o viziune nocturnă.

SFIRŞITUL PRIMEI PĂRŢI

PERFECȚIUNEA ȘI CHEIA KABALEI SAU A MAGIEI CEREMONIALE

CARTEA A II-A

PARTEA A II-A

Introducere

În această ultimă carte am adunat întreaga practică a Magiei Ceremoniale, arătând ceea ce trebuie făcut în fiecare oră din zi.

Dacă partea anterioară a inclus elementele teoretice, această parte se va referi la practică și experimente.

În aceste chei ale Kabalei vei putea vedea, ca într-o oglindă, funcțiile diferite ale spiritelor și modul în care ele pot fi atrase în orice loc, anotimp sau moment.

Trebuie să se ia aminte de faptul că numele spiritelor inteligente aparținând fiecărei planete sunt alcătuite prin punerea laolaltă a literelor, din imaginile lumii din crearea trupului planetei, potrivit succesiunii semnelor prin diferite grade, din aspectul propriu al planetei, calcularea realizându-se prin gradul ascendentului.

În același mod sunt alcătuite și numele prinților spiritelor rele. Ei sunt luați sub toate planetele pe care le guvernează, într-o ordine inversă, proiectarea făcându-se în sensul contrar succesiunii semnelor, de la începutul celei de-a șaptea case.

Numele celei mai înalte Ființe, despre care mulți cred că este Sufletul Lumii, se află în aceeași manieră, iar în sensul invers se descoperă numele celui mai mare demon sau spirit rău, prin cele patru unghiuri descendente.

Tot la fel se pot înțelege și numele spiritelor care stăpânesc în aer.

Din cele patru unghiuri ale caselor succesive se obțin numele spiritelor bune, dacă se calculează potrivit succesiunii semnelor, începând de la gradul ascendentului. În sens invers se obțin numele spiritelor rele.

Se poate observa și că numele spiritelor rele sunt extrase din numele spiritelor bune sau rele. De exemplu, dacă introducem în tabel numele unui spirit bun, din cel de-al doilea ordin, numele spiritului rău va fi extras din ordinul prinților și al guvernatorilor, dar dacă introducem numele unui spirit pozitiv din ordinul al treilea sau numele unui spirit rău stăpânitor, indiferent de metoda prin care se va face extragerea - prin acest tabel sau cu ajutorul unei figuri celeste -, numele rezultate vor fi cele ale unor spirite negative de ordin inferior.

Mai trebuie să menționăm și faptul că ori de câte ori vor introduce în tabel numele spiritelor bune din ordinul al doilea, numele extrase vor fi de același ordin, dar dacă extragem numele unui spirit rău, el va aparține ordinului superior al guvernatorilor. La fel se întâmplă dacă introducem numele unui spirit rău superior.

Dacă introducem numele unor spirite de ordinul al treilea, fie ele bune sau rele, numele rezultate vor fi tot de ordin inferior.

Mulți magicieni folosesc versiuni ale acestor tabele, create cu literele alfabetului latin. În acest caz, metodele pentru aflarea numelor spiritelor sunt identice.

Se introduce numele rolului spiritului în coloana cu litere, pe propria linie și sub propria stea. Această metodă a fost aplicată de *Trismegistus*, care a folosit și literele egiptene. Se poate spune că metoda este valabilă pentru toate limbile și alfabetele.

Astfel, puterea sau forța prin care numele sacre ale spiritelor sunt găsite, stă în dispunerea vocalelor care alcătuiesc numele spiritului şi cu ajutorul cărora este alcătuit numele adevărat.

Această artă a ajuns la perfecţiune, iar paşii care trebuie parcurşi sunt următorii. Mai întâi trebuie să fim atenţi cum punem vocalele literelor, care sunt găsite prin calcularea figurii celeste, pentru a descoperi numele spiritelor de ordinul al doilea, stăpâni şi guvernatori. Pentru spiritele bune se iau în considerare stelele care alcătuiesc literele, care trebuie plasate într-o anumită ordine. Gradul celei de-a unsprezecea case trebuie scăzut din gradul stelei care ocupă primul loc din ordine. Restul este proiectat din gradul ascendentului. Locul unde numărul se termină va marca partea vocalei primei litere.

Începeţi să calculaţi vocalele acestor litere potrivit numărului şi ordinii lor. Vocala care cade în locul stelei, care este prima în ordine, este cea atribuită primei litere. După aceea, trebuie găsită partea celei de-a doua litere, prin scăderea gradului stelei, care urmează după prima stea, iar restul trebuie distribuit ascendentului. De aici veţi începe calcularea vocalelor, iar vocala care cade în cea de-a doua stea este vocala celei de-a doua litere.

La fel veţi proceda şi pentru a găsi vocalele literelor următoare, scăzând mereu gradul stelei următoare din gradul stelei ce vine după aceea.

În mod similar, toate calculele numelor spiritelor bune trebuie făcute în funcţie de succesiunea stelelor.

Pentru numele spiritelor rele se foloseşte gradul celei de-a douăsprezecea case, în vreme ce pentru spiritele bune se utilizează gradul celei de-a unsprezecea case.

Toate calculele trebuie făcute cu succesiunea semnelor, luând începutul din gradul celei de-a zecea case.

Dar în toate extragerile realizate cu ajutorul tabelelor, vocalele sunt plasate într-un alt mod. În primul rând se ia un anumit număr de litere şi se face numele în sine, care este numărat de la începutul coloanei primei litere sau a celei din care este extras numele. Litera pe care acest număr cade va fi prima

literă a numelui extras, luându-se distanţa dintre ele, potrivit ordinii alfabetului. Numărul acelei distanţei este proiectat de la începutul coloanei respective, iar locul unde se termină marchează partea primei vocale. După aceea se calculează vocalele în sine, cu propriul număr şi propria ordine din aceeaşi coloană. Iar vocala care va cădea pe prima literă a unui nume, aceeaşi va fi atribuită acelui nume.

Următoarele vocale vor fi găsite prin calcularea distanţei de la vocala precedentă spre următoarea, respectând din nou succesiunea alfabetului.

Numărul distanţei trebuie calculat de la începutul propriei sale coloane, iar unde se va sfârşi, acolo este partea vocalei căutate. De acolo se vor calcula vocalele, iar vocalele care vor cădea pe propriile litere sunt atribuite lor.

Orice vocală va cădea tot pe o vocală, cea iniţială îi va lăsa locul celei din urmă, dar acest lucru se va întâmpla numai pentru spiritele bune.

Pentru spiritele rele se procedează în acelaşi fel, doar că numărarea se face în ordine inversă, opusă succesiunii alfabetului şi ordinii coloanelor ascendente.

Metodele mai sus prezentate pentru aflarea numelor spiritelor bune sunt foarte utile şi nu au nici o intenţie ascunsă.

Vă voi prezenta însă şi alte trei metode.

Una dintre acestea este prin *preluarea în nativitate a celor cinci locuri ale lui Hylech*. Caracterele şi literele sunt proiectate în ordinea şi numărul lor începând cu Berbec, iar literele care cad pe gradele locurilor respective, potrivit ordinii şi rolului lor, vor forma numele unui înger.

O *altă metodă* este cea în care se ia Almutel, care este steaua stăpânitoare peste cele cinci locuri mai sus menţionate. Proiectarea se va face din gradul ascendentului. Se adună literele care cad pe Almutel şi se aşază în ordine, potrivit rolului lor, formând astfel numele unui înger.

Cea *de-a treia metodă* este folosită cu precădere de către egipteni. Se fac calcule din gradul ascendentului şi prin adunarea

literelor potrivit lui Almutel în cea de-a unsprezecea casă, despre care se crede că este un spirit bun. După ce literele sunt așezate în mod corect, se obțin numele îngerilor.

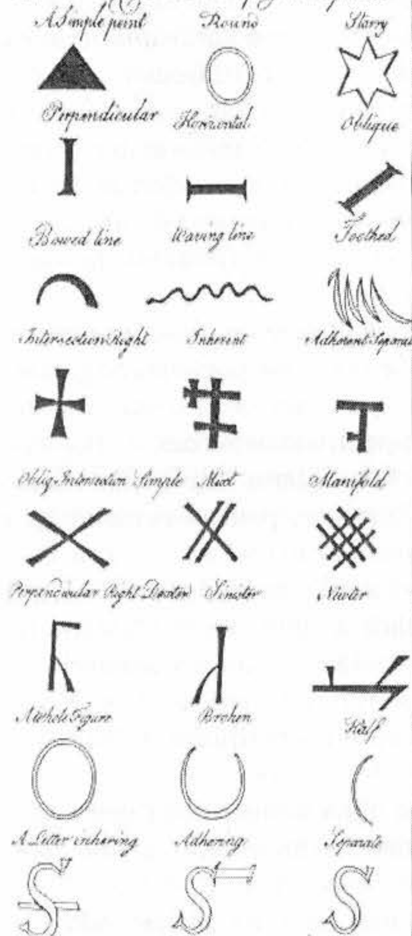
Numele spiritelor rele este aflat în același mod, doar că proiectările trebuie făcute în sens invers față de cursul și ordinea succesiunii semnelor. Astfel, pentru a afla numele spiritelor bune, vom calcula începând cu Berbec, iar pentru a găsi numele spiritelor rele, vom începe cu Balanța. Mai mult, pentru spiritele bune vom număra de la gradul ascendentului, iar pentru cele rele de la gradul celei de-a șaptea case.

Potrivit egiptenilor, numele acestui înger este aflat după Almutel, din cea de-a douăsprezecea casă, despre care se spune că adăpostește un spirit necurat.

Toate ritualurile care au fost prezentate în această carte pot fi făcute cu literele oricărui alfabet.

Toate literele conțin un număr mistic și divin, având o ordine și o imagine, fapt pentru care același spiritul poate fi găsit din mai multe nume.

Alte spirite, bune sau rele, pot fi descoperite chiar din numele lor, prin tabele realizate în acest sens.

F Barrett Del. Pub. by Lackington & Allen

Caracterele celeste sunt alcătuite din linii şi capete.

Capetele sunt şase la număr, potrivit celor şase magnitudini ale stelelor, la care se reduc şi planetele.

Prima magnitudine este alcătuită dintr-o stea cu soarele sau o cruce; cea de-a doua, cu Jupiter, un punct circular; cea de-a treia, cu Saturn, un semicerc, un triunghi încovoiat, rotund sau ascuţit; cea de-a patra, cu Marte, cu un mic semn printr-o linie, dreaptă sau oblică; cea de-a cincea, cu Venus şi Mercur, un mic semn sau punct, cu o prelungire în sus sau jos; cea de-a şasea, cu Luna, un punct înnegrit. Toate acestea pot fi văzute în figura prezentată.

După ce capetele au fost poziţionate în funcţie de locul stelelor imaginii cerului, liniile vor fi trasate potrivit congruenţei sau relaţionării naturilor lor.

Aceste indicaţii sunt valabile pentru stelele fixe.

Atunci când planetele sunt în mişcare, liniile sunt trasate spre exterior, iar capetele sunt poziţionate potrivit cursului lor şi naturii dintre ele.

Atunci când se caută caracterul unei imagini celeste, ascendente în orice grad sau faţadă a unui semn, alcătuite din stele de aceeaşi magnitudine şi natură, numărul acestor stele trebuie poziţionat după locul şi ordinul lor, iar liniile sunt desenaţe conform similitudinii imaginii semnificate, într-un mod cât mai clar.

Caracterele care sunt extrase după numele unui spirit, sunt compuse după următorul tabel, dând fiecărei litere numele care i se potriveşte din tabel.

Această metodă devine tot mai uşor de aplicat odată cu acumularea experienţei.

De exemplu, dacă litera unui nume cade pe linia literelor sau a numerelor, ne putem da seama care dintre acestea trebuie alese.

Dacă o literă cade pe linia literelor, se ia în calcul care este numărul său în ordinea numelui - a doua sau a treia.

După aceea se vede câte litere conţine acel nume - cinci sau şapte. A

ceste numere se înmulţesc între ele, după care se triplează produsul. Se împarte rezultatul de la începutul literelor, potrivit succesiunii alfabetului. Litera pe care acel număr va cădea, va trebui plasată drept unul dintre caracterele spiritului respectiv.

Dar dacă orice literă a unui nume cade pe linia numerelor, se procedează astfel: se ia numărul de ordine din nume al acestei litere şi se înmulţeşte cu numărul de ordine din alfabet. Se adună şi apoi se împarte la nouă, iar restul va arăta numărul care va fi folosit, într-un număr geometric sau aritmetic. Nu trebuie să se depăşească numărul nouă, sau nouă îngeri. (*vezi figura nr.2*)

Caracterele care sunt înţelese prin revelaţiile spiritelor îşi iau de acolo virtutea pentru că sunt anumite sigilii ascunse, care alcătuiesc armonia unei divinităţi. Acestea sunt semne ale unei anumite înţelegeri, ale unei credinţe promise sau ale unei supuneri. Acele caractere nu pot fi găsite prin nicio altă cale.

În afară de aceste caractere, există anumite numere şi imagini ale spiritelor rele, sub forma cărora fiinţele pot să apară, fiind ascultătoare faţă de cei care le invocă.

Toate acestea pot fi luate în funcţie de acţiunile fiecărei zile, potrivit cursului literelor care alcătuiesc numele spiritelor.

Dacă într-o literă se găsesc mai multe nume ale unui spirit, imaginea sa va fi cea mai importantă, celelalte împărtăşind propriile lor ordine.

Astfel, spiritele care aparţin primului ordin vor fi capul sau partea superioară a trupului, potrivit propriei lor imagini. Cele care sunt dintr-un ordin inferior vor primi coapsele sau picioarele. Literele din mijloc primesc partea mediană a corpului.

Dar dacă lucrurile nu stau tocmai aşa, litera care va avea cel mai puternic număr va fi cea conducătoare, iar dacă au o putere egală, vor împărţi toate lucrurile.

Mai mult, dacă un nume obţine prin tabel un caracter notabil, imaginea lui va avea acelaşi caracter.

Prin aceleaşi tabele, putem descoperi şi cunoaşte şi caracteristicile spiritelor rele.

Pe orice spirit cade un semn deosebit din tabel, el va avea acea proprietate.

De exemplu, dacă va cădea o coroană, se arată o virtute regească.

O pană sau o coamă arată un ducat, iar un corn o regiune.

În afară de acestea, orice sceptru, sabie sau instrument ascuțit arată autoritate și stăpânire.

În cele din urmă, cei care au o formă umană au calități superioare celor care apar sub forma unor animale.

Cei care apar călare sunt mai importanți decât celor care merg pe jos.

În funcție de caracteristici și de context, poți judeca virtuțile fiecărui spirit.

Toate spiritele de ordin inferior sunt supuse celor de ordin superior.

Despre Pentagramele Magice și Alcătuirea Lor

Vom vorbi în continuare despre pentagramele și sigiliile sfinte. Aceste pentagrame sunt semne și caractere sacre, iar ele ne apără de ghinion și evenimente nefaste, ajutându-ne să alungăm spiritele rele.

Pentagramele pot fi alcătuite din caractere ale spiritelor bune dintr-o ordine superioară, sau din imagini sacre ale literelor sfinte, dar și din revelații, sub forma unor figuri corespunzătoare, create prin cifre și Nume Sfinte ale lui Dumnezeu, potrivit cursului și manierei multor dintre ele.

Caracterele care pot fi folosite pentru a crea pentagramele sunt cele ale spiritelor bune, în special ale celor din primul sau al doilea ordin, uneori chiar din al treilea ordin. Aceste tipuri de caractere sunt cele care pot fi considerate sfinte.

Oricare dintre aceste caractere vor fi folosite, trebuie să se traseze în jurul lor un cerc dublu, în interiorul căruia se poate scrie numele îngerului guvernator.

Dacă se adaugă un nume divin corespunzător cu spiritul și funcția respectivului caracter, acesta va avea o forță și o eficiență mai mare.

De asemenea, trebuie să trasăm și o imagine unghiulară, în funcție de numerele potrivite. Imaginile sfinte care alcătuiesc pentagramele sunt cele care ne-au fost lăsate în scrierile sacre ale profeților, atât în Vechiul, cât și Noul Testament. Chiar și imaginea șarpelui atârnând pe cruce se găsește tot în aceste scrieri.

Multe dintre figuri pot fi găsite în revelațiile profeților - *Isaia*, *Daniel*, *Esdras* și alții, precum și în Apocalipsă.

Am menționat toate acestea și în Prima Parte, unde am vorbit despre lucrurile sfinte. Dacă o imagine conține una dintre aceste figuri sacre, se trasează un cerc în jurul său. În interior se va scrie un nume divin, potrivit efectului imaginii respective. Se poate folosi și un verset biblic, în care se vorbește despre rezultatele sperate.

Dacă se face o pentagramă pentru a obține o victorie sau pentru o răzbunare împotriva unor dușmani, vizibili sau invizibili, imaginea poate fi luată din cea de-a doua carte a lui *Maccabeus*, iar ea va reprezenta o mână ținând o sabie de aur, pe lângă care se va scrie versetul de acolo: *„Ia sabia sfântă, darul lui Dumnezeu, cu care vei nimici pe potrivnicii poporului meu Israel”.*

Mai poate fi folosit un verset din cel de-al cincelea Psalm: *„În asta stă puterea brațului tău; în fața lor este moartea”.*

Dacă se va scrie un nume divin deasupra imaginii, se va folosi unul care înseamnă frică, sabie, mânie, răzbunarea lui Dumnezeu, ori un nume similar, potrivit efectului dorit.

Dacă se va scrie o cifră unghiulară, aceasta trebuie să corespundă reguli numerelor.

În aceast fel se pot crea două pentagrame cu o putere sublimă, utile şi necesare pentru sfinţirea experimentelor şi a spiritelor.

Una dintre acestea se găseşte în primul capitol al Apocalipsei şi îl reprezintă pe Dumnezeu stând pe un tron, cu o sabie cu două tăişuri în gură. Se vor scrie următoarele cuvinte: *„Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, ceea ce este, ceea ce a fost şi ceea ce va fi, Atotputernicul. Eu sunt primul şi ultimul, care trăieşte, a fost mort şi va trăi pentru totdeauna. Eu am cheile morţii şi ale iadului"*.

Vor fi trecute apoi trei versete din *Munda Deus virtuti tuae*: *„Dă poruncă, Doamne, puterii tale. Întăreşte, Doamne, Puterea Ta în noi. Fie ca ei să fie precum pulberea în faţa vântului, iar Îngerul Domnului să îi împrăştie. Fie ca toate zilele lor să fie întunecate şi nesigure, iar Îngerul Domnului să îi asuprească"*.

Se vor mai scrie şi cele zece nume generale: *El, Elohim, Elohe, Zebaoth, Elion, Escherichie, Adonay, Jah, Tetragrammaton, Shadday*.

Cea de-a doua pentagramă reprezintă imaginea unui miel, *cu şapte ochi şi şapte coarne*, jertfit, iar sub picioarele sale se află o carte cu şapte peceţi, figură ce apare în capitolul al cincilea al Apocalipsei.

În jur se va scrie următorul verset: *„Priviţi cum leul a învins tribul lui Judah, seminţia lui David. Voi deschide cartea şi voi dezlega cele şapte peceţi"*.

Un alt verset este: *„L-am văzut pe Satana precum un fulger căzând din cer. Luaţi aminte, v-am dat puterea de a călca pe şerpi şi scorpioni, depăşind puterile duşmanilor voştri, pentru ca nimic să nu vă poată primejdui"*.

Se adaugă şi cele zece nume generale mai sus menţionate.

Toate pentagramele care sunt făcute în acest fel, din cifre şi nume, trebuie să păstreze această ordine. De câte ori se poziţionează o imagine, corespunzătoare unui număr, pentru a se produce un anumit efect sau virtute, trebuie să se scrie, din toate

unghiurile, unele nume divine, pentru a se obţine forţa şi eficienţa rezultatului dorit.

Cu toate acestea, numele de acest fel este alcătuit din tot atâtea cifre necesare pentru a crea un număr, sau din tot atâtea litere, care puse laolaltă, crează numărul unei imagini, ori dintr-un număr care poate fi împărţit fără a fi diminuat. După ce un astfel de nume este găsit, el va fi scris în toate unghiurile imaginii, în mijlocul căreia se va afla numele, scris în formă de cerc.

Pentragramele mai pot fi alcătuite din scrierea unui nume, într-un chenar dreptunghiular, în interiorul căruia se desenează un cerc simplu sau dublu şi se scrie un verset potrivit.

Acestea sunt felurile în care se pot crea pentagrame, în funcţie de formele şi felurile lor distincte. Ele se pot multiplica sau alătura, pentru a se obţine o eficienţă mai mare a forţei sau virtuţii lor.

Dacă se face o reprezentare pentru a învinge duşmanii, trebuie să ne amintim de modul în care Dumnezeu a distrus faţa întregului pământ prin Potop, de distrugerea Sodomei şi Gomorei, prin ploaia de foc şi pucioasă, sau de înecarea faraonului şi a armatelor sale în Marea Roşie.

Atunci când facem un desen sau rugăciuni împotriva pericolelor şi primejdiilor apelor, trebuie să ne amintim de salvarea lui Noe din apele Potopului, de trecerea copiilor lui Israel prin Marea Roşie, de modul în care Iisus a păşit pe ape, cum a salvat El corabia în pericol de a fi răsturnată de furtună şi cum a poruncit vânturilor şi valurilor, iar acestea l-au ascultat.

În cele din urmă, cu aceste reprezentări putem invoca şi chema anumite Nume Sfinte ale lui Dumnezeu, potrivite pentru ceea ce vrem să realizăm.

Pentru a învinge duşmanii vom chema numele mâniei, răzbunării, fricii, dreptăţii şi curajului lui Dumnezeu.

Pentru a scăpa de un pericol, vom chema numele milei, apărării, salvării, tăriei morale, bunătăţii, etc.

Atunci când ne rugăm lui Dumnezeu şi îi cerem să ne îndeplinească dorinţele, putem amesteca numele unuia sau mai multor spirite bune, care au rolul de a ne face pe plac.

Uneori avem nevoie şi de un spirit necurat, mai ales pentru a realiza o faptă rea. Atunci vom chema numele răzbunării, pedepsei sau distrugerii.

Mai mult, dacă există vreun verset în psalmi sau într-o altă parte a Sfintei Scripturi care se potriveşte dorinţelor noastre, acesta poate fi folosit în rugăciunile noastre. După ce rugăciunile i-au fost adresate lui Dumnezeu, trebuie să adresăm o invocaţie şi entităţii care ne va îndeplini dorinţa, iar aceasta poate fi o stea, un suflet, un înger, etc. Această invocaţie trebuie alcătuită potrivit regulilor pe care le-am prezentat în prima parte a acestui volum, atunci când am vorbit despre modul de realizare a farmecelor şi invocaţiilor.

Astfel de legături pot fi de trei feluri.

Prima dintre acestea este cea în care invocăm cu ajutorul lucrurilor naturale, cea de-a doua este cea realizată cu ajutorul misterelor religioase - prin miracole, rugăciuni, etc., iar cea de-a treia este pusă în aplicare prin nume divine şi peceţi sfinte.

Cu astfel de invocaţii putem atrage nu doar spirite, ci şi alte elemente, aşa cum ar fi animale, furtuni, incendii, forţa şi puterea armelor. Cuvintele de acest fel pot fi folosite şi pentru altceva în afară de invocaţii, ca de exemplu pentru binecuvântări.

Este indicat să se unească mai multe propoziţii din Sfânta Scriptură, dacă acestea sunt potrivite. De exemplu, pentru invocarea şerpilor, este bine să ne amintim de blestemul şarpelui în Grădina Edenului şi despre trimiterea lui în sălbăticie, adăugând versetul *„vei păşi peste lei şi peste năpârci"*.

Superstiţia este foarte importantă în tot acest proces, prin translatarea/transmutarea unor ritualuri sacramentale, pentru a stăpâni ceea ce vrem să împiedicăm, aşa cum ar fi excomunicarea ori înmormântea, sau altele de acest gen.

Despre Consacrarea Tuturor Instrumentelor şi a Materialelor Magice Folosite în Această Artă

Virtutea sfinţirii este alcătuită în principal din două lucruri: puterea unei persoane de a sfinţi şi forţa rugăciunii prin care se face sfinţirea.

Persoana care realizează sfinţirea trebuie să dea dovadă de fermitate, consecvenţă şi sfinţenie a vieţii. Ea trebuie să aibă o credinţă foarte puternică şi nestrămutată, să aibă încredere în virtute, în Fiinţa Divină şi în efectele care vor fi obţinute.

Rugăciunea prin care este realizată sfinţirea îşi are virtutea fie din inspiraţia divină, sau din alcăuirea ei din diferite locuri ale Sfintei Scripturi, din aducerea aminte a unora dintre minunatele miracole ale lui Dumnezeu, din efecte, promisiuni, rugăciuni şi lucruri sacre, care se găsesc din abundenţă în Scrierile Sfinte.

De asemenea, trebuie folosită şi invocaţia numelor sfinte semnificative pentru scopul dorit.

Se stropeşte cu apă sfinţită, se unge cu mir şi se arde tămâie. În orice sfinţire se foloseşte binecuvântarea apei, a pământului, a uleiului, a focului, a parfumului, precum şi un număr mare de lămpi sau lumânări de ceară.

Fără lumini nicio sfinţire nu este pe deplin realizată.

Trebuie să ai grijă ca ori de câte ori vei folosi un lucru profan, întinat sau murdărit, să îl purifici mai întâi, printr-o exorcizare creată special în acest scop, ce trebuie să se realizeze înainte de sfinţirea propriu-zisă. Lucrurile pure sunt mai predispuse la a primi influenţele virtuţii divine.

La sfârşitul acestui proces, după ce rugăciunea a fost corect realizată, urmărind paşii menţionaţi mai sus, operatorul trebuie să binecuvânteze lucrul respectiv, rostind câteva cuvinte cu putere divină, amintind de puterea şi autoritatea sa.

Voi menţiona în continuare câteva exemple, pentru a vă face o idee despre cum trebuie realizată sfinţirea.

Consacrarea Apei

Pentru consacrarea apei trebuie să ne amintim cum Dumnezeu a pus fântâni de apă în Paradis, din care porneau patru râuri sfinte, care udau întregul Pământ; cum Dumnezeu a folosit apele ca instrument de pedeapsă şi dreptate, atunci când a distrus uriaşii, prin provocarea Potopului care a acoperit faţa Pământului, dar şi când l-a înecat pe faraon, împreună cu armatele sale, în Marea Roşie, în vreme ce pe copiii lui Israel i-a condus, împărţind marea în două, pentru a scoate la iveală pământ uscat; cum i-a dat putere lui Moise să scoată apă din stâncă; cum la rugăciunea lui Samson, el a făcut ca apa să ţâşnească dintr-un măgar.

Dumnezeu a folosit apa şi ca instrument de salvare, pentru ispăşirea păcatului originar.

Iisus a fost botezat în râul Iordanului, astfel că el a sfinţit şi purificat apele. Trebuie invocate şi anumite nume divine, potrivite în acest scop - Dumnezeu este o Fântână Vie, o Apă Vie, Fântâna Milei, etc.

Consacrarea Focului

În consacrarea focului, ne vom aduce aminte că Dumnezeu a creat focul ca instrument de pedeapsă şi dreptate, pentru răzbunare şi pentru ispăşirea păcatelor.

La Judecata de Apoi, Dumnezeu va pedepsi lumea prin foc.

El i-a apărut lui Moise sub forma unui tufiş în flăcări şi a mers înaintea copiilor lui Israel în chip de stâlp de foc.

Nimic nu poate fi sfinţit corect dacă nu se foloseşte şi focul.

Dumnezeu a poruncit ca în templu să fie mereu ţinut foc aprins, iar atunci când acesta s-a stins, el l-a aprins, sau l-a ferit să nu ajungă sub ape.

Trebuie rostite şi numele potrivite ale lui Dumnezeu - Gloria lui, Lumina lui, Splendoarea şi Strălucirea Lui.

Aşa cum citim în scrierile profeţilor, Dumnezeu este un Foc mistuitor.

Consacrarea Uleiului

Pentru consacrarea uleiului sau a parfumurilor, trebuie să menţionăm lucruri care se potrivesc acestui scop, aşa cum ar fi ungerea cu mir din Exodul, precum şi nume divine semnificative, aşa este de exemplu numele Hristos, care înseamnă miruit, sau alte mistere legate de mir, din Scriptură, ca cei doi măslini care făceau ulei sfânt pentru lămpile care ardeau în faţa lui Dumnezeu, menţionaţi în Apocalipsă.

Despre Binecuvântarea Luminilor, a Lămpilor, a Lumânărilor, etc.

Binecuvântarea luminilor, a lămpilor sau a lumânărilor este preluată din cea a focului, sau a oricărui element care conţine flacără. Există asemănări în privinţa acestor mistere, ca în cazul celor şapte candele care luminează în faţa lui Dumnezeu.

Am prezentat astfel modul de realizare al sfinţirilor, care trebuie utilizate în orice fel de ceremonie şi trebuie să preceadă toate experimentele sau acţiunile. Fără această operaţiune, nici un ritual magic nu poate fi corect realizat.

Consacrarea - Sfinţirea Locurilor, a Pământului, a Cercului Magic, etc.

Orice loc sau cerc trebuie sfinţit, prin rostirea rugăciunii lui Solomon, folosită în sfinţirea templului.

Trebuie să binecuvântezi locul prin stropirea cu apă sfinţită şi prin arderea de tămâie, aducând aminte de binecuvântările din misterele sacre, aşa cum ar fi sfinţirea tronului lui Dumnezeu, a Muntelui Sinai, a chivotului făgăduinţei, a sfinţilor, a templului de la Ierusalim.

A mai fost sfinţit şi Muntele Golgota, prin răstignirea lui Iisus, dar şi muntele Tabor, prin înălţarea lui Hristos. Vor fi invocate şi numele divine semnificative pentru toate acestea: Locul Lui Dumnezeu, Tronul Lui, Scaunul Lui de Domnie, Templul Lui, Altarul Lui, Sălaşul Lui, etc. Acestea trebuie scrise în jurul cercului magic sau a locului care se vrea sfinţit.

Pentru sfinţirea instrumentelor şi a lucrurilor ce vor fi folosite în timpul operaţiunilor magice, se va proceda în acelaşi fel: se va stropi cu apă sfinţită, se va arde tămâie, se va unge cu mir, se va pecetlui cu sigilii sfinte, se vor rosti rugăciuni de binecuvântare, se vor aminti lucrurile sacre menţionate în Scriptură, se vor menţiona numele divine potrivite.

De exemplu, pentru sfinţirea unei săbii ne vom aminti de versete referitoare la acest lucru, aşa cum se găseşte în Maccabei (*plural form of maccabeo*), unde se spune că o sabie a fost

trimisă în mod miraculos către *Judas Maccabeus*, sau în scrierile profeţilor, unde se spune *„să iei la tine o sabie cu două tăişuri"*.

În acelaşi fel trebuie să sfinţeşti experimente şi cărţi, sau orice alte lucruri: scrieri, imagini, etc., prin apă sfinţită, mir, binecuvântare.

Se vor folosi şi prin misterele sfinte: tablele celor zece porunci, date de Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai, sfinţirea Vechiului şi Noului Testament, dar şi a legilor, profeţilor şi a Scripturii, decisă şi rostită de Sfântul Duh.

Trebuie menţionate şi nume divine potrivite: Testamentul lui Dumnezeu, Cartea Lui, Cartea Vieţii, Cunoaşterea Lui, Înţelepciunea Lui, etc.

Prin aceste ritualuri se realizează orice sfinţire personală.

Pe lângă acestea, mai există şi un alt ritual foarte puternic al sfinţii, care este legat de superstiţii. Acesta se referă la sfinţirea prin biserică, ce oferă obiectului respectiv calităţi şi virtuţi superioare.

De asemenea, jurămintele, ofrandele şi sacrificiile au şi ele puterea de a sfinţi. Ele reprezintă anumite înţelegeri între noi şi fiinţele superioare, acestea îndeplinindu-ne dorinţele.

Aşa se întâmplă când sfinţim cu ajutorul unor anumite nume sau lucruri - parfumuri, unguente, inele, imagini, oglinzi, sau cu alte obiecte cu o valoare mai puţin materială - caractere, sigilii, pentagrame, farmece, oraţii, reprezentări, etc.

Despre Invocarea Spiritelor Rele, Despre Conjurarea şi Despre Alungarea Acestora

Dacă vrei să faci ca anumite spirite să îţi dea ascultare, îţi voi arăta cum se poate face o anumită *Carte*, pentru a le invoca.

Aceasta este o *Carte a Spiritelor* şi va fi alcătuită în mod ceremonial, cu numele şi ordinele lor, pentru ca apoi ele să fie constrânse printr-un jurământ sfânt, dând ascultare spiritului tău.

Această carte trebuie făcută din cea mai pură şi mai curată hârtie, după care ea trebuie inscripţionată într-un mod specific.

În partea stângă se va desena imaginea spiritului, iar în partea dreaptă caracterul său, cu legământul deasupra, menţionându-se numele spiritului, rolul şi locul său.

Mulţi magicieni alcătuiesc această Carte într-un alt mod, fără să includă caracterele şi imaginile. Eu cred însă că metoda clasică este cea mai eficientă.

Nu trebuie neglijate circumstanţele de loc, timp, oră, în funcţie de stelele sub care se găsesc aceste spirite şi cu care corespund, după aşezarea, ritualul sau ordinea lor.

După ce această Carte a fost scrisă, ea trebuie legată, ornată, decorată şi pusă într-un loc sigur, cu peceţi şi sigilii, pentru a nu se deschise după sfinţire, într-un loc nedorit, punând în primejdie eficacitatea operaţiunilor. Mai mult decât orice, această Carte trebuie să fie păstrată pură şi sfântă. Întinarea ei poate duce la pierderea virtuţilor.

După ce Cartea a fost scrisă, ea trebuie sfinţită în două moduri. Mai întâi, toate spiritele a căror nume este trecut în carte trebuie chemate în cerc, unul câte unul, respectând ritualul magic.

Cartea Spiritelor va fi sfinţită trebuie aşezată în afara cercului magic. După aceea, în prezenţa spiritelor, vor fi citite toate jurămintele şi legământurile scrise în carte. Spiritele trebuie constrânse să îşi pună mâinile în locul imaginilor şi desenelor fiecăruia dintre ele, pe care să le confirme şi să le sfinţească cu un jurământ special. După toate acestea, Cartea trebuie închisă şi păstrată în taină, iar spiritele trebuie rugate să se îndepărteze.

Mai există şi o altă metodă, mai uşoară, de a sfinţi o *Carte a Spiritelor*, doar că prin aceasta, atunci când se deschide cartea, spiritele nu sunt întotdeauna vizibile.

Trebuie parcurşi următorii paşi: se face o *Carte a Spiritelor*, aşa cum am arătat mai sus, dar la sfârşitul ei se vor scrie invocaţii, legământuri şi rugăciuni, pentru ca fiecare spirit să fie constrâns şi supus.

Se pune apoi Cartea între două coliere. Se desenează două pentagrame ale Majestăţii divine, luate din Apocalipsă. Acestea vor fi puse una la început, iar cea de-a doua la sfârşit.

După ce Cartea a fost realizată în acest fel, într-o noapte clară, ea trebuie dusă într-un *cerc magic* pregătit la o răscruce.

Acolo Cartea trebuie deschisă şi trebuie sfinţită. Apoi se invocă toate spiritele trecute în Carte, după ordinea şi locul lor, prin rostirea de trei ori a jurămintelor din carte, pentru ca ele să vină acolo în timp de trei zile, pentru a confirma ascultarea şi supunerea lor.

Cartea va fi apoi învelită într-o pânză curată şi îngropată în mijlocul cercului, acoperind gaura astfel încât să nu fie observată.

Cercul magic va fi distrus după ce spiritele au fost alungate, iar tu trebuie să pleci de acolo înainte de ivirea zorilor.

În cea de-a treia zi, în mijlocul nopţii, vei reveni acolo şi vei reface *cercul magic*.

Trebuie să te rogi în genunchi lui Dumnezeu, mulţumindu-i. Arde tămâie şi deschide groapa în care ai lăsat Cartea. Scoate-o, dar nu o deschide. Alungă spiritele şi distruge *cercul magic*, plecând înainte de răsărit.

Aceasta este ultimul ritual de sfinţire, ce poate fi folosit pentru orice scrieri, experimente, etc.

Dacă operatorul alege acest din urmă ritual de sfinţire, el trebuie să realizeze acţiunea într-o perioadă senină şi caldă, când spiritele sunt mai puţin tulburate.

El se va întoarce spre regiunea spiritelor, va deschide cartea şi va invoca spiritele prin jurămintele din carte, prin numele şi imaginile lor, pentru orice scop doreşte.

După obţinerea rezultatelor dorite, spiritele trebuie întotdeauna rugate/eliberate să plece.

Vom vorbi în continuare despre *Invocarea spiritelor bune și rele.*

Spiritele bune pot fi invocate de noi în diferite moduri, iar ele se vr arăta în felurite forme. Ele vorbesc numai cu anumiți oameni. Se arată doar câteodată, iar de multe ori trimit vise profetice, pentru a ne spune ceea ce vrem să știm.

Cel care vrea să cheme un spirit bun să îi vorbească sau să îi apară în față, trebuie să aibă grijă de două lucruri: primul dintre acestea se referă la *dispoziția* invocatorului, iar cel de-al doilea la ceea ce trebuie făcut pentru ca operațiunea să aibă loc, în funcție de caracteristicile spiritului.

Este indicat ca invocatorul să se pregătească pentru această acțiune cu mai multe zile înainte, să se păstreze pur și cast, lăsând la o parte cât mai multe dintre lucrurile lumești.

El trebuie să postească zilnic, între răsărit și apus, să se îmbrace în haine ușoare de pânză curată, să îl cheme de șapte ori pe Dumnezeu, și să adreseze rugăciuni și invocații îngerilor ce vor fi chemați.

Numărul de zile pentru post și pregătire este de obicei de o lună, adică timpul în care Luna realizează un ciclu complet.

Kabaliștii se pregătesc de obicei cu patruzeci de zile înainte.

În ceea ce privește locul, acesta trebuie să fie unul curat, pur, închis, liniștit, departe de orice sursă de zgomot și de privirile indiscrete.

Acest loc trebuie mai întâi de toate exorcizat și sfințit.

Acolo trebuie pusă o masă ori un altar, acoperit cu o pânză albă curată și așezat spre est.

De fiecare parte a altarului se vor pune două lumânări sfințite, a căror flacără nu trebuie să se stingă niciodată în timpul acestor zile.

În mijlocul altarului se vor pune coliere magice sau Cartea sfințită pe care am descris-o mai sus, acoperită cu pânză curată.

Cartea nu trebuie deschisă decât la sfârșitul zilelor de sfințire.

Trebuie să ai la îndemână și tămâie și mir, ambele sfințite.

Pe altar trebuie să se mai găsească și un vas pe care să aprinzi un foc sfânt.

Tu trebuie să porți o haină lungă din pânză albă, închisă în față și în spate, care să îți ajungă peste picioare și care va fi încinsă cu un brâu.

De asemenea, trebuie să ai și un văl alb pe care să scrii cu litere aurii cuvântul *Tetragrammaton.*

Toate aceste lucruri trebuie să fie sfințite și purificate.

Nu ar trebui să intri în locul pregătit decât după ce te-ai spălat și te-ai acoperit cu o pânză nouă și curată. Abia după aceea poți intra, dar ia seama ca picioarele să nu fie acoperite.

Când vei intra, vei stropi cu apă sfințită, vei arde tămâie și te vei așeza în genunghi în fața altarului, rostind rugăciuni.

Când timpul s-a scurs, în ultima zi trebuie să postești mai strict.

În ziua următoare, la răsărit, intră în locul sfințit, îndeplinind ritualurile mai sus menționate. Te vei stropi cu apă sfințită și vei arde tămâie, după care vei face semnul crucii cu mir, pe frunte, ungându-ți și ochii, rostind rugăciuni pentru toate aceste sfințiri.

Deschide apoi Cartea sfințită și roagă-te în fața altarului, în genunchi.

O Invocare pentru Spiritele Bune

n numele Sfintei Treimi, vă implor pe voi, îngeri măreți și puternici (aici vei rosti numele spiritelor care vor să apară), *dacă asta este și dorința divină a celui numit Tetragrammaton sau Dumnezeul Sfânt, să luați anumite forme, pentru a vă arăta în fața noastră, în acest loc, ca să răspundeți dorințelor noastre. Sper că astfel nu voi încălca limitele bunătății și milei divine și că voi îmi veți arăta ceea ce vreau să știu, spre*

Gloria și cinstea Majestății sale divine, care trăiește și domnește în Lumea fără de sfârșit.

Tată Ceresc, fie ca voia ta să se facă precum în cer așa și pe pământ. Curăță-ne inimile și nu îndepărta de noi Sfântul Duh. O, Doamne, prin Numele Tău am chemat spiritele, așa că dă-le putere să ne ajute. Fie ca toate lucrurile să se petreacă pentru Gloria și Cinstea Ta, pentru că a Ta este Întreaga Putere și Stăpânire. Amin.

O Formă Specială a Colierului Magic

După ce invocația a fost făcută, îngerii buni vor apărea în fața ta, după cum dorești. Trebuie să vorbești cu ei într-un mod cât mai pur, iar la sfârșit să nu uiți să îi rogi să plece.

Colierul folosit pentru invocarea oricărui spirit bun trebuie făcut dintr-un metal moale sau în ceară nouă, amestecată cu diferiți pigmenți. De asemenea, se poate folosi și hârtie albă, împreună cu unele culori potrivite.

Forma lui poate fi pătrat, cerc sau triunghi, ori altceva similar, în funcție de regulile numerelor. În aceste forme trebuie trecute numele divine, cele generale, dar și cele speciale.

În centru trebuie să desenezi un hexagon sau o altă formă cu șase colțuri, iar în mijlocul acestuia vei scrie numele și caracterul stelei sau al spiritului guvernator, căruia i se supune spiritul bun. Deasupra acestuia vei desena atâtea figuri cu cinci colțuri sau pentagrame câte spirite vei chema atunci.

Dar dacă vrei să chemi un singur spirit, trebuie să desenezi cel puțin patru astfel de figuri, în care se vor scrie numele spiritului sau spiritelor, împreună cu caracterele lor.

Acest colier trebuie alcătuit când Luna se află în creștere, în zilele și orele care sunt potrivite cu spiritul. Dacă alegem o

planetă favorabilă, pentru producerea unor efecte mai puternice este indicat să sfințești colierul după regulile prezentate mai sus.

Acesta este modul de realizare al colierelor magice sau al tabelelor generale pentru invocarea spiritelor de tot felul. Forma lor poate fi văzută în figurile cu pentagrame, sigilii și coliere. Totuși, se pot crea tabele speciale, pentru fiecare spirit, după regula pe care am prezentat-o mai sus, privind pentagramele sfinte.

Vom prezenta și un alt ritual, mai ușor de realizat.

Cel care vrea să primească o previziune de la un spirit trebuie să fie pur, cast și sfințit.

Se alege un loc curat și acoperit cu pânză albă.

În ziua Domnului, când Luna este nouă, el va intra în acel loc, înveșmântat în alb, va exorciza și va binecuvânta locul, și va face un cerc magic în mijloc, cu un cărbune sfințit.

În partea exterioară a cercului vor fi scrise numele îngerilor, iar în partea interioară, Numele Mărețe ale lui Dumnezeu.

În cerc, în cele patru colțuri ale lumii, vor fi așezate vase pentru parfumuri.

După ce s-a curățat și a postit, magicianul va intra în acel loc și va rosti întregul Psalm CXIX: *„Ferice de cei fără de prihnă în calea lor ..."* El trebuie să ardă apoi tămâie și să invoce îngerii prin rostirea numelor divine, pentru ca ei să se arate în fața sa, pentru a-i spune ceea ce dorește.

Procesul trebuie să se repete în șase zile, în același mod. În cea de-a șaptea zi, spălat și după ce a postit, persoana respectivă va intra în cercul magic, va arde tămâie și se va unge cu mir pe frunte, ochi, palme și picioare.

În genunchi, ea va repeta același psalm, rostind și numele divine și angelice.

După aceea, se va ridica și va merge în jurul cercului magice de la est la vest, până când va ajunge la o stare de exaltare.

Apoi va cădea la pământ, în interiorul cercului, pentru a se odihni.

Acea persoana va fi vizitată de un spirit care îi va spune tot ceea ce vrea să ştie.

În cercul magic trebuie să existe patru lumânări sfinţite, aprinse în cele patru părţi ale lumii, care nu trebuie stinse în toată acea săptămână.

Modul de a posti este următorul: trebuie să nu fie consumate toate lucrurile care au avut cândva viaţă şi tot ceea ce se trage din acestea şi trebuie să se bea numai apă curată; nu trebuie să se mănânce nimic şi nici să se bea vin înainte de apusul soarelui.

Parfumurile şi mirul trebuie făcute după cum se spune în Exodul şi în alte cărţi sfinte ale Bibliei.

De asemenea, de câte ori se intră în cercul sfânt, trebuie să se poarte pe cap un colier auriu, pe care să fie scris numele *Tetragrammaton*, după modul mai sus menţionat.

Despre Previziunile Prin Vise

Dar lucrurile naturale şi amestecurile de astfel de lucruri sunt folosite şi de magicieni, pentru a primi previziuni de la spirite, prin vise. Obiectele folosite pot fi parfumuri, poţiuni, mâncăruri, băuturi, sigilii, inele, etc.

Cei care vor să primească oracole şi previziuni prin vise trebuie să facă în acest scop un inel al Soarelui sau al lui Saturn. Mai există şi unele imagini care, puse sub cap pe timpul nopţii, vor da vise adevărate legate de orice subiect dinainte stabilit sau nu.

Pentru a obţine astfel de previziuni, trebuie să faci o imagine a Soarelui, reprezentând un om dormind pe sânul unui înger.

Această imagine trebuie creată când Constelaţia Leului este în ascensiune, iar Soarele este în cea de-a noua casă a Berbecului.

Pe imagine vei scrie numele efectului dorit, iar în mâna îngerului, numele spiritului Soarelui.

Această figură poate fi creată când Fecioara este în ascensiune, Mercur fiind favorabilă când Berbecul este în cea de-a noua casă, sau când Constelaţia Gemenii este în ascensiune, Mercur fiind favorabilă şi în cea de-a noua casă a Vărsătorului.

Saturn trebuie să fie şi el într-un aspect favorabil. Pe imagine se va trece numele spiritului.

Aceeaşi imagine poate fi creată şi când Balanţa este în ascensiune, Venus fiind primită de Mercur când Gemenii se află în cea de-a noua casă, iar pe ea se va trece numele îngerului lui Venus.

Se poate folosi şi momentul în care Vărsătorul este în ascensiune, când Saturn este în cea de-a noua casă a Balanţei, iar pe această imagine se va trece numele îngerului lui Saturn.

Un alt moment prielnic este cel în care Racul este în ascensiune, când Luna este primită de Jupiter şi de Venus în Peşti, aflat în cea de-a noua casă, imagine pe care se va trece spiritul Lunii.

Se pot face şi inele pentru vise, inele ce au o eficienţă remarcabilă. Ele pot fi ale Soarelui şi ale lui Saturn. Ele pot fi realizate când Soarele sau Saturn sunt în ascensiune în cea de-a noua casă, când Luna se uneşte cu Saturn, în cea de-a noua casă, precum şi în semnul care este în cea de-a noua casă a nativităţii. Pe inele se scrie şi se îngravează numele spiritului Soarelui sau al lui Saturn.

Aplicând aceste reguli îţi poţi da seama ce obiecte şi imagini poţi să creezi. Însă trebuie să ţii cont de faptul că astfel de imagini nu au nici o valoare decât dacă ele sunt vitalizate de o virtute spirituală şi celestă, şi mai ales de dorinţa arzătoare şi intenţia fermă a sufletului operatorului.

Dar cine poate da suflet unei imagini sau poate face ca o piatră, un metal, o bucată de lut, de lemn, de ceară sau de hârtie să trăiască? De bună seamă că nu un om, decât dacă acesta ajunge la ordinele îngerilor şi la Arhetipul Suprem.

Şi prin tabelele cu numere se pot primi oracole şi previziuni, dacă ele sunt realizate în mod corespunzător, sub constelaţiile potrivite.

Acelaşi efect îl pot avea şi tabelele şi hârtiile sfinte, dacă sunt compuse şi sfinţite într-o manieră specială.

Aşa sunt *Almutel* al lui Solomon şi Tabelul Transformărilor Numelui *Tetragrammaton*, precum şi alte lucruri de acest gen, scrise pentru a produce acest efect, prin diferite imagini, numere şi scrieri sfinte, cu inscripţionări ale numelor divine ale lui Dumnezeu şi nume ale îngerilor sfinţi. Modul ce alcătuire al acestora este luat din diferite locuri ale Sfintei Scripturi, din Psalmi şi versete, ori din alte locuri în care sunt menţionate revelaţii şi profeţii divine.

Acelaşi efect îl pot avea şi rugăciunile sfinte şi implorările adresate lui Dumnezeu sau îngerilor binecuvântaţi. Rugăciunile trebuie alcătuite în modul în care am arătat mai sus, potrivit asemănărilor religioase şi menţionând rezultatele pe care vrem să le obţinem.

Dacă facem referire la Vechiul Testament, ne putem ghida după visele lui Iacob, Iosef, Faraonului, Daniel şi Nebuchadnezzar.

Legat de Noul Testament, sunt visele lui Iosef, ale celor trei înţelepţi, sau magi, îl avem pe Ioan Evanghelistul dormind la sânul Domnului nostru.

Se pot folosi orice astfel de situaţii întâlnite în religie, miracole şi revelaţii.

În acest fel se poate face rugăciunea sau implorarea, după care se merge la culcare, cu intenţia fermă de a primi previziuni. Fără îndoială, efectele vor fi pe măsura aşteptărilor.

Cel care vrea să primească oracole adevărate prin vise, trebuie să se abţină de la cină şi de la băuturi puternice, să fie binedispus, pentru ca mintea sa să nu fie influenţată de vapori turbulenţi.

Camera de noapte trebuie să fie aerisită şi curată, sfinţită şi exorcizată.

El trebuie să ardă tămâie, să îşi ungă tâmplele cu mir, să îşi pună pe deget un inel pentru vise, să ia una dintre imaginile despre care am vorbit sau un tabel ori hârtie sfântă, pe care să o pună pe cap.

După ce a rostit o rugăciune din suflet, el va adormi cu gântul la ceea ce vrea să ştie. El va primi în vis o previziune sigură, atunci când Luna trece prin cea de-a noua casă a semnului nativităţii sale şi când ea este în al nouălea semn de la semnul perfecţiunii.

Aceasta este metoda prin care putem obţine cunoştinţe din toate ştiinţele şi artele - alchimie, magie, etc. -, devenind deodată luminaţi în domeniul care ne interesează.

Şi spiritele inferioare pot atrage acest efect, la fel ca şi unele spirite rele, care ne pot informa intrinsec şi extrinsec.

Despre Metoda Prin Care Sunt Invocate Spirite Rele sau Familiare într-un Cerc, Precum Sufletele şi Umbrele Morţilor

ste indicat să menţionăm câteva lucruri despre modurile în care exorciştii cheamă în cercul magic ceea ce numim, la modul general, spirite rele, precum şi câteva metode de a chema fantomele sau sufletele celor care au murit de o moarte violentă sau prematură.

Dacă cineva vrea să cheme în cerc orice spirit rău, el trebuie mai întâi să îi analizeze şi să îi cunoască natura, planeta căreia îi corespunde, precum şi proprietăţile pe care le primeşte de la aceasta.

După ce toate acestea sunt cunoscute, trebuie căutat un loc potrivit pentru o astfel de invocare, în funcţie de natura planetei şi calităţile spiritului respectiv. De exemplu, dacă spiritul are

putere peste mări, râuri sau fluvii, locul ales va fi țărmul mării. În continuare se va alege un moment potrivit, atât în ceea ce privește calitățile naturii (*trebuie să fie o vreme liniștită și calmă, potrivită pentru ca spiritele să preia corpuri*), precum și cele ale planetei și spiritului, în funcție de ziua și ora pe care le guvernează. Momentul poate fi favorabil sau nefavorabil în anumite zile sau pe timpul nopții, așa cum este necesar pentru stele și spirite.

După ce toate aceste lucruri au fost luate în considerare, se va trasa cercul magic în locul ales, atât pentru apărarea invocatorului, cât și pentru întărirea spiritului.

În cerc se vor scrie numele divine generale, precum și alte elemente care conferă protecție. Vor fi trecute și numele divine care guvernează planeta, precum și caracteristicile spiritului. Se va trece și numele spiritului bun care guvernează momentul în care faci această acțiune, care poate stăpâni spiritul pe care tu îl invoci.

Dacă vrem să întărim și mai mult cercul nostru, putem adăuga caractere și pentagrame în funcție de ceea ce vrem să realizăm. De asemenea, putem trasa, în interiorul sau în exteriorul cercului, o figură dreptunghiulară, pe care să inscripționăm numerele potrivite cu ceea ce facem, cunoscute după metodele pe care le-am prezentat în prima carte.

După aceea trebuie să aducem lumini, tămâie, unguente și leacuri, alcătuite în funcție de natura spiritului și planetei, corespondente spiritului, prin virtuțile ei naturale și celeste.

Trebuie să avem grijă să avem pe lângă noi și lucruri sacre și sfințite, necesare nu doar pentru propria protecție, dar și pentru a constrânge și a supune spiritele. Astfel de lucruri pot fi hârtii sfinte, coliere, imagini, pentagrame, săbii, sceptre, haine potrivite ca material și culoare.

Numai după toate aceste etape au fost îndeplinite, invocatorul și cei care îi țin companie pot să intre în cerc.

Mai întâi de toate, el trebuie să sfințească cercul și toate lucrurile pe care le folosește, într-un mod solemn și hotărât, cu gesturi potrivite.

Apoi el va începe să se roage, cu voce tare, după cum urmează.

În primul rând se va adresa o orație sau rugăciune lui Dumnezeu și spiritelor bune, după ce a rostit o rugăciune, psalm sau invocație pentru propria sa apărare.

Când rugăciunile și orațiile au fost rostite, el va invoca spiritul pe care îl dorește, rostind cuvinte pline de delicatețe și iubire, către toate părțile lumii, amintind de autoritatea și puterea pe care le are.

Urmează un moment de odihnă, în care invocatorul se va uita dacă apar spirite.

Dacă ele întârzie, se va repeta invocația, la fel ca și înainte, până la de trei ori. Dacă spiritul este încăpățânat și nu vrea să apară, invocatorul îl va constrânge prin puterile sale divine.

Toate cuvintele pe care le rostește trebuie să se potrivească naturii și caracteristicilor spiritului, ele trebuie repetate de trei ori, devenind din ce în ce mai puternice, ajungându-se până la insulte, blesteme, pedepse, amenințări, etc.

După rostirea blestemelor, invocatorul se va opri.

Dacă spiritul va apărea, se va întoarce către acesta și îl va primi politicos, îl va întreba cum îl cheamă, iar numele va fi trecut pe o hârtie sfântă, după care îi poate cere să îi spună orice lucruri vrea să afle.

Dacă spiritul pare a fi încăpățânat, nehotărât sau mincinos, el va fi constrâns prin metodele mai sus menționate.

Dacă invocatorul nu se încrede în ceva, el va lua sabia sfințită și va trasa un triunghi sau un pentagon, obligând spiritul să intre acolo, iar dacă primește promisiuni pe care vrea să le confirme printr-un jurământ, va lua sabia din cerc și va pune spiritul să jure cu mâna pe ea.

După ce s-a obținut de la spirit ceea ce se dorea, el va fi rugat să plece prin cuvinte binevoitoare, cerându-i să nu facă rău nimănui.

Dacă nu vrea să plece, el trebuie obligat, prin cuvinte mai grele. În cel mai rău caz, el poate fi alungat prin exorcizare și prin ardere de tămâie.

După ce spiritul a plecat, nu trebuie să se iasă din cerc, ci mai întâi se vor rosti rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu și îngerilor buni, pentru viitoarea apărare și protecție.

Dar dacă toate eforturile sunt de prisos și nu apare nici un spirit, invocatorul nu trebuie să cadă pradă disperării. El va părăsi cercul după ce a rugat spiritele să plece (*această etapă nu trebuie niciodată omisă, chiar dacă spiritele apar sau nu*) și va reveni în alte zile, făcând aceleași operațiuni. Dacă se crede că s-a greșit la ceva, se va remedia eroarea. Consecvența și repetițiile vor spori puterea și autoritatea, speriind spiritele și obligându-le să dea ascultare.

Uneori, spiritele apar, deși ele nu sunt vizibile, de multe ori pentru a-i înfricoșa pe cei care le-au chemat. În astfel de cazuri, ele trebuie obligate să dea ascultare.

Spiritele pot fi chemate și fără un cerc, așa cum am spus când am vorbit despre sfințirea unei Cărți. Această proprietate se poate folosi când avem nevoie să producem un efect fără ca o apariție să fie necesară.

Atunci se face un obiect pe care îl vom folosi drept instrument. Acesta poate fi o imagine, un inel, un caracter, un tabel, o scriere, o lumânare, un sacrificiu, etc.

Se va nota apoi numele spiritului pe obiectul respectiv, prin scrierea cu sânge sau prin folosirea unui parfum potrivit spiritului.

De asemenea, înainte de a invoca orice spirit rău, se vor rosti orațiuni și rugăciuni către Dumnezeu și îngerii buni.

În unele din părțile anterioare ale acestei lucrări am spus cum și prin ce mijloace este unit sufletul cu corpul.

Vom adăuga acum că aceste suflete încă își mai iubesc trupurile după moarte, având cu ele o anumită afinitate. Această afirmație este cu atât mai adevărată în cazul celor care au suferit o moarte violentă, iar sufletele doresc o înmormântare adecvată, rătăcind deasupra cadavrelor. Aceste suflete pot fi ușor atrase din nou în corpurile lor, prin vaporuri, licori, parfumuri, etc.

Astfel, sufletele morților nu pot fi chemate fără sânge sau fără folosirea unor părți din cadavru. De aceea, pentru a chema aceste umbre, vom stropi cu sânge nou oasele mortului, aruncând peste el și carne, ouă, lapte, miere și ulei, pentru a crea un mediu potrivit pentru ca sufletul să primească trupul.

Cei care vor să cheme sufletele morților trebuie să aleagă locurile unde sunt prezente astfel de spirite, prin anumite metode care să ispitească sufletele în trupurile fără viață sau prin anumite sentimente din timpurile trecute, atrăgând sufletele în anumite locuri, lucruri sau persoane. Se pot folosi și proprietățile unor anumite locuri, pregătite pentru a purifica sau pedepsi aceste suflete. Astfel de locuri pot fi cunoscute prin viziuni și vise.

Astfel, cele mai potrivite locuri sunt curțile bisericilor, locurile în care sunt executați criminali ori cele în care au avut loc lupte și măceluri. Cel mai bine este ca aceste locuri să nu fi fost încă purificate și sfințite, ceea ce se întâmplă când are loc o înmormântare creștinească. Aceste lucruri ar împiedica sufletul să se întoarcă în trup, trimițându-l spre locul de judecată.

De aceea, sufletele morților nu pot fi ușor chemate, decât dacă acei oameni au fost răi sau dacă au murit în mod violent, iar trupurile lor tânjesc după o înmormântare adevată.

Deși am spus care sunt locurile cele mai potrivite pentru această operațiune, nu este nici sigur și nici comod să se meargă acolo. Este indicat să se ducă într-un alt loc o parte a cadavrului, unde să se poate desfășura ritualul în siguranță.

De asemenea, pentru că sufletele sunt anumite lumini spirituale, unele lumini artificiale, realizate în mod adecvat, cu nume și sigilii potrivite, ajută foarte mult la chemarea sufletelor morților.

Dar lucrurile despre care am amintit până acum nu sunt întotdeauna suficiente pentru a obține rezultatele dorite, de multe ori fiind necesară și o cantitate supranaturală de înțelegere, care este superioară și cunoscută numai de zeitățile cerești și de puterile lor.

De aceea, trebuie să ispitim aceste suflete prin puteri supranaturale și celeste, precum și prin lucruri care pun în mișcare armonia sufletului, imaginația, rațiunea și inteligența, așa cum sunt vocile, cântecele, sunetele, farmecele, sau elementele religioase: rugăciuni, invocații, exorcizări, ritualuri sfinte, etc.

SFÎRȘITUL PĂRȚII A DOUA

DESPRE EXORCIZARE, BINECUVÂNTĂRI ȘI INVOCAȚII

CONSIDERAȚII ȘI INVOCAȚII PENTRU FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII

CARTEA A II-A

PARTEA A III-A

rmătoarele instrucțiuni sunt esența a ceea ce am spus până acum, doar că accentul în această parte este pus pe partea experimentală și practică. Puteți urmări aici funcțiile distincte ale spiritelor, precum și descrierea amănunțită a ceremoniilor magice.

Pentru că cea mai mare putere este atribuită cercului magic, care este o fortăreață, vom explica și arăta mai întâi alcătuirea acestui element.

Despre Alcătuirea Specială a Cercului Magic

ormele diferitelor cercuri magice nu sunt întotdeauna aceleași, ele putând să se schimbe în funcție de ordinea spiritelor care vor fi chemate, locul, momentul, ziua și ora lor.

Înainte de a se face un cerc magic, trebuie să se țină seama de momentul din an, de zi, de oră, de spiritul care va fi chemat, de steaua sau regiunea căreia îi aparține, de funcțiile pe care le are spiritul.

Pentru început se vor face trei cercuri cu diametrul de trei metri, cu o distanță între ele egală cu lungimea brațului.

În cercul din mijloc vei scrie numele orei în care faci operațiunea, apoi numele îngerului acelei ore, sigiliul îngerului acelei ore, numele îngerului care guvernează ziua respectivă, precum și numele ajutoarelor sale, numele momentului respectiv, numele spiritului care guvernează acea parte a timpului, numele capului semnului guvernator, numele pământului, iar în cele din urmă, pentru a desăvârși cercul din mijloc, numele Soarelui și al Lunii, potrivit regulii timpului.

Atunci când timpul se schimbă, vor fi folosite alte nume.

În cercul din exterior vor fi desenate, în cele patru colțuri ale lumii, numele marilor spirite ale aerului din acea zi - adică numele regelui și ale celor trei ajutoare.

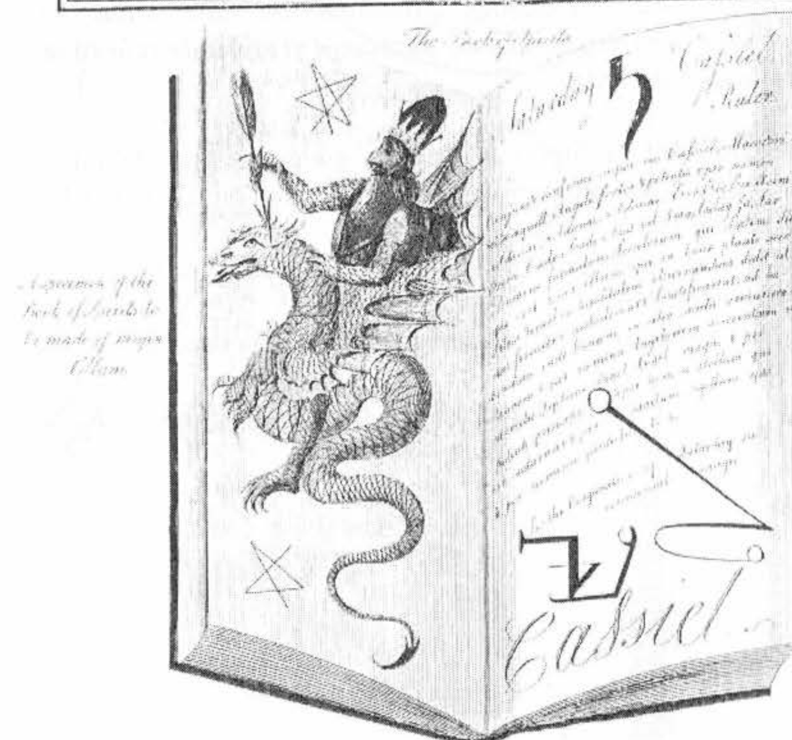
În afara cercului, în cele patru colțuri se vor desena pentagrame.

În cercul din interior se vor trece patru nume divine, pe care se vor face patru cruci, în mijlocul cercului.

Spre Est va fi α Alpha, spre Vest va fi ω Omega, iar o cruce va împărți mijlocul cercului.

A Table showing the names of the Angels governing the 7 days of the week with their Sigils, Planets, Signs &c.

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
Michaël	Gabriel	Camael	Raphaël	Sachiel	Anaël	Cassiel
[sigil]	[sigil]	[sigil]	[sigil]	[sigil]	[sigil]	[sigil]
☉ ♌	☽ ♋	♂ ♈ ♏	☿ ♊ ♍	♃ ♐ ♓	♀ ♉ ♎	♄ ♑ ♒
Machen.	Shamain.	Machon.	Raquie.	Zebul.	Sagun.	[illegible]

Când cercul magic de protecție a fost terminat, vei începe să îl sfințești și să îl binecuvântezi, spunând:

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, vom începe aceste operațiuni pentru a dobândi ceea ce dorim. Astfel, binecuvântăm această bucată de pământ pentru apărarea noastră, încât nici un spirit să nu poată trece de aceste limite, să nu poată să ne facă vreun rău. Ele vor sta în interiorul cercului și ne vor răspunde corect la toate întrebările, dacă acest lucru îi este pe plac celui care trăiește veșnic, cel care spune „Eu sunt Alpha și Omega, Începutul și Sfârșitul, ceea ce este, ceea ce a fost și ceea ce va fi, Atotputernicul, Eu sunt Primul și Ultimul, Cel care trăiește și care moare, Cel care va fi întotdeauna și care are cheile morții și iadului".

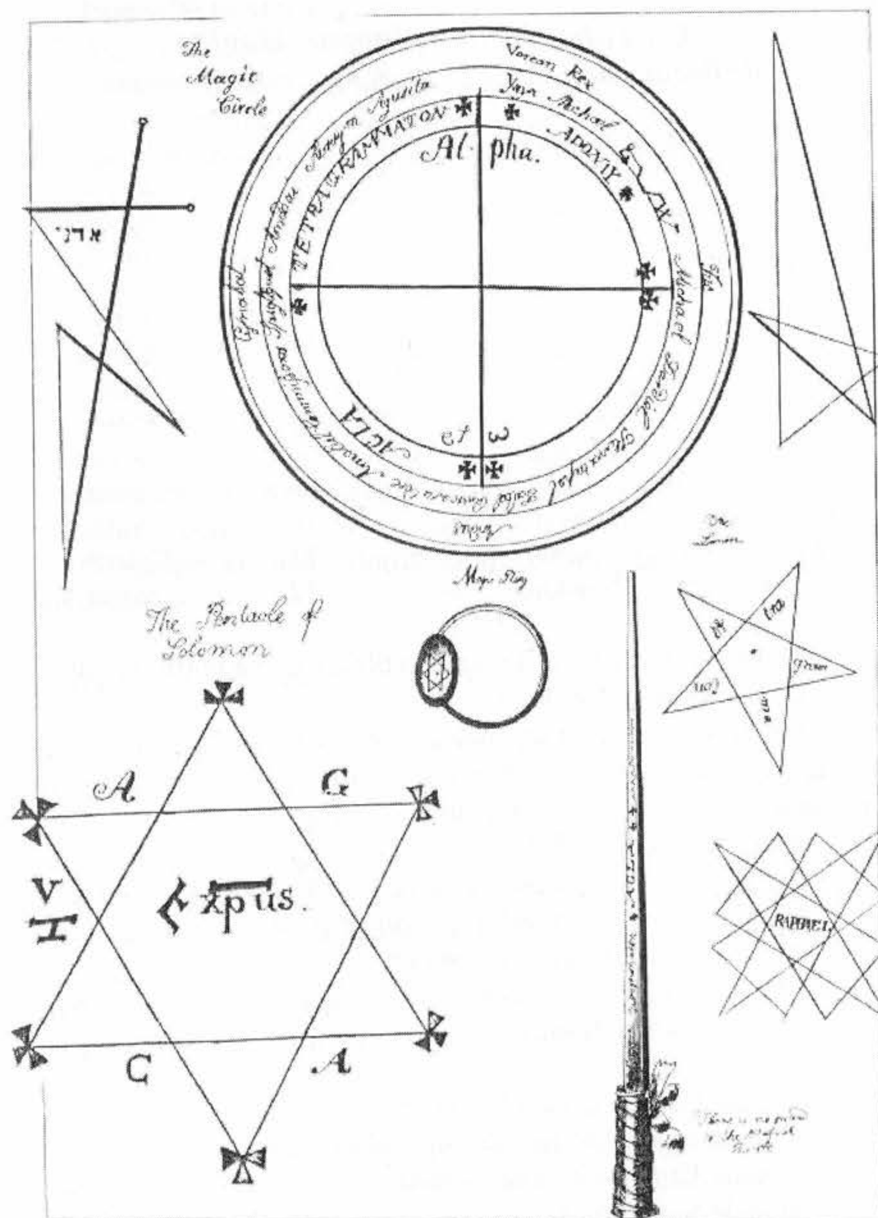
Binecuvântează, Doamne, pământul pe care stăm. O, Doamne, dă-ne putere, pentru ca dușmanul și spiritele rele să nu ne poată face rău. Amin.

Trebuie știut și faptul că îngerii guvernează orele într-o ordine succesivă, în funcție de cursul cerurilor și al planetelor cărora li se supun.

De aceea, același spirit care guvernează ziua, stăpânește și prima oră a acelei zile.

Cel de-al doilea spirit guvernează și cea de-a doua oră, și tot așa.

După ce cele șapte planete și ore și-au efectul mișcările, se revine înapoi la prima dintre ele.

Un Tabel Pentru Numele Magice ale Orelor, Atât Cele din Zi, cât şi Cele din Noapte

	Numele orelor din zi		Numele orelor din noapte
1	Yain	1	Beron
2	Janor	2	Barol
3	Nasnia	3	Thami
4	Salla	4	Athar
5	Sadedali	5	Methon
6	Thamur	6	Rana
7	Ourer	7	Netos
8	Thamic	8	Tafrac
9	Neron	9	Sassur
10	Jayon	10	Agle
11	Abai	11	Calerva
12	Natalon.	12	Salam

Despre numele îngerilor şi peceţile lor se va vorbi într-un alt loc, iar aici ne vom opri la numele momentelor.

Un an este alcătuit din patru părţi: primăvară, vară, toamnă şi iarnă. Numele acestora sunt: primăvară - *Talvi*, vară - *Casmaran*, toamnă - *Adarcel*, iarnă - *Farlas*.

Pentru **PRIMĂVARĂ**:
Îngerii: Caracasa, Core, Amatiel, Commissoros.
Numele capului semnului este *Spugliguel*.
Numele Pământului este *Amadai*.
Numele Soarelui: *Abraym*.
Numele Lunii: *Agusita*.
Pentru **VARĂ**:
Îngerii: Gargatel, Tariel, Gaviel.
Numele capului semnului este *Tubiel*.
Numele Pământului este *Festativi*.
Numele Soarelui: *Athemay*.
Numele Lunii: *Armatus*.

Pentru **TOAMNĂ**:
Îngerii: Tarquam, Guabarel.
Numele capului semnului este *Torquaret*.
Numele Pământului este *Rabinnara*.
Numele Soarelui: *Abragini*.
Numele Lunii: *Matasignais*.
Pentru **IARNĂ**:
Îngerii: Amabael, Cetarari.
Numele capului semnului este *Attarib*.
Numele Pământului este *Geremiah*.
Numele Soarelui: *Commutoff*.
Numele Lunii: *Affaterim*.

Magicianul încheie sfinţirea cercului spunând: „*Mă vei curăţa cu isop, Doamne, şi voi fi curat. Mă vei spăla şi voi fi mai alb decât neaua*".

Stropeşte cu apă sfinţită şi trece apoi la binecuvântarea parfumurilor.

Binecuvântarea Parfumurilor

Dumnezeu al lui Abraham, Dumnezeu al lui Isaac, Dumnezeu al lui Iacob, binecuvântează creaturile de aceste feluri, pentru ca ele să primească puterea şi virtutea parfumurilor, încât nici un duşman şi nici o urmă de imaginaţie falsă să nu intre în ele, în numele Domnului Nostru Iisus Hristos. Amin. Stropeşte apoi cu apă sfinţită.

Exorcizarea prin Foc, în Care se vor Pune Parfumurile

Te alung pe tine, creatură a Focului, prin singurul Dumnezeu adevărat, Iehova, Adonai, Tetragrammaton, să îndepărtezi orice fantasmă, pentru a nu face rău nimănui.

Te rugăm, Doamne, să binecuvântezi această creatură de foc şi să o sfinţeşti, pentru a putea trimite slava şi măreţia

Numelui tău Sfânt, iar nici un rău să nu se abată asupra exorcistului sau aparticipaților, în Numele Domnului Nostru Iisus Hristos. Amin.

Veșmântul Exorcistului

Trebuie să fie din pânză albă și curată, să fie larg în jurul corpului, dar să fie închis în față și în spate.

Pentagrama lui Solomon

Este indicat să aveți mereu această pentagramă la îndemână, în cazul în care spiritele refuză să dea ascultare. Dacă exorcistul va avea asupra sa această pentagramă, virtutea numelor sfinte înscrise pe ea va stăpâni spiritele și le va constrânge.

Trebuie făcută în ziua și ora lui Mercur, pe pergament din piele curată sau hârtie pură, iar cifrele și numele vor fi scrise în aur pur. Pentagrama va fi apoi sfințită și stropită cu apă sfințită.

Rugăciune
Pentru Momentul în Care Este Pus Veșmântul

Anoor, Amacor, Amides, Theodonias, Anitor, prin meritele îngerilor, mă voi înveșmânta cu haina salvării, pentru ca ceea ce doresc să duc la bun sfârșit, prin tine, o Adonai Sfânt, al cărui regat va dăinui pentru totdeauna. Amin.

Modul de Lucru

Dacă se poate, alege un moment în care Luna este în creștere și egală. În orice caz, nu alege să faci această operațiune când Luna este pe Via Combusta, între paisprezece grade ale Balanței și paisprezece grade ale Scopionului.

Operatorul trebuie să fie curat și purificat timp de nouă zile înainte de a se apuca de lucru.

El va avea pregătit parfumul pentru ziua în care face operațiunea. El trebuie să aibă și apă sfințită de la un preot, sau o poate face singur, citind peste ea sfințirea apei prin botez.

De asemenea, el trebuie să mai aibă și un vas nou de pământ, pentru foc, veșmântul său și o pentagramă.

Toate acestea trebuie sfințite și pregătite în mod corespunzător.

Unul dintre ajutoare va duce vasul cu foc și parfumurile, iar cel de-al doilea Cartea, haina și pentagrama.

Operatorul însuși va purta sabia, deasupra căreia va fi rostită o rugăciune de sfințire; în mijlocul săbiei, pe o parte, se va ingrava Agla, iar pe cealaltă parte, On și Tetragrammaton.

După ce locul a fost pregătit acolo unde cercul va fi construit, el va trasa liniile despre care am vorbit mai înainte și va stropi cu apă sfințită.

Operatorul trebuie să se pregătească, prin post, castitate și abstinență, timp de trei zile înainte de acest proces.

În ziua stabilită, după ce s-a îmbrăcat cu veșmântul special, înarmat cu pentagrame, parfumuri, o sabie, Biblia, hârtie, stilou sau pană și cerneală sfințită, va intra în cerc, chemând îngerii din cele patru părți ale lumii, ce guvernează cele șapte planete, cele șapte zile ale săptămânii, culorile, metalele, etc., ale căror nume le va vedea în locurile lor. În genunchi, el va rosti *Paternoster* („Tatăl Nostru"), după care va invoca acei îngeri, spunând:

O angeli! supradicti estote adjutores mihi petitioni & in adjutorum mihi, in meis rebus et petitionibus.

După aceea va chema îngerii din cele patru părți ale lumii, ce guvernează aerul în acea zi în care experimentul se desfășoară.

După ce a distribuit numele și spiritele în cerc, el va spune:

O vos omnes, adjutore atque contestor per sedem Adonai, per Hagios, Theos, Ischyros, Athanatos, Paracletos, Alpha & Omega, & per hæc tria nomina secreta, Agla, On, Tetragrammaton, quod hodie debeatis adimplere quod cupio.

După ce a făcut toate acestea, el trebuie să citească invocația pentru acea zi.

Dacă însă spiritele sunt încăpăţânate şi nu dau ascultare invocaţiilor şi rugăciunilor, atunci se poate folosi un exorcism, precum acesta:

Un Exorcism General Pentru Spiritele Aerului

Pentru că am fost făcuţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, avem puterea Sa şi am făcut totul după voinţa Lui, te exorcizăm pe tine, prin Numele cel mai Măreţ şi mai Puternic al lui Dumnezeu, EL, puternic şi minunat, (*se rosteşte numele spiritului care va apărea*), îţi poruncim în Numele Celui care a rostit Cuvântul şi întocmai s-a făcut, prin toate Numele lui Dumnezeu şi prin Numele Adonai, El, Elohim, Elohe, Zebaoth, Elion, Eserchie (baby names: *Erionas, Ermosiel, Ero, Erotosi, Ertrael, Erygion, Erzla, Esabiel, Escavor, Eschiel, Eschiros,* ***Eserchie****, Eshiniel, Eshmadai, Esor, Esphares, Espiacent*), Jah, Tetragrammaton, Shaddai, Dumnezeu Atotputernic, te exorcizăm pe tine şi îţi poruncim să apari în faţa noastră, în acest cerc, luând o formă umană, fără vreo diformitate sau urâţenie. Veniţi cu toţii, pentru că vă poruncim în numele lui Yaw şi Vau, pe care Adam i-a auzit şi cu care el a vorbit; în Numele lui Dumnezeu, *Agla*, pe care Lot/l-a auzit şi de care a fost salvat, împreună cu familia sa; în Numele *Joth*, pe care Iacob l-a auzit de la Îngerul cu care se lupta şi de care a fost salvat din mâna fratelui său Esau; în Numele *Anaphexeton*, pe care Aaron l-a auzit şi cu care el a vorbit şi a devenit înţelept; în Numele *Zebaoth*, pe care Moise l-a numit, iar toate râurile s-au transformat în sânge; în Numele *Eserchie Oriston*, pe care Moise l-a numit, iar toate râurile s-au umplut de broaşte ce au pătruns în casele egiptenilor, distrugând totul; în Numele *Elion*, pe care Moise l-a numit, şi a fost grindină, aşa cum nu mai fusese de la începutul lumii; în Numele *Adonai*, pe care Moise l-a numit şi au venit roiuri de lăcute, pe întreg pământul Egiptului, devorând tot ceea ce a mai rămas după grindină; în Numele *Schema Amathia*, pe care Iosua l-a chemat,

iar Soarele s-a oprit din cursul său; în Numele *Alpha* şi *Omega*, pe care Daniel le-a rostit, distrugându-l pe Bel şi ucigând dragonul; în Numele *Emanuel*, pe care l-au cântat cei trei copii - Sidrach, Misach şi Abedneg-, în mijlocul cuptorului încins şi au fost salvaţi; în Numele *Hagios*; prin sigiliul lui Adonai; prin Ischyros, Athanatos, Paracletos; prin cele trei nume secrete – Agla, On, Tetragrammaton, vă implor; prin aceste nume şi prin toate celelalte Nume ale Dumnezeului Viu şi Adevărat, Domnul Atotputernic, vă exorcizez şi vă ordon, prin cel care a spus Cuvântul şi s-a împlinit, căruia toate creaturile îi dau ascultare; prin judecata nemiloasă a lui Dumnezeu; prin marea tulburată dinaintea Majestăţii divine; prin cele patru bestii ce se găsesc înaintea tronului, cu ochi înainte şi înapoi, prin focul din jurul tronului; prin îngerii sfinţi ai cerului; prin înţelepciunea măreaţă a Domnului. Prin toate acestea, vă exorcizăm, să apăreţi în acest cerc, pentru a îndeplini voinţa noastră în toate lucrurile care nouă ni se par potrivite; prin sigiliu lui Baldachia şi prin numele Primeumaton, pe care Moise l-a numit, iar pământul s-a deschis şi i-a înghiţit pe Corah, Dathan şi Abiram.

Prin puterea Numelui Primeumaton, ce controlează toate oştile cereşti, vă blestemăm şi vă luăm bucuria şi locul, aruncându-vă în groapa fără fund, unde să rămâneţi până la Judacata de Apoi. Vă blestemăm să ardeţi în focul etern şi în lacul de foc şi pucioasă, dacă nu veţi apărea în acest cerc, pentru a ne asculta ordinele. Veniţi prin aceste nume Adonai, Zebaoth, Adonai, Amioram. Veniţi. Veniţi, Adonai porunceşte. Shaddai, cel mai măreţ Rege al Regilor, căruia nici o creatură nu îi poate rezista, se va abate asupra voastră. Dacă nu ne veţi asculta şi nu veţi apărea în acest cerc, ruina şi focul se va alege de voi. Astfel, veniţi, în numele Adonai, Zebaoth, Adonai, Amioram. Veniţi, veniţi, ce mai aşteptaţi? Grăbiţi-vă! Adonai, Sanai, Regele Regilor vă porunceşte - El, Aty, Titcip, Azia, Hin, Jen, Minosel, Achadan, Vay, Vaah, Ey, Exe, A, El, El, El, A, Hy, Hau, Hau, Hau, Vau, Vau, Vau, Vau.

O Rugăciune Adresată lui Dumnezeu, ce Trebuie Rostită în Cele Patru Părți ale Lumii, în Interiorul Cercului

Amorule, Taneha, Latisten, Rabur, Teneba, Latisten, Escha, Aladia, Alpha şi Omega, Leyste, Orision, Adonai, O, Tată Ceresc plin de compasiune! Fieţi milă de mine, păcătosul. Fă ca puterea ta să fie a mea împotriva acestor spirite încăpăţânate, pentru ca eu, prin voia ta, să fiu un admirator al acţiunilor tale divine şi să mă bucur de toată înţelepciunea, spre gloria şi măreţia numelui său sfânt. Te rog cu umilinţă, ca aceste spirite pe care le chem, prin judecata ta să fie constrânse să îmi răspundă cinstit la toate întrebările pe care le voi adresa. Fie ca ele să nu facă rău nici unei alte creaturi, fără să sperie pe mine sau pe oricine altcineva, dar să dea ascultare şi să facă întocmai după cum le este poruncit.

Apoi, stând în mijlocul cercului, întinde mâna spre pentagramă şi spune: *V-am chemat prin pentagrama lui Solomon, daţi-mi răspunsuri adevărate.*

Urmează apoi această oraţiune:

Beralanensis, Baldachiensis, Paumachia şi Apologia Sedes, prin cei mai măreţi regi şi cele mai mari puteri, prin cei mai mari prinţi, cele mai mari spirite, etc., vă invoc şi vă constrâng. Pentru că am putere de la Majestatea sa Supremă, vă poruncesc, prin cel care a rostit Cuvântul şi s-a împlinit, căruia îi dau ascultare toate creaturile. Prin Marele Nume Tetragrammaton Iehovah, la auzul căruia toate elementele sunt cutremurate, aerul este frământat, marea se întoarce, focul se stinge, pământul tremură, iar toate creaturile din cer, de pe pământ, din subsol şi din aer tremură împreună şi sunt tulburate; veniţi din toate părţile lumii, pentru a ne aduce răspunsuri adevărate la toate întrebările pe care vi le vom adresa. Veniţi în pace şi fără întârziere, pentru că sunteţi constrânse de Numele Dumnezeului Viu şi Adevărat, Helioren. Veniţi pentru a ne îndeplini ordinele, până când noi vă vom

spune să plecaţi, vorbindu-ne cu voce clară şi inteligibilă, fără nici un fel de ambiguitate.

Apariţia Spiritelor

Dacă etapele precedente au fost realizate în mod corect, va apărea un număr mare de viziuni, apariţii, fantasme, imagini, etc., auzindu-se bătăi de tobe sau sunete de alte instrumente muzicale. Aceste sunete sunt create de spirite, în speranţa că le vor speria pe unele dintre ajutoare şi îi vor alunga din cercul dmagic de protecţie, pentru că nu au nici o putere asupra exorcistului în sine.

După aceea va apărea o companie infinită de arcaşi, împreună cu multe bestii oribile, ce vor părea gata să devoreze pe cei prezenţi în cerc. Cu toate acestea, nu trebuie să vă fie frică de nimic.

Ţinând pentagrma în mână, exorcistul va spune: *„În numele lui Dumnezeu, încetaţi cu fărădelegile".* Atunci spiritele vor fi obligate să îi dea ascultare exorcistului, iar cei din cerc nu vor mai vedea fiinţele înspăimântătoare.

Apoi, întinzând mâna în care ţine pentagrama, exorcistul va spune: *„Priviţi pentagrama lui Solomon, pe care am adus-o în faţa voastră. Priviţi-l pe exorcist, care este înarmat de Dumnezeu, care fără teamă, vă invocă şi vă cheamă prin exorcism. Veniţi, grabnic, prin virtutea acestor nume. Veniţi prin numele eterne ale lui Dumnezeu viu şi adevărat - Eloy, Archima, Rabur; prin pentagrama lui Solomon aici de faţă, care stăpâneşte peste voi; prin virtutea spiritelor celeste, cele care vă guvernează; prin persoana exorcistului. Pentru că aţi fost invocaţi, grăbiţi-vă şi veniţi, pentru a da ascultare stăpânului vostru, numit Octinomos."*

După rostirea acestor cuvinte, se vor auzi şuierături în cele patru părţi ale lumii şi se vor vedea mişcări însemnate. Exorcistul va mai îndemna o dată spiritele la ascultare şi supunere, invocând

numele lui Dumnezeu, Bathat sau Vachat, grăbindu-se spre Abrac, Abeor venind spre Aberer.

După aceea, spiritele vor veni într-o formă adecvată. Când le vei vedea în cerc, arată-le pentagrama acoperită cu pânză curată. Descoper-o şi spune: *„Iată confuzia voastră dacă nu îmi veţi da ascultare".* Ele vor apărea apoi într-o formă paşnică şi vor spune: *„Cere ce vrei, pentru că suntem pregătiţi să îţi îndeplinim poruncile, căci Domnul ne-a supus ţie."*

Exorcistul va spune: *„Bine aţi venit, spirite. V-am chemat prin El, Cel în faţa căruia toate fiinţele îngenunchează, atât cele din ceruri, cele de pe pământ, cele de sub pământ, cât şi cele din aer. Vă constrâng să rămâneţi vizibile în acest cerc, atât timp cât voi spune eu. Nu veţi putea pleca fără voia mea şi mai înainte trebuie să îmi răspundeţi la toate cerinţele şi întrebările, în numele Domnului Atotputernic, cel care a creat toate lucrurile. Amin."*

Exorcistul va menţiona apoi ceea ce vrea să facă.

După ce a realizat cu ajutorul spiritelor ceea ce şi-a propus, el va zice: *„În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, plecaţi în pace spre sălaşurile voastre şi fiţi gata să reveniţi când vă voi chema din nou."*

Acum că ţi-ai făcut o idee despre modul în care se alcătuieşte un cerc protector, vom prezenta în continuare schema pentru prima oră din ziua Domnului, în timpul primăverii.

Consideraţii şi Invocaţii Pentru Fiecare Zi din Săptămână

Consideraţiile Zilei de DUMINICĂ

(Pentru imaginea sigiliilor, planetelor, semnelor, pentru numele îngerilor diferitelor zile şi numele celui de-al patrulea cer, cu caracterele lor şi Cartea Magică, vezi imaginile precedente.)

Îngerii Zilei Domnului: *Mihail, Dardiel, Huratapel.*

Îngerii Aerului din ziua Domnului: regele *Varcan* şi ajutoarele sale *Tus, Andas, Cynabal.*

Vântul folosit este cel de Nord.

Îngerii celui de-al patrulea cer, care guvernează în Ziua Domnului şi care trebuie invocaţi din cele patru părţi ale lumii, sunt: din Est - *Samael, Baciel, Abel, Gabriel, Vionatraba*; din Vest - *Anael, Pabel, Ustael, Burchat, Suceratos, Capabili*; din Nord - *Aiel, Ariel, vel Aquiel, Masgabriel, Saphiel, Matuyel*; din sud - *Haludiel, Machasiel, Charsiel, Uriel, Naromiel.*

Parfumul potrivit: *santal roşu.*

Conjuraţia pentru DUMINICĂ

Vă invoc pe voi, îngeri puternici şi sfinţi ai lui Dumnezeu, în numele lui *Adonai, Eye, Eye, Eya*, Cel care este, Cel ce a fost şi Cel ce va fi, *Eye, Abray*; în numele lui *Shadday, Cados, Cados*, ce stau deasupra heruvimilor; în însuşi Numele lui Dumnezeu, Puternic şi plin de Forţă, ce se află deasupra tuturor cerurilor; în Numele *Eye, Saraye*, cel ce a creat lumea, cerurile, pământul şi marea, precum şi tot ceea ce este în ele, în prima zi, punându-le numele sfânt Phaa; în numele îngerilor care guvernează în cel de-al patrulea cer şi se supun măreţului Salamia, un înger mare şi cinstit; în numele stelei sale, care este Soarele, şi prin semnul său.

Prin toate aceste nume, te invoc pe tine, Mihail, o, mare Înger! Tu eşti stăpânul principal al acestei zile. În numele lui Adonai, Dumnezeul lui Israel, te invoc pe tine, Mihail, ca tu să lucrezi pentru mine şi să îmi îndeplineşti toate cererile, după propria mea voinţă.

Spiritele aerului din Ziua Domnului sunt sub vântul de Vord. Proprietatea lor este de a aduce aur, pietre preţioase, rubine, diamante, de a face ca oamenii să primească favoruri şi bunăvoinţă, ca duşmăniile între oameni să se risipească, de a atrage onoruri, de a vindeca infirmităţile.

De cele mai multe ori, ele apar cu un trup plin, într-o culoarea aurie. Mişcarea lor este precum fulgerele din cer. Prezenţa lor este vizibilă prin faptul că fac ca persoana care îi cheamă să transpire.

Formele lor particulare sunt însă următoarele: un rege, cu un sceptru, stând pe un leu; un rege încoronat; o regină având un sceptru; o pasăre; un leu; un cocoş; un veşmânt de culoare galbenă; un sceptru.

Consideraţiile Zilei de LUNI

(Pentru Îngerul zilei de luni, sigiliul lui, planeta, semnul planetei şi numele primul cer, vezi Figurile.)

Îngerii zilei de luni - *Mihail, Gabriel, Samael.*

Îngerii aerului din ziua de luni- regele *Arcan* şi ajutoarele sale *Bilet, Missabu, Abuhaza.*

Vântul folosit este cel de Vest.

Îngerii primului cer, care guvernează în ziua de Luni şi care trebuie invocaţi din cele patru părţi ale Lumii, sunt: din Est: *Bilet, Missabu, Abuhaza*; din Vest: *Sachiel, Zaniel, Habiel, Bachanæ, Corobael*; din Nord: *Mael, Uvael, Valnum, Baliel, Balay, Humastraw*; din Sud: *Curaniel, Dabriel, Darquiel, Hanun, Vetuel.*

Parfumul potrivit: *aloe.*

Conjuraţia pentru LUNI

Vă invoc, îngeri puternici şi buni, în numele lui *Adonai, Adonai, Adonai, Adonai, Eye, Eye, Eye; Cados, Cados, Cados, Achim, Achim, Ja, Ja* puternic, care a apărut în muntele Sinai, spre Gloria Regelui *Adonai, Shaddai*, Zebaoth, Anathay, Ya, Ya, Ya, Maranata, Abim, Jeia, care a creat marea, toate lacurile şi apele, în cea de-a doua zi, şi a măsurat marea cu măreţul său nume, dându-i margini de care să nu poată trece.

Prin numele îngerilor care alcătuiesc prima legiune şi care îi sunt supuşi lui *Orphaniel*, un înger mare şi respectat, prin numele astrului care este Luna, prin toate numele mai sus menţionate, te invoc pe tine, Gabriel, tu care stăpâneşti ziua de luni, cea de-a doua zi, să munceşti pentru mine şi să îmi îndeplineşti poruncile.

Spiritele aerului din ziua de luni sunt supuse vântului de Vest, care este vântul Lunii. Proprietatea lor este de a aduce argint, de a muta lucrurile din loc în loc şi de a dezvălui secrete prezente şi viitoare.

De obicei, aceste spirite apar cu forme mărețe, semănând cu nori întunecaţi, cu ochii roşii şi plini de apă, capul fără păr şi dinţi de mistreţ. Mişcarea lor este ca o furtună pe mare. Prezenţa lor se va face simţită prin ploi mari. Formele lor specifice sunt: un rege sau un arcaş, pe un cerb; un băiat mic; o femeie vânând, cu arc şi săgeţi; o vacă; o căprioară; o gâscă; un veşmânt verde-argintiu; o săgeată; o creatură cu mai multe picioare.

Consideraţiile Zilei de MARŢI

(Pentru Îngerul zilei de Marţi, sigiliul lui, planeta, semnul planetei şi numele celui de-al cincilea cer, vezi *Figurile* anterioare.)

Îngerii zilei de marţi - *Samael, Satael, Amabiel.*

Îngerii aerului din ziua de marţi - regele *Samax* şi ajutoarele sale *Carmax, Ismoli, Paffran.*

Vântul folosit este cel de Est.

Îngerii celui de-al cincilea cer, care guvernează în ziua de marţi şi care trebuie invocaţi din cele patru părţi ale lumii, sunt: din Est: *Guel, Damael, Calzas, Arragon*; din Vest: *Lama, Astagna, Lobquin, Soneas, Jazel, Isiael, Irel*; din Nord: *Rhaumel, Hyniel, Rayel, Seraphiel, Fraciel Maithiel*; din Sud: *Sacriel, Janiel, Galdel, Osael, Vianuel, Zaliel.*

Parfumul potrivit: *piper.*

Conjurația pentru MARȚI

Vă invoc pe voi, îngeri puternici, prin numele Ya, Ya, Ya; He, He, He; Va, Hy, Hy, Ha, Ha, Ha; Va, Va, Va; An, An, An; Aia, Aia, Aia; El, Ay, Elibra, Elohim, Elohim; prin Numele marelui Dumnezeu, Cel care a făcut marea și uscatul, iar prin Cuvântul Său a creat pământul și copacii, punându-și sigiliul pe planete, cu Numele său Sfânt și Măreț; prin numele îngerilor ce guvernează cea de-a cincea casă, cei supuși marelui înger Acimoy, cel care este puternic și respectat, prin numele astrului său, Marte, te chem pe tine, Samael, prin toate aceste nume, tu, mare înger, ce guvernezi peste ziua lui Marte, prin numele Adonai, Dumnezeul Viu și Adevărat, te invoc să mă ajuți în tot ceea ce îți cer.

Spiritele aerului în ziua de joi sunt sub vântul de Est. Ele pot aduce sau cauza război, moarte, incendii sau infirmități și boli.

Aceste spirite apar în corpuri înalte și colerice, având o culoare maronie sau roșietică, cu coarne precum cerbii și gheare de păsări, mugind ca niște tauri sălbatici.

Mișcarea lor este asemănătoare cu flacăra focului.

Prezența lor este semnalată de tunete și fulgere în cerc.

Formele lor specifice sunt: un rege înarmat, pe un lup; un om înarmat; o femeie cu un scut pe coapsă; o capră; un cal; un cerb; un veșmânt roșu; o bucată de lână; ciubotica cucului.

Considerațiile Zilei de MIERCURI

(Pentru îngerul zilei de miercuri, sigiliul lui, planeta, semnul planetei și numele celui de-al doilea cer, vezi Figurile.)

Îngerii zilei de miercuri: *Raphael, Meil, Seraphiel.*

Îngerii aerului din ziua de miercuri: regele *Mediat* și ajutoarele sale *Suquinos, Sallales.*

Vântul folosit este cel de Sud-Vest.

Îngerii celui de-al doilea cer, care guvernează în ziua de miercuri și care trebuie invocați din cele patru părți ale lumii, sunt: din Est: *Mathlai, Tarmiel, Baraborat*; din vest: *Jeruscue, Merattron* (variații ale aceluiași nume Metatron); din Nord: *Thiel, Rael, Jarihael, Venahel, Velel, Abuiori, Ucirmiel*; din Sud: *Milliel, Nelapa, Calvel, vel Laquel.*

Parfumul potrivit: *mastic.*

Conjurația pentru MIERCURI

Vă invoc pe voi, îngeri puternici și sfinți, buni și frumoși, printr-un nume puternic, de teamă și slavă: Ja, Adonay, Elohim, Saday, Saday, Saday; Eie, Eie, Eie; Asamie, Asamie și în numele lui Adonai, Dumnezeul lui Israel, care a făcut cele două mari lumini, și a deosebit ziua de noapte, pentru binele creaturilor sale.

Prin numele îngerilor ce guvernează în cea de-a doua casă, în fața marelui înger Tetra, puternic și frumos, în numele astrului său, Mercur, în numele sigiliului său, te chem pe tine, Raphael, prin toate numele mai sus menționate, tu, mare înger, ce guvernezi asupra celei de-a patra zi, prin numele sfânt scris în fața lui Aaron, prin numele tuturor îngerilor ce se află mereu în grația lui Hristos, prin numele și locul lui Ammaluim, te rog să mă ajuți în tot ceea ce îți voi cere.

Spiritele aerului într-o zi de miercuri sunt supuse vântului de Sud-Vest. Proprietățile lor sunt de a da tot felul de metale, de a dezvălui toate lucrurile pământești, din trecut, prezent sau viitor, de a împăca judecătorii, de a atrage victoria în vreme de război, de a oferi cunoștințe din diferite domenii științifice, de a aduce infirmități sau sănătate, de a ridica săracii și a coborî bogații, de a lega sau dezlega spirite, de a deschide lacăte sau încuietori.

Astfel de spirite au și alte caracteristici, dar nu prin puterea lor perfectă, ci prin virtutea și cunoașterea lor.

Spiritele lui Mercur apar în corpuri de statură mijlocie, reci, lichide și moi, frumoase și cu o vorbire umană corectă.

Ele iau forme umane, cum ar fi un cavaler înarmat, cu o culoare pură şi strălucitoare.

Mişcarea lor este asemănătoare cu norii argintii.

Prezenţa lor este cunoscută prin faptul că produc frică şi spaimă celor care le cheamă.

Formele lor particulare sunt: un rege pe un urs; un tânăr frumos; o femeie ţinând un toiag; un câine; o ursoaică; un veşmânt de diferite culori; un toiag sau o vergea.

Consideraţiile Zilei de JOI

(Pentru îngerul zilei de joi, sigiliul lui, planeta, semnul planetei şi numele celui de-al şaselea cer, vezi Figurile anterioare.)

Îngerii zilei de joi: *Sachiel, Cassiel, Asasiel.*

Îngerii aerului din ziua de joi: regele *Suth* şi ajutoarele sale *Maguth, Gutrix.*

Vântul folosit este cel de Sud.

Pentru că nu există îngeri ai aerului mai sus de cel de-al cincilea cer, în ziua de joi, se rostesc următoarele rugăciuni pentru cele patru părţi ale lumii:

- Spre Est: *O Deus magne et excelse et honorate, per infinita secula.* „O, Dumnezeule mare şi puternic, onorat prin numele tău, lume fără de sfârşit."

- Spre Vest: *O, Dumnezeule înţelept, pur şi drept, te rog pe tine, Tată Sfânt, ca în această zi să îmi înţeleg dorinţele şi acţiunile, spre gloria şi slava Numelui Tău Sfânt. Amin.*

- Spre Nord: *O, Dumnezeule puternic şi măreţ, tu care dăinuieşti mereu şi pentru totdeauna, permite-mi ca în această zi să pot face ceea ce doresc, prin Tine, Dumnezeule Binecuvântat. Amin.*

- Spre Sud: *O, Doamne Puternic şi milos, ascultă-mi rugăciunile şi împlineşte-mi dorinţele.*

Parfumul potrivit: *şofran.*

Conjuraţia pentru JOI

Vă invoc pe voi, îngeri puternici şi sfinţi, prin numele Cados, Cados, Cados, Eschercie, Escherei, Eschercie, Hatim, Ya, Creator al Lumii; Cantine, Jaym, Janic, Anic, Calbot, Sabbac, Berisay, Alnaym; şi prin Numele Adonai, care a creat peştii şi târâtoarele din ape, precum şi păsările de pe faţa pământului, zburând către ceruri, în cea de-a cincea zi.

Prin numele îngerilor ce servesc în cea de-a şasea casă, înaintea lui Pastor, un înger sfânt şi un prinţ puternic, şi prin numele astrului său - Jupiter, precum şi prin numele sigiliului său, prin Numele lui Adonai, Marele Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor, prin numele tuturor stelelor, prin puterea şi virtutea lor, prin toate numele acestea, te invoc pe tine, Sachiel, mare înger, tu care eşti stăpânul zilei de joi, ca tu să mă ajuţi în tot ceea ce îţi poruncesc.

Spiritele aerului în ziua de joi sunt supuse vântului de Sud.

Ele aduc iubirea femeilor, fac bărbaţii să fie bucuroşi şi veseli, liniştesc revoltele şi grevele, alungă duşmanii, vindecă bolile şi îmbolnăvesc pe cei sănătoşi, produc pierderi sau recuperează lucrurile pierdute.

Spiritele lui Jupiter apar în corpuri cu staturi mijlocii şi au un comportament coleric şi sangvinic. Mişcarea lor este înspăimântătoare, dar înfăţişarea le este calmă, la fel ca şi vorbirea. Au o culoare metalică şi mişcarea este similară fulgerelor şi tunetelor.

Ca semn al prezenţei lor, în cerc vor apărea oameni ce par a fi devoraţi de lei.

Printre formele lor se numără: un rege, cu sabia scoasă, aflat pe un cerb; un bărbat, purtând o mitră şi o haină lungă; o fecioară purtând o coroană de dafin, împodobită cu flori; un taur; un cerb; un cocoş de munte; un veşmânt albastru; o sabie.

Considerațiile Zilei de VINERI

(Pentru îngerul zilei de vineri, sigiliul lui, planeta, semnul planetei și numele celui de-al treilea cer, vezi Figurile anterioare.)

Îngerii zilei de vineri: *Anael, Rachiel, Sachiel.*

Îngerii aerului din ziua de vineri: regele *Sarabotes* și ajutoarele sale *Amahiel, Aba, Abalidoth, Blaef.*

Vântul folosit este cel de Vest.

Îngerii celui de-al treilea cer, care guvernează în ziua de vineri și care trebuie invocați din cele patru părți ale lumii, sunt: din Est: *Setchiel, Chedusilaniel, Corat, Tamuel, Tenaciel*; din Vest: *Turiel, Coniel, Babiel, Kadie, Maltiel, Huphaltiel*; din Nord: *Peniel, Penael, Penat, Raphael, Ranie, Doremiel*; din Sud: *Porosa, Sachiel, Chermiel, Samael, Santanael, Famiel.*

Parfumul potrivit: *creson.*

Conjurația pentru VINERI

Vă invoc, îngeri puternici și sfinți, prin numele *On, Hey, Heya, Ja, Je, Shadday, Adonai* și prin numele Shadday, care a creat animalele cu patru picioare și târâtoarele și omul, în cea de-a șasea zi, dându-i lui Adam putere peste toate creaturile. Binecuvântat fie Numele Creatorului.

În numele îngerilor din cea de-a treia oaste, înaintea lui Dagiel, un mare înger și un prinț puternic, prin numele stelei sale, Venus, și prin sigiliul său, care este sfânt, prin toate aceste nume, te invoc pe tine, Anael, tu care ești stăpânul acestei zile, să mă ajuți în tot ceea ce îți voi cere.

Spiritele aerului în ziua de vineri sunt supuse vântului de Vest. Natura lor este de a aduce argint, de a incita bărbații și de a-i îndemna spre lux, de a cauza căsătorii, de a ademeni bărbații să iubească femei, de a cauza ori vindeca infirmități sau de a face orice lucru ce implică mișcare.

Spiritele lui Venus apar în corpuri frumoase, cu staturi medii, cu înfățișări plăcute, având culoarea albă sau verde, iar părțile superioare aurii.

Mișcările lor sunt precum stelele curate.

Prezența lor va fi semnalată de apariția în cerc a unor fecioare dezbrăcate, care vor încerca să îl seducă pe invocator.

Formele lor caracteristice sunt: un rege, cu un sceptru, pe o cămilă; o fată dezbrăcată; o capră, o cămilă; un porumbel; un veșmânt alb sau verde; flori.

Considerațiile Zilei de SÂMBĂTĂ

(Pentru îngerul zilei de sâmbătă, sigiliul lui, planeta, semnul planetei și numele celui de-al șaptelea cer, vezi Figurile anterioare.)

Îngerii zilei de sâmbătă: *Cassiel, Machatan, Uriel.*

Îngerii aerului din ziua de sâmbătă: regele *Maymon* și ajutoarele sale *Abumalith, Assaibi, Balidet.*

Vântul folosit este cel de Sud-Vest.

Nu există îngeri care să guverneze aerul în această zi. De aceea, se vor rosti orațiile pentru cele patru colțuri ale lumii, aceleași ca în ziua de joi.

Parfumul potrivit: *sulf.*

Conjurația pentru SÂMBĂTĂ

Vă invoc pe voi, *Caphriel, Cassiel, Machator, Seraquiel,* îngeri puternci, prin numele Adonai, Adonai, Adonai; Eie, Eie, Eie; Acim, Acim, Acim; Cados, Cados; Ima, Ima, Ima; Salay, Ja, Sar, Creatorul și Stăpânul Lumii, Cel care s-a odihnit în cea de-a șaptea zi și a poruncit ca același lucru să îl facă și copiii lui Israel, din generație în generație, pentru a slăvi atunci Numele Lui.

Prin numele îngerilor din cea de-a șaptea oaste, dinaintea lui Booel, un mare înger și un prinț puternic, prin numele stelei sale,

care este Saturn, prin sigiliul său sfânt, prin numele mai sus menționate, te invoc pe tine, Caphriel (Oriphiel), tu care ești stăpânul celei de-a șaptea zile, Sabatul, să mă ajuți în tot ceea ce îți vor cere și să îmi răspunzi la toate întrebările pe care ți le voi adresa.

Spiritele aerului în ziua de sâmbătă sunt supuse Vântului de Sud-Vest. Ele încurajează neînțelegerile, ura, gândurile rele, crimele și fărădelegile.

Spiritele lui Saturn apar de obicei în corpuri înalte și subțiri, având o înfățișare mânioasă, cu patru fețe - una în spatele capului, una în fața și alte două de o parte și de alta. Alte fețe mai apar pe genunchi, având o culoare închisă.

Mișcarea lor este cea a vântului și a cutremurului.

Semnul lor este pământul alb, mai alb decât zăpada.

Formele lor specifice sunt: un rege cu barbă, pe un dragon; un bătrân cu barbă; o bătrână sprijinindu-se într-o cârjă; un porc; un dragon; o bufniță; un veșmânt negru; un cârlig sau o seceră, un ienupăr.

Acestea sunt figurile pe care le iau de obicei aceste spirite, care de obicei, la început, produc mare spaimă. Dar ele au numai o putere limitată, pe care nu o pot depăși, astfel că invocatorul nu trebuie să se teamă, dacă are la el ceea ce am menționat pentru apărarea sa. Mai presus de orice, el trebuie să aibă o credință fermă în Mila, Înțelepciunea și Bunătatea lui Dumnezeu.

SFÂRȘITUL PĂRȚII A III-A

MAGIA ȘI FILOSOFIA LUI TRITHEMIUS DIN SPANHEIM

Scrisoarea Traducătorului Către un Prieten al Său, un Novice în Aceste Științe Oculte

Dragul meu prieten,

entru că știu că ești un căutător curios în științele care nu sunt tocmai obișnuite (mă refer aici la arta de a prevedea evenimente, de a face magie, de a crea talismane, etc.), consider că pot să îți împărtășesc părerea mea despre acestea. Sper ca prin ideile pe care le scriu aici să îți deschid ochiul spiritual spre tot ceea ce consideri că trebuie să știi.

Te voi îndruma astfel către minunatul domeniu al Naturii și îți voi oferi documentele care să îți răcorească sufletul prin prospețimea cunoașterii.

După ce îți vei fi recreat spiritul prin utilizarea darurilor folositoare, pe care bunul Dumnezeu ți le-a oferit, vei putea fi învăluit în meditația asupra Înțelepciunii infinite a Ființei Divine ce ți-a dat viață.

Tu ești un om, iar în sufletul tău imaginea Divinității este sigilată pe vecie. De aceea trebuie să te gândești care este dorința ta cea mai arzătoare în cercetarea acestor mistere! Vrei oare bogăție, onoare, faimă, putere, măreție, recunoaștere sau altceva asemănător? Poate inima ta vrea toate aceste lucruri. Dacă da, iată răspunsul meu: caută mai întâi să te cunoști foarte bine pe tine însuți și curăță-ți inima de dorințe răutăcioase, deșarte și inutile. Stai și cugetă puțin! Vrei să obții putere pentru a-ți

îndeplini poftele carnale, să îţi umpli cuferele, să îţi ridici case, să ajungi pe culmea admiraţiei umane.

Dacă acestea îţi sunt speranţele şi dorinţele, ai toate motivele ca să îţi pară rău că te-ai născut. Toate acestea provin de la diavol, fiinţa a căror motoare (*mii şi mii de demoni*), caută mereu să pună plăcerile şi luxurile în faţa minţii depravate şi a inimii omului, dorind mereu să contraatace acţiunile binevoitoare şi inspiraţia sufletelor binecuvântate, cele ce sunt instrumentele lui Dumnezeu.

Să îţi fie mereu frică de Domnul şi să îţi iubeşti aproapele, nu înjura şi nu minţi, iar toate acţiunile fă-le din inimă. Aceasta este cheia înţelepciunii eterne, adevăratul talisman al fericirii umane. Când vei putea să faci toate acestea zi de zi, Dumnezeu îţi va da voie să faci orice. Atunci să te grăbeşti să îţi foloseşti mintea şi inima pentru a obţine cunoaştere şi înţelepciune. Pleacă-ţi capul numai în faţa lui Dumnezeu, pentru că numai el poate fi singurul autor al tuturor lucrurilor care nu mor niciodată.

Să te cunoşti pe tine însuţi înseamnă să îl cunoşti pe Dumnezeu, pentru că numai el îi poate da omului acest dar spiritual. Aşa cum putem vedea zi de zi, nu mulţi se bucură de acest dar. Cât de mulţi sunt cei aruncaţi încoace şi încolo în marea plăcerilor inutile, fără a putea opune nici o greutate drept rezistenţă! Cât de mulţi au drept cea mai de preţ valoare desfrâul! Priveşte la acţiunile, manierele şi caracterele lor! Săracele epave nefericite! Atât de mare le este infatuarea şi ignoranţa, încât îi consideră nebuni pe cei care ar încerca măcar să le arate vanitatea şi chinul pe care le trăiesc. Aceştia sunt cei numiţi *„oameni la modă"* - o expresie sugestivă, dacă luăm în considerare faptul că moda universală a zilelor pe care le trăim este viciul. E atât de evident, încât nu trebuie să fii foarte inteligent pentru a descoperi ceea ce este zilnic în faţa oricărui observator.

Dar ţie, bunul meu prieten, îţi adresez aceste sfaturi. Să nu crezi că vreau să te cert pentru viciile pe care nu ştiu dacă le ai sau nu. Ceea ce ştiu cu siguranţă este că eşti un tânăr care vrea să ştie şi să cunoască, astfel că preocupările tale sunt mai presus de

cele ale oamenilor de rând. De aceea ţi-am oferit această traducere pe care mi-ai cerut-o.

Păzeşte-te însă de laude deşarte, narcisism şi invidie.

Fii hotărât în ocupaţia ta şi nu lenevi. Lenea este o jignire adusă Divinităţii. Munca îţi va calma gândurile, iar roadele sale îţi vor încălzi inima, inspirându-ţi sufletul cu recunoştinţă pentru cel care ţi-a dat toate darurile pe care le ai.

Nu căuta să ai mai mult, pentru că vei avea numai de suferit.

Roagă-te să ai destul pentru a-ţi încălzi şi hrăni corpul, dar nu cere pentru mai mult, pentru că ai putea să pierzi totul şi să îţi petreci restul zilelor în lipsuri şi sărăcie.

Trebuie să ştii că prin acest studiu şi prin talentul pe care îl ai, vei putea da ordine unui număr foarte mare de spirite, dar nu trebuie să vrei să te îmbogăţeşti dintr-odată, pentru că Dumnezeu are planurile sale. Cel care nu a vorbit niciodată în van şi nu a minţit în veci, a spus că *omul îşi va câştiga pâinea cu sudoarea frunţii*. Nici nu trebuie să ne treacă prin cap să ne îmbogăţim cu bunuri materiale prin mijloace supranaturale, pentru a nu atrage asupra noastră mânia lui Dumnezeu, prin lăcomia nestăvilită.

Mai bine să urmăm cu bucurie, în spirit şi adevăr, cuvintele apostolului: *„Caută mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu, iar toate lucrurile vor veni spre tine. Să nu-ţi fie frică, pentru că Domnul îţi va face casa ca un pom înflorit, iar soţia ta va fi o viţă roditoare."*

Rămâi cu bine. Adu-ţi aminte de umilul meu sfat şi fii fericit.

Al tău sincer prieten F.B.

Notă: Pentru a putea să înţelegi mai bine această Carte, am inclus şi diferite imagini, la care se face referire şi în text, pentru a se putea vedea mai bine metoda exactă de lucru. Am inclus şi imaginile sigiliilor spiritelor şi ale altor elemente, precum şi instrumente, pe care trebuie să le cunoşti şi să le vezi cu ochii tăi, pentru a nu greşi când le vei face tu însuţi.

Figura 1. Forma cristalului pentru invocarea spiritelor, pe o placă de aur pur, în care cristalul trebuie prins foarte bine, în jur scriindu-se caracterele divine.

Figura 2. Un cerc magic (C D E F), cu o construcţie simplă, în care operatorul poate sta atunci când invocă spiritele.

Figura 3. Cristalul (A), două sfeşnice de argint sau dintr-un alt material (GG), cu lumânările subţiri aprinse, şi cu tripodul sau vasul de ars tămâie sau alte substanţe.

Figura 4. O baghetă de abanos, neagră, pe care sunt scrise caractere aurii. Caracterele sunt şi ele explicate.

O Prevenire Pentru cei Neexperimentaţi în Această Artă şi Câteva Sfaturi Pentru Cei Care Vor Deveni Adepţi

Dragul meu Frate,

Este necesar să te informez că oricare ar fi dorinţa ta în urmărirea acestei arte pe care o numim Magie, ea influenţează acţiunile tale şi rezultatele pe care le poţi obţine.

Dacă vrei să te răzbuni pe cineva, este indicat să ştii foarte bine ceea ce vrei. Foloseşte unul dintre experimentele pe care le-am prezentat şi atrage un demon răzbunător sau un spirit furios, care serveşte principiului mâniei lui Dumnezeu.

Dacă vrei să obţii bogăţii materiale, alege un spirit al aerului sau al focului, care poate să îţi aducă toate bogăţiile lumii.

Dacă vrei faimă sau glorie, vei folosi unul dintre spiritele mândriei, care îţi va satisface dorinţa de glorie inutilă.

Pentru orice ţi-ai dori există anumite spirite, dornice să se alăture propriului tău spirit. Oricare dintre aceste spirite te va atrage spre propria lui natură şi îţi va servi scopurile în funcţie de permisiunea lui Dumnezeu.

După cum îţi sunt dorinţele şi principiile pe care le respecţi, la fel vor fi şi rezultatele pe care le vei obţine. Dar dacă nu vrei să ştii nimic altceva decât onoarea şi gloria lui Dumnezeu şi

ajutorul vecinului tău, atunci, cu mare umilință, umple-ți inima cu iubire pentru Domnul și vei avea un spirit pur, care va veni în întâmpinarea dorințelor tale, dacă Ființa Divină vrea acest lucru.

De aceea caută ceea ce este bun și evită tot ceea ce este rău, în gânduri, cuvinte sau acțiuni. Roagă-te la Dumnezeu pentru a-ți da înțelepciune și astfel vei culege roade bogate.

În fața ta sunt așternute două căi. Alege-o pe care vrei, iar răsplata va fi pe măsură.

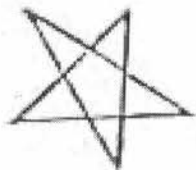
Rămas bun!

F. B., Londra. 1800

Despre Realizarea Unui Cristal și Forma de Pregătire Pentru o Viziune

Găsește un cristal transparent sau translucid, de mărimea unei portocale mici - cu un diametru de 3 cm, cu o formă rotundă. După ce ai obținut acest cristal, fără defecte, caută o farfurie sau disc de aur pur, pentru a prinde globul în mijlocul ei. Pune farfuria pe un suport de fildeș sau abanos, așa cum se poate vedea în *Figura 1*.

În jurul cristalului se va îngrava un cerc (A), cu caracterele alăturate în interiorul cercului, în apropierea cristalului, trecând apoi și numele Tetragrammaton. Pe partea cealaltă a discului se vor îngrava numele *Mihail, Gabriel, Uriel, Raphael*, aparținând îngerilor principali, cei ce guvernează peste Soare, Lună, Venus

și Mercur. Pe farfuria pe care se află cristalul, se vor trece în ordine următoarele nume, caractere, etc.

Mai întâi se vor trece numele celor șapte planete și îngerii care le guvernează, cu sigiliile și caracterele lor. Numele celor patru regi vor fi trecute în cele patru colțuri ale pământului.

Toate aceste vor fi scrise într-un cerc dublu, cu un triunghi pe masă. Pe acesta se va pune cristalul, cu tot cu suportul său. După aceea, altarul tău este complet (ca în Figura D) și potrivit pentru a chema spiritele.

Vei continua apoi experimentul, în felul următor:

Pentru momentul în care vei acționa cu spiritele lângă altar și cristal, trebuie să iei seama la ora planetară. Vei chema îngerul ce guvernează asupra planetei care influențează acea oră.

Mai înainte însă, trebuie să spui următoarea scurtă rugăciune:

„O, Doamne, tu care ești autorul tuturor lucrurilor bune, te implor să îi dai putere umilului tău servitor, pentru a putea sta fără teamă în fața muncii care îl așteaptă. Te rog, Doamne, luminează înțelegerea întunecată a creaturii tale, pentru ca ochiul său spiritual să poată vedea și ști spiritele tale angelice ce apar aici în cristal.

Pune apoi mâna pe cristal și spune: *Iar tu, creatură fără de viață a lui Dumnezeu, fii sfințit, purificat și binecuvântat pentru acest scop, pentru ca nici o ființă necurată să nu apară în tine. Dar dacă se întâmplă se intre în tine, fă-i să spună numai adevărul, fără urmă de ambiguitate, în numele lui Iisus. Amin. Iar în ceea ce îl privește pe servitorul tău aici de față, Doamne, el nu dorește comori, nu vrea să îi facă rău vecinului său și nu vrea să rănească nici o creatură vie. Dă-i, Doamne, puterea de a înțelege spiritele cerului ce vor apărea în acest cristal. Orice daruri utile îi vei da (puterea de a vindeca infirmități, de a transmite înțelepciune, de a descoperi un rău ce s-ar putea petrece unei alte persoane, sau orice alt dar vei considera că merită), dă-i și puterea de a le folosi în mod înțelept, întru slava numelui tău. Oferă-i toate acestea umilului fiu al lui Iisus. Amin."*

După aceea trebuie să iei inelul şi pentagrama, pune inelul pe degetul mic al mâinii tale drepte, iar pentagrama pune-ţi-o la gât.

Notă: Pentagrama trebuie făcută pe pergament curat sau îngravată pe o placă pătrată de argint.

Ia apoi bagheta de abanos negru, cu caracterele aurii pe ea şi trasează un cerc (fig. anterioară), spunând:

„În numele Treimii binecuvântate, sfinţesc această bucată de pământ, pentru apărarea noastră, astfel ca nici un spirit rău să nu aibă puterea de a trece de limitele acestea, în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Amin."

Aşază după aceea vasul pentru tămâie, între cercul tău şi masa sfinţită pe care se află cristalul.

Dă foc pentru a crea parfumuri sfinte şi spune:

„Te invoc pe tine, creatură de foc! În numele celui care a creat toate lucrurile din cer şi de pe pământ sau mare, te chem să alungi din jurul tău orice răutate, pentru a nu putea face nimănui nici un rău. Binecuvântează, Doamne, această creatură şi sfinţeşte-o, pentru a se umple de puterea şi virtutea acestui miros. Fie ca nici un duşman şi nici o închipuire falsă să nu poată intra în ea, în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Amin."

După ce ai făcut toate aceste operaţiuni, scoate Cartea ta mică, care trebuie să aibă lungimea de aproximativ 10 cm şi să fie făcută din hârtie pură şi curată. Să ai pregătit şi stilou sau pană şi cerneală, pentru a scrie numele, caracterul şi rolul, precum şi sigiliul ori imaginea oricărui spirit trebuie să apară. (*Trebuie să ştii că nu se întâmplă întotdeauna ca spiritul pe care îl chemi să fie acelaşi cu cel care apare. Va trebui să pui spiritul la încercare, pentru a vedea dacă este o fiinţă pură sau nu, iar acest lucru îţi va fi clar dacă vei avea o credinţă fermă în bunul Dumnezeu.*)

Cel mai simplu şi mai pur mod de a chema spiritele sau spiritul este prin rostirea unei scurte invocaţii, către spiritul în sine, metodă mai uşoară şi mai eficientă decât alcătuirea unui

tabel de litere. Cu cât operaţiunile celeste sunt mai pure şi mai neamestecate, cu atât ele sunt mai plăcute de spiritele chemate.

Astfel, după ce ai desenat cercul şi ai pregătit cartea, parfumurile, bagheta, etc., trebuie să parcurgi următorii paşi.

Trebuie să vezi mai întâi ora exactă din zi şi îngerul care o guvernează, după care să spui:

„În numele Treimii binecuvântate şi sfinte, vreau ca tu, înger puternic şi măreţ, Mihail, dacă aceasta este voinţa divină a celui numit Tetragrammaton, Dumnezeul Sfânt, Tatăl Atotputernic, să iei o formă potrivită naturii tale celeste şi să apari vizibil în acest cristal, răspunzând dorinţelor noastre, dacă prin acestea nu depăşim limitele generozităţii şi bunătăţii divine, cerând cunoaştere nemeritată. Vino să ne arăţi tot ceea ce este bine pentru noi să ştim şi să facem, spre gloria şi onoarea Majestăţii sale divine, cel care trăieşte şi guvernează în lumea fără de sfârşit. Amin."

„Doamne, voia ta este făcută pe pământ precum în cer. Fă ca inimile noastre să fie curate şi nu îndepărta de noi Sfântul Duh. O, Doamne, prin numele tău, l-am chemat. Lasă-l să ne ajute şi să ne îndrume. Fie ca toate lucrurile să se petreacă întru gloria şi slava ta, pentru că tu, Fiul şi Spiritul binecuvântat aveţi toată puterea şi măreţia. Amin."

Notă: Pentru astfel de operaţiuni, trebuie să fie mereu prezenţi cel puţin doi oameni (asistenţi), pentru că de multe ori spiritul apare în cristal, dar nu poate fi văzut decât de către o singură persoană dintre cei de faţă.

Atunci când acest lucru se întâmplă, spune:

„O, Doamne! Îţi mulţumim din inimă pentru că ne-ai ascultat rugăciunea şi pentru că i-ai permis spiritului tău să apară în faţa noastră. Cu voia ta, îi vom adresa întrebări. Amin."

Întrebarea 1: În numele Spiritului sfânt şi neîntinat, al Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, care este numele tău adevărat?

Spiritul va răspunde: *Mihail*. Continuaţi apoi:

Întrebarea 2: Care este rolul tău?

3. Care este semnul sau caracterul tău adevărat?

4. Care sunt momentele cele mai potrivite naturii tale pentru a comunica cu noi?

5. Juri pe sângele și puritatea Domnului nostru Iisus Hristos, că tu ești cu adevărat Mihail?

(Lasă-l să jure, după care vei nota în cartea ta sigiliul sau caracterul său, rolul său, momentele potrivite pentru a fi chemat. Scrie orice lucru pe care îl va spune el sau orice alte răspunsuri pe care le va da întrebărilor tale, legate de viață sau moarte, artă sau știință, etc.)

Continuă prin a rosti cuvintele:

„Tu, spirit mare și sfânt, așa cum ai venit în pace, în numele Treimii binecuvântate, tot în numele ei depărtează-te și întoarce-te numai când te vom chema, în numele Celui în fața căruia orice ființă îngenunchează. Rămâi cu bine, Mihail. Fie ca pacea să sălășluiască mereu între noi, în numele Domnului nostru, Iisus Hristos. Amin."

Atunci spiritul va pleca, iar tu vei spune:

„Toată cinstea și Gloria este a lui Dumnezeu Tatăl, Spiritul Etern, Fântâna Luminii, a Fiului și a Sfântului Duh. Amin."

În continuare voi prezenta Tabelul numelor Spiritelor și Planetelor care guvernează orele, pentru ca tu să știi cu mai mare ușurință ce spirit și ce planetă guvernează fiecare oră a zilei și a nopții, de-a lungul întregii săptămâni.

	Îngeri și planete pentru DUMINICĂ.	Îngeri și planete pentru LUNI.	Îngeri și planete pentru MARȚI.	Îngeri și planete pentru MIERCURI.	Îngeri și planete pentru JOI.	Îngeri și planete pentru VINERI.	Îngeri și planete pentru SÂMBĂTĂ.
Ora din zi	*Ziua.*	*Ziua.*	*Ziua.*	*Ziua.*	*Ziua.*	*Ziua.*	*Ziua.*
1	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel
2	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel
3	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael
4	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail
5	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael
6	♄ Sachiel	♀ Anael	♃Cassiel	☉Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael
7	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel
8	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel
9	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel
10	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael
11	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail
12	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael

	Îngeri şi planete pentru DUMINICĂ.	Îngeri şi planete pentru LUNI.	Îngeri şi planete pentru MARŢI.	Îngeri şi planete pentru MIERCURI.	Îngeri şi planete pentru JOI.	Îngeri şi planete pentru VINERI.	Îngeri şi planete pentru SÂMBĂTĂ.
Ora din noapte	*Noapte.*	*Noapte.*	*Noapte.*	*Noapte.*	*Noapte.*	*Noapte.*	*Noapte.*
1	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿Rafael
2	♂ Samael	☿Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel
3	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel
4	♀ Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel
5	♀ Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael
6	☽ Gabriel	♂ Samael	☿Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail
7	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀ Anael
8	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael
9	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉ Mihail	☽ Gabriel
10	☉ Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel
11	♀Anael	♃ Cassiel	☉Mihail	☽ Gabriel	♂Samael	☿ Rafael	♄ Sachiel
12	☿ Rafael	♄ Sachiel	♀Anael	♃ Cassiel	☉Mihail	☽ Gabriel	♂ Samael

Notă: Ziua este împărţită în douăsprezece părţi egale, numite ore planetare, ce durează de la răsărit până la apus şi de la apus la răsărit.

Pentru a găsi ora planetară, trebuie să imparţi orele naturale la doisprezece, iar coeficientul va da lungimea orelor planetare şi

minutele impare, care arată durata în care guvernează un spirit în acea zi.

De exemplu, Mihail guvernează prima şi cea de-a opta oră din duminică. După ce ai aflat lungimea primei ore, consulţi tabelul şi afli ce îngeri guvernează şi în celelalte ore din aceeaşi zi.

BIOGRAFIE ANTICĂ

DESPRE VIEȚILE ȘI SCRIERILE MAGICIENILOR, KABALIȘTILOR ȘI FILOSOFILOR ANTICI ȘI MODERNI, DESCOPERIND PRINCIPIILE ȘI IDEILE PRIMILOR FONDATORI AI ȘTIINȚELOR MAGICE ȘI OCULTE.

Zoroastru, Fiul lui Oromasius, Cel Care a Instituit Pentru Prima Dată Filosofia Prin Foc și Magia

Zoroastru, fiul lui Oromasius, a trăit în regatul lui Darius, succesorul lui Cambyses.[4] Toți autorii au păreri diferite despre această persoană faimoasă, unii dintre aceștia considerând că el a trăit mult mai târziu decât se presupune în general.

Vom prezenta informațiile pe care le-am adunat de la scriitorii care par cei mai autentici, fără a omite istoria tradițională existentă printre magi. Cititorul este liber să compare diferitele povești ale biografilor, acceptând varianta care le pare cea mai plauzibilă.

Zoroastru, rege al bactriani, a fost înfrânt de Ninus și este cunoscut drept inventatorul magiei.[5]

---

[4] Autorul regretă că, în ciuda cercetării sale pentru a obține detalii autentice și satisfăcătoare despre Zoroastru, nu poate prezenta cititorilor săi decât aspecte generale privind acest magician. Cei mai respectați și serioși istorici au păreri foarte împărțite privind acest personaj, astfel că nu se poate spune nimic cu siguranță. Am citat mai sus diferite autorități, pe marginea comentariilor cărora am anexat note și comentarii.

[5] *„Inventatorul magiei”.* Este de reținut faptul că el este inventatorul acestei științe și primul dintre magicieni. Iustin ne spune că aceasta a

fost ultima victorie a lui Ninus. Zoroastru a vorbit mult despre natura și influențele stelelor, precum și despre principiile universului.

Thomas Stanleius, în *„Istoria filosofiei orientale”*, cartea I, cap. 3, ne informează că Zoroastru, potrivit lui Eusebius, a fost contemporan cu Semiramis, dar este nesigur faptul că el a fost înfrânt de regele Ninus, după același autor.

Arnobius spune: *„În Antichitate, asierienii și bactrianii, primii sub conducerea lui Ninus, iar ultimii sub Zoroastru, s-au luptat între ei, nu doar cu oameni și arme, dar și cu ajutorul magiei și a disciplinei secrete a caldeenilor.”*

Hermippus, care a scris cu mare băgare de seamă despre toate lucrurile legate de magie și a explicat douăzeci de mii de versuri compuse de Zoroastru, relatează că un Azonaces l-a inițiat în această artă, iar acesta a trăit cu 5.000 de ani înainte de războiul troian. Sf. Augustin și Orosius au urmat tradiția menițională de Iustin.

Apuleius, în *Catalogul celor mai faimoși magicieni ai Antichității*, pe bună dreptate l-a pus pe Zoroastru pe primul loc, dovedind că el este cel mai vechi dintre toți: *„Magicarum artium fuisse perhibeter inventor Zoroastres."*

Augustin, cel care considera că arta magiei este cea mai nobilă și cea mai utilă dintre toate cunoștințele lumești, relatează că Zoroastru a trăit cu șase mii de ani înainte de moartea lui Platon. Același lucru este afirmat și de Aristotel. Agathian, care a trăit în timpul domniei lui Justinian, ne spune că, potrivit perșilor din acele vremuri, Zoroastru și Hystaspes au fost contemporani, dar nu se menționează dacă acest Hystaspes a fost tatăl lui Darius sau al altuia. Sir John Marsham este foarte sigur că el era într-adevăr tatăl lui Darius, bazându-și opinia pe faptul că unul dintre elogiile îngravate pe mormânt îl consemnează drept instrunctor al magului. Același istoric care-l face pe Hystaspes expert în magie, îl numește și tată al lui Darius.

Ammianus Marcellinus spune: *„După timpul lui Zoroastru, a domnit Hystaspes, un rege foarte prudent și tată al lui Darius. Acest prinț, ajungând până în părțile cele mai îndepărtate ale Indiei Superioare, a ajuns într-o pădure singuratică, unde locuiau brahmanii, într-o liniște deplină. Aici ei l-au învățat despre mișcarea pământului și a stelelor. De la ei el a învățat și ritualurile religioase, pure și sacre. O parte din aceste vaste cunoștințe au fost transmise mai departe și magilor, care, la rândul lor, le-au transmis viitoarelor generații, fiecare în familia sa, împreună cu arta vederii viitorului. Numărul mare de oameni care au provenit din aceste familii, încă din acele timpuri trecute și până în prezent, s-au deosebit drept cultivatori ai cunoașterii*

Eusebius consideră că această victorie a lui Ninus a avut loc în al şaptelea an al lui Abraham. Mai mulţi autori sunt de părere că Zoroastru a existat mult mai devreme. Se mai spune că Zoroastru a râs în ziua în care s-a născut, că numai el a făcut acest lucru, că palpitaţiile creierului său erau atât de puternice

---

zeilor". Dar Ammianus Mercellinus nu a avut dreptate când a afirmat că acest părinte al lui Darius a fost un rege. El a comis această greşeală pentru că a citit că un rege Hystaspes a fost un mare magician şi a crezut că nu a mai existat nici un alt Hystaspes în afară de tatăl lui Darius.

Este foarte cert faptul că autorii menţionează şi un alt Hystaspes, care a trăit înainte de construirea Romei, iar acest a fost un mare profet. Lactant, în cartea VII, cap. 15, pag. 492, spune: *„Hystaspes, cel mai străvechi dintre regii din Medes, al cărui nume vine de la râul Hystaspes, este cel mai admirabil dintre toţi. Interpretând prefeţia unui băiat, el a zis că Imperiul Roman, şi chiar numele de roman, va fi distrus cu desăvârşire, iar acest lucru a fost spus înainte cu mult de stabilirea coloniilor de troiani. Martirul Iustin ne informează că el a prezis mistuirea prin foc a tuturor lucrurilor trecătoare."*

S-a afirmat că Pitagora ar fi fost discipolul lui Zoroastru, sub domnia lui Cambyses, fiul lui Cyrus. Despre acest lucru aflăm din cuvintele lui Apuleius. Unii spun că, după ce a devenit sclav pentru egipteni, Pitagora a fost dus în Persia (alţii cred că a fost dus în Babilonia). Acolo el a fost instruit de Zoroastru Babilonianul, altul decât cel din Persia. De-a lungul istoriei, găsim cel puţin cinci persoane cu numele de Zoroastru, la care se mai poate adăuga un al şaselea, menţionat de Apuleius.

Acest Zoroastru a trăit în Babilonia, în timpul în care Pitagora a fost dus acolo de Cambyses. Acelaşi scriitor în numeşte „cel mai mare interpret al misterelor divine" şi spune că Pitagora a fost instruit în principal de el. Se pare că acest Zoroastru este acelaşi cu Zabratus, despre care Diogene afirmă că l-a scăpat pe Pitagora de toată mizeria în care trăise până atunci, învăţându-l tot ceea ce era indicat ca oamenii să ştie - Dumnezeu, natură şi filosofie. El este acelaşi şi cu Nazaratus, asirianul, despre care Alexandru, în cartea sa despre *Simbolurile pitagoreice*, afirmă că l-a învăţat pe Pitagora. Aceeaşi persoană are diferite nume, în funcţie de autorul care o menţionează: Suidas foloseşte numele de *Zares*, Cyrillus - *Zaranes*, şi Plutarch - *Zarates*.

încât puteau fi percepute cu mâna, fapt ce prezicea viitoarea sa cunoaştere şi înţelepciune. Se mai ştie că a umblat douăzeci de ani prin deşerturi, unde nu mânca decât un fel de brânză ce nu se strica niciodată. Iubirea de înţelepciune şi dreptate l-a obligat să se retragă pe un munte, unde a trăit în singurătate. Când a vrut să coboare de acolo, pe munte a căzut un foc din cer, ce nu s-a stins niciodată. Regele Persiei s-a apropiat, împreună cu cei mai de seamă oameni de la curtea sa, pentru a se ruga la Dumnezeu. Zoroastru a ieşit din aceste flăcări nevătămat. El i-a încurajat pe persieni şi a adus jertfe în numele lor.

După aceea, el nu a trăit împreună cu orice fel de oameni, ci numai cu cei care erau născuţi pentru adevăr şi erau capabili de adevărata cunoaştere a Fiinţei Divine. Astfel de oameni sunt numiţi magi, de către persieni.

El îşi dorea ca sfârşitul să îi fie următorul: să fie lovit de fulger şi să fie mistuit de un foc ceresc.

El le-a cerut persienilor să îi culeagă cenuşa, după ce va fi incinerat în acest fel, pe care să o păstreze şi să o venereze, ca angajament al păstrării monarhiei lor.

Pentru o vreme, ei au respectat instrucţiunile înţeleptului şi i-au venerat rămăşiţele, dar odată cu trecerea timpului, au început să le neglijeze, după care imperiul a decăzut şi s-a destrămat.[6]

---

[6] Potrivit tradiţiei magilor, trebuie să explicăm această descriere fabuloasă şi figurativă a sfârşitului lui Zoroastru. Adevărul este că el s-a bucurat de rigiditatea perşilor în respectarea legilor pe care el le-a formulat şi doctrina pe care se străduise să o stabilească. Aceasta se referea de fapt la trăirea în virtute morală, evitarea tuturor felurilor de lux, promovarea ştiinţelor liberale, acţionarea cu prudenţă şi integritate, întâmpinarea nefericirii şi ghinionului cu resemnare şi filosofie, îndurarea calamităţilor de neocolit ale vieţii cu tărie morală. Acestea au fost de fapt preţioasele relicte ale lui Zoroastru printre perşi. Atâta vreme cât ele erau respectate, ei nu trebuiau să se teamă de tiranie şi opresiune.

Pentru o perioadă, ei au urmat aceste norme, dar, cu timpul, viciul şi slăbiciunea umane le-au corupt modul de trai şi i-au făcut să se îndepărteze de la datoriile lor. De aceea imperiul a decăzut şi s-a

Cronica din Alexandria mai adaugă şi că, după ce a ţinut acest discurs, l-a invocat pe Orion şi a fost mistuit de focul ceresc.

Mulţi sunt de părere că Ham a fost Zorostru pentru naţiunile din est şi inventatorul magiei. Bochart respinge această idee falsă. Cedrenus observă că Zoroastru, care a devenit cunoscut printre perşi pentru înţelepciunea sa, a fost urmaş al lui Belus. Astfel, el descende şi din Nimrod. Unii autori l-au confundat cu Nimrod, alţii cu Assur sau Japhet. Perşii antici credeau că Zoroastru a existat înainte de Moise.[7]

Unii spun că el era profetul Ezekiel, bazându-şi opinia pe caracteristici ce se găsesc la ambele personaje. George Hornius consideră, greşit, că Zoroastru era falsul profet Balaam. Huetius arată că el era Moise al evreilor şi prezintă un număr foarte de mare de caracteristici ale lui Moise, pe care le avea şi înţeleptul din Persia. Nu pot să spun cu precizie dacă vreunul dintre aceştia este mai aproape de adevăr decât alţii. Prefer să prezint lucrurile

---

ruinat. Idolatria impusă pentru acest înţelept şi pentru foc trebuie interpretată şi relativizată. Simbolul focului ceresc se referă la adevăr. Zoroastru a considerat că adevărul este cel mai mare şi cel mai minunat atribut al lui Dumnezeu, pe care el îl recunoştea şi îl venera - Dumnezeu, Focul etern al Înţelepciunii şi al Adevărului dăinuitor, al dreptăţii şi milei! Magia sa era cercetarea venerării religioase a acelei Fiinţe Divine.

După Zoroastru au fost alese patru persoane care să îl educe pe succesorul regelui Persiei. Ei erau cel mai înţelept, cel mai drept, cel mai cumpătat şi cel mai curajos dintre oameni. Cel mai înţelept l-a instruit în magia lui Zoroastru, cel mai drept în chestiuni de guvernare, cel mai curajos în război şi cel mai temperat în virtuţi sociale şi toleranţă. Zoroastru este numit fiul lui Oromasius, iar acesta este numele pe care el şi discipolii săi îl dau bunului Dumnezeu. Acest titlu i-a fost acordat lui de către perşi. Astfel, potrivit lui Platon, datorită învăţăturii sale neobişnuite, religiei şi înţelepciunii, acest mag era numit Fiul lui Dumnezeu, sau fiul Înţelpciunii, Adevărului, etc., într-un mod alegoric sau figurativ.

[7] Unii magi spun că el este acelaşi cu Abraham şi deseori îl numesc Ibrahim Zerdascht, ceea ce înseamnă Abraham, prietenul Focului.

din perspectiva tradiţiei magilor, pe care o prefer în faţa poveştilor confuze şi parţiale.

Cu siguranţă că cei care credeau că Zoroastru era expert în magia diabolică[8] nu au dreptate. Magia pe care el a profesat-o era doar o cercetare a naturii divine şi a venerării religioase.

Unii au presupus că Zoroastru a promovat o doctrină a două principii[9] sau două cauze, una a binelui, iar cea de-a doua a răului.

---

[8] Nota predecentă explică pe larg relaţiile şi asocierile greşite care s-au făcut în legătură cu Zoroastru. Cei care doresc să consulte mai multe pasaje care atestă că magia perşilor, instituită de Zoroastru, era studiul religiei, virtuţii şi înţelepciunii, pot să citească *Brissonius de Regno Persarum*, editura Commel, 1595. Gabriel Naude a demonstrat cu foarte multe argumente că Zoroastru al nostru nu are nici o legătură cu imputaţiile ignorante de necromanţie sau magie neagră.

[9] Filosofii s-au certat foarte mult pe tema aceasta - a fost sau nu Zoroastru primul care a sugerat această doctrină cu două principii? Acestea erau numite de către magi *Oromases*, binele, şi *Arimanius*, răul. Este cert că Zoroastru l-a afirmat pe primul dintre acestea, cel al binelui, principiul auto-existent, esenţial şi necreat, cauza benefică, numit de el Oromasus, ceea ce înseamnă Dumnezeu cel bun. În ceea ce priveşte celălalt principiu, Arimanius, înainte de a decide dacă Zoroastru l-a afirmat sau nu, este indicat să analizăm natura sensului său imparţial.

Cei care au citit vreodată jurnalul lui Bernard (*Nouvelles de la Republique des Lettres*, feb. 1701 şi martie 1701) nu mai au nevoie să fie informaţi că *Historia Religionis veterum Persarum*, publicată de Dr. Hyde (profesor de limbi orientale la Universitatea din Oxford), la Oxford, în anul 1700, este una dintre cele mai excelente scrieri din acest domeniu. Prin această lucrare, autorul ne dovedeşte erudiţia sa. Prin discuţiile serioase sunt prezentate multe particularităţi neobişnuite ale unei ţări despre care ştim prea puţine lucruri.

Revenind la subiect, Dr. Hyde afirmă că perşii antici nu cunosc mai mult de un principiu, care este cel al binelui, adică pe Dumnezeu, considerând că principiul răului este unul creat. Unul dintre numele sau atributele pe care ei i-l dau lui Dumnezeu este Hormizda.

Ei numesc principiul răului Ahariman. Acesta este originalul din cele două cuvinte greceşti - Ὠρομάσδες şi Απειμανιος, dintre care unul este numele pentru bine, iar cel de-al doilea pentru rău.

Referitor la această doctrină, Plutarch menţionează faptul că: *„Zoroastru, magicianul, despre care se spune că a trăit cu cinci mii de ani înainte de războiul troian, îl numea pe Dumnezeul bun, Oromazes (Ormuzd) iar pe cel rău, Arimanius."*

Dr. Hyde, în excelentul său tratat despre perşii antici, citează câţiva autori care îl lămuresc în această privinţă. Vom vedea dacă părerea lor trebuie sau nu luată în considerare. Se spune că Zoroastru nu era idolatru, nici în privinţa venerării focului, nici în privinţa Mithra.[10]

Perşii considerau că Abraham a fost primul fondator al religiei, iar Zoroastru a adus apoi unele modificări. El nu a schimbat nimic în privinţa existenţei unui singur principiu necreat. Singura inovaţie în această direcţie a fost numirea principiului binelui cu numele Luminii, iar pe cel al răului cu numele Întunericului.

Din cauza unei neînţelegeri a doctrinei magilor, s-au formulat mai multe idei greşite. Cred că nici una dintre acestea nu este mai ciudată decât următoarea: *„Un război s-a ivit între armata luminii şi cea a întunericului, care s-a sfârşit printr-o înţelegere, a căror mediatori au fost îngerii. Condiţiile au fost ca lumea inferioară să fie lăsată doar în seama lui Arimanius vreme de 7000 de ani, după care să revină luminii. Înante de pace, Arimanius a extermiant toţi locuitorii lumii. Lumina a chemat oamenii să o ajute, când aceştia mai existau doar în spirit. Ea i-a luat din teritoriile lui Arimanius sau le-a dat trupuri pentru a lupta împotriva duşmanului său. Ei au acceptat trupurile şi lupta, cu condiţia ca ei să fie sprijiniţi de lumină. În cele din urmă întunericul a fost înfrânt. Învierea va avea loc atunci când el va dispărea cu totul."*

Astfel credeau ei că se explică amestecul de bine şi rău şi că astfel se va petrece eliberarea. Grecii ştiau de faptul că Zoroastru a prezis o viitoare înviere.

[10] Magii perşi antici nu au venerat niciodată soarele sau alte stele. Deşi ei nu adoră soarele, îşi îndreaptă rugăciunile spre el atunci când se roagă la Dumnezeu. Printre regulile lăsate de Zoroastru este şi cea că soarele trebuie salutat, dar nu ni se spune că trebuie să îl adorăm în mod religios. Se arată că ceremoniile lor pot fi considerate doar simple onoruri civile, iar în această privinţă sunt făcute câteva observaţii destul de neobişnuite.

Pentru foc se aplică aceleaşi remarci ca şi pentru soare. Însă închinarea şi prosternarea perşilor înaintea focului sfânt nu era o ceremonie religioasă, ci una laică. Acelaşi lucru este valabil şi pentru

---

venerarea focului, pe care îl ţineau în Pyrea, imitându-i pe evrei. Deşi aveau un oarecare respect pentru foc, acest act nu era de natură religioasă.

Este un obicei estic ca oamenii să se închine în faţa oricărui mare om şi nu trebuie să credeam că aceasta este o dovadă de idolatrie grosolană. Perşii, care au fost mereu devotaţi celor mai înalte studii de înţelepciune, îşi făceau sarcinile în viaţa de zi cu zi pentru onorarea Dumnezeului lor.

Deşi neluminaţi şi barbari, ei trăiau ca oamenii şi nu ca nişte creaturi iraţionale. În schimb noi, care ne ştim datoria atât de bine, facem totul atât de rău. Trebuie să spun că, deşi perceptele creştine au atât de multe beneficii, cei mai mulţi oameni se poartă unii cu ceilalţi de parcă ar fi şerpi, exceptând bineînţeles unii dintre ei.

Revenind însă la subiectul nostru, era un obieci vechi să se îngenuncheze în faţa îngerilor, care erau mesagerii şi reprezentanţii lui Dumnezeu. Mai mult, există multe exemple de acest fel de venerare, nu doar în Vechiul Testament, ci şi în Noul Testament, unde ni se spune că femeile convertite la credinţa adevărată, când au văzut îngerii din mormântul lui Hristos, şi-au plecat feţele la pământ şi s-au închinat. Ele ştiau prea bine că nu Dumnezeu se afla în faţa lor, ci îngerii lui, aşa cum reiese chiar din confesiunea lor: „am văzut îngeri."

Astfel, perşii au fost pe nedrept numţi idolatri şi veneratori ai focului, pentru că Zoroastru era doar instrumentul consecvenţei lor în adevărata lor credinţă. El era un om care avea cunoştinţe despre adevăratul Dumnezeu, pe care îl venera într-o peşteră naturală, în care a pus câteva simbolurireprezentând lumea. Mithra, reprezentând soarele, ocupa locul de frunte. Dar nu el nu venera Mithra, ci pe adevăratul Dumnezeu. În cele din urmă, el era un adevărat filosof, un alchimist înţelept, cu vaste cunoştinţe din domeniul matematicii, strict şi auster în religia sa. El i-a sensibilizat pe perşi prin toate acestea şi i-a făcut atenţi la doctrina sa. El a trăit într-o peşteră, dedicat servirii lui Dumnezeu şi studiului lucrurilor naturale şi supranaturale. El era luminat în mod divin, cunoştea cursul stelelor şi proprietăţile oculte şi naturale ale tuturor lucrurilor lumeşti. Cu ajutorul focului şi al geometriei el a cercetat şi a demonstrat adevărul şi puritatea, sau minciuna şi mizeria, a tuturor lucrurilor ce pot fi cunoscute în această stare muritoare a umanităţii. Faima, înţelepciunea şi virtutea lui Zoroastru au făcut ca unii oameni cu intenţii rele să impună oracole magice false şi invenţii diabolice, scrise în greacă şi latină, susţinând, pe nedrept, că acestea ar fi creaţiile divine ale înţeleptului.

Ceea ce apare ca mai puţin nesigur, printre toate lucrurile care se leagă de numele său, este că el a introdus în Persia o nouă religie, cam prin timpul domniei lui Darius, succesorul lui Cambyses.

El este încă foarte apreciat de perşii care nu împărtăşesc religia mahomedană şi păstrează încă religia tradiţională a ţării. Ei îl numesc Zardhust şi mulţi cred că a venit din China, considerând că de numele său se leagă mai multe lucruri miraculoase.

Mai mulţi autori afirmă că toate cărţile publicate sub numele lui Zoroastru, dintre care multe mai există încă sunt doar supoziţii. Dr. Hyde nu este de acord cu această părere.

Suidas afirmă că au existat patru cărţi ale lui Zoroastru: prima dintre acestea, *„Despre Natură"*, se referă la virtuţile pietrelor preţioase; cinci cărţi despre astrologie şi astronomie - *„Praedictiones ex. Inspectione Stellarum"*. Este foarte posibil ca ceea ce Pliniu relatează ca fiind citat din Zoroastru, să fie luat chiar din aceste cărţi. Eusebius redă un pasaj ce conţine o descriere extraordinară a lui Dumnezeu, spunând că acelea ar fi cuvintele lui Zoroastru, în comentarea sacră a ritualurilor persane. Clemens Alexandrinus spune că urmaşii lui Prodicus se lăudau că ar deţine cărţile secrete ale lui Pitagora. Ele au fost tipărite împreună cu versurile lui *Sybils*, la Amsterdam, în anul 1689, potrivit ediţiei lui Opsopaeus, *Oracula Magica Zoroastris*.

Hermes, Numit şi Trismegistus, sau de Trei Ori Cea Mai Inteligentă Fiinţă

Hermes Trismegistus (care a scris divina *Pymander* şi câteva alte cărţi) a trăit cu ceva timp înainte de Moise. El a primit numele de Trismegistus, sau Mercurius ter Maximus, însemnând de trei ori cea mai inteligentă fiinţă, pentru că el a comunicat prima dată cunoştinţele celeste şi divine către omenire, în scris.

Se spune că a fost rege al Egiptului. Fără îndoială era egiptean. Dar dacă le dăm crezare evreilor, el era chiar Moise al lor. Argumentele pe care ei le aduc sunt: în primul rând că el era foarte priceput în chimie, fiind primul care a comunicat această artă fiilor omului; în al doilea rând ei aduc în discuţie chestiunile filosofice, arta de a face aur medicinal sau *aurum potabile*; în al treilea rând, referitor la Kabala, ei spun că lui i-a fost arătat de către Dumnezeu, pe Muntele Sinai, această scriere în limba ebraică - astfel, el nu ar fi putut să o înţeleagă dacă nu ar fi fost evreu şi ebraica nu ar fi fost limba lui maternă.

Dar chiar dacă a fost Moise sau nu[11], este cert faptul că el era un egiptean, la fel ca şi Moise însuşi.

Referitor la perioada în care a trăit, pentru a nu lungi prea mult discuţia, putem spune că el a fost contemporan cu Moise. Dacă el nu a fost una şi aceeaşi persoană cu Moise, aşa cum consideră foarte mulţi oameni, este foarte probabil ca el să fi fost rege al Egiptului.

[11] Kabaliştii evreilor afirmă că Moise a fost acest Hermes. Deşi era un om blajin, el avea o mare gravitate şi era foarte serios. Era un foarte bun speculator în chimie şi magie divină. Pe munte, prin inspiraţie divină, el s-a familiarizat cu ştiinţa despre toate operaţiunile naturale şi secrete ale naturii. El le-a lăsat evreilor cunoştinţe despre transformarea metalelor prin Kabala, care înseamnă *prin tradiţie orală*.

Pentru că era un foarte bun filosof, potrivit obiceiurilor egiptene, el a fost inițiat în misterele preoției și după aceea putea ușor să devină guvernator sau rege.

El a fost numit Ter Maximus, pentru că avea o cunoaștere perfectă a tuturor lucrurilor din lume (așa cum putem desluși din cărțile sale *Aureus*, sau *Golden Tractate* și *Divine Pymander*).

El a împărțit tot ce există în trei regnuri: animal, vegetal și mineral. El a excelat în cunoașterea și înțelegerea acestora și și-a transmis cunoștințele posterității, închizând în enigme și simboluri secretele profunde ale Naturii.

De asemenea, el a lăsat și o descriere a *Elixirului Universal* sau a *Pietrei filosofale*, pe care l-a considerat elementul receptor al tuturor virtuților celeste și terestre.

El a vorbit și despre *Marele Secret al filosofilor*, ce a fost găsit îngravat pe o tabletă de smarald, în valea Ebron.

Johannes Functius, în *Cronologia* sa, spune că Hermes a trăit în timpul lui Moise, cu douăzeci și unu de ani înainte de a se da legea din sălbăticie. Suidas pare să confirme această părere, spunând:

„Credo Mercurium Trismegistum sapientem Egyptium floruisse ante Pharaonem."

Dar ceea ce spune Suidas poate fi aplicat pentru mai multe perioade, pentru că Faraon este numele generic al tuturor regilor egipteni. Dacă Suidas se referă la numele de Faraon înainte ca acesta să fie aplicat pentru toți regii[12], atunci Trismegistus ar fi existat cu 400 de ani înainte de Moise, adică înainte de venirea lui Abraham în Egipt.

Nu există nici o îndoială că el avea marele secret al artei filosofice. Dacă Dumnezeu a apărut vreodată în om, atunci a apărut în el, așa cum este foarte evident în cărțile sale. În scrierile sale el a comunicat suma abisului și cunoștințele divine, întregii

[12] Potrivit celor mai competente autorități, Hermes Trismegistus a trăit în vremea lui Faraonului, opresorul Israelului, și nu a fost una și aceeași persoană cu Moise, cel care s-a opus Jannes și Jambres.

posterității. Astfel, el a dovedit nu doar că era inspirat de Dumnezeu, dar și că a fost un filosof profund, ce și-a obținut înțelepciunea de la Dumnezeu și din lucrurile cerești, nu doar din cele lumești.

Appolonius din Tayana, cu Referire la Miracolele, Profețiile, Viziunile și Relațiile Sale Extraordinare

Appolonius Tyanaeus a fost una dintre cele mai extraordinare persoane care au existat pe acest pământ. El s-a născut la Tyana, în Cappadocia, spre începutul primului secol.

La vârsta de șaisprezece ani a devenit un devotat discipol al lui Pitagora, renunțând la vin, carne și femei, nepurtând papuci, lăsându-și părul și barba să crească și înveșmântându-se numai în pânză de in.

La puțin timp după aceea a devenit un reformator și și-a stabilit locuința în templul lui Aesculapius, unde mulți oameni veneau pentru a fi vindecați de el.

După ce a ajuns la majorat, el și-a dăruit o parte din avere fratelui său, iar o altă parte rudelor sale mai sărace, păstrând numai o mică parte pentru el însuși. A trăit șase ani fără să rostească un cuvânt, deși în acest timp a înăbușit câteva revolte în Cecilia și Pamphilia. Cea de la *Aspenda* a fost cea mai greu de calmat, pentru că a trebuit să îi facă să asculte pe cei care treceau printr-o groaznică foamete.

Cauza conflictului era faptul că o mână de oameni bogați au monopolizat piața porumbului, ceea ce a făcut ca cerealele să devină foarte rar în oraș.

Appolonius a oprit această revoltă publică fără să rostească un cuvânt spre mulțimea înfuriată. El nu avea nevoie să

folosească vorbe, pentru că tăcerea sa pitagoreică avea un efect mult mai puternic decât orice tehnici oratorice.

El a călătorit mult şi a profesat ca legislator. Înţelegea toate limbile, fără să le fi învăţat înainte. Tot el avea şi uimitoarea capacitate de a cunoaşte ceea ce se întâmpla la distanţe foarte mari.

Atunci când Împăratul Domiţian a fost înjunghiat, Apollonius se afla la o distanţă mare. Aflat în mijlocul pieţei din oraş, el a exclamat:

- *„Atac! Atac! Gata! Tiranul nu mai este!"*

El înţelegea limba păsărilor.

Condamna dansul şi alte plăceri de acest fel.

Recomanda mila şi modestia.

A călătorit în multe dintre ţările lumii şi a murit la o vârstă foarte înaintată.

Viaţa lui a fost în amănunt relatată de Philostratus, dar conţine un număr prea mare de evenimente închipuite.

Există mulţi oameni care au comparat minunile lui Apollonius cu cele ale lui Iisus, trasând o paralelă între cei doi.

Fără îndoială că acest filosof a fost foarte respectat, atât în timpul vieţii, cât şi după moartea lui, iar reputaţia lui s-a menţinut mult timp după păgânism.

El a scris patru cărţi despre astrologie şi un tratat despre sacrificii, arătând ceea ce trebuie oferit Fiinţei Divine.

Nu trebuie să trecem peste o întâmplare care arată onoarea acestei venerabile persoane. Se spune că Aurelius a luat hotărârea de a demola oraşul Tyana şi a declarat public acest lucru. Apollonius din Tyana, un filosof antic, cu mare autoritate şi renume, un adevărat prieten al zeilor, el însuşi onorat drept o zeitate, s-a arătat în faţa împăratului şi i-a vorbit astfel:

- *„Aurelian, dacă vrei să fii victorios, nu te mai gândi la distrugerea oraşului meu! Aurelian, dacă vrei să guvernezi în continuare, abţine-te de la vărsarea sângelui nevinovat! Aurelian, de vei cuceri acest oraş, îndură-te!"*

Cunoscând renumele acestui filosof antic, pentru că îi cunoştea imaginea din mai multe temple, Aurelian a jurat să îi ridice un templu şi o statuie, renunţând la ideea de a distruge Tyana.

Această povestire ne-a fost relatată de oameni de încredere şi am găsit-o în biblioteca Olpian. Suntem cu atât mai înclinaţi să o credem cu cât luăm în considerare demnitatea lui Apollonius.

A existat oare vreodată printre oameni un om mai sfânt, mai venerabil, mai nobil şi mai divin decât Apollonius? El a redat viaţa morţilor, a făcut şi a spus multe lucruri dincolo de capacităţile umane, iar întâmplările pe care el le-a făcut pot fi întâlnite în multe dintre relatările istoricilor greci.

În cele din urmă, locuitorii din Tyana au construit un templu pentru Apollonius, după moartea acestuia. Statuia lui se putea vedea în mai multe temple.

Împăratul Adrian a strâns cât mai multe dintre scrierile înţeleptului, având mare grijă de ele în palatul lui de la Antium. Printre acestea se găsea şi o carte mică şi foarte rară, despre *Oracolul din Trophonius*. Aceasta a putut fi văzută la Antium, în timpul vieţii lui Philostratus. Tocmai această scriere a făcut cunoscut micul oraş Antium.

Se spune că un prinţ indian, foarte înţelept şi talentat în magie, a făcut şapte inele ale celor şapte planete, pe care i le-a dedicat lui Apollonius şi pe care le purta câte una în fiecare zi. Astfel, el şi-a menţinut sănătatea şi vigoarea tinereţii, trăind până la o vârstă foarte înaintată.

Viaţa lui a fost tradusă din scrierile greceşti ale lui Philostratus în franceză, de Blaise de Vigners, cu un comentariu foarte amplu al lui Artus Thomas, Lord de Embry. După ceva timp a apărut şi o traduce în engleză a vieţii sale, care a fost însă condamnată, interzisă şi blestemată, fără vreun motiv întemeiat.

Petrus de Abano
sau Petru din Apona, Doctor în Filosofie și Fizică

PETRUS APONENSIS sau APONUS, unul dintre cei mai faimoşi filosofi şi fizicieni ai timpului său, s-a născut la 1250 e.n., într-un sat aflat la şase kilometri de Padus.

A studiat pentru mult timp la Paris, unde a fost numit şi Doctor în filosofie şi fizică, ştiinţe pe care le practica cu succes, deşi se spune că percepea nişte comisioane foarte mari.

Gabriel Naude, în cartea *Antiquitate Scholae Medicae Parisiensis*, ne oferă următoarele informaţii despre acesta:

„Să vorbim în continuare despre Petru de Apona sau Petru de Abano, numit şi Reconciliatorul, datorită cărţii faimoase pe care a publicat-o cât timp a locuit în această universitate."[13]

Este ştiut faptul că fizica nu era cunoscută în Italia decât de câteva persoane, până când a apărut acest geniu, un ţăran din Apona, destinat să elibereze Italia de barbarismul şi ignoranţa în care se afla, aşa cum Camillus a eliberat odată Roma de sălbăticia galilor. Petru din Apona a călătorit în părţile lumii în care literatura era mai cunoscută, filosofia era mai subtil mânuită, iar fizica era predată cu mai multă solidaritate şi puritate, adică la Paris în primul rând. Aici el s-a dedicat misterelor filosofiei şi medicinei, obţinând diplome şi onoruri în ambele discipline, predându-le apoi cu multă pasiune. După ce s-au scurs mai mulţi ani, încărcat de bogăţiile acumulate şi devenind cel mai faimos filosof, astrolog, fizician şi matematician al timpului său, el s-a întors în ţara sa proprie, unde, potrivit lui Scardeon, el a fost

[13] *Naude* grăieşte aceste cuvinte într-un discurs pe care îl ţine întru slava Universităţii din Paris. Am citat întocmai cuvintele sale pentru că astfel aflăm că Petru de Abano a compus la Paris acea mare lucrare, ce îi dă şi numele de *Reconciliatorul*.

primul restorator al adevăratei filosfii şi al fizicii. Recunoaştere trebuie să i se arate şi lui Michael Angelus Blondus, un fizician din Roma, care în ultimul secol s-a străduit să publice *Conciliationes Physiognomicae* ale doctorului din Aponus, iar după ce şi-a dat seama că au fost compusă la Universitatea din Paris, a ales să le publice sub acest nume. Se spune că el era bănuit că ar fi practicat magia[14] şi persecutat din acest motiv de Inchiziţie.

[14] Naude, în *Apărarea marilor oameni acuzaţi de magie*, spune: *„Părerea generală a aproape tuturor autorilor este că el a fost cel mai mare magician al vremurilor sale. Se spune că ajutat de şapte spirite pe care le ţinea închise într-un cristal, el a ajuns să cunoască cele şapte arte liberale. Se mai spune şi că avea darul de a face ca banii pe care îl folosea să se întoarcă în buzunarul său. El a fost acuzat de magie la vârsta de optzeci de ani. A murit în anul 1305, înainte ca procesul său să se termine.*

El a fost totuşi condamnat (*după cum spune Castellan*), iar un mănunchi de paie, reprezentând persoana sa, a fost ars în public la Padua. Se dorea ca prin acest exemplu, din teama de a nu fi pedepsiţi în acelaşi mod, oamenii să nu citească trei cărţi pe care filosoful le scrisese despre acest subiect - *Heptameron* sau *Elementele magice ale lui Petru din Abano, Filosoful* - care există astăzi şi este tipărită la sfârşitul cărţilor lui Agrippa; cea de-a doua este cea pe care Trithemius o numeşte *Elucidarium Necromanticum Petri de Abano*; iar cea de-a treia este numită de acelaşi autor *„Liber experimentorum mirabilium de Annulis secundem*, 28 *Mansiom Lunae*."

Naude nu spune nimic despre aceste dovezi ce par destul de puternic. El le respinge imediat după ce spune că Petru din Apona era un om cu foarte multă înţelegere şi cunoaştere, care a trăit într-o eră întunecată, în care orice nu era vulgar era considerat a fi diabolic, mai ales dacă se lega foarte tare de studiu şi de armonia corpurilor celeste sau proporţiile Naturii.

Naude spune despre Petru din Apona: *„El era o persoană care a apărut drept un rezultat al învăţării, în mijlocul ignoranţei acelor vremuri. Pe lângă talentul său în limbi străine şi fizică, el şi-a dus cercetările şi mai departe, în ştiinţele oculte ale naturii ascunse. În scrierile sale găsim destul de multe dovezi privind ceea ce putea face el în fiziognomie, geomanţie şi chiromanţie. Dar după ce şi-a satisfăcut curiozităţile tinereşti, el s-a dedicat în întregime studiului filosofiei, fizicii*

Este posibil că, dacă ar fi trăit până în momentul procesului său, el să fi fost ars pe rug. Susţinătorii săi spun că trupul lui, fiind scos pe ascuns din mormânt, de către prietenii lui, a scăpat de vigilenţa inchizitorilor, care ar fi vrut să îl ardă.

Corpul său a fost dus din loc în loc, ajungând în cele din urmă la Biserica Sf. Augustin, unde se odihneşte, fără vreun însemn sau epitaf.

Acuzatorii săi au avut păreri dintre cele mai diferite. L-au acuzat că ar fi fost magician, respingând însă existenţa spiritelor. Avea o antipatie atât de mare pentru lapte, încât simpla vedere a lichidului îi făcea rău. El a murit în anul 1316[15], la vârsta de şaizeci şi şase de ani.

şi astrologiei. Aceste ştiinţe i s-au potrivit atât de bine, încât astăzi este cunoscut datorită lor. Este ştiut faptul că el a excelat în aceste discipline, fapt ce rezultă nu doar din caracterele astronomice care au fost pictate în marele hol al palatului din Padua, la cererea lui, dar şi din traducerile pe care le-a făcut după înţeleptul Rabbi Abraham Aben Ezra, adăugate propriilor lui scrieri".

Toate acestea sunt aflate din mărturia cunoscutului matematician Regio Montanus, care l-a elogiat în discursul pe care l-a ţinut în public la Padua, atunci când a explicat cartea lui Alfaganus. *„Mulţi autori de încredere sunt de părere că Inchiziţia nu l-a condamnat din cauza acţiunilor sale magice, ci pentru că el a vorbit despre efectele minunate ale influenţei corpurilor cereşti asupra naturii, fără să le atribuie îngerilor sau demonilor. Astfel, se pare că erezia, şi nu magia, a fost motivul pentru care el a căzut victimă a tiraniei prea drepţilor părinţi ai credinţei Romano-Catolice, el fiind oponentul credinţei în fiinţele spirituale."*

15 Dacă ceea ce citim în Tomasini este adevărat, atunci Naude s-a înşelat când a spune că Petru din Aponus a murit la 80 de ani, când a fost acuzat de magie, în anul 1305. Freherus este de aceeaşi părere, bazându-se pe autoritatea lui Bernardin Scardeon. Gesner se înşală când spune că Petru din Aponus era în floarea vârstei, în 1320, iar această greşeală a fost copiată şi de Konig.

Părintele Rapin se înşală încă şi mai tare, plasând înţeleptul din Aponus în secolul al şaisprezecelea; el spune: *„Petru din Apona, medic din Padua, a trăit în timpul lui Clement VII; el şi-a lărgit mult imaginaţia când a citit filosofii arabi şi când a studiat astrologia lui Alfraganus. A*

Una dintre cele mai importante cărţi ale sale a fost *Reconciliatorul*, pe care am menţionat-o deja.

Apuleius, Filosoful Platonist

Lucius Apuleius, un filosof platonist, cunoscut prin faimoasa sa operă, *Măgarul de aur*, a trăit în cel de-al doilea secol, sub dominaţia Antoninilor.

El s-a născut în Madaura, o colonie romană din Africa. Familia sa era foarte importantă. A primit o educaţie aleasă şi se pare că avea un corp deosebit de atrăgător.

Era isteţ şi învăţat, dar se pare că era suspectat de magie.

A studiat mai întâi în Cartagena, apoi la Atena, iar mai apoi la Roma, unde a deprins limba latină fără nici un ajutor.

Curiozitatea lui foarte mare l-a făcut să plece în multe călătorii şi să intre în mai multe comunităţi religioase, pentru a le cunoaşte misterele. Şi-a cheltuit aproape toată averea pe călătorii, astfel că, întors la Roma şi dorind să se dedice serviciului Zeului Osiris, nu a avut suficienţi bani să plătească ceremoniile necesare, fiind nevoit să îşi vândă hainele pentru a ajunge la suma de care avea nevoie.

După aceea şi-a câştigat existenţa prin pledări. Pentru că era elocvent şi subtil, respingea cazurile pe care nu le considera demne.

---

fost suspectat de Inchiziţie sub acuzaţia de magie". (Rapin, *Gânduri asupra Filosofiei*). Vossius a prelaut ideea lui Gesner şi face o observaţie demnă de a fi luată în considerare. El spune că Petru de Apona a trimis cartea sa, *De Medicina Omnimoda*, lui Papa Ioan XXII, care a fost ales în anul 1316 şi a stat pe scaunul pontifical timp de 17 ani. Astfel putem deduce vârsta medicului. Dar dacă el a murit în anul 1316, concluzia la care ajungem nu este una corectă, iar Vossius comite şi el o greşeală.

Şi-a îmbunătăţit apoi averea printr-o căsnicie profitabilă, când a luat-o drept nevastă pe o văduvă pe nume Pudentilla, care nu era nici tânără şi nici foarte frumoasă, dar care avea o avere destul de bună. Pentru că nu era modest şi vroia să îşi păstreze situaţia, s-a însurat bucuros cu această văduvă bogată, trecând peste toate pasiunile tulburătoare, care l-ar fi putut atrage spre capcanele unei tinere frumoase.

Ei au locuit într-o casă mare, lângă Oëa, un oraş maritim din Africa.

Această căsnicie l-a încărcat însă cu un proces plin de neplăceri. Rudele celor doi fii ai acestei doamne l-au acuzat că ar fi folosit magia pentru a profita de ea şi de banii ei. În faţa lui Claudius Maximus, proconsul al Africii, l-au învinuit că ar fi mai rău decât un magician - adică un vrăjitor. El s-a apărat cu multă pricepere.[16]

---

[16] Pe lângă acuzaţia de magie, ei i-au reproşat şi faptul că are un corp foarte frumos. La acestea el a răspuns: Cum aş vrea ca acuzaţiile grele de frumuseşe, păr mătăsos, dinţi strălucitori, etc., să fie drepte! Atunci aş putea să dau replica pe care Paris a lui Homer i-o dă lui Hector: *„Să nu dispreţuieşti farmecele cu care un îndrăgostit împodobeşte braţele lui Venus. Vorbirea ageră şi înfăţişarea aleasă nu pot veni dintr-o dorinţă vană, căci numai Dumnezeu le poate dărui".*

Cam acesta este răspunsul pe care îl putem da atuci când vine vorba despre schimbarea frumuseţii. Mai mult, chiar şi filosofii admit un aspect mai liberal.

Se spune că Pitagora, cel mai mare dintre filosofi, a fost cel mai chipeş bărbat al vremurilor sale. La fel a fost şi Zeno. Dar nu vreau să folosesc aceste exemple pentru a mă scuza, de vreme ce natura m-a înzestrat cu doar o mică parte de frumuseţe. Părul meu, pe care sunt acuzat pe nedrept că îl ondulez şi îl ornamentez, este, după cum se poate observa, departe de a fi frumos şi delicat. Dimpotrivă, este foarte încâlcit, ca o claie de lână, astfel că niciodată nu cred că îl voi putea descâlci.

În ceea ce priveşte dinţii săi albi şi strălucitori, el a mărturisit că foloseşte o pudră pe care un prieten i-a dăruit-o. El a mai adăugat că toată lumea, dar mai ales cei care vorbesc în public, ar trebui să aibă grijă să fie cu gura curată. Această metodă a fost foarte potrivită pentru a se apăra şi pentru a-şi ridiculiza adversarii.

Argumentele pe care el le-a adus în faţa judecătorilor sunt dovezi clare ale neadevărurilor pe care le poate spune un calomniator fărăr ruşine.[17]

El şi-a atras nemulţumiri datorită faptului că încerca prea tare să se diferenţieze mult de ceilalţi învăţaţi.

El putea să apere multe cauze cu uşurinţă, deşi scopul său nu era unul foarte corect. *„Am observat că nu puţini au fost aceia care nu au putut să se abţină din râs când acest orator m-a acuzat mânios de faptul că îmi menţin curată gura, pronunţând cuvântul „pudră de gură" cu la fel de multă indignare ca cineva care ar spune, otravă".* Dar eu nu cred că este nedemn pentru un filosof să studieze igiena sau să îşi păstreze corpul curat, în special gura, care este folosită atât de mult, atunci când doi oameni vorbesc unul cu celălalt, sau când se vorbeşte în public, ori atunci când sunt rostite rugăciuni în templu. Vorbirea este precedentă oricărei alte acţiuni a omului şi, aşa cum spune şi un poet, *„vine din peretele de dinţi".*

Filosoful a fost acuzat şi că foloseşte o oglindă, ceea ce pentru un doctor nu cred că este o crimă. Dar dacă se uită de prea multe ori în ea, poate fi învinovăţit de vanitate. În vremurile lui Apuleius erau lucruri mult mai stricte decât în prezent, în ceea ce priveşte comportamentul extern, de vreme ce nu îi era permis să folosească o oglindă. El îşi susţine punctul de vedere, aducând argumente filosofice care, la drept vorbind, sunt mai mult ingenioase decât corect aplicate. El neagă că s-ar fi uitat prea des în oglindă şi, legat de aceasta, spune: *„Urmează apoi calvarul cu oglinda, care este un obiect atât de malefic, încât Pudens aproape s-a ars cu ea. Un filosof cu o oglindă! Cred că trebuie să mărturisesc că am un astfel de obiect, pentru ca voi să nu credeţi că aveţi dreptate, dacă neg acest lucru. Dar asta nu vrea să spună că mă gătesc în ea prea des. Eu nu vreau decât să mă bucur de a folosi lucrurile pe care le am. Drept urmare, eu sunt acuzat că folosesc prea des oglinda, nu că o am. Ei bine, o am, dar asta nu înseamnă că mă uit des în ea. Cel celui care m-a acuzat să dovedească unde, cum şi în cel fel am folosit-o. Se pare că voi consideraţi o crimă mai mare ca un filosof să se uite într- o oglindă, decât un profan să aibă întreg veşmântul lui Ceres."*

[17] Voi prezenta un episod, pentru a arăta că în toate timpurile, spiritul calomniator a fost folosit de oameni, prin interpretarea greşită a ceea ce o persoană a scris sau a spus.

Pentru ca Apuleius să fie condamnat de a practicarea magiei, a fost adusă drept dovadă o scrisoare a soţiei sale, în care ea mărturisea

Apuleius a fost foarte productiv şi a scris mai multe cărţi, unele în versuri şi altele în proză, dar din opera sa nu a mai rezistat decât o mică parte.

Îi plăcea foarte mult să ţină discursuri publice, la care era foarte aplaudat şi aclamat de ascultători. Când a fost auzit la Oëa, audienţa a ţipat într-o singură voce că el ar trebui decorat.

Şi cei de la Cartagena l-au plăcut foarte mult şi i-au ridicat o statuie, la fel ca şi alte câteva oraşe.

Se spune că soţia lui i-a ţinut lumânarea în timp ce învăţa, dar aceste cuvinte nu trebuie luate cu sensul lor propriu. Este mai mult o figură de stil galică, folosită în Sidonis Apollinaris - *Legentibus meditantibusque candelas & candelabra tenuerunt.*

Mai mulţi critici au publicat note despre Apuleius. Drept dovadă putem enumera câţiva dintre ei: Phillipus Beraldus, cu vâteva note cuprinzătoare despre *Măgarul de aur*, la Veneţia, în

---

că Apuleius este un vrăjitor, care a fermecat-o. Nici nu a fost greu să se convingă curtea că ea a scris aşa ceva, de vreme ce au fost citite numai câteva cuvinte din întreaga scrisoare. Adevărul era că, departe de a se plânge de Apuleius, ea îi dădea dreptate şi îi ridiculiza cu talent pe acuzatorii soţului său.

Termenii folosiţi pot fi la fel de bine pentru a-l condamna sau a-l dezvinovăţi pe Apuleius, în funcţie de contextul dat. *„Pentru că am vrut să mă mărit, din cauza motivelor mai sus menţionate, chiar voi m-aţi încurajat să îl aleg pe acest om, pentru că vă era drag şi pentru că vreaţi să fie parte din familie. Dar acum, datorită investigaţiilor acestor oameni, Apuleius trebuie să arate că nu este magician (sau vrăjitor), deşi eu, e drept, eu sunt fermecată de el. Îl iubesc din toată inima, iar sentimentele îmi sunt mai presus de raţiune."*

Răspunsul pe care Apuleius l-a dat este demn de a fi îngravat în litere de aur, pentru a alunga (dacă se poate) toţi calumniatorii şi a împiedica orice astfel de fraude.

El spune: *„Sunt multe lucruri care privite în mod individual, pot părea a fi calomniatoare. Orice discurs poate fi o sursă de acuzaţii, dacă nu este cunoscut contextul în care a fost formulat, dacă unele cuvinte nu sunt rostite din plăcere, ci pentru a aduce un reproş sau dacă ele sunt grăite pentru a afirma cu tărie un adevăr."*

1504, retipărite apoi la Paris şi în alte câteva oraşe. Godescalk Stewichius, Peter Colvius şi John Wiewer au scris despre toată opera lui. Precius a publicat *Măgarul de aur* şi *Apărarea*, cu mai multe note şi observaţii. Notele lui Casaubon şi cele ale lui Scipio Gentilis, la *Apărarea*, sunt destul de sumare, dar foarte valoroase şi apreciate, primele apărând în 1594, iar cele din urmă în 1607. Aşa cum spune şi Bayle, *Măgarul de aur* poate fi considerată o satiră la dezordinea din acele vremuri, creată de falşi magicieni, preoţi, escroci şi hoţi. Această observaţie poate fi găsită în notele lui Fleuri.

O persoană care are multă răbdare ar trebui să citească toată opera lui Apuleius şi toate notele care s-au scris pe marginea ei, pentru a trage concluzii dintre cele mai valoroase asupra acestei vieţi tumultoase.

Există şi câteva pasaje obscene în unele dintre cărţile lui Apuleius. Se crede că acest autor a introdus în câteva dintre cărţi sale şi ale altora, în special cele ale lui Psyche, unele episoade foarte originale şi foarte ciudate. *Horum certe noster itae imitator fuit, ut è suo penu enumerabilia protulerit, atque inter caetera venustissimum illud Psyches*, Ἐπεισόδιον. Acest episod a fost folosit de Moliere pentru o piesă de teatru şi de **M**. de la Fontaine pentru un roman.

Aristotel, Peripateticul

ristotel, numit şi Prinţul filosofilor sau Filosoful, datorită talentului său deosebit, a fost fondatorul unei secte care a depăşit şi a înghiţit restul organizaţiilor de acest gen.

A existat şi reversul monedei, în special în secolul al XVII-lea, când a fost puternic zdruncinată. A fost ajutată de Biserica Catolică pe de o parte şi de cea Protestantă pe de altă parte, care

au folosit-o pentru a-şi întări propriile poziţii împotriva Noii Filosofii.

Moreni a consultat multe materiale de preţ, printr-o lucrare a Părintelui Rapin, care a scris un articol foarte amplu despre Aristotel, astfel că orice alte comentarii ar fi de prisos.

De aceea, consider că nu trebuie să dezvolt acest subiect foarte larg, încât mă voi concentra asupra unor greşeli pe care le-am cules, în legătură cu acest filosof.

Nu este un fapt cert că Aristotel a practicat farmacia în Atena, în vremea în care era un discipol al lui Platon.

Nu trebuie crezute foarte mult legendele cum că el a învăţat mai multe lucruri de la un evreu, şi cu atât mai puţin cele care spun că el s-a convertit la iudaism.

Cei care pretind că el s-a născut evreu se înşeală şi mai mult.

Nu au dreptate nici cei care spun că Aristotel a fost discipolul lui Socrates vreme de trei ani, de vreme ce acesta din urmă a murit cu 15 ani înainte ca el să se nască.

Sunt mai multe poveşti în ceea ce priveşte comportamentul lui Aristotel faţă de maestrul său, Platon. Unii cred că, datorită vanităţii şi ingratitudinii lui, Aristotel a înălţat altar peste altar, adică a ridicat în Atena, în timpul vieţii lui Platon, o şcoală împotriva acestuia. Alţii cred că el a devenit profesor numai după moartea maestrului.

În ceea ce priveşte viaţa lui sentimentală ne sunt spuse mai multe legende, nu tocmai în avantajul său. S-a pretins că afecţiunea sa conjugală a fost una idolatrizantă şi, dacă nu s-ar fi retras din Atena, procesul de scoatere în afara religiei, pe care preoţii l-au început împotriva sa, ar fi avut aceleaşi consecinţe ca şi în cazul lui Socrate.

Deşi laudele pe care le primea erau meritate, este cert faptul că greşelile care îl privesc se datorează comentariilor extravagante care au fost puse pe seama sa.

De exemplu, nu este incorect să se spună că *„dacă Aristotel vorbea în filosofia sa naturală ca un om, în filosofia morală vorbea ca un zeu; de filosofia sa morală se leagă şi întrebarea*

dacă el era mai mult un avocat decât un preot, mai mult un preot decât un profet, mai mult un profet decât un zeu?"

Cardinalul Pallavinci a fost cel care a afirmat aceste lucruri, adăugând că, dacă Aristotel nu ar fi existat, biserica nu ar fi avut câteva dintre argumentele care îi susţin existenţa.

Creştinii nu sunt singurii care i-au autorizat filosofia, pentru că şi mahomedanii îl susţin. Cu toate că ignoranţa domneşte printre ei, în rândurile lor încă se mai găsesc şcoli ale sectei lui Aristotel.

Pentru cei care ştiu puţină filosofie, este surprinzător faptul că ideile lui Aristotel nu au fost contrazise vreme de câteva secole, la fel cum nici Sfânta Scriptură nu este pusă la îndoială.

Parlamentele care au interzis orice altă filosofie în afara celei a lui Aristotel pot avea o scuză mai bună decât învăţaţii. Membrii acestor parlamente au fost convinşi că ideile lui erau cele mai bune, iar binele public i-a făcut să interzică noi opinii, pentru ca diviziunile academice să nu îşi extindă influenţa negativă şi să nu deranjeze liniştea statului.

Ceea ce este uimitor pentru învăţaţi este că profesorii şi înţelepţii au avut prejudicii atât de puternice în favoarea filosofei lui Aristotel. Aceste presupuneri s-au extins şi asupra poeziei şi retoricii lui, deşi ele sunt cele mai slabe din toată opera sa, faţă de *Logica* şi *Filosofia Naturală*.[18] Dar chiar şi cei mai îndârjiţi dintre susţinătorii săi trebuie să recunoască unele aspecte, aşa cum ar fi ciocnirea ideilor sale cu cele ale creştinătăţii.

---

[18] Pentru a ne convinge de slăbiciunea acestor cuvinte nu trebuie decât să citim *Exercitationes Paradoxicae adversos Aristoteleos*, de Gassendus. El spune multe împotriva filosofiei lui Aristotel în general, suficient încât să convingă orice neiniţiat. Dar el se axează în principal pe *Logica* filosofului, pe care o clatină destul de puternic. Se pare că el pregătea şi o critică la adresa *Filosofiei Naturale*, a *Metafizicii* şi a *Eticii*, în aceeaşi manieră, dar a aflat de indignarea susţinătorilor lui Aristotel şi a ales că renunţe la aceste scrieri, pentru a nu fi persecutat. În operele lui Aristotel - *Logica* şi *Filosofia Naturală* -, există multe elemente care dezvăluie înţelepciunea şi profunzimea geniului.

El considera că lumea este eternă şi credea că Providenţa nu are autoritate asupra altor fiinţe în afara celor umane. În ceea ce priveşte însă nemurirea sufletului, nu este sigur dacă el era de acord sau nu cu această idee.[19]

În anul 1647, faimosul capucin Valerian Magni a publicat o lucrare în legătură cu ateismul lui Aristotel.

Cam cu 130 de ani înainte, Marc Antoniu Venerius a publicat un sistem filosofic, în care a dezvăluit mai multe nepotriviri dintre doctrina lui Aristotel şi adevărurile religioase.

Campanella a spus acelaşi lucru în cartea sa *De Reductione ad Religionem*, aprobată la Roma în 1630.

A mai apărut apoi şi prin Olanda, în prefaţele mai multor cărţi, spunându-se că doctrina lui Aristotel nu diferă mult de cea a lui Spinoza.

După spusele unor peripatetici, Aristotel cunoştea misterul Treimii.

El a avut un sfârşit plăcut şi se bucură de fericire eternă.

El a scris multe cărţi, o parte dintre ele fiind şi astăzi cunoscute. Este adevărat că mulţi critici au avut multe de spus despre conţinutul lor.

A fost foarte apreciat în oraşul său şi au existat mulţi eretici care îi venerau imaginea alături de cea a lui Iisus.

Există cărţi în care se spune că, înainte de Reformare, în Germania se puteau întâlni cărţi în care *Etica* lui Aristotel era citită oamenilor în fiecare duminică dimineaţa, în locul Evangheliei.

Există multe legături între religie şi filosofia peripatetică.

Paul de Foix, cunoscut pentru diplomaţia şi cunoştinţele sale vaste, nu a vrut să îl cunoască pe Francis Patricius at Ferrara deoarece ştia că acel om învăţat susţinea o filosofie diferită de

[19] *Pomponatius* şi *Niphus* s-au certat mult asupra acestui subiect. Primul dintre ei considera că nemurirea sufletului nu se potriveşte cu principiile lui Aristotel, iar cel de-al doilea susţinea contrariul. Vezi discursul lui Mothe le Vayer despre nemurirea sufletului şi remarcile lui Bodin despre acelaşi subiect.

cea a peripateticului. Astfel, adversarii lui Aristotel erau trataţi aşa cum fanaticii tratează ereticii. Dar nu este nici o surpriză că filosofia peripateticilor, aşa cum a fost ea învăţată timp de câteva secole, a găsit atât de mulţi protectori sau că interesele sale sunt inseparabile de cele ale teologiei, pentru că ea încuviinţează admiterea unor idei fără dovezi. Această intersectare de interese poate fi văzută ca un argument al imoralităţii sectei peripateticilor şi poate încuraja speranţele noilor filosofi.

Există totuşi unele idei ale lui Aristotel care au fost respinde de oamenii de astăzi şi care, mai devreme sau mai târziu, vor fi din nou adoptate.

Înţelepţii protestanţi şi-au schimbat foarte mult comportamentul, dar primii reformatori au protestat foarte mult împotriva filosofiei peripatetice.

Felul în care filosoful a murit este unul aparte - supărat că nu poate descoperi cauza fluxului şi refluxului de la Strâmtoarea Euripus, el a făcut o criză şi a murit. Alţii sunt de părere că el s-a exilat pe insula Eubaea, pentru a evita un proces intentat împotriva sa, unde s-a otrăvit. Dar de ce ar fi ales el să plece din Atea pentru a scăpa de persecutare în acest fel?

Hesychius spune că s-a pronunţat o condamnare la moarte împotriva lui, datorită unui imn pe care l-a scris în onoarea socrului său, şi că a înghiţit apoi otravă pentru a executa sentinţa.

Dacă aceste întâmplări ar fi fost adevărate, ele ar fi fost relatate de mai mulţi autori.

Numărul scriitorilor antici şi moderni care au avut ceva de spus - de criticat, comentat sau tradus - despre Aristotel, este nesfârşit. Un catalog al acestora poate fi găsit în câteva dintre ediţiile lucrărilor sale, deşi acesta nu este complet.

Se poate consulta un tratat al părintelui Labbé, numit *Aristotelis & Platonis Graecorum Interpretum, typis hactenus editorum brevis conspectus* - „O scurtă analiză a interpreţilor greci ai lui Aristotel şi Platon" - a fost tipărită la Paris, în anul 1957.

Teissier menţionează patru autori care au scris despre viaţa filosofului grec: Ammonius, Guarini of Verona, John James Beurerus şi Leonard Aretin. Să nu îl uităm nici pe Jerome Gemusaeus, un profesor de filosofie din Brazilia, autor al cărţii *De Vitae Aristotelis, et eus Operum Censur*, „Viaţa lui Aristotel şi o critică a operei sale".'

Artemidorus din Ephesus, Somnambulul sau Visătorul

Artemidorus, cel care a scris atât de multe despre vise, s-a născut în Ephesus.

A trăit sub domnia lui Antonius Pius, aşa cum el însuşi ne informează, când ne spune că a cunoscut un atlet, care a visat că şi-a pierdut vederea, obţinând apoi un premiu la jocurile pe care acel împărat le-a poruncit a fi organizate. Nici un alt autor nu a mai dezbătut atât de bine acest subiect util.

Artemidorus a cumpărat toate cărţile care existau despre vise, călătorind mulţi ani pentru a le aduna, vorbind şi cu înţelepţii care erau în viaţă în acele vremuri. A păstrat o corespondenţă continuă cu cei din oraşele din Grecia, Italia şi cele mai populate insule. Aduna de pretutindeni toate visele despre care auzea şi evenimentele care le urmau. Îi dispreţuia pe cei care îi considerau impostori pe toţi cei care spuneau că pot avea previziuni prin vise. Pe scurt, el şi-a dedicat tot timpul şi energia ştiinţei viselor.

A considerat că efortul pe care l-a depus în acest sens îi permite să facă interpretări, prin prisma experienţei acumulate. Din nefericire, el şi-a concentrat atenţia asupra celor mai nesemnificative subiecte, despre care oricine visează. De aceea,

interpretările viselor asemănătoare ale diferiţilor oameni, sunt aproape identice.

Nu se spune nimic despre fiinţele superioare, asupra cărora trebuie să ne îndreptăm visele, dacă vrem să primim fărâme din viitor.[20] Artemidorus s-a străduit foarte mult să îşi instruiască fiul în aceeaşi ştiinţă, aşa cum reiese din cele două cărţi pe care i le-a dedicat. O astfel de acţiune nu trebuie să ne minuneze, de vreme ce el credea că este sub inspiraţia lui Apollo.

Primele sale trei cărţi i-au fost dedicate unui Cassius Maximus, iar celelalte două fiului său. Ele au fost tipărite în

[20] În interpretările lui Artemidorus observăm că lucruri neînsemnate - aşa cum ar fi nasul, dinţii, urechile unei persoane, pot prezice evenimente extraordinare. Nu se poate atribui un vis adevărat şi semnificativ nici unei alte cauze decât unei fiinţe celeste sau unui demon, ori chiar sufletului însuşi, care are o virtute profetică înnăscută, aşa cum am spus şi în cea de-a *Doua Carte de Magie*, unde am vorbit pe larg despre visele profetice. Cred că trebuie să se stabilească foarte bine cauzele viselor, pentru că ele pot da informaţii mai bune şi mai clare despre schimbările ce se vor produce în viitor. Dacă visezi că te mănâncă nasul sau îţi cade un dinte, ce eveniment poţi prezice? Astfel de lucruri nesemnificative nu sunt demne de a transmite mesaje ale Fiinţei Divine. De aceea, astfel de vise mărunte trebuie respinse ca fiind fără sens. Aşa cum ştim deja, *„un vis vine dintr-o multitudine de cauze"*. Dar visele care trebuie remarcate şi care ne spun câte ceva despre accidente şi evenimente viitoare, sunt cele absolut constante, care nu depind de un discurs, accident sau eveniment anterior. De asemenea, persoana care vrea să aibă vise adevărate trebuie să se pregătească pentru a deveni un recipient adecvat pentru puterile cereşti, iar acest lucru se realizează printr-o dietă temperată şi uşoară, o minte aplecată spre o contemplaţie sublimă, o dorinţă religioasă de a fi informat despre orice accident sau nenorocire, ce poate aduce suferinţă şi sărăcie. Odată ce ştim ce se va întâmpla, trebuie să putem combate evenimentul nefericit prin rugăciuni către Înţelepciunea Divină, astfel încât ea să vrea să împiedice nenorocirea sau să ne dea tărie şi curaj să îndurăm cu răbdare voinţa Sa. Despre aceste lucruri trebuie să vrem să primim informaţii prin vise ori viziuni. Mulţi sunt cei care sunt avertizaţi despre ele, precum şi despre moartea unor prieteni sau persoane apropiate. Din propria mea experienţă pot spune că acestea sunt adevărate şi probabile.

limba greacă, în anul 1518. În anul 1603, Rigaultius le-a publicat la Paris, în limbile greacă și latină, adăugând și note. Traducerea latină pe care a folosit-o a fost cea publicată de John Cornarius în Brazilia, în anul 1539.

Artemidorus a scris un tratat despre preziceri și un altul despre chiromanție, dar nu au mai ajuns până în zilele noastre.

În pasajul în care menționează diferiți autori onirici, Tertullian nu îl menționează și pe el, însă Lucian nu îl uită, deși numește numai doi autori din această clasă.

Babilonienii

Sub acest subtitlu îi vom prezenta pe unii dintre cei mai înțelepți caldeeni din Babilon, renumiți pentru speculațiile lor în astrologie.

Diodorus Siculus ne informează că locuitorii din Babilon considerau că orașul lor este unul foarte vechi.

Unii sunt de părere că babilonienii se lăudau că au păstrat în arhivele lor observații astrologice din cele mai vechi timpuri. Putem astfel să corectăm un pasaj din Pliniu, pe care unii l-au folosit în mod nepotrivit, pentru a combate vechimea Babilonului sau pentru alte motive.

Aristotel știa cu siguranță că babilonienii s-au lăudat că au o serie de observații astronomice, pentru durata a câteva secole. El a vrut să vadă dacă acest lucru este adevărat, cu ajutorul lui Calisthenes, care făcea parte din suita lui Alexandru, dar a găsit o mare greșeală în relatările acestuia. Se pare că acesta l-a asigurat că observațiile astronomice din Babilon se întindeau pe o durată de nu mai puțin de 1903 ani.

Simplicius ne spune aceste lucruri și îl citează pe Porfir. Dacă Calisthenes a calculat corect, înseamnă că după Potop, oamenii s-au grăbit să devină astrologi. Conform Bibliei evreilor,

între Potop și moartea lui Alexandru nu s-au scurs decât două mii de ani.[21]

Avem motive să ne îndoim de ceea ce Simplicius ne spune și putem spune că toți autorii antici, care au scris despre construirea Babilonului de către Semiramis, nu au prea multă autoritate, la fel ca și Ctesiasm ale cărui povestiri abundă în fabule.

Astfel, Berosius îi învinovățește pe autorii greci pentru că afirmă că Semiramis a construit Babilonul și l-au ornat cu cele mai frumoase structuri.

Adăugirile lui Moreni îl citează pe Quintus Curtinus, în ceea ce privește lipsa de modestie a femeilor din Babilon[22], care își dădeau trupurile străinilor, pentru bani, crezând că astfel îndeplinesc ceremoniile pentru venerarea lui Venus.

---

[21] *Epigenus* ne spune că printre babilonieni se făceau observații asupra cerului din cele mai vechi timpuri, ce erau înscrise pe coloane și tăblițe de cărămidă. Berosius și Critodemus spun că observațiile nu au durat atât de mult.

[22] Aceste ceremonii lascive erau foarte vechi. Scrisoarea lui Ieremia, aflată în cartea lui Baruch, spune câte ceva despre ele, dar într-o manieră neclară, citând un comentariu al lui Herodot. Textul lui Ieremia spune: *„Femeile, având șnururi și sfori, stăteau pe drumuri. Dacă vreun trecător o trăgea pe una dintre ele și se culca cu ea, ea îi reproșa că nu este la fel de demnă ca și ea".*

Herodot ne spune că în Babilon exista o lege care le obliga pe femeile din țară să stea în apropiere de templul lui Venus și să aștepte acolo o ocazie de a se culca cu un străin.

Viața Lui Henry Cornelius Agrippa, Cavaler, Doctor în Ambele Legi, Sfătuitorul lui Charles al V- lea, Împărat al Germaniei și Judecător la Curtea Prerogativă

Henry Cornelius Agrippa, un om foarte învățat și un magician[23], care a trăit în secolul al XVI-lea. El s-a născut la Cologne, pe 14 septembrie 1486. Se trage dintr-o familie nobilă și foarte veche, din Nettesheim, din Belgia.

Dorind să calce pe urmele strămoșilor săi, care au servit de-a lungul mai multor generații pe prințul casei de Austria, Cornelius Agrippa a intrat de timpuriu în serviciul Împăratului Maximilian. A fost mai întâi secretarul său, dar pentru că era la fel de priceput în sabie ca și în peniță, a devenit mai târziu soldat și a servit împăratului vreme de șapte ani în armata italiană. Pentru că s-a făcut remarcat în mai multe ocazii, a fost răsplătit cu titlul de cavaler.

A vrut apoi să dețină și onoruri academice pe lângă cele militare, astfel că a devenit doctor în drept și fizică. Avea un geniu minunat și încă din tinerețe s-a aplecat asupra studiului, astfel că, ajutat de talentele sale naturale, a obținut cunoștințe și îndemânare în toate artele și științele.

[23] Așa cum el însuși afirmă în prefața celor trei cărți despre Filosofia Ocultă și Magie, unde spune, *„eu sunt într-adevăr un magician"*, folosind cuvântul magie pentru științele sublime și bune, și nu pentru artele profane și rele. Paul Jovius, Thevet și Martin del Rio l-au acuzat nu de magie (*acest termen nu poate fi folosit pentru arta necromanției*), ci de artă neagră. Vom arăta în notele următoare motivele pentru care l-au acuzat pe Agrippa de așa ceva și vom examina cât de justificată este calomnia lor împotriva acestui autor.

A fost un atent căutător în misterele Naturii și de timpuriu s-a aflat în căutarea pietrei filosofale. Se pare că a fost recomandat unor prinți drept maestru al artei alchimiei[24] și ca o persoană potrivită pentru marea transformare.

Avea foarte multe cunoștințe despre lucruri în general și știa foarte multe limbi străine. A fost elevul lui Trithemius, cel care a scris despre natura, misterul și rolurile ființelor superioare și ale spiritelor.

Avea un temperament agitat și își schimba des starea de spirit. A avut ghinionul de a-și atrage asupra sa, prin scrierile sale, indignarea clericilor papali.

Din scrisorile sale deducem că a fost în Franța înainte de anul 1507, că a călătorit în Spania în 1508 și la Dole în 1509. Acolo a ținut discursuri publice și s-a luat la întrecere cu Cordelier Catilinet.

Călugării din acele vremuri priveau cu suspiciune tot ceea ce nu înțelegeau. Cum ar fi putut să îl accepte pe Agrippa, când acesta explica misterioasele lucrări *Reuchlinus de Verbo Mirifico*? Acesta era subiectul discursurilor sale de la Dole, din 1509, care i-au adus o mare reputație.

Pentru a se bucura de favorurile Margaretei de Austria, guvernatoarea Olandei Austriece, a scris la acea vreme un tratat despre minunăția femeilor, dar persecuțiile călugărilor l-au împiedicat să îl publice.

A abandonat acea cauză și s-a dus în Anglia, unde a scris despre Evanghelia după Sfântul Paul, și mai avea și o altă preocupare, mai necunoscută.

După ce s-a întors la Cologne, a ținut discursuri publice despre divinitate, numite *Quodlibetales*.

[24] Nu sunt în măsură să spun dacă Agrippa avea sau nu marele secret al transmutării, iar această informație nu poate fi dedusă nici din scrierile sale. Singura dovadă în acest sens este ceea ce el însuși spune în filosofia ocultă - că a făcut aur, dar nu mai mult decât cel din care este extras sufletul.

S-a dus apoi în Italia, cu armata Împăratului Maximilian, unde a rămas până când Cardinalul de Sainte Croix a trimis după el, la Pisa.

Dacă acel consiliu ar fi continuat, Agrippa și-ar fi prezentat acolo calitățile de teolog, ceea ce nu ar fi fost pe placul Curții de la Roma. Scrisoarea pe care a primit-o de la Leo X l-a făcut să își schimbe părerea.

După aceea, el a predat cursuri despre divinitate, la Pavia și la Turin (Torino).

De asemenea, el a ținut și cursuri despre Mercurius Trismegistus, la Pavia, în anul 1515.

A avut o soție frumoasă și împlinită, cu care a avut și un copil. Ea a murit în anul 1521, după care el s-a recăsătorit cu o doamnă din Geneva, în 1522. Cu aceasta a avut alți trei copii - doi fii și o fiică, care a murit

Din cea de-a doua carte de scrisori ale sale, se pare că prietenii lui l-au ajutat să locuiască în diferite locuri: Grenoble, Geneva, Avignon și Metz.

A preferat slujba care i s-a oferit în ultimul oraș, astfel că în 1518, a fost ales de domnii de la Metz să fie avocatul și purtătorul lor de cuvânt.

Persecuțiile călugărilor, bazate și pe faptul că el respingea părerea comună că Sfânta Ana a avut trei soți, dar și pe faptul că a ajutat o femeie de la țară care a fost acuzată de vrăjitorie, l-au făcut să părăsească orașul Metz.

Povestea este următoarea: O femeie de la țară, care era acuzată de vrăjitorie, trebuia să fie supusă torturii (la ordinul lui Nicholas Savini, inchizitor la Metz). Acuzația asupra ei era bazată pe o simplă prejudecată, ea fiind fiica unei vrăjitoare ce fusese arsă pe rug.

Agrippa a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a împiedica o faptă atât de nepotrivită.

Femeia a fost judecată totuși, iar el i-a dovedit inocența, iar acuzatorii săi au fost puși să plătească o amendă, deși pedeapsa pentru aceștia a fost destul de moderată.

Femeia pe care a apărat-o era din Vapey, un orășel din apropiere de Metz, care aparținea de catedrală.

Acolo a apărut Messin, principalul acuzator al acestei femei. Acesta avea pasiuni atât de stranii și o totală ignoranță în ceea ce privește literatura și filosofia, încât Agrippa, în scrisoarea din 2 iunie 1519, spune despre orașul Metz că este *„Mama vitregă a învățării și virtuților"*. Această idee satirică a dat naștere proverbului *„Metz, cel plin de invidie, mama vitregă a artelor și a științelor"*.

În ceea ce privește monogamia Sfintei Ana, ceea ce l-a făcut să susțină această idee, a fost faptul că a văzut cum James Faber Stapulensis, prietenul său, a fost aspru criticat de călugării din Metz, pentru că a spus acest lucru.

Agrippa s-a retras la Cologne, orașul său natal, în anul 1520, dorind să uite un oraș care a devenit inamicul cunoașterii și al meritelor adevărate, din cauza inchizitorilor. Aceasta este soarta oricărui oraș în care anumite persoane, indiferent de religia din care sunt, au prea multă putere.

Agrippa și-a părăsit orașul natal în anul 1521 și a plecat la Geneva, dar nici acolo nu a avut mai mult noroc.

Se plângea că nu este destul de bogat pentru a face o călătorie la Chamberi, unde ar fi putut primi o pensie pentru anii de serviciu pentru Ducele de Savoy.

Așteptarea lui nu s-a concretizat, iar în 1523, Agrippa a plecat de la Geneva la Fribourg, în Elveția, pentru a practica fizica, la fel ca și în Geneva.

În anul următor a plecat la Lyon, unde a obținut o pensie de la Francisc I. A fost în serviciul mamei acelui prinț, în calitate de doctor al său, dar nu și-a îmbunătățit averea în acest fel. Nu a urmat-o pe prințesă când a plecat de la Lyon, în august 1525, pentru a-și conduce fiica până la frontiera cu Spania.

A mai rămas la Lyon pentru ceva vreme, pentru a-și ajuta prietenii și pentru a-și ridica pensia. Înainte de a o primi, a aflat că a fost tăiat de pe listă. Motivul a fost sinceritatea lui prea mare când a fost rugat să consulte astrele cu privire la soarta viitoare a

Franței. El i-a mărturisit atunci prințesei că ar prefera să fie întrebat despre lucruri mai importante. Doamna s-a supărat când a auzit că Agrippa, prin regulile Astrologiei, Kabala sau altă artă, a prezis noi victorii de partea casei de Bourbon.[25]

Agrippa s-a simțit ignorat, amenințat și tulburat. A trebuit apoi să își găsească o nouă locuință, într-un alt oraș.

Și-a pus ochii pe Olanda și, după ce s-a chinuit să obțină permisele necesare, a ajuns la Antwerp, în iulie 1528.

Una dintre cauzele acestei întârzieri a fost intervenția Ducelui de Vendôme, care a rupt permisul lui Agrippa, în loc să îl semneze, și a spus că nu va semna nici un pașaport pentru un magician.

În anul 1529, Regele Angliei i-a trimis lui Agrippa o invitație, să vină în teritoriile sale, în același timp fiind invitat și de cancelarul Împăratului, de un marchiz italian, și de Margareta

---

[25] Legat de aceasta, Agrippa spune: *„l-am scris lui Senechal, zicându-i să o sfătuiască să nu îmi mai folosească greșit abilitățile, pentru activități atât de nedemne. Sper ca în viitor să pot evita asemenea nimicuri și să îi pot fi de folos pentru cercetări mai demne"*.

Dar cea mai mare neplăcere a fost că *„acele activități nedemne"* și *„acele nimicuri"*, așa cum le-a numit el, au prezis succesul părții adverse, după cum se poate judeca din cuvintele sale: *„Îmi amintesc că i-am spus lui Seneschal într-o scrisoare că, analizând nativitatea contelui de Bourbon, am descoperit foarte clar că anul acesta va câștiga o victorie împotriva armatei dumitale"*.

Cei care știu cât de cât istoria acestor timpuri, pot vedea că Agrippa a prezis un moment cât se poate de neplăcut pentru Francisc I, atunci când a prevăzut succesul contelui.

De atunci, Agrippa a fost văzut ca un bourbonist. Pentru a atenua acest reproș, el s-a arătat fidel Franței, chemând 4.000 dintre soldații care se aflau de partea Împăratului, pentru a-i servi lui Francisc I. El a refuzat marile avantaje care i-au fost promise atunci când a părăsit Fribourg, dacă ar fi intrat în serviciul contelui.

Din scrisorile a patra și a șasea din *Cartea V*, se poate observa că el a ținut o corespondență strictă cu acel prinț, în anul 1527. El l-a sfătuit, dar a refuzat să plece și să i se alăture, promițându-i victoria. L-a asigurat că pereții Romei vor cădea de la primul atac, deși nu i-a spus că și contele își va găsi sfârșitul acolo.

de Austria, guvernatoarea Olandei. A acceptat oferta celei din urmă și a fost numit istoriograful împăratului, slujbă pe care i-a procurat-o acea prințesă. A publicat *Istoria guvernării lui Charles V*, iar la puțin timp după aceea, a fost obligat să scrie cuvântarea funerară a prințesei, care îl ajutase de multe ori.

Tratatul său despre *Vanitatea științelor*, tipărit în 1530, i-a nemulțumit teribil pe dușmanii săi.

Cartea pe care a publicat-o ulterior la Antwerp, *Tratatul despre filosofia ocultă*, le-a permis acestora să îi aducă jigniri și mai mari.

A avut noroc că a avut doi avocați buni: Cardinalul Campegius, legat al Papei, și Cardinalul De la Mark, Episcop de Liege. Dar ei nu au putut să îi facă rost de pensia ca istoriograf și nu au putut preveni încarcerarea lui la Bruxelles, în anul 1531, deși a fost repede eliberat.

În anul următor i-a făcut o vizită Arhiepiscopului de Cologne, căruia i-a decicat *Filosofia Ocultă*, și de la care a primit o scrisoare foarte îndatoritoare.

Teama și rușinea de creditorii săi, față de care a acumulat datorii destul de mari, de când salariul i-a fost oprit, l-au făcut să rămână în ținutul Cologne mai mult decât și-ar fi dorit.

S-a opus inchizitorilor, care au oprit tipărirea *Filosofiei Oculte*, atunci când el încerca să o publice într-o nouă ediție, corectată și extinsă. În ciuda lor, ediția a apărut în anul 1533.

A trăit la Bonn, până în anul 1535, după care a dorit să se întoarcă la Lyon.

A fost trimis la închisoare și în Franța, pentru ceva ce a spus împotriva mamei lui Francisc I. A fost eliberat la cererea anumitor persoane și a plecat la Grenoble, unde a și murit în același an - 1535. Unii spun că a murit în spital, dar acest lucru nu este adevărat, de vreme ce dușmanii săi ar fi zis orice pentru a-i scădea valoarea și caracterul.

A murit în casa Primitorului General din Provincia Dauphiny, al cărui fiu era primarul din Grenoble.

Allard, în *Bibliotheque de Dauphiné,* spune că Agrippa a murit la Grenoble, în casa ce aparținea familiei Ferrand din Strada Clerk, iar atunci se afla în posesia primarului Vachon.

Agrippa a fost îngropat în mănăstirea dominicanilor.

A trăit mereu în comunitatea romano-catolică, astfel că nu trebuie să se spună că a fost un luteran.[26]

În *Istoria* sa despre *Reformare*, Burnet scrie că Agrippa a vorbit favorabil despre divorțul Regelui Herny VIII. Dar dacă analizăm scrisorile lui, descoperim că el era împotriva divorțului, la fel cum reiese și din declamația sa despre vanitatea științelor, unde zice: *„Știu că există un anume rege, care crede că este corect să divorțeze de soția cu care a fost căsătorit vreme de douăzeci de ani și să se însoare cu o nestatornică".*

În ceea ce privește acuzația de practicare a magiei negre, formulată asupra sa de către Martin del Rio și de alții, se spune că Agrippa își plătea chitanțele cu bucăți de corn, creând o iluzie asupra simțurilor, astfel că cei care le primeau credeau că sunt bani adevărați.

Mai există și legenda chiriașului de la Louvain, care, în absența lui Agrippa, a chemat diavolul pentru studiile sale și și-a pierdut astfel viața; Agrippa, întorcându-se acasă și văzând spiritele dansând pe vârful casei, a poruncit unuia dintre ele să intre în cadavru și să cadă mort în piață.

Toate aceste povești relatate de Martin del Rio sunt mult prea ridicole pentru a fi crezute de oamenii de știință, pentru că ele nu ar putea fi adevărate nici măcar dacă Agrippa s-ar fi ocupat într-adevăr cu magia neagră.

Cât despre magie, în sensul pe care îl înțelegem noi, nu există nici un dubiu că el se pricepea foarte bine la ea, așa cum ne arată cele trei cărți despre filosofia ocultă. Cea de-a patra astfel de carte nu a fost scrisă de el, așa cum vom dovedi în continuare.

---

[26] *Agrippa* vorbește în termeni elevați despre Luther și cu mult dispreț pentru adversarii acestui reformator. Este ușor de înțeles de ce Sixtus Sienensis a afirmat că Agrippa a fost luteran.

Pentru a rezuma personalitatea lui Agrippa trebuie să recunoaștem că, în ciuda temperamentului său năvalnic, care i-a pricinuit multe necazuri, era un om aplecat spre meditația religioasă și spre practicarea creștinismului, așa cum reiese din scrisorile către mulți dintre prietenii săi intimi.

Era priceput în multe operațiuni secrete ale Naturii, din științele magiei naturale și ale celei celeste, și putea face lucruri ciudate, prin aplicarea principiilor active și pasive.

A fost un astrolog, medic și matematician foarte bun, iar prin acestea, ajutat de metodele magice, a reușit să prevestească multe lucruri neobișnuite și să facă multe acțiuni extraordinare.

John Wierus, care i-a fost servitor vreme de mai mulți ani, a povestit mai multe anecdote interesante, care dezvăluie caracterul misterios al lui Agrippa și îl dezvinovățesc de acuzațiile scandaloase de magie neagră.

Agrippa stătea chiar și săptămâni întregi cufundat în studiu, dar știa tot ce se întâmpla în oraș și în țară. De aceea, mulți oameni mai puțin instruiți au pornit zvonul că un câine negru pe care îl avea el, ar fi fost un spirit rău, care aduna toate informațiile și care comunica stăpânului său tot ce avea nevoie acesta să știe.

Asta se știe datorită lui Paul Jovius și ne putem da astfel seama pe ce dovezi și-a format el părerea despre acest om minunat.

Este ciudat cum de Gabriel Naudé nu a fost precaut și nu a obiectat împotriva acuzatorilor lui Agrippa, argumentând numărul mare de falsități istorice pe care aceștia le-au comis. Naudé a presupus că fețele bisericești nu s-au gândit să critice *Filosofia Ocultă* decât la mult timp după ce aceasta a fost publicată. El afirmă că aceștia s-au declarat împotriva acelei lucrări numai pentru a se răzbuna pentru injuriile pe care le-au primit în *Vanitatea Științelor*.

Este adevărat că această carte i-a jignit pe mulți oameni - călugări, membri ai unor universități, predicatori. Agrippa s-a arătat prea înfocat împotriva lor. El biciuiește viciul și îl

condamnă, oriunde şi în orice persoană, dar unii oameni nu îşi pierd poziţiile în nicio situaţie.

Să vorbim, în câteva cuvinte, despre istoria *Filosofiei Oculte*.

Agrippa a scris această lucrare în tinereţea sa şi i-a arătat-o Abatelui Trithemius, al cărui elev era. Trithemius a fost încântat de ea, aşa cum reiese din scrisoarea pe care i-a trimis-o pe 8 aprilie 1510, dar l-a sfătuit să o arate numai persoanelor în care avea mare încredere.

Cu toate acestea, câteva copii ale manuscrisului au fost răspândite prin întreaga Europa, deşi multe dintre acestea nu erau complete.

Se făceau pregătiri pentru a se tipări cartea după una dintre copiile proaste, iar autorul a decis că o publice singur, cu adăugirile şi modificările de rigoare, făcute după ce cartea i-a fost arătată Abatelui Trithemius.

Melchior Adam se înşală când afirmă că Agrippa, la o vârstă mai înaintată, după ce a corectat şi a extins lucrarea, i-a arătat-o Abatelui.

El şi-a respins *Filosofia Ocultă* în *Vanitatea Ştiinţelor*, dar a publicat-o pentru a-i împiedica pe alţii să tipărească o ediţie greşită şi mutilată.

A primit aprobarea profesorilor în divinaţii şi a altor câteva persoane, numite de consiliul Împăratului.

„Această carte a fost examinată şi aprobată de câteva feţe bisericeşti şi unii profesori, pricepuţi în literatura sacră şi cea profană, precum şi de comisiile stabilite în acest scop de consiliul lui CAESAR. A fost apoi aprobată de întregul consiliu şi a fost licenţiată cu o diplomă autentică a Majestăţii sale imperiale şi cu un sigiliu al Vulturului lui Caesar, în ceară roşie. După aceea a fost tipărită şi pusă în vânzare în Antwerp şi ulterior la Paris, fără nici un fel de reclamaţii".

După moartea lui Agrippa, a fost adăugată şi o a patra carte, dar de către o altă persoană.

Wierus de Magis spune: *„Acestor cărţi* (cele de de magie) *poate fi pe drept adăugată o carte publicată de curând, atribuită venerabilului Herny Cornelius Agrippa, mort de mai bine de patruzeci de ani. Prin urmare, concluzia care se poate trage este că această carte nu îi aparţine şi apare pe nedrept sub numele A patra carte de filosofie ocultă şi de ceremonii magice, pretinzându-se a fi o cheie pentru celelalte trei cărţi de filosofie ocultă şi cuprinzând tot felul de operaţiuni magice".*

Asta este ceea ce John Wierus însuşi a spus, referindu-se la o ediţie a *Filosofiei Oculte*, apărută în 1533, în care nu se menţiona locul unde a fost tipărită.

Am menţionat deja cele mai importante lucrări ale lui Agrippa. Mai trebuie să spunem că a scris şi *Un comentariu asupra artei lui Raimundus Lullius* şi *O dizertaţie despre păcatul originar*, unde spune că decăderea strămoşilor noştri a fost rezultatul iubirii impure dintre ei.

A promis să scrie şi o lucrare împotriva dominicanilor, care ar fi fost pe placul multor persoane, atât din interiorul, cât şi din exteriorul Bisericii Catolice.[27]

A avut mai multe păreri neobişnuite şi nici un protestant nu a mai vorbit atât de îndârjit împotriva neruşinării legendarilor, aşa cum a făcut-o el.

Nu trebuie să uităm că a păstrat cheia *Filosofiei Oculte* numai pentru cei mai apropiaţi dintre prietenii săi.

Mulţi sunt de părere că cea de-a patra carte din *Filosofia Ocultă* este cheia pe care Agrippa o menţionează în scrisorile sale, spunând că a păstrat-o pentru sine însuşi. Dar cel mai posibil este ca el să fi atras atenţia lumii cu această cheie, pentru a fi curtat de curioşi.

---

[27] *„În Tratatul pe care îl scriu despre viciile şi greşelile dominicanilor, voi prezenta întregii lumi practicile lor vicioase, aşa cum ar fi otrăvirea împărtăşaniei, numeroase pretinse miracole, regi şi prinţi ucişi cu otravă, oraşe sau state trădate, minţirea oamenilor, erezii recunoscute, etc."* Cornelius Agrippa, *Opera*.

James Gohory şi Vigenere spun că el pretindea că ar fi maestru al practicii oglinzii, a pitagorienilor, având secretul extragerii spiritului aurului din corpul său, pentru a transforma argint şi cupru în aurul cel mai pur.

El explică ce trebuie să se înţeleagă prin cheie, în una dintre scrisorile sale: *„Aceasta este adevărata filosofie ocultă a minunilor Naturii. Cheia este înţelegerea, căci cu cât ne ducem mai sus cunoaşterea, cu atât mai sublimă va fi virtutea noastră şi putem face cele mai mărete lucruri cu uşurinţă şi rezultate bune."*

Agrippa menţionează cheia în două scrisori pe care le-a scris unei persoane religioase, care s-a dedicat studiului ştiinţelor oculte - părintele *Aurelius de Aqualpendente Austin*.

El spune: *„Câte povestiri uimitoare auzim despre Arta Magică, despre imaginile extraordinare ale astrologilor, despre operaţiunile uimitoare ale alchimiştilor şi despre piatra binecuvântată, prin care, asemeni lui Midas, toate metalele pot fi transformate în aur! Toate acestea sunt lipsite de sens şi false, apărând de multe ori doar de dragul ficţiunii."*

Dar mai departe adaugă: *„Astfel de lucruri ne sunt spuse de către filosofi cu greutate. Cine are autoritatea de a spune că sunt false? Ar fi exagerat să le considerăm minciuni. Adevărul este că ele au un alt înţeles decât cel propriu. Nu trebuie să căutăm înţelesul acestor grandioase operaţiuni în afara noastră. Cunoaşterea stă în noi, pentru că spiritul intern poate face tot ceea ce matematicienii, magicienii şi alchimiştii pot realiza."*

Nos habitat, non tartara; sed nec sidera cœli,
Spiritus in nobis qui viget, illa facit.
AGRIPPA,
Epistola de la Lyon,
24 septembrie 1727

Notă: Cele trei cărţi de magie ale lui Agrippa, împreună cu cea de-a patra, au fost traduse în engleză şi au fost publicate la Londra, în anul 1651.

În prezent se găsesc destul de greu şi sunt vândute la preţuri colosale de către librari.

Au fost traduse şi editate în două volume de Editura Esoteris din Romania.

Albertus Magnus

Albertus Magnus, dominican, episcop de Ratisbon, a fost unul dintre cei mai celebri doctori ai secolului al XIII-lea. S-a născut la Lawingen, pe Dunăre, în Suabia, în anul 1193 sau 1205.

Dicţionarul lui Moreri prezintă mai multe fapte ale acestuia, menţionând şi succesul pe care predicile sale le-au avut în mai multe oraşe.

Se mai spune că practica şi moşitul şi că se afla în căutarea pietrei filosofale, că era un magician cunoscut, că a făcut o maşină în formă de om, care îi servea drept oracol, explicându-i toate problemele pe care i le prezenta. Acest lucru nu este greu de crezut, pentru că înţelegea matematica foarte bine şi avea o inteligenţă sclipitoare, astfel că, ajutat de câteva spirite, ar fi putut face lucruri mărețe.

Deşi avea calităţile necesare pentru a fi considerat inventatorul artileriei, există motive să credem că cei care i-au atribuit această invenţie, se înşală.

Se spune că era pe punctul de a părăsi mănăstirea, pentru că nu avea destulă răbdare să îndeplinească toate îndatoririle pe care le avea. Atunci i-a apărut în faţă Fecioara Maria şi l-a întrebat în ce vrea să exceleze - filosofie sau divinaţii. El a ales filosofia, iar Fecioara Maria i-a spus că îi va depăşi pe toţi oamenii timpurilor sale în acel domeniu, dar ca pedeapsă pentru că nu a ales divinaţia, înainte de a muri, va avea o inteligenţă mult mai redusă.

După această viziune, el s-a arătat mult mai inteligent şi a excelat în multe ştiinţe, depăşindu-i pe toţi ceilalţi. Cu trei ani înainte de a muri, a uitat într-o clipă tot ceea ce ştiuse. Se afla atunci în mijlocul unei predici despre divinaţie la Cologne şi, văzând că nu îşi mai poate aduce aminte ceea ce trebuie să spună, a înţeles că prezicerea Fecioarei este pe cale să se împlinească.

Astfel a luat naştere zicala că a fost tranformat dintr-un măgar într-un filosof, iar apoi dintr-un filosof într-un măgar.

Albertus era un om mic de statură.[28] După ce a trăit optzeci şi şapte de ani, a murit în 1280, la Cologne, pe 15 noiembrie.

Trupul său a fost aşezat în mijlocul mănăstirii dominicanilor, iar măruntaiele i-au fost duse la Ratisbon. Corpul său încă mai era întreg în vremea Împăratului Charles V.

A scris multe cărţi, dintre care, în 1651, la Lyon, se mai păstrau douăzeci şi unu de volume.

Roger Bacon
Cunoscut drept Părintele Bacon

Roger Bacon, englez şi părinte franciscan, a trăit în secolul al XIII-lea. A fost un mare astrolog, chimist, matematician şi magician.

Se spune că acest părinte a făcut un cap de bronz, când planeta Saturn era în ascensiune, care vorbea cu vocea unui om şi dădea răspunsuri la toate întrebările sale.

Francis Picus spune că *„a citit într-o carte scrisă de Bacon, că un om poate prezice lucruri ce se vor întâmpla cu ajutorul unei oglinzi Almuchesi, alcătuită după regulile perspectivei, dacă ea este folosită în timpul unei constelaţii potrivite, iar*

[28] Când s-a aflat în faţa Papei, după ce a stat ceva timp în prezenţa lui, Sfinţia sa i-a spus să se ridice, crezând că stă în genunchi.

operatorul îşi aduce corpul într-o stare temperată din punct de vedere chimic."

Bacon s-a ocupat numai de studiul magiei naturale.

El a trimis mai multe obiecte inventate de el Papei Clement IV.

Mai multe dintre cărţile sale au fost publicate, deşi în prezent acestea sunt foarte rare. Printre ele se numără: *Specula Mathematica & Perspectiva, Speculum Alchymiae, De Mirabili Potestate Artis & Naturae, Epistolae, Cum Notis*, etc.

Cel mai probabil este că el nu a făcut un pact cu diavolul, ci doar a atribuit lucrurilor o eficacitate uimitoare, pe care ele nu o aveau în mod obişnuit. Era foarte priceput în astrologia juridică.

Cartea sa *Speculum Astrologiae* a fost condamnată de Gerson şi Agrippa. Francis Picus şi mulţi alţii au criticat-o doar pentru că autorul spune în ea că *„având multă supunere pentru juecăţi mai bune, cărţile de magie ar trebui să fie păstrate cu grijă, pentru că se apropie vremea în care, din anumite cauze nespecificate încă, ele trebuie citite şi folosite în diferite ocazii."*

Naude adaugă că *„Bacon era atât de prins de astrologia juridică, încât Henry de Hassia, William de Paris şi Nicholas Oresmius au fost obligaţi să se pronunţe împotriva scrierilor lui."*

Bacon a făcut parte din grupul Nasul de Alamă, la Oxford, în anul 1226. A fost superior contemporanilor lui şi se poate măsura cu mulţi dintre cei are au apărut de atunci.

Având în vedere era în care a trăit, este uimitor cum a ajuns la o asemenea cunoaştere profundă în mai multe domenii. Tratatele sale sunt scrise cu multă eleganţă, conştiinţă şi putere, fiind pline de observaţii drepte şi sublime despre natură.

Reputaţia cunoştinţelor sale neobişnuite mai dăinuie încă în Anglia. Camera sa încă mai este arătată celor care vizitează Universitatea de la Oxford, existând legenda că aceasta se va dărâma dacă un om mai mare decât Bacon va intra în ea.

A scris multe tratate, iar cele care mai rezistă până în zilele noastre conţin minunăţii extraordinare, făcându-ne să regretăm pierderea celorlalte.

Despre chimie a scris două mici cărţi, concepute la Oxford, precum şi manuscrisul care poate fi văzut la biblioteca din Leiden, unde a ajuns împreună cu alte manuscrise ale lui Vossius. În aceste tratate, Bacon arată cum metalele imperfecte pot fi transformate în metale perfecte.

El adoptă ideea lui Geber, cum că mercurul este baza comună a tuturor metalelor, iar sulful este cimentul lor.

El dovedeşte că aurul din natură se face printr-o depunere a materiei mercuriale, prin sublimare, precum şi prin ascensiunea sulfului subtil, prin foc.

În timpul acestui proces, dacă şi o altă materie intervine, pe lângă mercur şi sulf, iau naştereşi metale imperfecte. Prin imitatea procesului natural, putem schimba plumbul în aur pur.

Mai multe dintre operaţiunile lui Bacon au fost comparate cu experimentele lui Homberg, făcute de ciudatul prinţ, Ducele de Orleans.

Bacon a descris unele dintre acţiunile descrise de Homberg, ca fiind propriile sale descoperiri. De exemplu, Bacon spune că dacă sulful pur este unit cu mercurul, va rezulta aur.

Pe acelaşi principiu, Homberg a făcut mai multe experimente pentru producerea de aur, descrise în *Memoire de l'Academie Royale des Sciences*.

Celelalte scrieri ale sale arată la fel de mult geniu şi forţă a minţii. Într-un tratat[29] intitulat *Despre Secretele Naturii*, el arată că o persoană care cunoaşte bine modul în care natura acţionează, poate concura cu aceasta şi chiar o poate depăşi.

Lucrările acestui autor au fost tipărite sub numele de *Frater Rogerius Baco de Secretis Artis & Naturae*, dar în prezent sunt destul de rare.

[29] Există mai multe speculaţii ciudate ale acestui autor notabil, ce ar putea stârni admiraţia cititorului, dar nici una dintre acestea nu l-ar uimi atât de tare decât să vadă o persoană cu merite atât de sublime, să fie jertfit de zelul bigoţilor plini de infatuare.

Printr-o examinare atentă a acestora, putem descoperi că Bacon nu era străin de descoperirile prezente şi trecute. Ştia despre praful de puşcă, ne spune că tunetul şi fulgerul pot fi produse în mod artificial, iar sulful, azotul şi creta, dacă luate separat nu au nici un efect, când sunt amestecate într-o anumită proporţie pot produce zgomote puternice. Aceasta este descrierea prafului de puşcă, deşi descoperirea i-a fost atribuită câteva secole mai târziu unui iezuit, pe numele său Barthol Schwartz.

Bacon vorbeşte şi despre un foc ce nu poate fi stins, ceea ce arată că ştia câte ceva despre fosfor.

De asemenea, avea habar şi despre structura unei pompe de aer sau despre cea a unor cauciucuri pentru căruţe şi care.

Raymond Lully, - Un Celebru Alchimist

aymond Lully, sau Raymon Lull, s-a născut pe Insula Majorca, în anul 1225, într-o familie distinsă. S-a aplecat spre chimie în ultima parte a vieţii sale.

După ce a început să studieze chimia, şi-a schimbat ideile de până atunci, spunând că această artă poate fi deprinsă numai prin experimente şi practică, în nici un caz prin cuvinte şi sunete deşarte.

El este primul autor care consideră alchimia ca având legătură cu medicina universală, această idee răspândindu-se foarte mult ulterior.

După ce a scris într-o manieră scolastică, Lully a scris şi multe alte volume după convertirea sa, dar numărul acestora este greu de estimat, de vreme ce mulţi dintre adepţii săi au scris folosind numele maestrului. Boerhaave spune: „Am examinat cea mai bună parte a lucrărilor sale şi le-am găsit peste aşteptări. M-

am minunat că au putut fi rezultatul acelor vremuri, pentru că sunt atât de pline de experimente şi observaţii care se găsesc în lucrările mai recente. Acele cărţi sunt fie pline de supoziţii, fie în acele vremuri s-au cunoscut multe lucruri care abia în vremurile moderne au fost recunoscute drept descoperiri. El vorbeşte despre imitaţii ale fosforului, pe care îl numeşte *focul pur* sau *Offa Helmontii*, deşi a scris cu 200 de ani înainte de Helmont sau Lordul Bacon."

A călătorit în Mauritania, unde se pare că a avut primul contact cu chimia, preluând principiile acestei arte din scrierile lui Geber. Autorii spanioli spun că el a făcut această călătorie din cauză că s-a îndrăgostit de o fecioară de la acea curte, care îl refuza cu încăpăţânare. Întrebând-o care este motivul pentru această respingere, i-a spus că ea bolnavă.

Lully a pornit degrabă într-o călătorie spre Mauritania, unde trăia Geber, pentru a căuta un leac pentru frumoasa domniţă.

A murit în Africa, unde, după ce a devenit misionar şi a început să predice Evanghelia păgânilor, a fost ucis cu pietre.[30]

[30] Viaţa acestui adept este una foarte confuză. Mutius spune că acest om bun s-a dedicat în totalitate religiei şi nu a fost niciodată pasionat de chimie sau de piatra filosofală. Există totuşi mai multe relatări din care reiesă că el a făcut aur.

Dintre mai mulţi autori, Gregory din Thoulouse spune că *„Lully i-a oferit lui Edward III, rege al Angliei, un surplus de şase milioane pentru războiul împotriva păgânilor."*

Pe lângă manuscrise, următoarele lucrări poartă numele lui Lully: *Teoria pietrei filosofale*, *Experimentul*, *Transmutarea metalelor*, *Codicele*, *Vade-mecum*, *Cartea experimentelor*, *Explicaţia testamentului*, *Acuzaţiile* şi *Cartea bogăţiilor*.

George Ripley

eorge Ripley, englez, a fost călugăr la Britlingthon. Lucrările sale au fost foarte bune, fiind scrise exact după modelul lui Bacon, doar că erau mai alegorice. El se referă în principal la folosirea metalelor, la purificarea şi transformarea acestora. A urmat cu stricteţe principiile lui Geber şi Bacon. A susţinut, aducând şi dovezi, că mercurul este materia universală a tuturor metalelor şi că acesta, pus deasupra focului, împreună cu cel mai pur sulf, va deveni aur, dar dacă oricare dintre cele două componente este impur, atunci rezultatul va fi un alt metal imperfect. El mai adaugă şi, dat fiind faptul că mercurul şi sulful sunt suficiente pentru a face orice metal, din ele se poate crea şi un leac universal, ce ar putea fi folosit pentru vindecarea tuturor bolilor. Mulţi au înţeles greşit acest aspect, considerând că se poate crea un metal universal, eficient pentru tratarea tuturor bolilor corpului uman.

John şi Isaac Hollandus

ceştia erau doi fraţi, foarte inteligenţi, care au scris despre chimie. Au trăit în secolul al XIII-lea, deşi acesta nu este un fapt sigur. Arta emailării este invenţia lor, la fel ca şi colorarea sticlei şi a pietrelor preţioase, prin aplicarea unor foiţe subţiri de metal. Scrierile lor descriu cu multe detalii operaţiunile pe care le-au efectuat. Tratatul despre emailare este cea mai importantă parte a operei lor, în el fiind prezentate operaţiunile de fuziune, separare şi pregătire a metalelor. Au mai scris foarte bine şi despre distilare, fermentare şi putrefacţie, precum şi

despre efectele acestora, înțelegându-le la fel de bine ca oamenii moderni. Ei au făcut și multe experimente cu sângele uman, pe care Van Helmont și Boyle le-au considerat noi descoperiri. Există o lucrare a lor și despre construirea cuptoarelor pentru experimentele chimice, precum și a altor instrumente.

Philippus Aureolus Theophrastus Paracelsus Bombast de Hoenheym,

Prințul Fizicienilor și al Filosofilor prin Foc, Mare Doctor al Paradoxurilor, Trismegistus al Elveției, Primul Reformator al Filosofiei Chimice; Adept al Alchimiei Kabbalei și Magiei, Secretarul Fidel al Naturii, Maestru al Elixirului Vieții și al Pietrei Filosofale; Mare Monarh al Secretelor Chimiei

cum trăiește în mormânt, unde s-a retras dezgustat de viciile și păcatele omenirii, alimentându-se cu propria sa Quintesentia Vitae.

Așa cum el însuși a scris, Paracelsus s-a născut în anul 1494, într-un sat din Elveția, numit Hoenheym, la trei kilometri de Zurich.

Tatăl său a fost fiul natural al unui mare maestru al Ordinului teutonic, fiind crescut înconjurat de cunoștințe medicale, disciplină pe care a practicat-o într-o manieră obscură.

Deținea o bibliotecă excelentă și foarte mare.

Se pare că a devenit foarte bun în arta sa, astfel că Paracelsus vorbește despre el cu foarte mare respect, numindu-l *laudatissimus medicus in eo vico*.

De la tatăl său a primit Paracelsus inițierea în disciplina sa.

După o scurtă perioadă de studiu petrecută acasă, a fost dat în grija lui Trithemius, celebrul abate din Spanheim, el însuși un

adept, care a scris despre Kabala și era la acea vreme un cunoscut magician.

Aici a învățat limbi străini, după care s-a mutat la Sigismund Fugger, unde a deprins medicină, chirurgie și chimie. Despre acestea, în special despre ultima, Paracelsus vorbește cu mult respect, astfel că nu a fost atât de nepoliticos și necioplit, după cum își imaginează toată lumea.

Asta este ceea ce aflăm din propriile sale scrieri și în special din prefața cărții sale *Chirurgia minoră*, unde se apără împotriva acuzațiilor ce i-au fost aduse.

La vârsta de douăzeci de ani a făcut o călătorie prin Germania și Ungaria, unde a vizitat toate minele mai importante și a cunoscut mineri și muncitori. Astfel a învățat multe despre metale și arta acestora.

În căutarea sa a dovedit o determinare neobișnuit de mare. El povestește pericolele prin care a trecut: cutremure, căderi de pietre, inundații, cataracte, umezeală, căldură, foame și sete, accentuând importanța învățăturilor dobândite în aceste condiții grele.

Aceeași înclinare l-a dus până la Moscova.

Aflându-se în căutarea unor mine din apropierea granițelor tătare, a fost luat prizonier de către aceștia și dus în fața șefului de trib.

În timpul captivității sale a învățat diferite secrete, până când Marele Șaman a trimis o delegație către Marele Senior, condusă de propriul său fiu, iar Paracelsus a fost trimis cu acesta.

În acest fel, el a ajuns la Constantinopol, la vârsta de douăzeci și opt de ani. Acolo a învățat secretul pietrei filosofale, de la un arab generos, care i-a făcut cadou o piatră nobilă, pe care o numea *azot*.

Acest incident este povestit numai de Helmont.

Paracelsus, deși povestește pe larg alte călătorii ale sale, nu spune nimic despre captivitatea sa.

După ce s-a întors din Turcia, a devenit chirurg în armata imperială, unde a tratat multe cazuri.

Trebuie să admitem că a fost foarte talentat în această artă, iar cărțile sale în domeniu constituie și azi un punct de referință.

Când s-a întors în țara sa natală, și-a luat titlul de *utriusque medicinae doctor* sau doctor de medicină internă și externă și chirurg. A devenit celebru în ambele specializări, depășind cu mult practicile vremii. Nici nu este de mirare, de vreme ce la acel timp medicina nu era foarte dezvoltată.

Practica și limba folosite erau orientale. Se citeau numai operele lui Aristotel, Galen și ale autorilor arabi. Hippocrate nu era citit, pentru că nu existau destule manuscrise ale operelor sale. De puține ori era menționată contribuția sa.

Teoria doctorilor la acea vreme se rezuma la cunoașterea celor patru stări de agregare, a temperaturilor, etc., iar practica se limita la scurgerea de sânge, purgație, vomitare, clismă, etc.

În aceste vremuri a apărut o nouă afecțiune, care s-a răspândit în întreaga Europă - bolile venerice -, pentru care toate leacurile de până atunci nu aveau nici un rezultat.

Jac Carpus, un cunoscut anatomist și chirurg de la Bologna, era singurul deținător al tratamentului, care conținea mercur. El a obținut acest secret în călătoriile sale prin Spania și Italia și l-a practicat vreme de mai mulți ani, cu mult succes și acumulând o mare bogăție, de vreme ce marinarii, comercianții, guvernatorii și comandanții care au adus această boală murdară din America erau dispuși să plătească oricât pentru a se vindeca.

Cam pe la această vreme, Paracelsus a învățat și el proprietățile mercurului, cel mai probabil de la Carpus, care folosea același leac, dar într-un alt fel.

Carpus aplica medicamentul prin salivație, în vreme ce Paracelsus făcea totul cu ajutorul pastilelor, într-un mod mai neplăcut. El ne spune că în acest fel a vindecat mâncărimea, lepra, ulcerele, boala Napoli și chiar guta, despre toate aceste boli crezându-se, în practica populară, că sunt incurabile. În acest mod, Paracelsus a pus bazele faimei și averii lui viitoare.

După ce a dobândit aceste cunoștințe, Paracelsus a ajuns la un înalt grad de eminență, superior celor din aceeași profesie.

Drept urmare, a fost invitat ca profesor de medicină și filosofie la Universitatea din Bazil.

Arta printării abia apăruse, gustul pentru cunoaștere și artă începea să se formeze[31], iar administrația din Bazil vroia să atragă profesori de renume din inteaga lume. Acolo se aflau deja Erasmus, profesor de teologie, și J. Oporinus, profesor de limba greacă.

În 1527, la vârsta de 33 de ani, s-a alăturat colectivului și Paracelsus. La prima sa apariție publică în acea provincie, când a trebuit să țină un discurs în fața universității, el a pus un afiș mare prin care îi invita pe toți să ia parte la prezentarea sa.

La primul său curs, a poruncit să fie așezat în mijlocul școlii un vas de bronz, unde a aprins un foc cu sulf și nitrat și a ars cărțile lui Galen și ale lui Avicenna, spunând că s-a certat cu ei la porțile iadului și i-a învins în mod cinstit.

După aceea a proclamat că toți doctorii ar trebui să urmeze doctrina sa.

El a spus: *„Doctori, trebuie să știți că al meu cap are mai multă cunoaștere în el decât toate ale voastre la un loc, iar barba mea are mai multă experiență decât toate academiile voastre - greci, latini, francezi, germani, italieni, voi fi al vostru rege."*

Cât timp a stat aici a citit cărțile sale *De Tartaro*, *De Gradibus* și *De compsitionibus* în timpul cursurilor publice, la care a adăugat un comentariu la cartea *De Gradibus*.

Toate acestea au fost apoi tipărite la Bazil, pentru a fi folosite de discipolii săi. De aceea, aceste scrieri pot fi

[31] Trebuie să spunem că gustul pentru învățătură și artă (în ciuda greșelilor vremii) nu era la fel de mare ca în vremurile de astăzi. În anul 1801 a început o eră în care știința a înflorit și chiar și doamnele noastre vor să joace un rol în acest proces. De pildă, cunosc o doamnă din înalta clasă, care zilele trecute s-a dus la Foster-lane, de unde a cumpărat o forjă de fierar portabilă, pentru propriul său amuzament. Avea o constituție puternică și atletică, potrivită pentru a mânui fierul și pentru alte experimente cu metale.

considerate originale. Cam în acelaşi timp a scris şi *De Calculo*, care l-a făcut pe Helmont să vorbească despre el cu mare stimă.

Deşi era profesor la o universitate atât de cunoscută, înţelegea foarte greu limba latină, pe care a uitat-o din cauza lungilor sale călătorii şi pentru că nu a mai folosit-o nici în scris şi nici în vorbire.

Temperamentul său mai impulsiv l-a făcut să nu fie foarte potrivit pentru predare. Astfel, cu toate că la început discipolii săi erau foarte numeroşi, ei s-au redus treptat şi el a rămas să vorbească pereţilor.

În acest timp, de multe ori se ocupa mai mult cu băutura.

Oporinus, care se afla mai tot timpul lângă el, spune că nu era niciodată treaz şi că bea de dimineaţă până seara şi de noaptea până a doua zi iarăşi. Cu timpul s-a săturat de cariera sa de profesor şi după trei ani a renunţat la ea, argumentând că nici o altă limbă în afară de cea germană nu este potrivită pentru a preda chimia.

După aceea, a început din nou o viaţă itinerantă, călătorind şi bând, locuind la hanuri şi taverne. Cu toate acestea, a creat mai multe leacuri în acest timp. În acest fel s-au scurs patru ani din viaţa sa, până la vârsta de 47 de ani, când a murit la un han din Saltzburg.

Oporinus povesteşte că, după ce s-a îmbrăcat în haine noi, nu le-a mai dat jos decât când au devenit zdrenţe.

El mai adaugă că, în ciuda excesului său în materie de alcool, Paracelsus nu a devenit dependent de iubire sexuală.

Se pare că acest fapt este explicat prin faptul că, atunci când era copil, a fost neglijat de doica sa şi o babă rea l-a castrat şi l-a făcut eunuc. În toate scrierile sale, el are numai vorbe de ocară pentru această femeie.

Aceasta este viaţa lui Paracelsus, acesta este omul nemuritor, care, sătul de viaţă, s-a retras într-un colţ al lumii şi se hrăneşte cu propia sa *Esenţă a Vieţii*.

În timpul vieţii sale a publicat numai trei sau patru cărţi, dar după moartea sa au apărut mai multe cărţi sub numele său.

Toate cărţile publicate sub numele său au fost tipărite împreună, la Strasburg, în anul 1603 şi 1616.

J. Oporinus a fost un excelent profesor şi tipograf. El l-a servit pe Paracelsus vreme de trei ani, sperând că va învăţa o parte dintre secretele sale.

El a publicat operele lui Vesalius şi se pare că le-a şi tradus în limba elegantă în care apar în prezent.

Într-o scrisoare către Monavius, Oporinus recunoaşte că este surprins de numărul mare de lucrări cu numele maestrului său, de vreme ce tot timpul cât l-a cunoscut nu a scris el însuşi nici un cuvânt şi nu a luat niciodată pana în mână, ci, dimpotrivă, l-a pus pe Oporinus să scrie ceea ce îi dicta. Acesta se mira cum de astfel de cuvinte coerente pot veni de la un om beat.

În opera sa, numită *Archidoxa Medicinae*, conţinând principiile şi maximele acestei arte, cuprinzând nouă cărţi, se spune astfel: *„Am vrut să îmi public cele zece cărţi despre* Archidoxa, *dar pentru că omenirea nu este demnă de a o primi şi pe cea de-a zecea, am hotărât să nu o fac publică decât după ce îi negaţi pe Aristotel, Avicena şi Galen, jurând credinţă numai lui Paracelsus."*

Cu toate acestea, cartea a reuşit să ajungă peste hotare, prin mijloace necunoscute. Este o lucrare extraordinară şi poate fi încadrată printre primele producţii ale chimiei. Nu este cert dacă îi aparţine sau nu lui Paracelsus, dar se ştie cu siguranţă că multe cărţi care au apărut după aceea sunt inspirate din ea, aşa cum sunt *Lithonthriptic* şi *Alcahest* ale lui Van Helmont.

Printre alte scrieri originale ale lui Paracelsus se mai numără şi *De Ortu Rerum Naturalium*, *De Transformatione Rerum Naturalium* şi *De Vita Rerunt Naturalium*.

Celelalte sunt nesincere sau îndoielnice, în special cele teologice.

Faima şi succesul acestui om, atribuite de mulţi faptului că el ar fi posedat un leac universal, ar putea să derive şi din alte principii. Este sigur faptul că el cunoştea utilizarea şi caracteristicile opiumului. Oporinus povesteşte că el făcea pastile

mici, având culoarea şi mărimea unor excremente de şoarece, care nu erau altceva decât opium. El le numea *laudanum*, însemnând medicament lăudabil. Le avea mereu la el şi le prescria în multe situaţii-– dizenterie, dureri acute, anxietate, delir, etc. Un astfel de leac extraordinar este suficient pentru a-l face faimos.

Un alt remediu prescris de Paracelsus este mineralul turbid, menţionat pentru prima dată în *Clein Spital Boeck* sau *Chirurgia Minor*, acolo unde este prezentată şi prepararea sa.

În ceea ce priveşte piatra filosofală, Oporinus spune că de multe ori s-a minunat văzându-l într-o zi fără un bănuţ, iar a doua zi plin de bani, dar că nu a luat nimic cu el când a plecat peste hotare. El mai adaugă că de multe ori împrumuta bani de la tovarăşii săi, iar în douăzeci şi patru de ore îi dădea înapoi cu o dobândă foarte mare, dar nimeni nu ştia din ce fonduri.

În *Theatrum Alchemiae* el vorbeşte despre o comoară, ascunsă sub un copac, fapt pentru care s-a presupus că el ar fi avut secretul de a face aur.

John Rudolph Glauber

Rudolph Glauber, un cunoscut chimist din Amsterdam, a fost considerat Paracelsus al vremurilor sale. A călătorit mult şi astfel a cules multe secrete. A scris mai bine de 30 de cărţi, referitor la mai multe domenii. Cel mai mult a excelat în arta metalelor şi alchimie.

Era o persoană calmă şi amabilă. Era foarte priceput în chimie şi a creat sarea *Sal Glauberi*, care încă se mai găseşte în magazine, precum şi alte astfel de leacuri şi soluţii. Se pare că îşi comercializa produsele într-un mod nu tocmai cinstit - vânzându-le de mai multe ori, unor chimişti sau farmacişti diferiţi.

FRANCIS BARRETT MAGUL

Cele mai importante lucrări ale sale sunt *De Furnis* şi *De Metallis*, care, deşi scrise în olandeză, au fost traduse în latină şi engleză.

Glauber a fost cel care a arătat, în faţa Parlamentului Olandei, că în nisip se găseşte şi aur, făcând un experiment care a dovedit pe deplin acest fapt. A folosit însă atât de mult plumb, foc şi efort fizic, încât rezultatul nu a acoperit cheltuielile.[32]

El a demonstrat totuşi că nu există pământ, nisip, sulf sau sare, ori altă materie, care să nu conţină aur, într-o proporţie mai mică sau mai mare. Pe scurt, el era în posesia a mai multor secrete, care astăzi se află în mâinile unor chimişti moderni.

Doctor Dee şi Sir Edward Kelly

r. John Dee şi Sir Edwars Kelly, cavaler, au fost asociaţi, astfel că povestea lor este una singură. Se pare că împreună au descoperit piatra filosofală, ceea ce le-a adus şi faima.

Dee, pe lângă cunoştinţele de chimie, era foarte priceput şi în matematică, în special în geometrie şi astrologie, în vreme ce Sir Edward Kelly ştia foarte multă alchimie.

În unele dintre cărţile lui Dee pot fi întâlnite scurte relatări ale experimentelor sale, ca de exeplu: *„Edward Kelly mi-a dezvăluit astăzi secretul cel mare."*

Ashmole spune că ei stăpâneau pudra de proiecţie şi că folosind o bucăţică mai mică decât un grăunte de nisip, puteau transforma 50 de grame de mercur în aurul cel mai pur.

32 Mai mulţi chimişti eminenţi au afirmat că acest proces poate fi realizat într-un mod eficient, pentru că este foarte simplu şi nu necesită mult timp, fiind nevoie de argint, nisip şi monoxid de plumb.

Există aici o greşeală de interpretare - faptul că stăpâneau pudra de proiecţie nu înseamnă că ei ştiau cum se face ea.

Legenda spune că ei au găsit o cantitate considerabilă din această pudră în ruinele Mănăstirii Glastonbury, pe care au folosit-o pentru mai multe transformări.

Se spune că regina Elizabeth a cerut să se taie o bucată dintr-o tigaie de alamă şi să fie trimisă acestora când ei se aflau în străinătate, iar acea bucată s-a întors aur pur.

De asemenea, Dee i-a dăruit Contelui de Hesse doisprezece cai ungureşti, ceea ce ar fi fost aproape imposibil pentru un om de condiţia lui, dacă nu ar fi posedat mijloace extraordinare.

În 1591, ei au plecat în Germania şi s-au stabilit pentru ceva timp la Trebona, în Boemia, iar această călătorie pare a fi foarte misterioasă.

Unii spun că ei au vrut să viziteze alchimiştii din aceste ţări, pentru a învăţa cum se poate face acea pudră. Astfel ei au trecut prin mai multe ţări şi unii spun că au găsit ceea ce căutau, iar alţii sunt de o altă părere.

Unii au spus că ar fi fost spioni, trimişi de regină, iar alchimia ar fi fost doar un pretext şi un mijloc de a câştiga încrederea oamenilor.

Ceea ce ar putea scoate adevărul la iveală este o carte scrisă de Dee, numită *Sfătuirea lui Dee cu Spiritele*, despre care unii spun că nu ar fi decât *Criptografia* lui Trithemius. Această carte este foarte ciudată, prezentând un număr mare de operaţiuni magice. Este scrisă într-o manieră jurnalistică, din capul doctorului, descriind conferinţele pe care le avea cu câteva spirite (bune sau rele), împreună cu Sir Edward Kelly.

Au plecat din Anglia când biblioteca lui Dee a fost deschisă la ordinul reginei şi i-au fost luate 4000 de cărţi şi 700 de manuscrise, sub pretextul că ar fi magician.

Aceeaşi prinţesă l-a chemat înapoi şi a venit, în 1596, după o ceartă cu Kelly.

În 1598 a fost numit administrator al Colegiului Manchester, unde a şi murit.[33]

Câteva manuscrise neobişnuite, în unele dintre ele povestindu-se despre folosirea cristalelor pentru invocarea spiritelor, sunt în prezent păstrate la Muzeul Britanic.[34]

În ceea ce îl priveşte pe Sir Edward Kelly, el a fost suspectat de Împărat că ar avea secretul filosofilor. De aceea, a fost scos de la închisoare, pentru a se profita de cunoştinţele sale.

Kelly nu s-a lăsat folosit atât de uşor. După ce a fost închis de două ori, ultima dată a încercat să evadeze, legând cearşafurile unul de altul. Nodul dintre ele s-a desfăcut, iar el a căzut şi şi-a rupt un picior.

La scurt timp după aceea şi-a pierdut şi viaţa.

---

[33] Există mai multe păreri în ceea ce priveşte locul în care Dr. Dee a murit. Cei mai mulţi autori sunt de părere că nefericitul eveniment a avut loc în casa lui din Mortlake.

[34] Deşi manuscrisele lui Dee şi *Cristalul Magic* se găsesc în prezent la Muzeu, există câteva persoane în Londra care afirmă că au piatra în posesia lor, dar ei vor să îi păcălească pe cei naivi şi să câştige bani în acest fel.

CONCLUZIE

După ce am prezentat cele mai interesante şi mai ciudate aspecte ale vieţilor acestor oameni deosebiţi, celebri pentru speculaţiile lor filosofice, am ajuns şi la sfârşit.

Mai trebuie să adăugăm că am descoperit că prin schiţele bibliografice ale acestor oameni am dovedit autenticitatea *artei noastre*. Am adus argumentele cele mai obiective şi am notat şi diferitele opinii ale altor persoane, din mai multe timpuri.

De asemenea, am încercat să explicăm şi ceea ce trebuie să se înţeleagă prin cuvântul *magie*, pentru a înlătura aspectele negative pe care acesta le-a preluat de-a lungul timpului. Mai mult, se poate observa apropierea de religie.

În articolul despre Zoroastru, am vorbit despre magi, adăugând că ei au fost primii care au îngenuncheat în faţa lui Iisus.

Am vorbit despre cele mai importante persoane care în ultimele secole au păşit în labirintul filosofiei naturale şi oculte, deşi numărul lor este cu mult mai mare.

O bibliografie generală şi completă este aproape imposibil de alcătuit. Am prezentat câteva persoane care s-au deosebit prin cunoştinţele lor oculte.

În ceea ce priveşte arta astrologică, aşa cum am mai spus, ea are o anumită afinitate cu experimentele talismanice.

Nimeni nu poate duce o acţiune la bun sfârşit dacă nu are anumite cunoştinţe despre calităţile şi efectele constelaţiilor.

Mai mult, trebuie să se cunoască şi natura, calităţile şi efectele celor patru elemente, precum şi regnurile animal, vegetal şi mineral.

Toate aceste informaţii pot fi dobândite cel mai lesne prin experimente chimice, pentru că acestea deschid camerele secrete ale Naturii şi introduc ucenicul într-o lume plină de cunoaştere.

Acesta trebuie să facă analize chimice, să descompună corpuri complexe şi să le reducă la naturile lor simple. Numai astfel va putea cunoaşte el principiile puternice şi active şi va şti cum să realizeze transformarea unui corp într-un altul.

În cele din urmă, pentru a încheia, trebuie să obţinem un lucru care constituie baza perfecţiunii tuturor celorlalte - Prima Cauză, Înţelepciunea Eternă.

Astfel vom putea cunoaşte Creatorul prin contemplarea Creaţiei. Acesta este marele secret al filosofilor şi cheia tuturor ştiinţelor umane şi divine, fără de care rătăcim într-un labirint de greşeli şi erori, de întuneric şi obscuritate.

Suma şi perfecţiunea tuturor cunoştinţelor este să trăieşti cu frică de Dumnezeu, cu iubire şi generozitate faţă de toţi oamenii.

SFÂRŞIT

BIBLIOGRAFIE

Abano Petru de, *Reconciliatorul*
Abano Petru de,*Conciliationes Physiognomicae*
Abano Petru de, *Heptameron* sau *Elementele magice ale lui Petru din Abano*
Abano Petru de, *De Medicina Omnimoda*
Abano Petru de, *Filosoful*
Agrippa Cornelius, *Filosofia Ocultă*
Agrippa Cornelius, *Istoria guvernării lui Charles V*
Agrippa Cornelius, *Vanitatea științelor*
Ammianus Mercellinus, *De Perzische expeditie van Keizer Julianus*
Apollonius, *De Prospectiva*
Aristotel, *Logica Filosofiei Naturale*
Aristotel, *Metafizica*
Aristotel, *Etica*
Aristotel, *Logica*
Augustin, *Încarnarea Lumii*
Bacon Roger, *Specula Mathematica & Perspectiva*
Bacon Roger, *Speculum Alchymiae*
Bacon Roger, *Speculum Astrologiae*
Bacon Roger, *De Mirabili Potestate Artis & Naturae*
Bacon Roger, *Epistolae*
Bacon Roger, *Cum Notis*
Bodin, *Mothe le Vayer despre nemurirea sufletului*
Baruch, *Scrisoarea lui Ieremia*
Bernard, *Nouvelles de la Republique des Lettre*
Burnet, *Istoria despre Reformare*
Campanella, *De Reductione ad Religionem*
Cartea Legilor lui Pluto
D'Aquino Thomas, *Summa Theologiae*
- *Raportul rațiune-credință*

- *Ontologia lui Toma. Fiind, esență, ființă*
- *Substanțele compuse: forma și materia*
- *Esența substanțelor simple (separate)*
- *Concepția despre suflet*
- *Argumentele existenței lui Dumnezeu*
- *Rațiune și voință. Virtutea*

D'Aquino Thomas, *Scrieri*
D'Aquino Thomas, *Opere mari*
D'Aquino Thomas, *Quaestiones*
Dee John, *Sfătuirea lui Dee cu Spiritele*
Functius Johannes, *Cronologia*
Gassendus, *Exercitationes Paradoxicae adversos Aristoteleos*
Gemusaeus Jerome, *De Vitae Aristotelis, et eus Operum Censur*
Geneza, *versetul 26*
Geneza, II, 16,17
Glauber John Rudolph, *De Furnis*
Glauber John Rudolph, *De Metallis*
Helmont Van, *Oriatrike*
Hesiod, *Teogonia*
Homberg, *Memoire de l'Academie Royale des Sciences*
Homberg, *Frater Rogerius Baco de Secretis Artis & Naturae, Despre Secretele Naturii, Secretis Artis & Naturae*
Homer, *Iliada, Odiseea*
Homer, *Cântece religioase homerice*
Homer, *Războiul dintre broască și șoarece*
Homer, *Margites*
Hyde dr., *Historia Religionis veterum Persarum*
Iacov, *Epistolele canonice*
Kabala, *Notariacon*
King Francis, *Studiul privind tradiția occidentală a magiei*
Lully Raymond, *Teoria pietrei filosofale,*
Lully Raymond, *Experimentul*
Lully Raymond, *Transmutarea metalelor*
Lully Raymond, *Codicele*
Lully Raymond, *Vade-mecum*

Lully Raymond, *Cartea experimentelor*
Lully Raymond, *Explicația testamentului*
Lully Raymond, *Acuzațiile*
Lully Raymond, *Cartea bogățiilor*
Naude Gabriel, *Reconciliatorul*
Naude Gabriel, *Antiquitate Scholae Medicae Parisiensis*
Naude Gabriel, *Apărarea marilor oameni acuzați de magie*
Naude Gabriel, Brissonius de Regno Persarum
Opsopaeus, *Oracula Magica Zoroastris*
Paracelsus, Philippus Aureolus Theophrastus, *De Tartaro*
Paracelsus, *De Gradibus* Paracelsus, *De compsitionibus*
Paracelsus, *De Gradibus*
Paracelsus, *De Calculo*
Paracelsus, *Clein* (Spital Boeck)
Paracelsus, *Chirurgia Minor*
Paracelsus, *Archidoxa Medicinae*
Paracelsus, *De Ortu Rerum Naturalium*
Paracelsus, *De Transformatione Rerum Naturalium*
Paracelsus, *De Vita Rerunt Naturalium, Theatrum Alchemiae*
Pitagora, *Doctrina despre număr*
Pitagora, *Teoria despre suflet*
Pitagora, *Etica*
Platon, *Republica*
Platon, *Dialoguri de tinerețe: Apărarea lui Socrate, Euthyphron, Criton, Protagoras, Ion, Laches, Lysis, Charmides , Republica (cartea I).*
Platon, *Dialoguri de tranziție: Gorgias, Menon, Euthydemos, Hippias Minor, Cratylos, Hippias Maior, Menexenos*
Platon, *Dialoguri de maturitate: Banchetul, Phaidon, Phaidros, Republica (cărțile II – X)*
Platon, *Dialoguri de bătrânețe: Theaitetos, Parmenide, Sofistul, Timaios, Omul politic, Philebos, Critias, Legile*
Precius, *Măgarul de aur*
Precius, *Apărarea*

Pudrele simpatetice ale lui Edricius Mohynus, din Eburo, *The Sympathetical Powder of Edricius Mohynus, of Eburo*
Rabbi Simon, *Tratatul templelor* și *Cartea luminilor*
Rabbi Ishmael, *Tratatul templelor*
Rapin, *Gânduri asupra Filosofiei*
Stanleius Thomas, *Istoria filosofiei orientale*
Solinus Gaius Julius, *Latin grammarian*
Solinus Gaius Julius, *De mirabilibus mundi*
Solinus Gaius Julius, *Polyhistor*
Thales din Milet, *Matematica*
Trithemius, *Criptografia*
Trithemius, *Elucidarium Necromanticum Petri de Abano*
Trithemius, *Liber experimentorum mirabilium de Annulis secundem*, 28 *Mansiom Lunae*
Trismegistus Mercurius Hermes, *Aureus*, sau *Golden Tractate*
Trismegistus Mercurius Hermes, *Divine Pymander*
Trismegistus Mercurius Hermes, *Tabula Smaragdina*
Trithemius, *Elucidarium Necromanticum Petri de Abano*
Trithemius, *Liber experimentorum mirabilium de Annulis secundem*, 28 *Mansiom Lunae*
Vitellius, *Speculis*
Zoroastru, *Despre Natură, Praedictiones ex. Inspectione Stellarum, Sybils*

CUPRINS

MAGUL
CARTEA A II-A
PARTEA ÎNTÂI

MAGNETISMUL
MAGNETISMUL ŞI MAGIA KABALISTICĂ
UN MIC TRATAT DESPRE PROFEŢII, VISE PROFETICE ŞI INSPIRAŢIE

MANUALE ȘI CĂRȚI EZOTERICE
PE CARE LE PUTEȚI ACHIZIȚIONA
de la Editura Esoteris cu reduceri de până la 20%

PROTECȚIA MAGICĂ
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 29,9 lei cu TVA inclus.

MANUAL DE RADIESTEZIE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

MANUALUL VINDECĂTORULUI BIOTERAPEUT
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 43,6 lei cu TVA inclus.

CHEILE SECRETE ALE INIȚIERII HERMETICE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 35 lei cu TVA inclus.

CHEILE SECRETE HERMETICE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

CHEILE SECRETE ALE KABBALEI
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

MAEȘTRII MAGIEI ÎNALTE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții: 43,6 lei cu TVA inclus.

RITUALURI MAGICE CU LUMÂNĂRI
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 43,6 lei cu TVA inclus.

INIȚIERE ÎN COMUNICĂRI ASTRALE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

MISTERELE PRACTICILOR DIVINATORII
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

MAGIA ȚIGĂNEASCĂ ȘI PREZICEREA VIITORULUI
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 28,5 lei, cu TVA inclus.

COSMIC TOP SECRET
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 43,6 lei cu TVA inclus.

SFÂRȘITUL VEACURILOR vol.1
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

SFÂRȘITUL VEACURILOR vol.2
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

RITUALURI MAGICE CU LUMÂNĂRI
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 43,6 lei cu TVA inclus

CARTE DE VRĂJI 2
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 55 lei cu TVA inclus

CRISTALE VINDECĂTOARE
Christian & Miriam Dikol
Prețul cărții : 65 lei cu TVA inclus

ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR vol.1
Manly P. Hall
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR vol.2
Manly P. Hall
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

ÎNVĂȚĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR vol.3
Manly P. Hall
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE vol. 1
Heinrich Cornelius Agrippa
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE vol. 2
Heinrich Cornelius Agrippa
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

ARTA DE A FI PROFET. OGLINDA MAGICĂ
Paschal Beverly Randolph
Preț cu TVA inclus : 32,7 lei.

PRACTICILE MAGICE EGIPTENE
Wallis Budge
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

MAGIA ALBĂ ȘI NEAGRĂ,
ȘTIINȚA VIEȚII FINITE ȘI INFINITE
Franz Hartmann
Prețul cărții : 38,5 lei cu TVA inclus.

P L A N U L A S T R A L
C. W. Leadbeater
Prețul cărții: 20 lei cu TVA inclus.

VIEȚILE NECROMANȚILOR
William Godwin
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

DOSARUL OMEGA
Comander X - Branton
Prețul cărții : 32,7 lei cu TVA inclus.

CRONICA MEA AKASHĂ
Gabriel Cristian
Prețul cărții : 17 lei cu TVA inclus.

AUTOPROTECȚIA PSIHICĂ
Dion Fortune
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CLARVIZIUNEA ȘI PUTERILE OCULTE
Swami Panchadasi
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

MALLEUS MALEFICARUM
Heinrich Kramer & James Sprenger
Prețul cărții cu TVA inclus : 43,6 lei.

OCULTISMUL PRACTIC
- o privire generală asupra domeniului ocult -
J.J.Morse
Prețul cărții cu TVA inclus : 16,5 lei.

DESCOPERIREA VRĂJITORIEI
Reginald Scot
Prețul cărții : 20 lei cu TVA inclus.

VIAȚA DE DUPĂ MOARTE
Charles Drayton Thomas
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CARTEA MAGIEI CEREMONIALE
Arthur Edward Waite
Prețul cărții : 28,5 lei cu TVA inclus.

CARTEA MEDIUMILOR
Allan Kardec
Prețul cărții : 43,6 cu TVA inclus.

INIȚIEREA UMANĂ ȘI SOLARĂ
Alice Anne Bailey
Prețul cărții : 32,7 cu TVA inclus.